

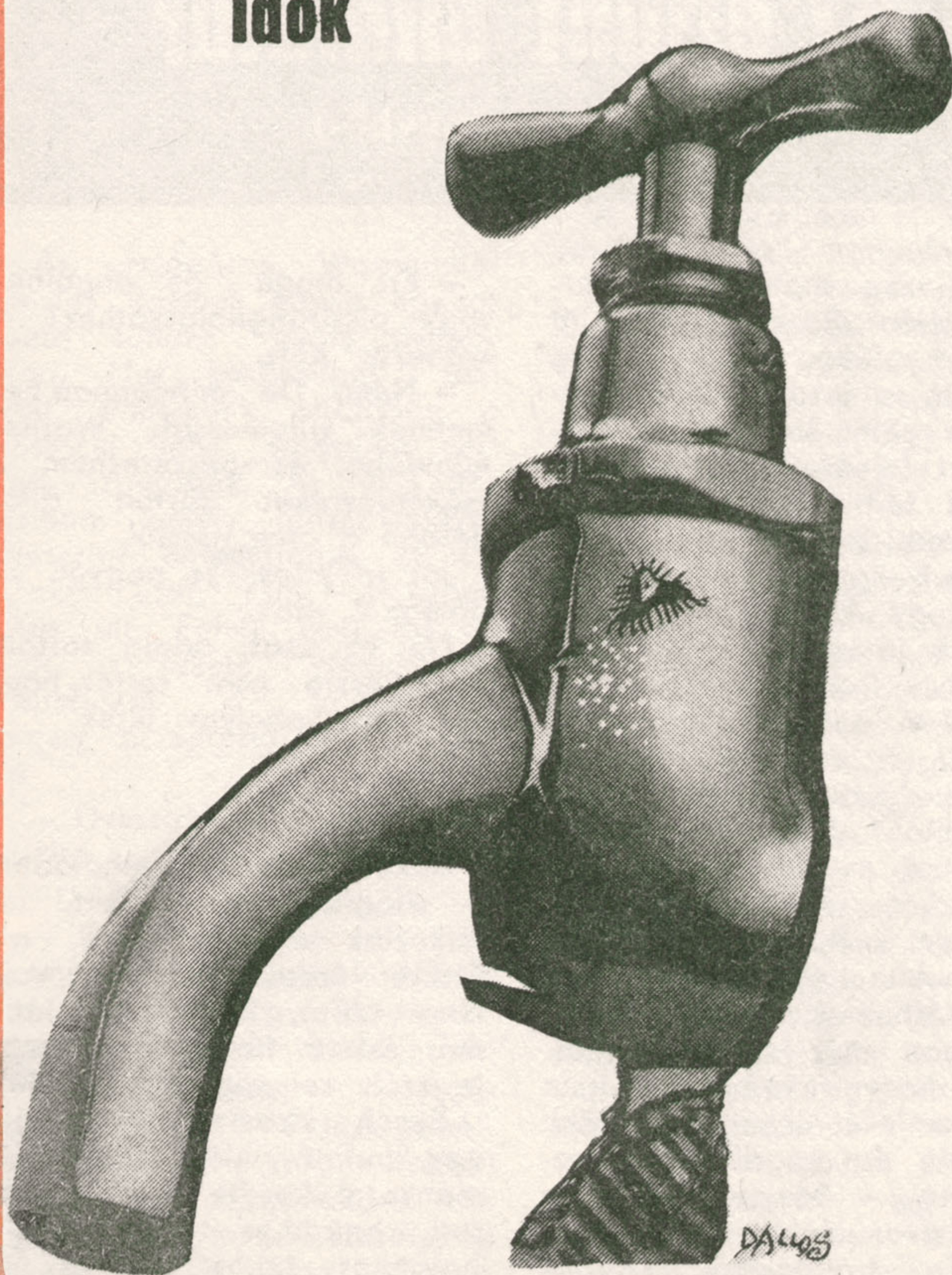
EL KÉSZ
CIRKUSZ!

Hahota

100%
MINŐSÉG
HURAM IMRE

SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

Náthás idők

Erich Kästner

Az eltűnt miniatűr

(Részlet a könyvből)

Egy szép tisztáson, az erdő szélén Busch Irén leült a zöld fűbe. Azután még hanyatt is feküdt. Zöld levelek és sötét lombok rácsozatán át felnézett a kék égre. A két férfi kényszeredetten, óvatosan melléje ült. Úgy festettek egymás mellett, mint akik egy kínai ismerősüknél vannak látogatóban.

Struve Rudi így szólt:

– Nem szabadna innen elmenni. Építhetnénk ezen a helyen három kunyhót. Nem gondolják? Külz úr megpróbálhatna a vadvirágokból tüdőshurkát és bécsi szeletet készíteni. Busch kisasszony gyűjthetne szedret, gombát, és főzhetne hársfa teát. Újabban már azt is hallottam, hogy fakéregből igen jó zsemleket lehet előállítani.

– Na és maga? – kérdezte Irén. – Maga egyáltalán nem akar dolgozni?

– Én szállítanám háztartásukhoz az angolnákat és a pisztrángokat.

– Ért maga az angolnavagy pisztránghalászathoz? – kérdezte Külz.

– Nem. De mindennap bemennék villamossal Warnemündébe, és beszerezném a zsákmányomat füstölt állapotban a cseimegéstől.

Jót nevettek, és nagyon vidámak voltak.

De ez csak addig tartott, amíg észre nem vették, hogy egy hangyabolyra ültek.

Mikor visszafelé elhaladtak a világítótorony mellett, találkoztak egy emberrel, aki Struve úrnak ismerős volt. Nem tudta, hogy hol látta már ezt a fickót, ezért nem is szólt semmit a kísérőinek.

Busch kisasszony megállt egy mulató előtt, és tanulmányozni kezdte a kifüggesztett, hatalmas táblát. Ez a hatalmas tábla tudatta a fürdővendégekkel, hogy a tánchelyiségben este álarcos-

bál lesz. Megemlíti még a továbbiakban, hogy a mulatság jelszava: „Egy éjszaka Altonában.” Jelmezek, folytatta a felírás, szükségesek, de egyáltalán nem képezik a megjelenés elengedhetetlen feltételét.

Az országúton, Warnemünde és Rostock között egy sor autó suhant gyors tempóban. Hat közönséges taxi volt, amilyenek általában a rostocki helyi forgalom céljait szolgálják. Az első kocsiiban, amely fényszórójával messzire bevilágította az éjszakai utat, csak egyetlen utas ült. Fehér szakállat viselt és fekete szemüveget. Félrehúzta a tolóablakot, amely a sofőrtől elválasztotta.

— Gyorsabban! — vezényelte. — Nincs mindenkinek ennyi ideje.

— Avval még nem leszünk hamarabb Warnemündében, ha nekifutok egy fának — jegyezte meg a vezető.

— Gyorsabban! — vezényelte az úr. — Feleselés nélkül! Minden kárt viselek! Megtérítem magának a fát. — A kocsik hátsó kisablakán kikémlelt. Öt autó libasorban vágatott mögötte.

A második kocsiiban ültek

Storm, Achtel és Karsten urak. Egy negyedik is volt velük, ez úgy nézett ki, mint valami díjbirkózó. Nagy volt és széles. Olyan nyakkal, mint egy farönk. Dohányoztak, és halkan társalogtak.

A warnemündei táncteremben remek hangulat volt.

A zenekar tüzesen játszott. És dacára annak, hogy Irén olyan asztalt választott, amely távol esett a muzsikusoktól, Külz hentes alighogy leült, máris nehezen küzdött az álmoság ellen.

— Én figyelmeztettelek beneteket — mondta az öregúr. — Nem értem, hol az összefüggés, de ha zenét hallok, rögtön elkészülök.

— Nem is hiszem, hogy ezt a bágyadást a hiányzó zenei érzék okozza — jegyezte meg Struve udvariasan. — Inkább gondolnám, hogy a túlságos hozzáértés teszi álmosá. Önnek komoly zene való.

— Nekem minden zene komoly. Még nem fordult elő, hogy egy zeneszám megnevettetett volna. Így, és most menjetek táncolni!

Miután a tangót befejezték, visszatértek az asztalukhoz. Külz papa aludt.

— Ne fektessük le az öregget? — suttogta Struve.

Ebben a pillanatban Külz

felnyitotta a szemét, és csodálkozva nézte a zajos, vidám környezetet.

– Vagy úgy – mondta aztán. – Első pillanatban nem tudtam, hol vagyok! – Tovább akart beszélni. De hirtelen kimeredtek a szemei, és mozdulatlanul bámultak. Olyan volt ez a két kerek, mozdulatlan szem, mint egy babáé. Ostobán meredt az asztalra.

– A két fiatal követte a pillantását. Busch kisasszony elsápadt, mint egy meszelt fal, és rekedt suttogással szólt:

– Ez... ez nem lehet...

Az asztalon kis csomag feküdt!

Ugyanaz a csomag, amit a koppenhágai pályaudvaron Külz úr kezébe nyomott. Ugyanaz a kis csomag, amelyet a „Danmark” gőzkompon egy hamis vámtiszt ellopott Külz úrtól!

Az öregember megfogta a fejét.

– Alszom még? – kérdezte.

– Nem – mondta Struve. – De miért olyan izgatottak? Külz áthajolt hozzá, és a félelmetes csomagocskára mutatva suttogta:

– Nem érti? Ez itt a hamis miniatűr!

Struve Irénre tekintett. A lány bólintott.

– És levél is van mellette

– mondta Külz. Felvette.

„Mi megismerkedtünk már – állt a levélben – a szemtelenség legkülönfélébb fokozataival. Azonban amit Ön velünk szemben megengedett magának, az kétségkívül minden elképzelhető pimaszság csúcsteljesítménye volt. És az ilyen ember akar becsületes lenni? Szégyellje magát!

A viszontlátásra!”

Odaadta a levelet a másik kettőnek.

Struve Rudi, a komoly helyzet dacára elnevette magát.

– A csirkefogók erkölcsileg vannak felháborodva! Csak ez hiányzott. Egyre szebb lesz az ügy.

Irén sápadtan és némán ült a sarokban. Görcsösen szorította magához retiküljét, és félve nézett körül.

Külz úr magánkívül volt.

– Hogy én szégyelljem magam? – kérdezte dühöngve. – Ezt eddig még senki sem merte nekem mondani. És pont ezek a csirkefogók az első! – Elgondolkozott, aztán elkeseredve fűzte hozzá: – És különben is, én nem tudtam, hogy az a miniatűr hamis!

– Vissza akarok menni a szállodába – mondta a lány izgatottan. – Azonnal visszamegyek a szállodába. Egy percet sem maradok itt!

– Sajnos, evvel elkésett –

A megkerült miniatűrök tárlata

Gyapjas Bubu

A 300 ezer éves miniatűr ismeretlen ázsiai mester alkotása. A kép nem hagy kétséget afelől, hogy Gyapjas Bubu korának nemcsak legendás hírű vadász, hanem férfiideálja is volt egyben. Olyannyira, hogy néhányan napjainkban is megkísérlik utánozni őt, és van, akinek ez többé-kevésbé sikerül is ...

mondta Struve Rudi. — Gondolja, hogy ezek a fickók csak visszaszármaztatták nekünk a miniatűrt, és máris utaztak tovább Berlinbe?

— Egy lépést sem tehetünk a kapu előtt anélkül, hogy nyolc-tíz erős ember ne rohanjon ránk.

— Szép dolog — mondta Külz. — És éppen most kellett a botomat otthon hagyni. — Odahajolt Busch Irénhez, és halkán megkérdezte: — Hová tette a valódi miniatűrt?

— Ná... nálam van. — Összeszorította a fogát, hogy ne kezdjen sírni.

— És körül vagyunk fogva — medítált Külz. — Úgy érzem magam, mint egy megszállott erőd.

— Kész szerencse, hogy az erődnek elsőrangú éttermi üzem áll a rendelkezésére — mondta Struve. — Kiéheztetéstől nem kell tartanunk.

— Csak a botomat ne hagytam volna a szállodában! — sajnálkozott Külz papa újra.

— Nem sokat használna itt az a bot — felelte Struve Rudi, és gondosan vizsgálta sorra a vendégek arcát. — Ha legalább sejtelmünk lenne, hogy mit terveznek tulajdonképpen az ellenségeink!

Busch Irén vacogva suttogta:

— Fázom...

Külz intett a pincérnek:

— Három dupla konyakot hozzon. De egy kissé hirtelen, ha kérem szabad!

*

— Mit néz olyan várakozóan a bejáratra állandóan? — kérdezte Külz. — Még egy miniatűrt nem fognak ideküldeni nekünk! A két létező példány nálunk van.

— Ez a baj — mondta Struve Rudi.

A pincér hozta a konyakot.

— Azért is egészségükre! — tört ki Külz Oszkár.

Emelték poharaikat.

Struve Rudi nem ivott. Lassan visszaállította a poharát, és a bejárat felé meredt.

— Komolyra fordult az ügy! Most hegyezzük a füleinket.

A másik kettő követte a tekintetét. Külz papának cigányútra szaladt az ital a meglepetéstől. Storm és Achtel urak álldogáltak zsebre tett kézzel a parkett kellős közepén. Mögöttük a bejáratnál gyanúsan sok új vendég érkezett, nyilván szintén a banda tagjai.

— Az embert mindig érik meglepetések — állította Struve Rudi. A sors úgy akarta, hogy megint igaza legyen.

A következő másodperc-

Uzsonnázó kisfiú

Homo Erectus, németalföldi művész munkája a pattintott kőkorszakból. A gyermek egy kőkemény zsemléből szeretne néhány falatot lepattintani. A mű máig sem veszített időszerűségéből, mert hasonló zsemlék ma is kaphatók a boltokban, különösen ünnepek előtt. Ezért egyes művészettörténészek pattintott zsemlékorszaknak is nevezik korunkat.

ben ugyanis kialudt a mulatóban a világítás! A legalább százötven emberrel telt helyiség vak éjbe borult.

Egyszerre megszámlálhatatlan hang kiabált össze-vissza. Asztalok és székek dőltek föl roppanva, a hirtelen repedező könnyű faholmik bántó recsegésével. A pincérek szitkozódtak, mint a kocsisok. Félték, hogy a vendégek fizetés nélkül meglógnak. Valahol darabokra tört egy tükör. Az is lehet, hogy üvegajtó volt. De az sincs kizárva, hogy ablak. Vak sötét volt és siketítő láрма. Sírás, ordítózás és hisztérikus kacajgörcsök keveredtek össze.

– Világosságot! – üvöltöttek az emberek. – Világosságot, világosságot!

A felfordulás teljes volt. Hölgyeket vertek le a lábukról, emberek igyekeztek megszabadulni rájuk csavarodó, idegen selyemruhadaraboktól, idegen karoktól és lábaktól. A földön fekvőkön keresztül próbálkoztak mások a szabadba jutni. De hol a csudában van az ajtó?

A pokol szabadult el.

De olyan pokol, amelyben sem az ördögök, sem a szegény bűnös lelkek nem láttak az orruk hegyéig.

És azután, egy örökkévalóság múlt el, kigyúltak a lámpák.

A helyiség a pusztulás szörnyű képét mutatta. A vendégek úgy néztek ki, mint a vályogvető cigányok. Estélyi ruhák ronggyá tépve csüngtek. Kabátokat lehetett látni, amelyeknek hiányzott az egyik ujjuk, és spanyol lovagok álldogáltak alsónadrágban.

És a rombolás, a tolongás felett kimagasodva, az asztal mellett állt Külz Oszkár hentesmester Berlinből, délcegen, nekifeszített vállakkal, mint a bosszúállás istene, és egy csupasz széklábat tartott hatalmas öklében.

– Ki akar a kórházba kerülni?! – kiáltotta, vad tekintetet vetve körül. – Ingyen és gyorsan csinálom!

Senki sem jelentkezett.

Busch kisasszony rémülten lapult a sarokban. Kacér kis kalapja félrecsúszott. Úgy ült, mint akit villám sújtott, tágra nyílt, mozdulatlan szemmel, és retiküljét rémülten szorította magához.

Külz papa tekintete ráirányult, diadalmasan intett a leánynak, és odakiáltotta:

– Nincsenek már itt, nyugodt lehet, gyermekem!

Busch Irén mosolygott. Hirtelen a retiküljére meredt. A biztonsági csat nyitva volt. Gyorsan belenézett, azután

A MEGKERULT MINIATÚRÓK TÁRLATA

A mosolygó mezozoikum

Scutosaurus és Sauroctonus közös műve, önarckép. Kora körülbelül 200 millió év. Felfedezése óriási jelentőségű lehet az őslénytani kutatások számára is, mert fényt derít az őshüllők kihalásának okára. Ezek a jószágok egyszerűen halálra röhögtek magukat egymás külsején, amikor csak találkoztak.

felemelte a fejét, és halál-sápadtan suttogta:

– A miniatűr eltűnt!

Külz Oszkárnak kiesett a törött láb a kezéből. Ő maga egy székre zuhant. De nyomban felugrott, körülnézett, és izgatottan kiáltotta:

– A mi kedves fiatal barátunk is eltűnt!

– Kicsoda? – kérdezte a leány.

– Struve.

– Ő is? – Busch Irén szomorúan bólogatott a fejével, és tünődve, csodálkozva nézett maga elé. – Ő is?...

*

Midőn a két felügyelő megérkezett a közeli őrszobáról, elsősorban körülfogták őket a megtépett ruhájú fürdővendégek. A legkülönbözőbb hangnemekben követelték káruk megtérítését.

– Ez nem ránk tartozik – magyarázták a rendőrök. – A kárukat jelentsék be a tulajdonosnak.

Egyszer csak feltűnt az ajtófélfák között egy hatalmas öregúr. Gyönyörű szép, fiatal leányt vezetett, akin látszott, hogy nem valami jól érzi magát. Az öreg ezt mondta:

– Azonnal beszélni kell velük. Ha megengedik: nevem Külz!

– Kártérítési igényekkel forduljanak a tulajdonoshoz –

ajánlotta az egyik rendőr.

Külz úr keserűen nevetett.

– Ha van a tulajdonosnak hatszázezer felesleges korgója, nem bánom, megpróbálhatjuk!

– Mit akar evvel mondani? – kérdezte a rendőr, akinek a keresztnéve Péter volt. – Talán lopás történt?

– Maga igazán jól adja – mondta Külz. – Azt hitte eddig, hogy ezt az egyiptomi sötétséget a villanylámpák pusztá szórakozása idézte elő? A hölgytől valaki ellopott egy nagyon értékes miniatűr. Izé... na hogy is hívják...

– Holbein! – segítette ki Irén.

– Keresztnéve? – kérdezte az egyik rendőr.

– János – folytatta a fiatal leány.

– Aha! – kiáltott az egyik rendőr. – Látták, hogy merre ment el?

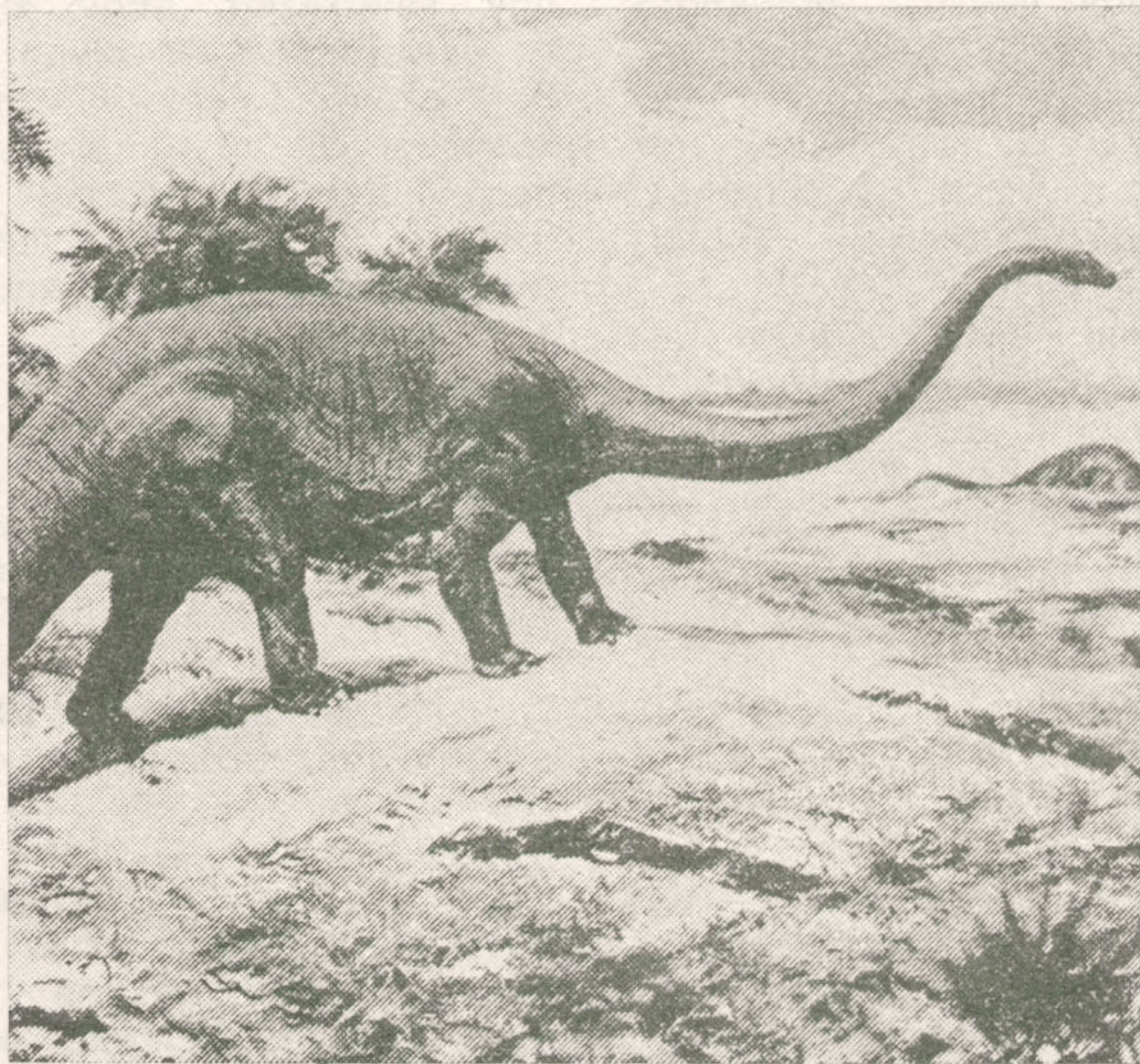
– Kiről beszél maga? – kérdezte Külz.

– Hát arról a tolvajról, a Holbein Jánosról!

– De ember! – kiáltotta Külz. Holbein egy híres festő neve! – Büszkén nézett körül. A tudás hatalom. – A tolvaj nem ő. A tolvaj körülbelül két-három tucat tolvaj! Koppenhága óta követnek minket. A kompon ellopták a miniatűr másolatát. Ez a ragyogó ötlet a kis-

Óriáskígyók – vacsora után

A több millió évvel ezelőtt élt művész, Diplodocus Carnegii azt az idillikus pillanatot ragadta meg, amikor a több millió évvel ezelőtt élt óriáskígyók — egy-egy elefánt lenyelése után — inni mennek a folyóhoz. Figyeljünk fel arra az érdekes tényre, hogy az emésztésnek ebben a kezdeti szakaszában a kígyók mozgását még az egészben lenyelt elefánt is segítette...

asszonyé volt. Az előbb a másolatot megint vissza-lopták hozzám. Ott feküdt az asztalon. Levelet is írtak. És azután sötét lett. Mikor újra kivilágosodott, Busch kis-asszony retiküljéből ellopták az igazit! A miniatűr eltűnt. A tolvajok eltűntek. Egy jó barátunk szintén eltűnt. Nagy kár. Nagyon kedves fiatalember volt. Berlini. Struve Rudi a neve.

Egy pincér botlott ki a tereméből.

— Vagy úgy — mormogta Külz. — Még nem fizettünk.

Irén egy bankjegyet keresett ki a retiküljéből, és átadta a pénzt a pincérnek.

A pincér mélyen meghajolt.

— Nem ezért jöttem — magyarázkodott. — Uraságtok az asztalon hagytak valamit.

Kis csomagocskát és egy levelet tartott a kezében.

Külz elkapta tőle.

— A hamis miniatűr! — kiáltotta. — És a levél, amelyben ezek a fickók sértegetni merészeltek. — Zsebre vágta mind a kettőt. — Legközelebb majd a fejemet is elfelejtem! — és szégyenkezve fordult a két rendőrhöz: — Ez az érzelmeszedéstől van, uraim!

Az öt autótaxi visszafelé zúgott az éjszakai ország-

úton. Megint Rostock felé.

A legutolsó kocsiban ült a fehérszakállas úr. Sötét szemüvegét levette. Ha állandóan sötét üveget használnak, az rontja a szemet. Ez különösen olyan emberekre vonatkozik, akiknek mind a két szeme makkegészséges.

Horn tanár úr izgatottan figyelt a kocsi hátsó falába vágott kis ablakon. Tulajdonképpen nem is ezen a kis ablakon nézett ki, hanem egy kerek nyíláson, amely úgy keletkezett, hogy kivágta az üveget. Az olyan ember, akinek lőfegyver van a kezében, és számol avval, hogy hirtelen rendőrségi motorosok tűnhetnek fel mögötte, egészen jól használhat egy lőrést.

Horn tanár úrnak az volt a szándéka, hogy a néki nem tetsző autóknak lyukakat lő a pneumatikjába. Ez mindenestre elég humánus eljárás, és mégis szolgálja a célt, mert megakadályoz bizonyos embereket, akiknek sürgős dolguk van, abban, hogy útjukat folytassák.

A legelsőben a hat taxi közül ültek Storm, Achtel és Karsten urak. És az az ember, aki Warnemünde felé egy birkózóbajnokra emlékeztetett. Azóta megváltozott. Nem előnyére. Alacsony homlokán több hatalmas daganat támadt. Az orra vala-

A MEGKERULT MINIATÚRÓK TÁRLATA

Győztünk!

Makmak Van, a neves neandervölgyi festő analfabetikus korszakából származó miniatűr. A jégkorszak végén, az enyhe tavaszi idő tiszteletére sportversenyeket rendeztek, még azok is, akik azt sem tudták, hogy mi az. Az 52x1000 méteres váltóban az Ucsacsu törzs válogatottja győzött, és ebben a diadalban nem kis része volt edzőjüknek, Inaszakadt Szarvasnak. A képen gáláns tanítványai dobálják őt a levegőbe.

hogy sokkal ferdébb volt, és bámulatosan feldagadt. A futó benyomás az volt róla, hogy valahol egy cséplőgép-be zuhant.

*

Schmuck apó grog pincéje egyikében azoknak a rostocki utcáknak volt, amelyek nyílegyenesen a kikötőhöz vezetnek.

Horn tanár úr elsőnek érkezett meg, és azonnal a hátsó szobába sietett, amely felett egy tábla volt látható: „Asztaltársaság”.

A tanár úr leült.

Egymás után, kis csoportokban megjelentek az „asztaltársaság” többi tagjai. Az elszórtan álló asztalokhoz ültek. Az öreg Schmuck személyesen szolgált ki. Dohányoztak és ittak.

– Mindnyájan együtt vagyunk – mondta hirtelen a kis Storm úr. – Csak az a kettő hiányzik, akiket hátrahagytál Warnemündében.

A főnök körülnézett a szobában.

– Felteszem, hogy a rendőrség máris nyomunkban van. Nincs vesztegetni való időnk. Autón a Hotel Blücherbe megyek, elhozom a táskámat, fizetek, és meghagyom, hogy Hamburgba utazzam. Visszatérek ide, és leborotválom a szakállamat.

Valamennyien gyorsan eltűnnek. Ti is igyekezzetek megváltoztatni a külsőtöket. Storm és Achtel ezt el tudják intézni. A fő dolog, hogy azután már elváljatok. Kedden valamennyien találkozunk Berlinben! Pénz van nálatok elég.

– Nem is tudom – tűnődött Storm.

– De én tudom – felelte Horn tanár úr. – Van még valakinek kérdeznivalója?

Hallgattak.

– Tehát megértettetek – folytatta. – Na, most adjátok ide a csomagocskát, és máris menjete! – Felemelkedett, és várakozóan nézett rájuk.

Senki nem mozdult.

– Gyerünk, gyerünk! Ide a miniatűrt!

A férfiak szótlanul összenéztek. Mindegyik azt várta, hogy a másik a zsebébe nyúl, és előveszi a kis csomagot. Kiadósan várakoztak. Horn tanár úr türelmetlenül topantott.

– Kinél van a miniatűr?

– Nálam nincs – mondta Achtel Fülöp. – Azt hittem, Klopfernál van. Ő állt legközelebb az asztalhoz, mikor sötét lett.

– Nálam nincs – felelte a Klopfer nevű. – Mikor kialudt a villany, egy hölgy, aki azt hitte, hogy a férje

vagyok, szorosan magához ölelt, és állandóan így szólt hozzám: Artúr. Mikor végre közel jutottam a táskához, már üres volt. Megnyugodva azt hittem, hogy Pietschnél van a miniatűr.

— Nálam nincs. Mielőtt a táskához nyúlhattam volna, valaki egy kemény tárggyal több ízben fejbevagott, és hozzávetőleg a negyedik ütésnél abban a tudatban estem el, hogy Kern megkaparintotta a miniatűrt.

— Nálam sincs — mondta Kern.

— Ne próbáljatok bolondá tenni! — kiáltotta a főnök. — Tizenketten voltatok a helyiségben. Tizen álltak a bejárat előtt. Mindent gyönyörűen elrendeztem. És most azt állítjátok, hogy nincs nálatok a miniatűr?! Azonnal adjátok elő! Kinél van?

Mindenki hallgatott. A csend félelmetes volt.

— Kinél van?! — ismételte a főnök. Azután Storm és Achtel felé intett. — Kutassátok ki őket!

Mialatt Storm és Achtel kikutatták asztaltársaik valamennyi zsebét, a professzor a revolverét vizsgálgatta. A szakember alaposságával tette ezt. Azután megleégedetten bólintott. A pisztoly állapota megnyugtatta. Fel nézett.

Storm és Achtel urak tény-

kedése befejeződött. Bután néztek a főnökökre, és vállat vontak.

— Semmit sem találtunk — mondta a kis Storm.

— Semmit — erősítette meg Achtel Fülöp, és az orra kivételével elsápadt az egész arca.

— Kétségtelen, hogy a miniatűrt elrabolták a táskából! — mondta Storm. — De nem mi tettük!

— A rendőrség a nyomunkban lesz — szólt bánatosan Achtel. — És sajnós, ártatlanok vagyunk!

A professzor szédült. Megkapaszkodott az egyik kabátgombjában.

— Most visszatérek a szálloba, és telefonálok Warne-mündébe.

— És mi? — kérdezte Storm.

— Mindnyájan itt maradtok! — parancsolta a főnök. — Csak Karsten jön velem! — Bevagta az ajtót.

Karsten gyorsan követte.

*

A professzor, mint egy tigris vágatott fel és alá a szállodai szobájában. Karsten a toalettszereket hozta ki a fürdőszobából, és a kofferbe tette.

— Nyugodj meg végre, főnök! — kérte. — Egymilliót már biztonságba helyeztünk.

Leupold tegnap óta Hollandiában van. Van Tondern átvette a képeket, a nyomokat eltöröltük.

– Tudnom kell, hogy tűnt el a Holbein! Tudnom kell.

– Talán el sem tűnt – jegyezte meg Karsten. – Hát ha már nem is volt ott, ennek a Busch kisasszonynak a retiküljében?

– Ne beszélj hülyeségeket! Egész biztos, hogy ott volt vele a táskájában! Megfigyeltem, mikor lement táncolni a parkettre, magával vitte a retikült. Ez nem olyan lány, aki különösebb ok nélkül egy nagy retikült visz magával a parkettre, annak dacára, hogy az asztalnál egy olyan hatalmas, bernáthegyi mézsároskutya ült! Ez egész biztos!

A telefon csengett. A professzor felvette a kagylót.

– Itt Horn tanár! Na csakhogyl! Élték még? Már azt hittem, hogy kirándultatok a holdfényes tengerrel! – Azután hosszasan hallgatta, amit jelentettek neki. Hirtelen természetellenesen megnyúlt az arca. Gyorsan és rekedten kérdezte: – Biztosak vagytok ebben? – Megint hallgatott.

Visszaakasztotta a kagylót, fejcsóválva nézett Karstenre, aztán felkiáltott: – Hát ez mindennek a teteje!

– Micsoda?

– A fiatalember eltűnt!

– Miféle fiatalember?

– Aki Steinhövel titkárnőjével és a ti kedves Külzuratokkal mászkált sülvefőve!

– Akkor ő lopta el a Holbeint!

– Te mindenre rájössz! – A professzor úr úgy markolt bele a szakállába, mint aki tövestől akarja kitépni. – Az én zavarosomban halászni! Na megállj, te kölyök!

– Ügyesebb volt, mint mi – ismerte be Karsten.

– Ügyesebb? Nem. De szebb. Sokkal szebb! Talán Achelt küldtem volna oda, hogy csábítsa el azt a szerelmes libát vagy Stormot, akinek fül helyett két sárcipő nőtt ki a fejéből? Vagy melyik alkalmas közületek arra, hogy elcsavarja egy leány fejét?

– Sejtelmem sincs – felelte Karsten. – És hol van most a fiatalember?

A főnök egy cigarettára gyújtott, és elgondolkozva nézett maga elé.

– Szerintem útban van Berlin felé! Természetesen tudja, hogy Steinhövel titkárnője bejelentette a rendőrségen az eltűnését. Tehát Koppenhágába nem térhet vissza. A többi határokat is értesítették már.

– Szóval ugyanabban a helyzetben van, mint mi.

– Azonnal indulnunk kell. Valamerre majd csak felhajszoljuk. Még akkor is, ha nagyítóval kell átkutatnom Berlinig az utat!

Köpögtattak az ajtón.

A két férfi összerezzen. Hajnali látogatások, ha kétes tisztességű emberek otthonában történnek, ritkán jelentenek jót. A professzor hátsó zsebébe nyúlt, ahol a revolverét tartotta, és kiszólt:

– Ki az?

– A szobalány.

– Nincs szükségem semmi-
re! – szólt ki a főnök.

– Átadtak nekem valamit, és azt mondták, hogy sürgősen juttassam el a tanár úrhoz – magyarázta a női hang.

Karsten visszafordította a kulcsot, kinyitotta az ajtót, átvett egy levelet, azután becsukta újra, és ráfordította a kulcsot. A levelet átadta a professzornak.

Ez feltépte a borítékot, és elolvasta, ami a levélpapíron állt. Az arcvonásai egyre kevésbé látszottak kedélyeseknek. Végül odadobta a levelet a szőnyegre, két kezébe temette a fejét, és szerencsétlenül suttogta:

– Ez már sok! Ettől görcsöket lehet kapni. Oh, ez a csirkefogó még megismer engem!

Karsten felvette a levelet a szőnyegről, és elolvasta. Nyomtatott betűkkel volt ír-

va, és a következőképpen hangzott.

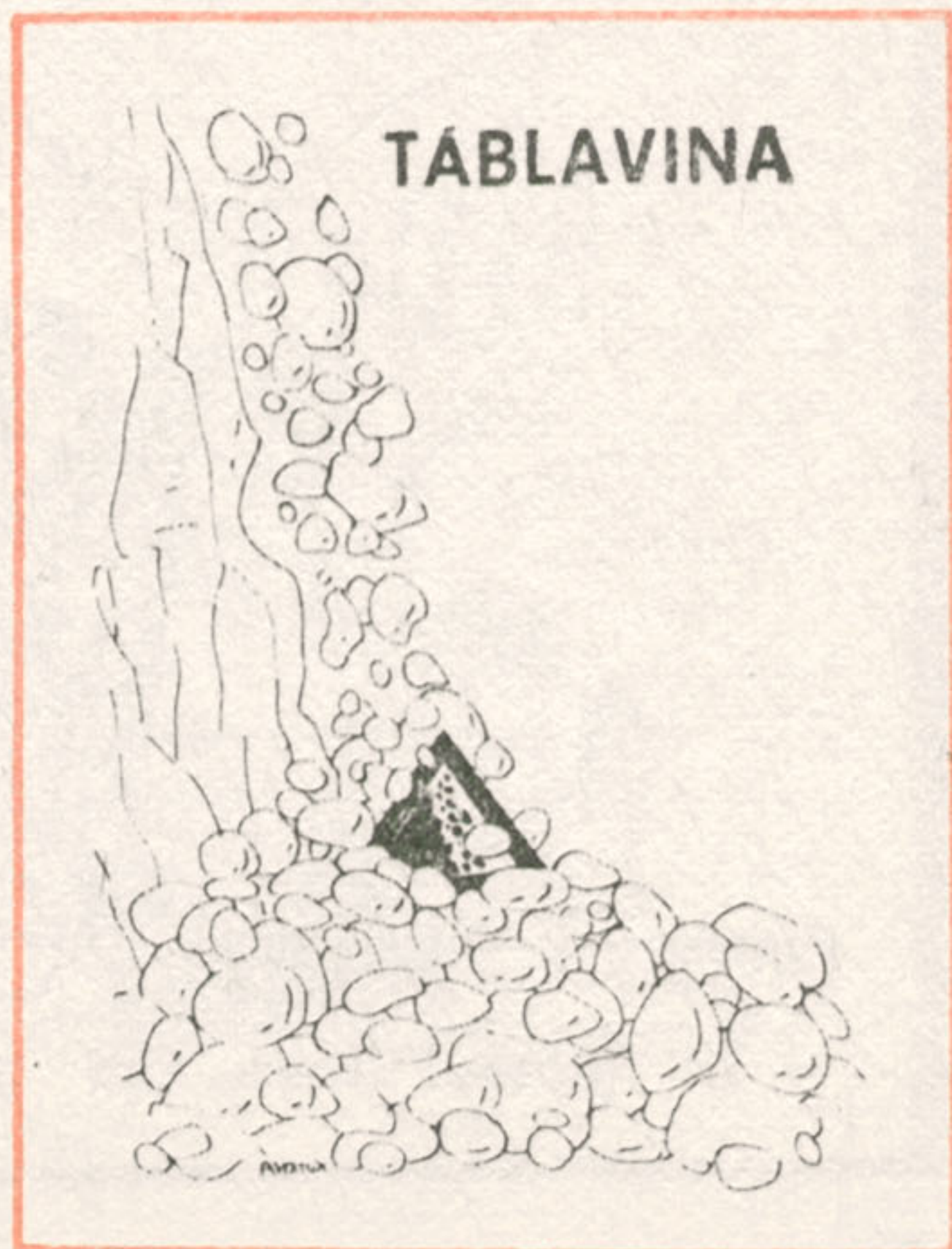
„Ön nagyon szeret leveleket írni. És is így vagyok vele, de eltekintve ettől, még tartozom egy felelettel. Az ön jóindulatú tanácsa ellenére veszélynek tettem ki magam. Közölnöm kell önnek, hogy mind ez ideig még nem pusztultam el.

A tánchelyiség ellen intézett támadás nem történt hiába. Ön igazán nem tudhatta, hogy magam is a régi mesterek őszinte rajongói közé tartozom.

Bevallom, hogy e pillanatban izgatottan figyelem, melyikünk lesz gyorsabb, Maga vagy a rendőrség, vagy én.

Viszontlátásra Berlinben!

A fiatalabb Holbein”

TABLAVINA

TEKLANDÓ

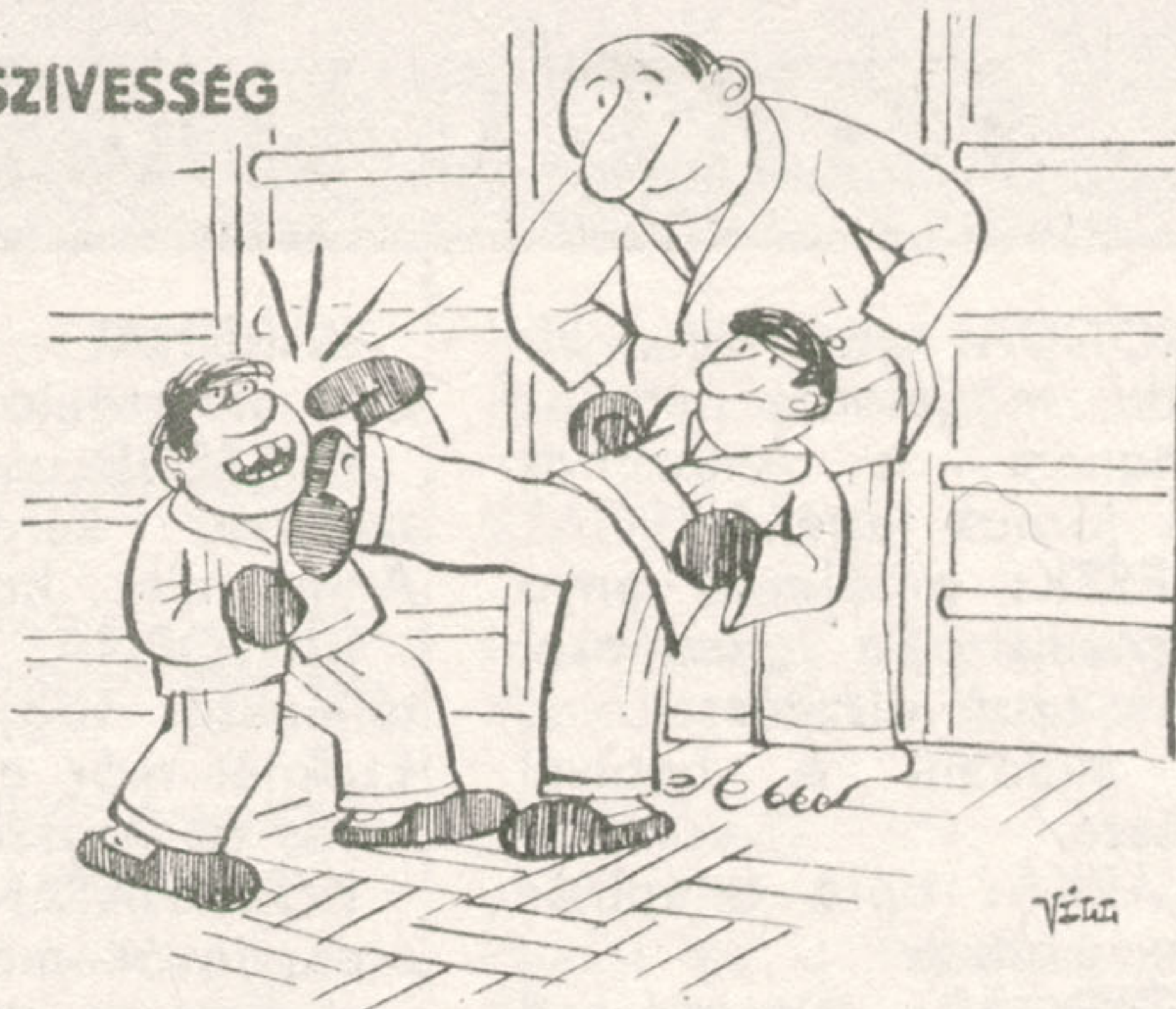
— Megmondtam, csak
téglákkal dolgozhattok!

TAVOL A VÁROSTÓL

— Itt mással nem tud gyakorolni a gyerek!

PARÁNYI SZÍVESSÉG

— Kicsit feljebb, légy szíves!
Nagyon mozog a tejfogam!

HATASOS SEGÍTSÉG

ENYVEZETT VÉRCSE

ANAKONDA: más néven kígyócsorda, reggelente nem az emez, hanem az Amazonas partjára járnak legelni.

ARABESZK: grönlandi anya és egyiptomi apa gyermeke, homlokán apró díszítéssel.

ÁSÍT: mindent Á betűvel firkál össze.

BOGLÁRKA: apró település Lellécske mellett.

CSEREBOGÁR: természeti népeknél fizetési eszközként használatos rovar.

CSIP-CSIP-CSÓKA: számítógép vezérlésű madár (chip-chip-...).

FECSEKENDŐ: locsolásnál használatos vízhatlan fejfedő.

FELELET: tanórákon előadott monológ, mennyisége és minősége az otthon tanultaknak csak a fele lett.

FRICSKA: forint becézve. Helyesen fricske.

FOTOGÉN: fényképek szaporodásánál fontos szerepet játszó részecske.

HEKTOR: tengeri halból készült nagy vacsora (hek-tor).

HUNGÁRIA: eredeti magyar dal, csak a modernebbek utánozzák a külföldi népek dalait.

KACAGÁNY: régies ruhadarab, csak röhögve lehet viselni.

KARDHAL: főleg opherákban előforduló kórusmű.

KECSEGE: édesvízi halaknál szokásos kérdés. Kecseg-e? Annyi mint: hogy vagy?

KINTORNA: például a kötélmászás vagy a békaügetés. Ezeknél már csak a verklitekerés az egyszerűbb gyakorlat.

KORONATANÚ: vámos a csehszlovák–magyar határon.

KRÉTA: fehér szigetcsoport a katedrák környékén.

LAMPION: világító gomba-féle, a sampionok rokona.

LEBBENCS: felszólítás pokrócrazésra.

LOVARDA: helyesen lóvarrda. Elszakadt paripák összevarrására szolgáló hely.

MATRÓNA: Hortobágy eredeti neve. Először mint Matter Róna, azaz anyaföld szerepelt az idősebb hölgyek naplójában.

METRONÓM: földalatti vasutak ütemes zötyögését mérő műszer.

MOSLÉK: jégbe vágott lyuk. Az eszkimó asszonyok ezen keresztül végzik heti nagymosásukat.

NAPRAFORGÓMAG: többnyire tantermekben, színházak és mozik padlóján termő táp-

anyag. De olyan pocsek, hogy
állandóan köpködni kell tőle.

PARAVÁN: sivatagi ülőhely.
Mozgó változata a sivatag ha-
jója.

PARKÖR: Eugen Parkör, is-
mert nyugati csőszvezér.

PATRON: fel-felrobbanó
uralkodói ülőhely.

PEDELLUS: valódi nevén
Ped Ella, az iskolaszolgák vé-
dőszenije.

PIKTOGRAM: festmények sú-
lyának mérésére szolgáló mér-
tékegység.

PISKÓTA: iskolai mosdák fa-
lára felfirkált, sütemény alakú
hangjegy.

POGGYÁSZ: elveszett cso-
magok utáni búslakodás.

RAGADOZÓ MADÁR: eny-
vezett vércse.

ROVÁTKA: Tatjana Sztoja-
nova Rovátka, bolgár vésnök-
nő, a népművészet mestere.

SERTÉS: borotvátalan disz-
nő.

SZINTELEN: 50% poliészter-
ből és 95 0/0 lenből készült
ruhaanyag.

TARACK: főleg kiskertekben
elzaporodó ágyúféle. Több-
nyire békeszerződéssel irtják.

TARKA: kopasz iskolai füzet.

TEJBEGRIZ: a középkorban
szülőföldjükről elvándorolt grú-
zok beceneve, mivel főként
tejterméken élnek. Távoli ro-
konuk a tejbedarabok.

VÁMPÍR: arcszín vámvizsgá-
latkor.

Rímorgia

REKLÁM

Kárpáthy Zoltán
Márkát iszol tán?

SZÁLLITMÁNY

Megérkezett Bordeaux-ból
Harminc hordó bordó bor.

FINOMSÁG

Finom ez a tejszínhab,
Ahol készült, helyszín: Tab.

BALESET

Nem valami túlzott érdem
Térdem törni éppen Érden.

ÉTELMÉRGEZÉS

A romlott gombás omlett:
rom lett!

VACSORA

Elfogyott a kaja mára,
Mert felment a karaj ára.

BAKSIS

Böllérkés a torra való
Disznónak a borra való.

ÉHHALÁL

Zsírban a hús régen serceg,
Sírban a bús régens herceg.

FŐ A Reklám!

Pista óriási kötéssel a fején megy az iskolába.

— Te jó ég, Pityu! Mi történt veled?

— Megcsípett egy szúnyog.

— Ne viccelj, a szúnyogok nem okoznak ilyen nagy daganatokat!

— Az igaz, de az öcsém agyon akarta ütni a szúnyogot egy ásóval.

✱

— Biztos, hogy ettől a krémtől megszűnnek a ráncaim? — kérdezi a vevő.

— Természetesen, asszonyom. Ezzel a krémmel egy vásárlónk még a hullámlémezt is kisimította.

✱

Az elítélt a villamosszékbén ül, odaszíjazva. Megkérdezi tőle a börtönigazgató: mi az utolsó kívánsága?

— Fogja meg a kezemet, ebben a nehéz percben!

✱

Fizikaórán kérdezik Bélát, honnan jön az áram?

— Az őserdőből — így a válasz.

— ???

— Az apukám mondta, amikor nem volt áram, hogy

azok a majmok már megint kikapcsolták az áramot!

✱

— A számjegyeinket az araboktól, a naptárt a rómaiaktól, az üveget az egyiptomiaktól kaptuk. Tud valaki más példát is mondani?

Zoli jelentkezik:

— A vasaló a nagyiéktól, a húsdaráló a Kisséktől, a tökgyalu pedig a Koloncéktól van.

✱

— Paradicsomlevest, parajfőzeléket és cseresznyés rétest kérek — rendeli meg az ebédet a vendég.

— De hiszen, még nem is látta az étlapot! — csodálkozik a pincér.

— Azt nem, de az asztalterítőt igen.

✱

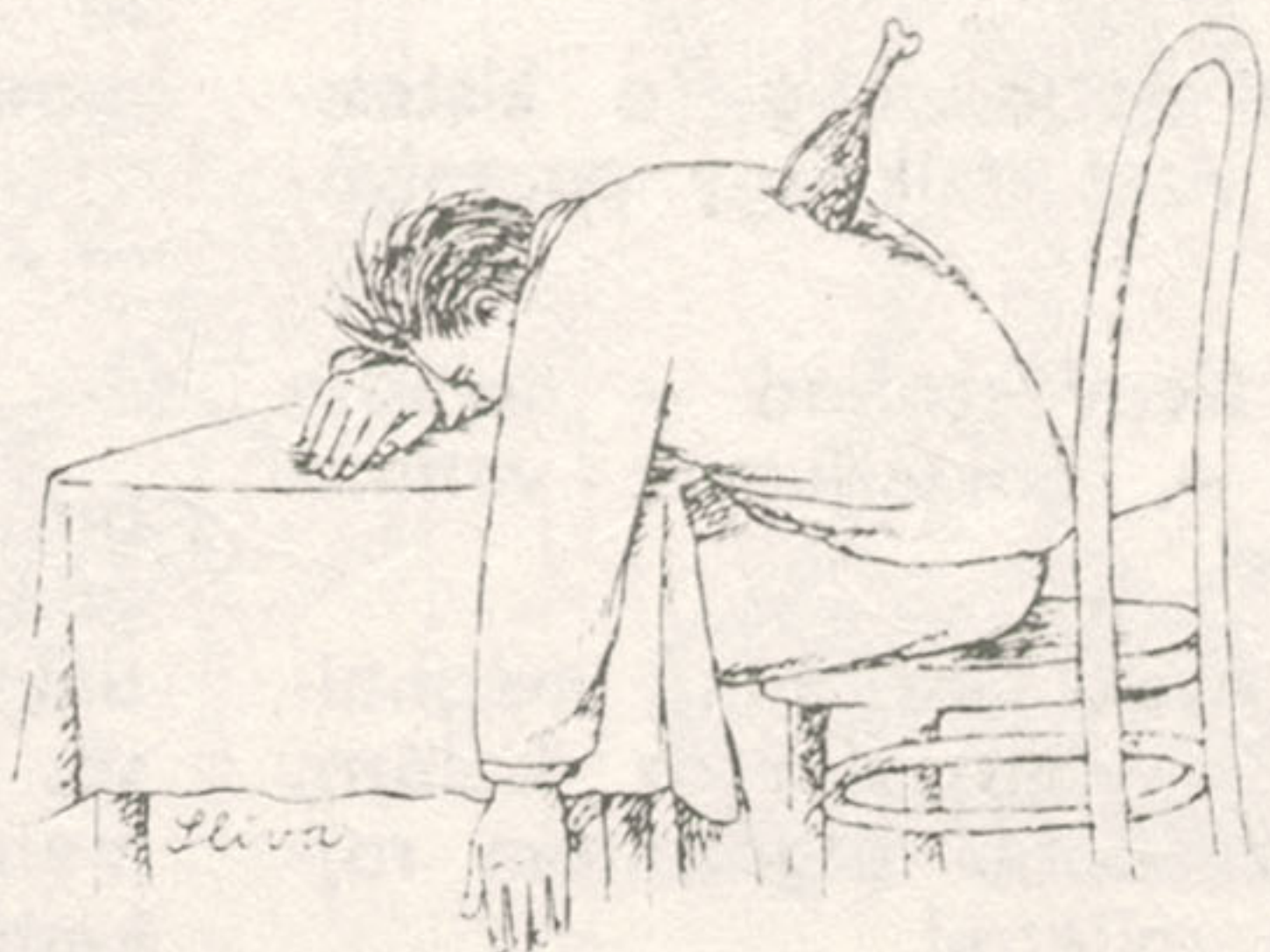
— Van három másodperc ideje? — kérdezi egy szurkoló a játékvezetőtől a mérkőzés után.

A bíró beleegyezően bólint.

— Akkor mondja el nekem mindazt, amit a labdarúgásról tud.

✱

Jó étvágyat!

– Ön a mi játékosunk lesz, ezzel a nagyszerű, széles mellkassal.

– De még meg sem nézték, hogy tudok-e futballozni!

– Az nem fontos! A fő, hogy nagy a reklámfelülete.

*

– El akarta adni a házát, ugye?

– Igen, de amikor elolvastam az ingatlanközvetítő leírását a házról, annyira fellelkesített, hogy inkább megtartom.

*

– Péter, mennyi tizenhatnak a fele?

– Fogalmam sincs róla, tanár úr, de nem lehet sok.

*

Feri látja, hogy a kistestvére vizet iszik egy pocsolyából.

– Nem szabad – mondja neki –, baktériumok vannak benne.

– Azok már mind meghaltak – válaszolja a kislány.
– Az előbb átgázoltam rajta a rollerrel.

*

– Jól becsaptam tegnap a vasutat. Először vettem egy menetjegyet – és azután mégis gépkocsival utaztam.

*

– Feltaláltam egy számítógépet, amely már igazán emberi vonásokat mutat – dicsékszik egy tudós a kollégáinak.

– Úgy érti, hogy a számítógép gondolkodni tud?

– Azt nem. De ha hibát követ el, azt másra keni.

*

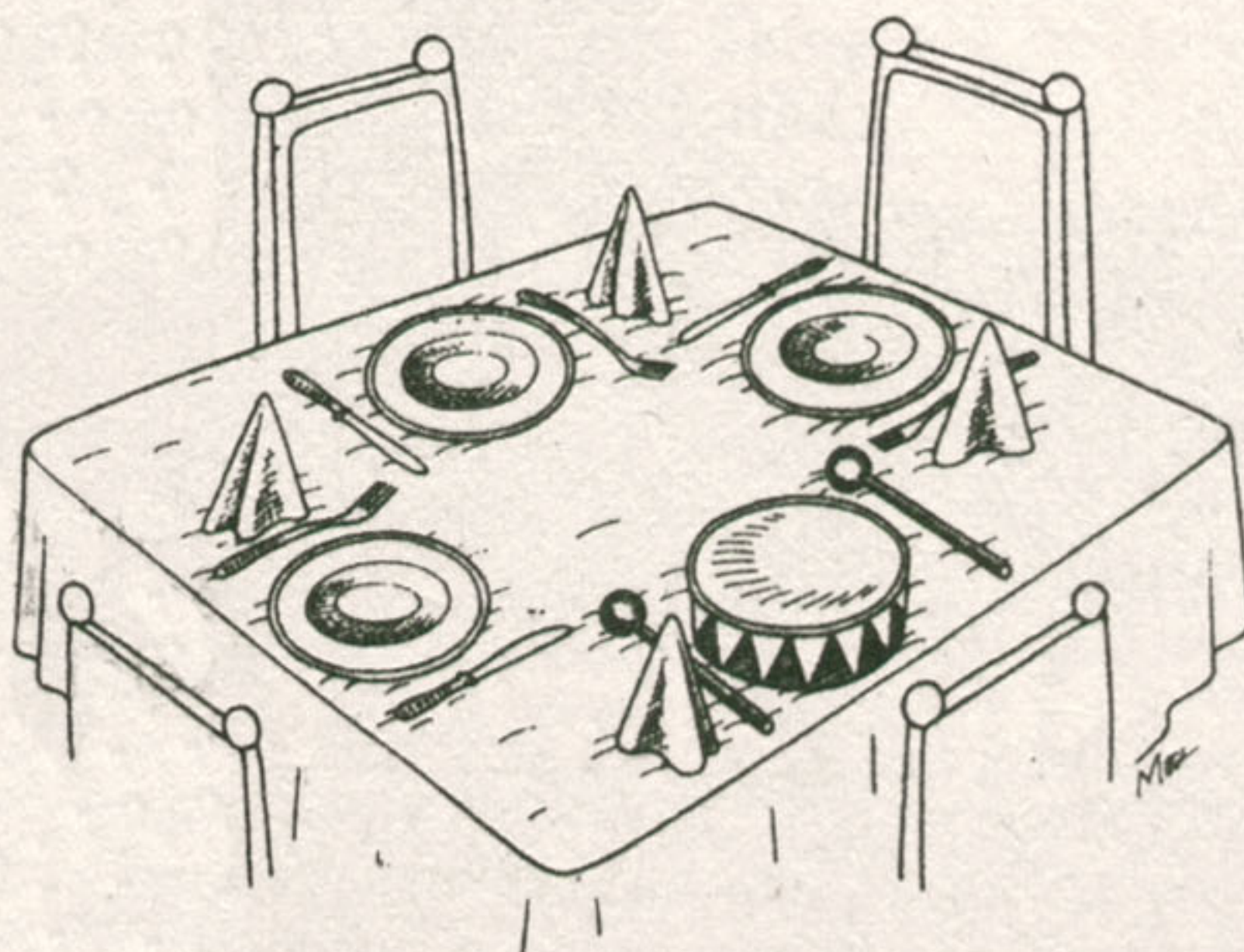
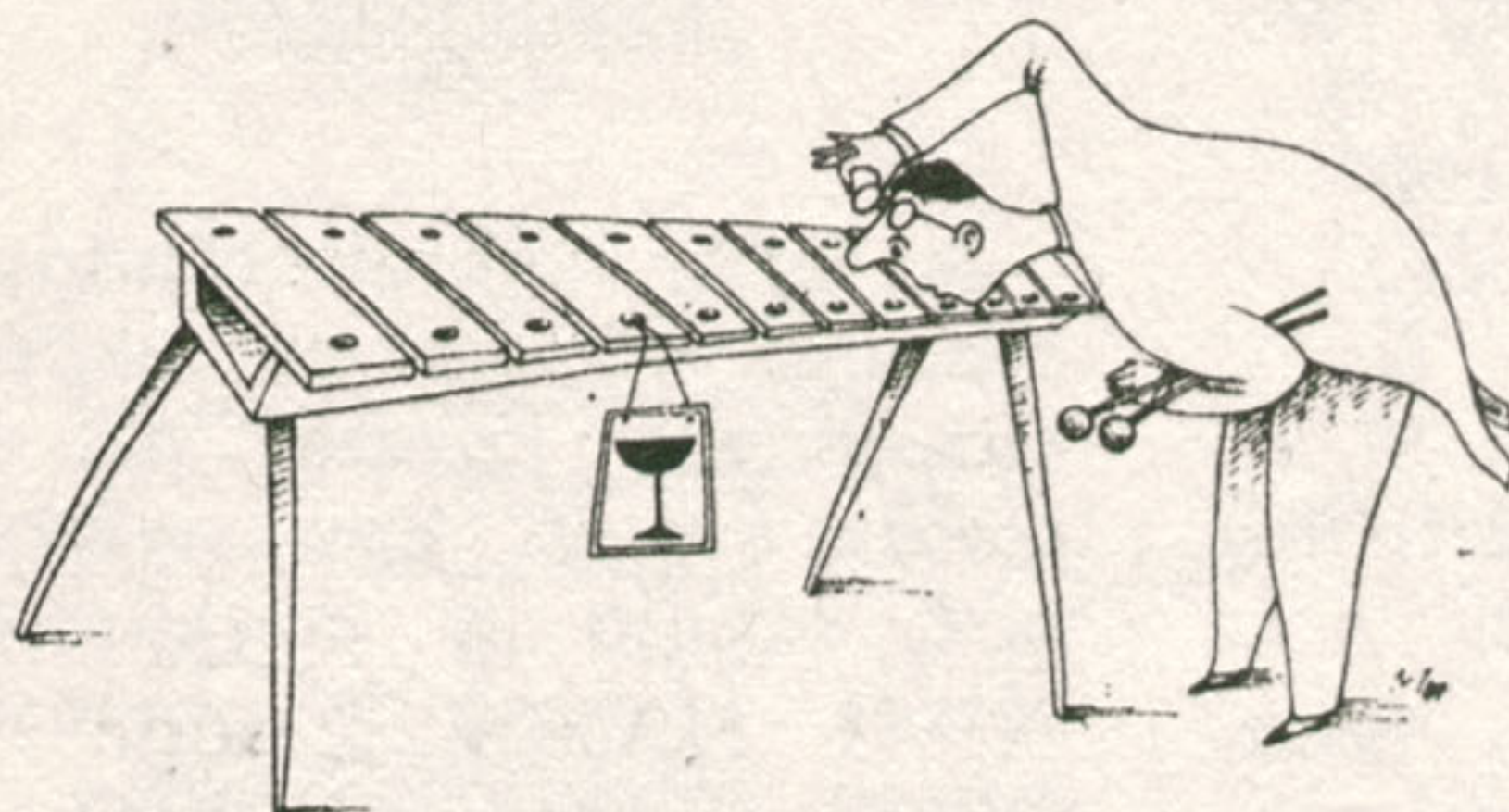
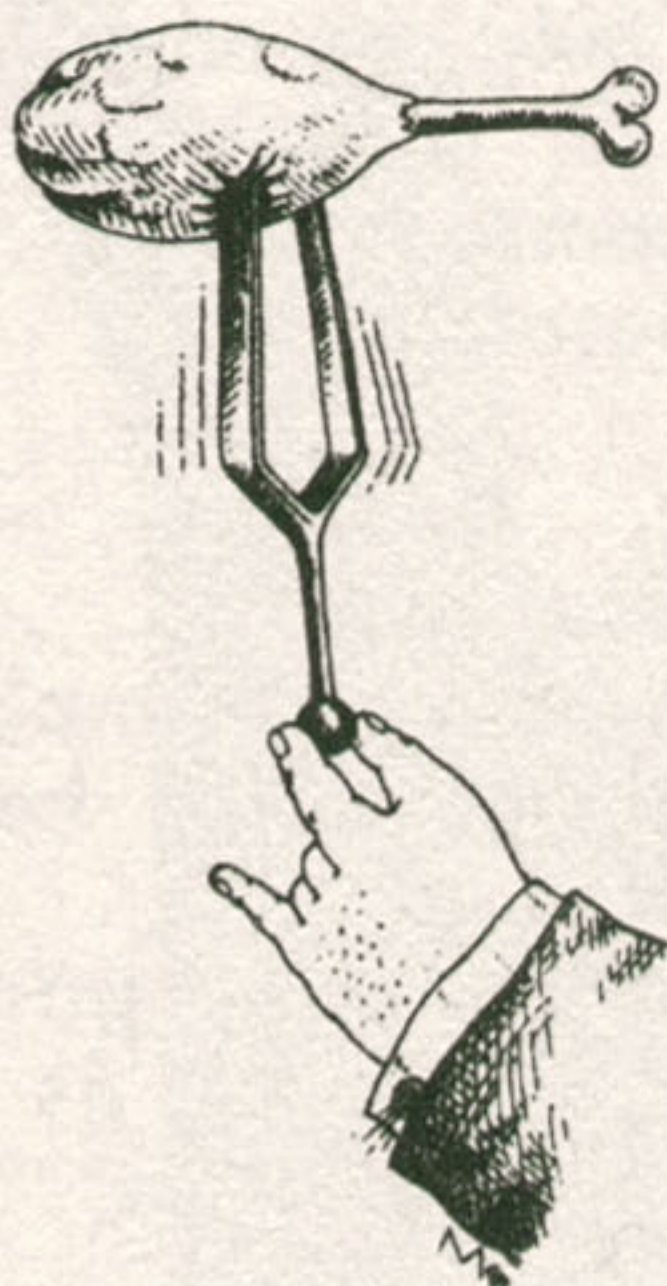
Ervin és Karcsi elmegy a múzeumba, ahol modern képzőművészeti alkotásokat állítottak ki. Megállnak egy kép előtt, amelyen pacák és vonalak összevisszasága látható.

– Gyerünk innen gyorsan – húzza Ervin Karcsit kifelé –, különben megint azt mondják, hogy mi csináltuk.

*

– Schmitzné – mondja a bíró a közlekedési bíróságon –, ön a vezetői engedély megszerzése után az első héten három gépkocsinak ment neki, a második héten kettőnek és a harmadik héten egynek. Mit tud mondani erre?

Zene... Zene... Zene...

– Csak annyit, hogy igen gyorsan fejlődökl – hangzik a válasz.

*

– Miért nem akarsz feleségül menni Gézához? Hiszen kifogástalan a múltja, és sokat ígérő jövője van!

– Lehet, de engem zavar a jelene.

*

– Képzeld, Éva, a vőlegényem megígérte, hogy egész életében a tenyerén fog hordozni!

– Miért, kocsija nincs?

*

– Nekem minden férfi levegő – dicsekszik Gizi.

– Igazán? És nem félsz, hogy megárt a gyakori levegőváltozás?

*

A rendőrségen kérdezik a gyanúsítottól:

– Rendeljünk ki magának egy védőügyvédet?

– Inkább egy mentőtanút, ha lehetne...

*

– Mihelyt megkezdődik a rádióban a reggeli torna, a

férjem minden reggel kiugrik az ágyból – mondja az idős hölgy.

– Csodálatos, hogy ebben a korban még tornászik.

– Nem ő tornászik, hanem a szemben lévő házban egy fiatal nő.

*

– Pincér, miért számolt nekem tizenhárom forint helyett tizenötöt?

– Bocsánat, azt gondoltam, hátha babonás, és nem szereti a tizenhármasszámot.

*

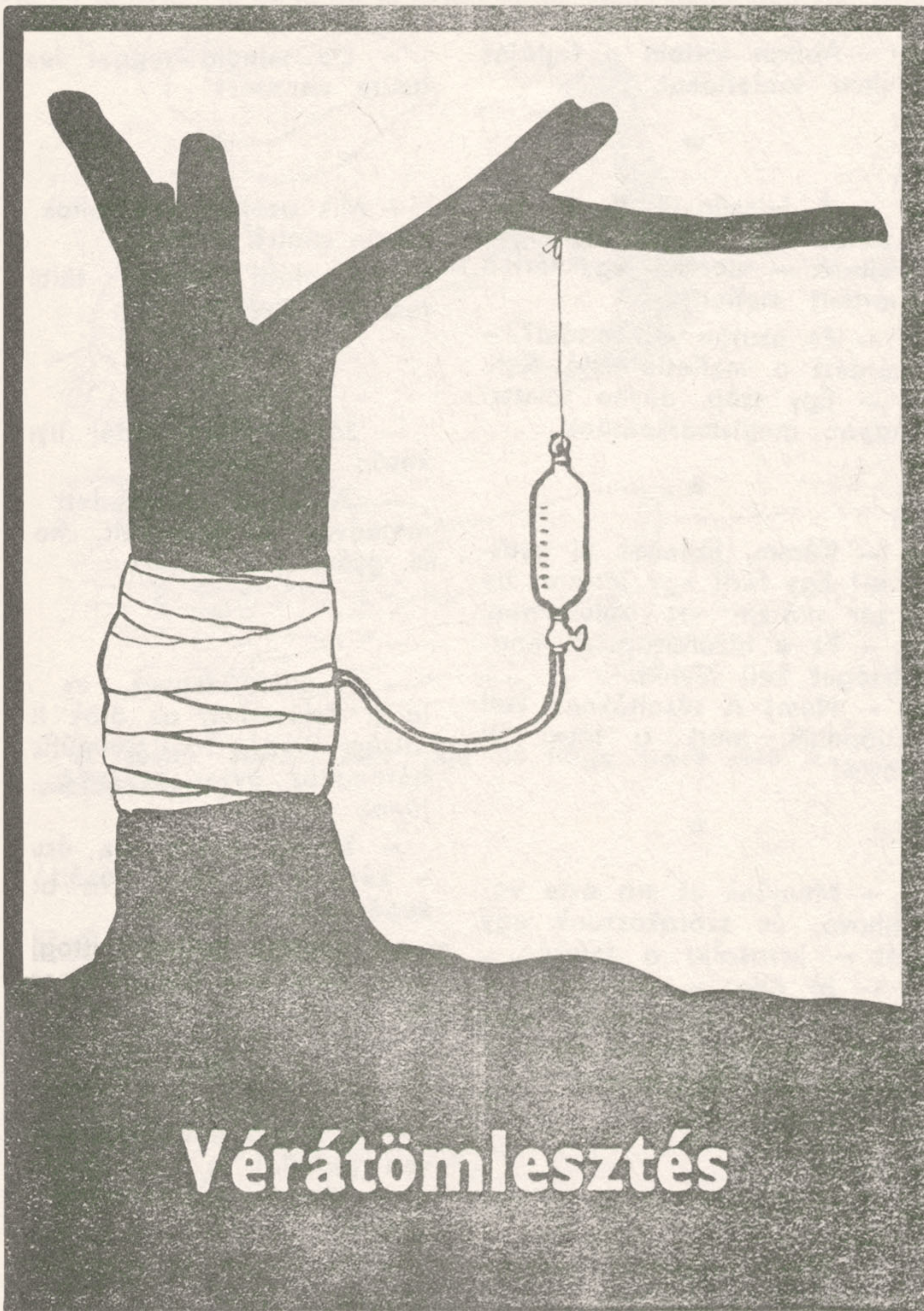
A fehér egerek labdarúgócsapata játszik az elefántok csapatával. Egyszer az egyik elefánt rálép egy egérre. A bíró lefújja a mérkőzést. A vétkes elefánt megkeresi az egeret, amely elnyúlva fekszik a fűvön, óvatosan felemeli az ormányával, és bocsánatot kér tőle.

– Semmi baj – suttogja az egér –, fordítva is megtörténhetett volna!

*

Egy ember óriási kofferrel állít be a cirkuszigazgatóhoz:

– Leteszem a fejem az ülőre, és a közönség kalapáccsal ráüthet.

Vérátömlesztés

– És minek kell a koffer?

– Abban tartom a fejfájás elleni tablettákat.

*

– A feleségem és én huszonöt évig nagyon boldogok voltunk – mondja egy férfi a bárpult mellett.

– És azután mi történt? – kérdezi a mellette álló férfi.

– Egy szép, enyhe tavaszi napon megismerkedtünk...

*

– Kérem, jöjjenek ki gyorsan! Egy férfi egy létráról akar mászni az ablakomon.

– Ez a tűzoltóság. A rendőrséget kell hívnia.

– Nem! A tűzoltóknak kell kijönniük, mert a létra túl rövid!

*

– Menjünk el ma este valahová, és szórakozzunk egy jót – javasolja a feleség.

– Jó ötlet – válaszolja a férj. – De ha előbb jössz haza, kérlek, hagyd égve a villanyt az előszobában.

*

– Miért akar elválni a férjétől?

– Mert esténként lemegy megvenni az újságot.

– Ez még nem válóok?

– De mindig reggel lesz, amire visszaér!

*

– Mik azok a kék foltok a szeme alatt?

– Családi körben töltöttem a hétvégét...

*

– Jóska, miért jöttél ilyen későn az iskolába?

– A papa verekedett a mamával, és érdekelt, hogy ki győz.

*

– Vegyék, vegyék, ez az igazi varázsszer, az örök fiatalság titka! Már elmúltam háromszáz éves, és még ifjúnak látszom!

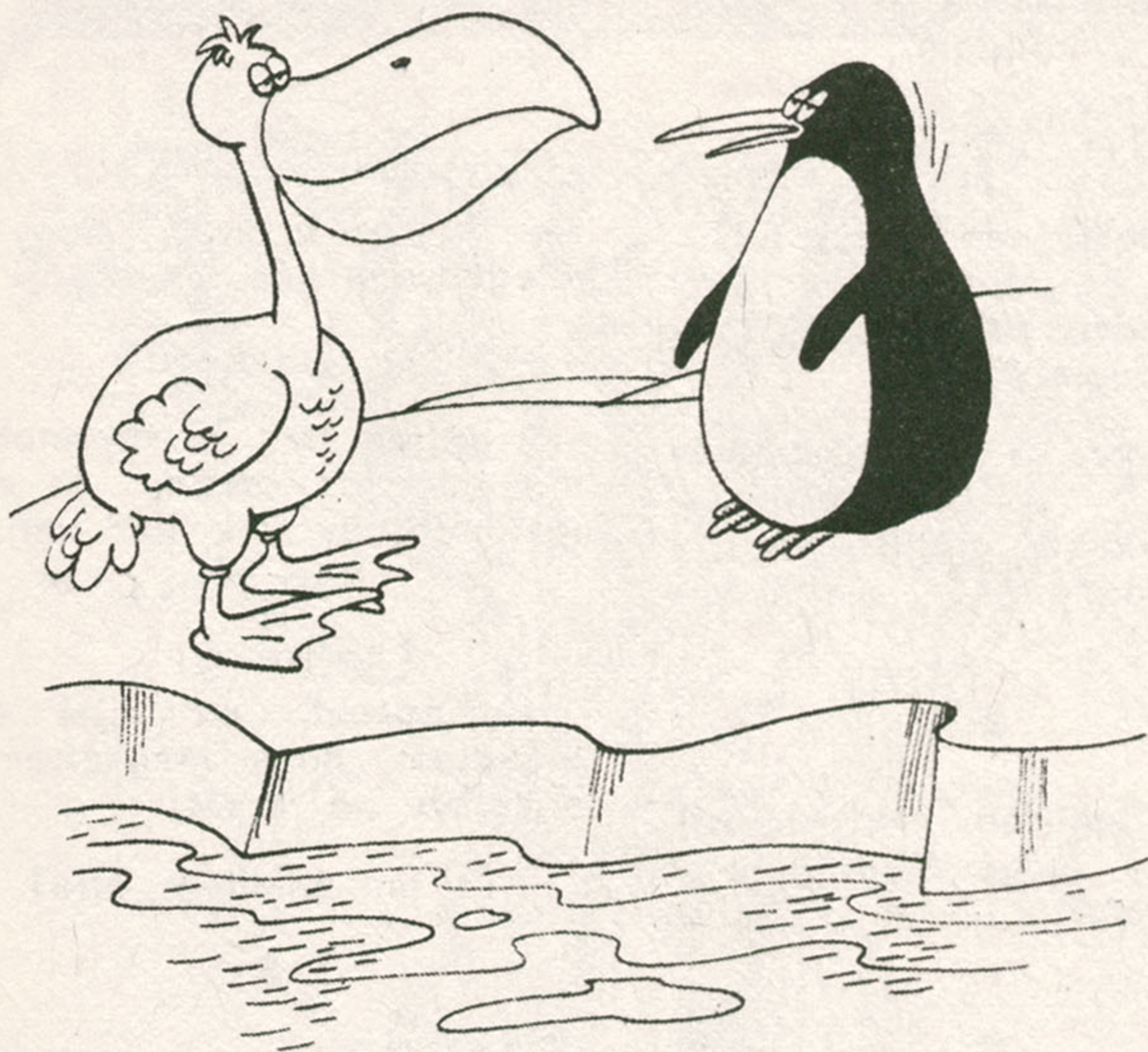
– Igazat beszél az árus?
– kérdezi az egyik vásárló a segédkező gyerektől.

– Honnan tudjam? Én még csak száz éve dolgozom nála.

*

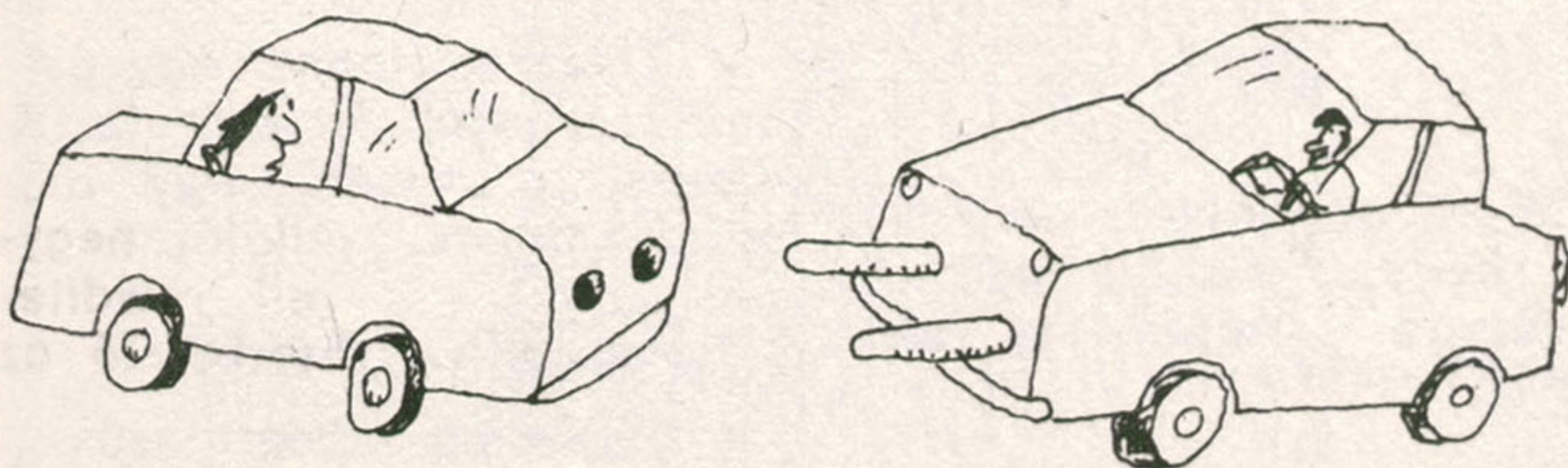
– A maga novelláját negyven oldallal le kell rövidíteni – mondja a szerkesztő az írónak.

– De hiszen az egész csak negyven oldal!

— A jósnő szerint kicsi feje és nagy csőre lesz a feleségemnek...

Elektromos autók kora

– Éppen erre a negyven oldalra gondoltam.

*

– Kérem, nem állna fel? – kérdezi az autóbuszon egy állva utazó öregasszony egy ülő fiatalembertől.

– Ezeket a trükköket már ismerem – válaszol a fiú. – Ha felállnék, maga biztosan rögtön elfoglalná a helyemet!

*

– A legjobb módszer arra, hogy megszabaduljunk az ellenségeinktől, ha túléljük őket.

*

– Ügyvéd úr, szeretnék elválni, de szeretném, ha ezt minél diszkrétebben intéznék!

– Mit ért ezen?

– Hát azt, hogy a feleségem ne tudja meg.

*

– Miért dohányzol, amikor tudod, hogy a nikotin lassan ölő mérge? – kérdezi a feleség.

– Csak nem képzeled, hogy a te kedvedért ciánkálit fo-

gok bevenni!? – válaszol a férj.

*

– Az az érzésem, hogy a vőlegényem nő.

– Miből gondolod?

– Tegnap rúzsnyomokat hagytam az arcán, és ma ugyanott egy kék folt van.

*

– Képzeld, az éjjel azt álmodtam, hogy megkértem a legszebb nő kezét!

– És mit feleltem erre?

*

– Hova dugod a pénzed, hogy ne találja meg a feleséged?

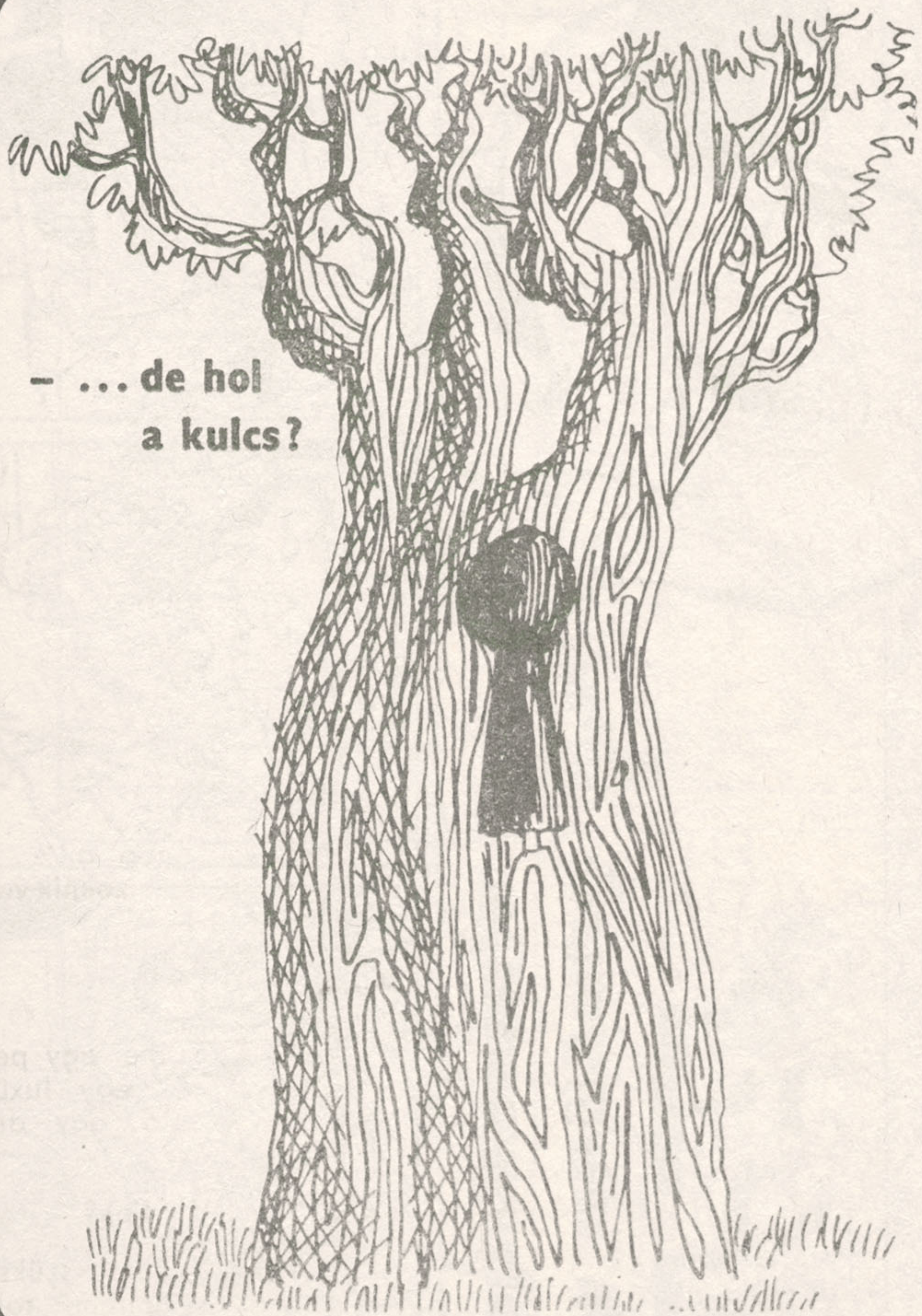
– Beteszem abba a kosárba, ahol a lyukas zoknik vannak.

*

– Elnézést, lenne egy perc ideje? – szól ki egy luxusautóból a vezető egy arra haladó nőnek.

– Ó, igen. Beüljek?

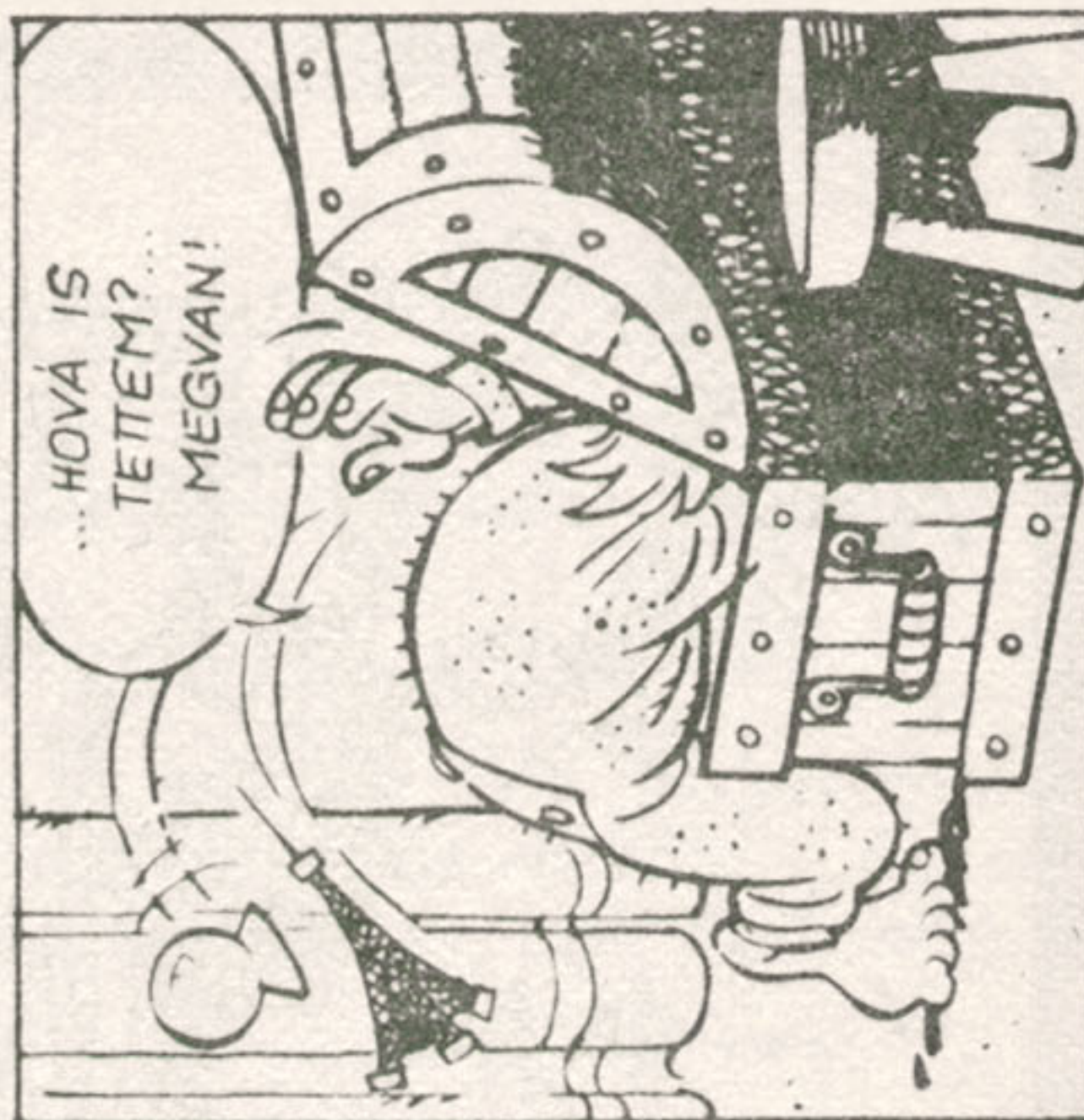
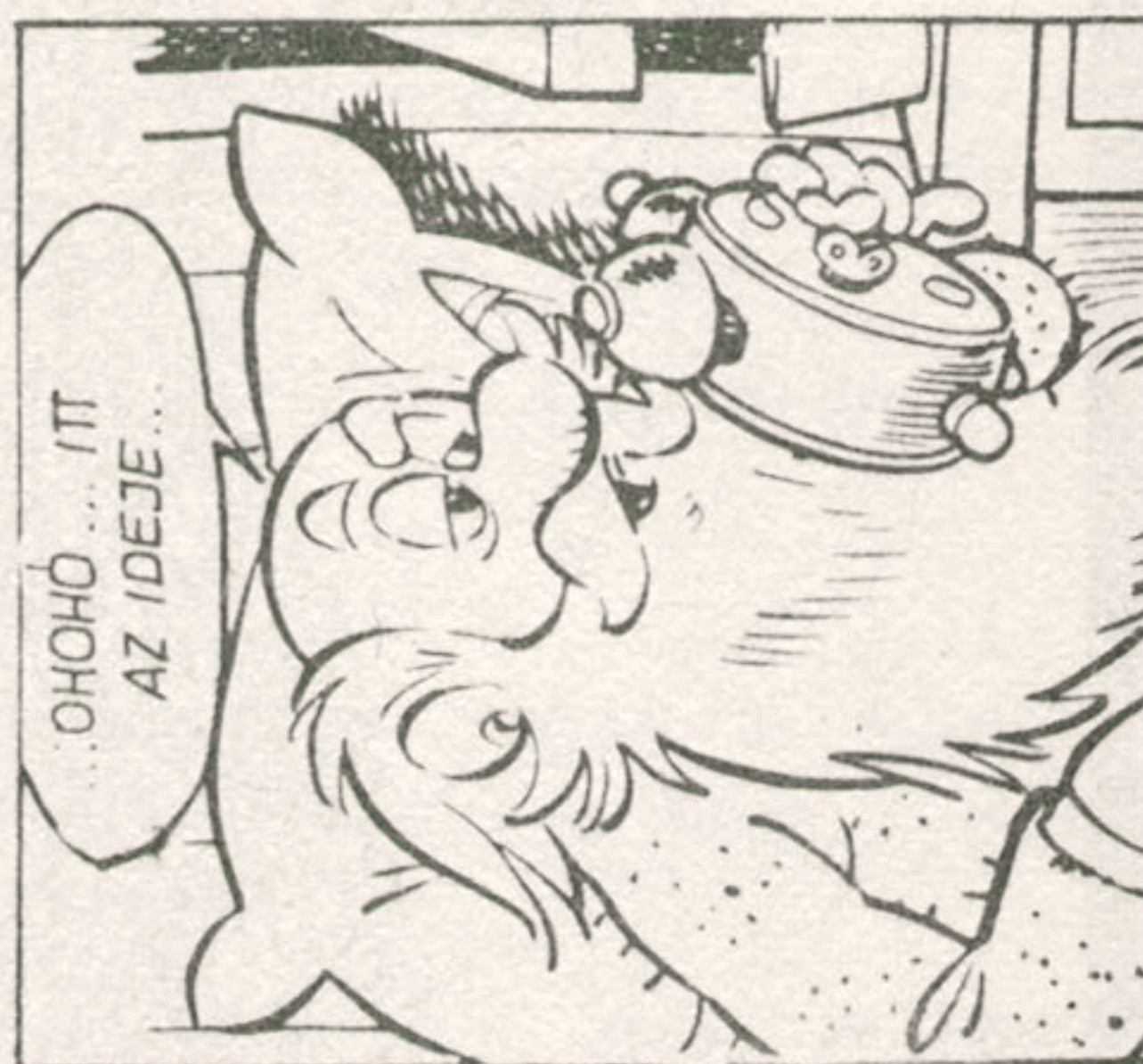
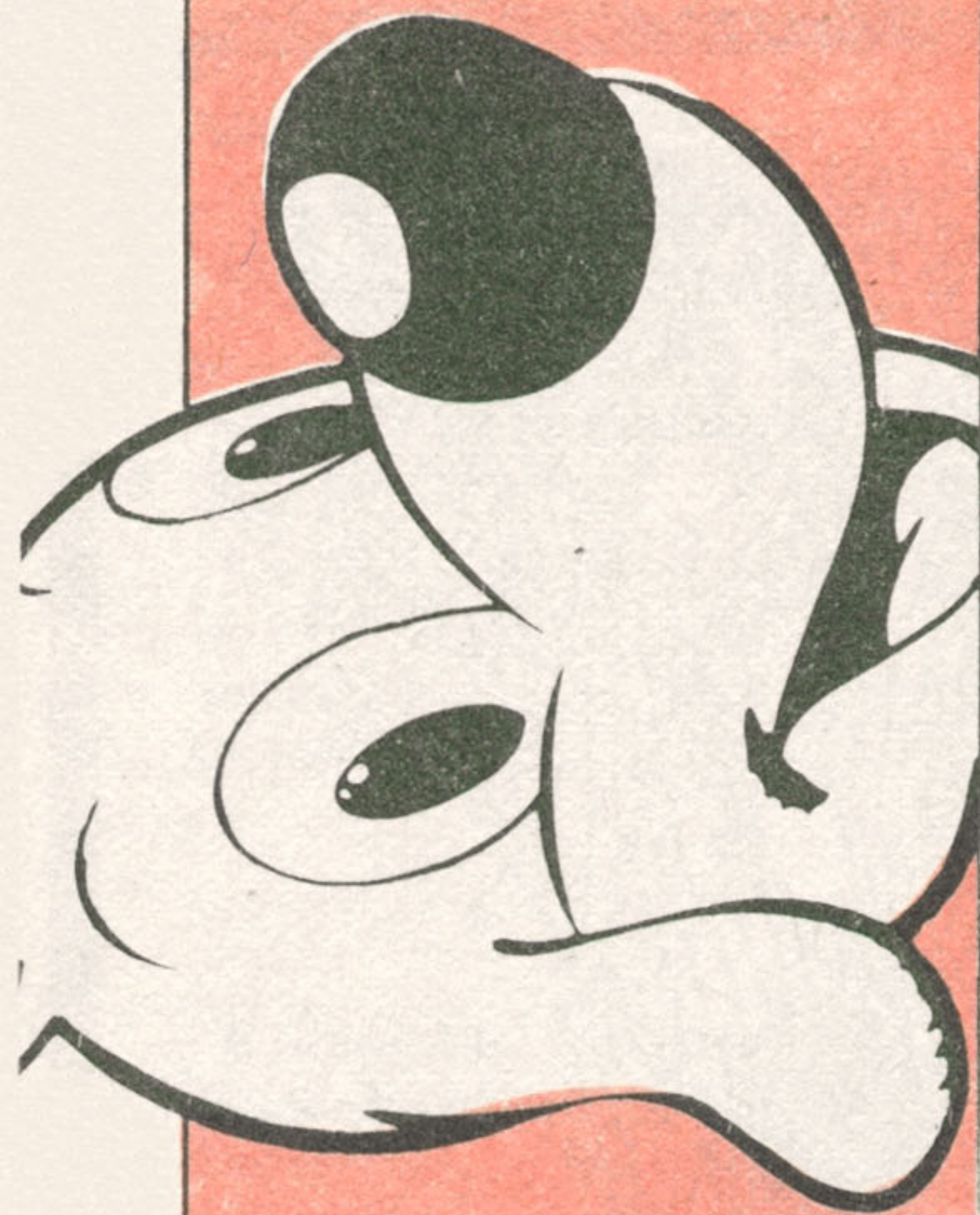
– Köszönöm, nem szükséges, csak arra kérem, tolja meg egy kicsit az autót.

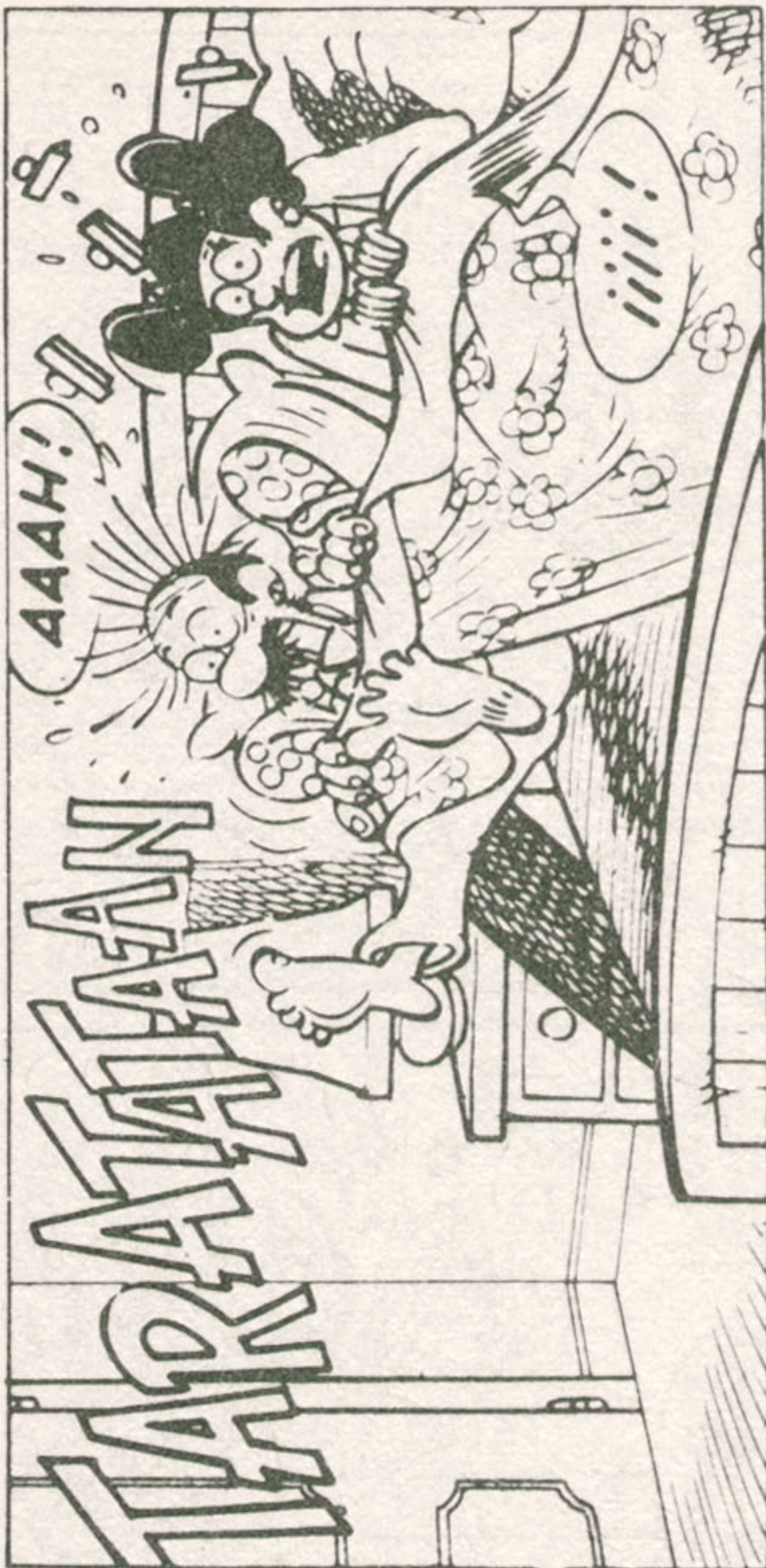

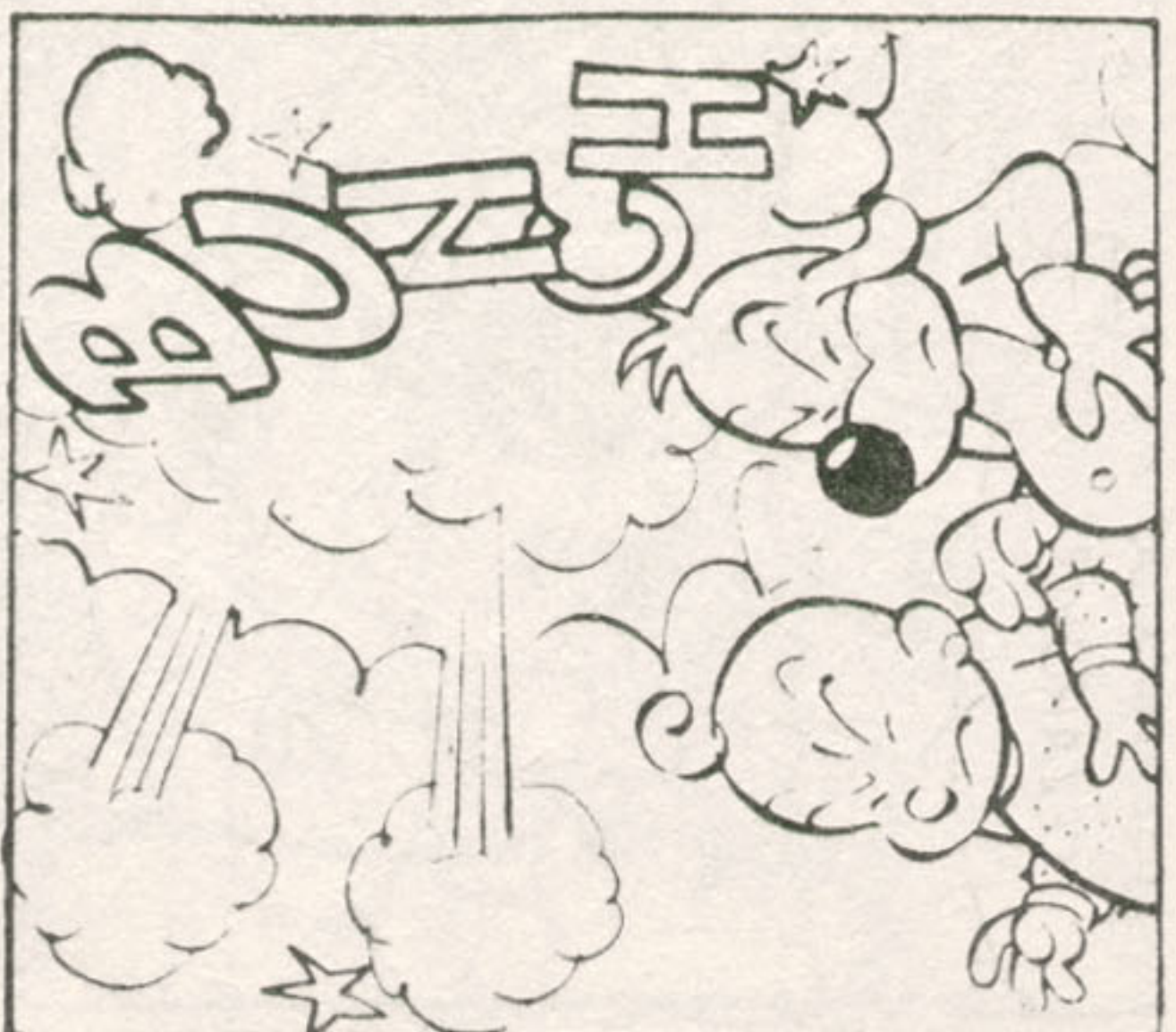
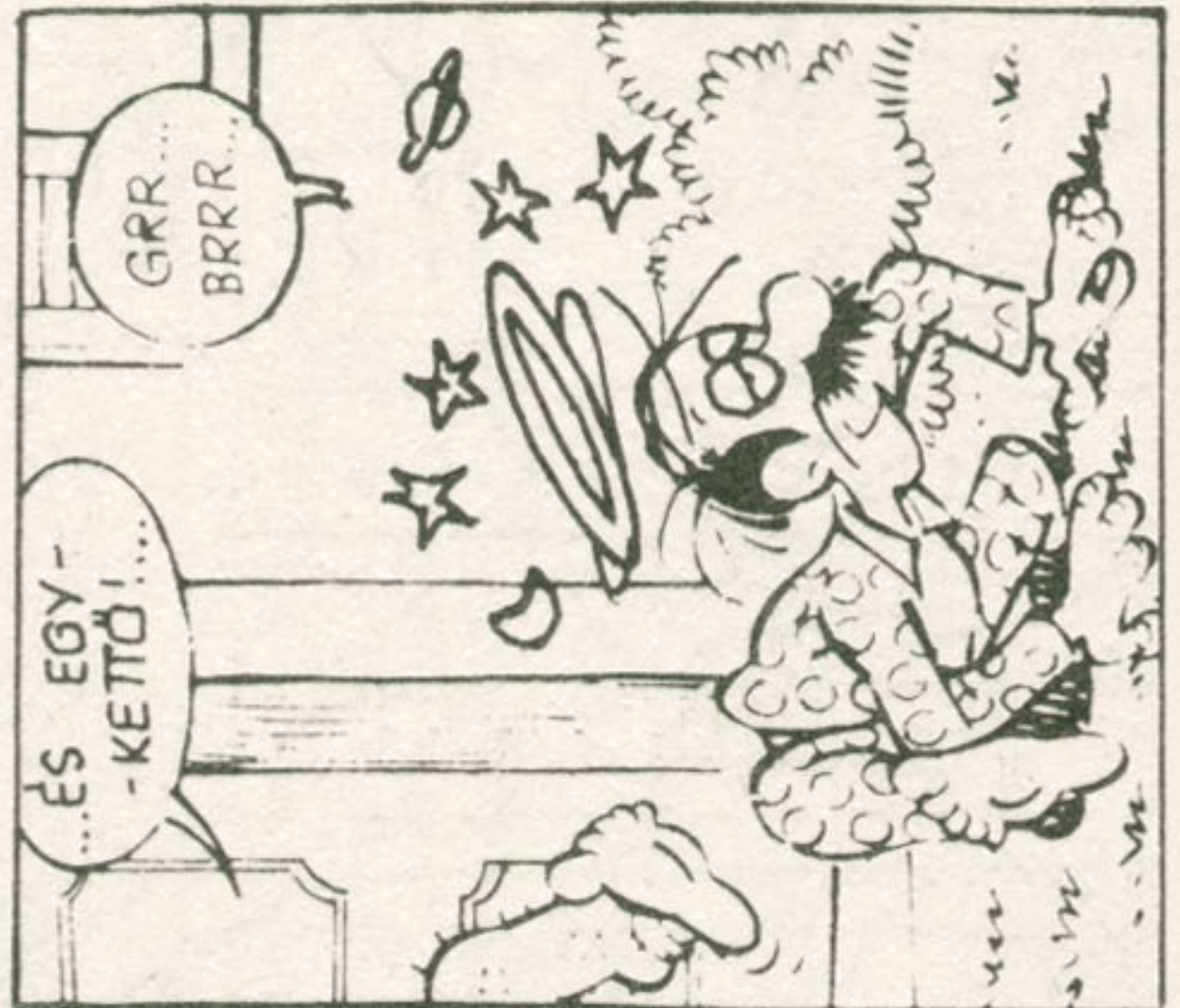
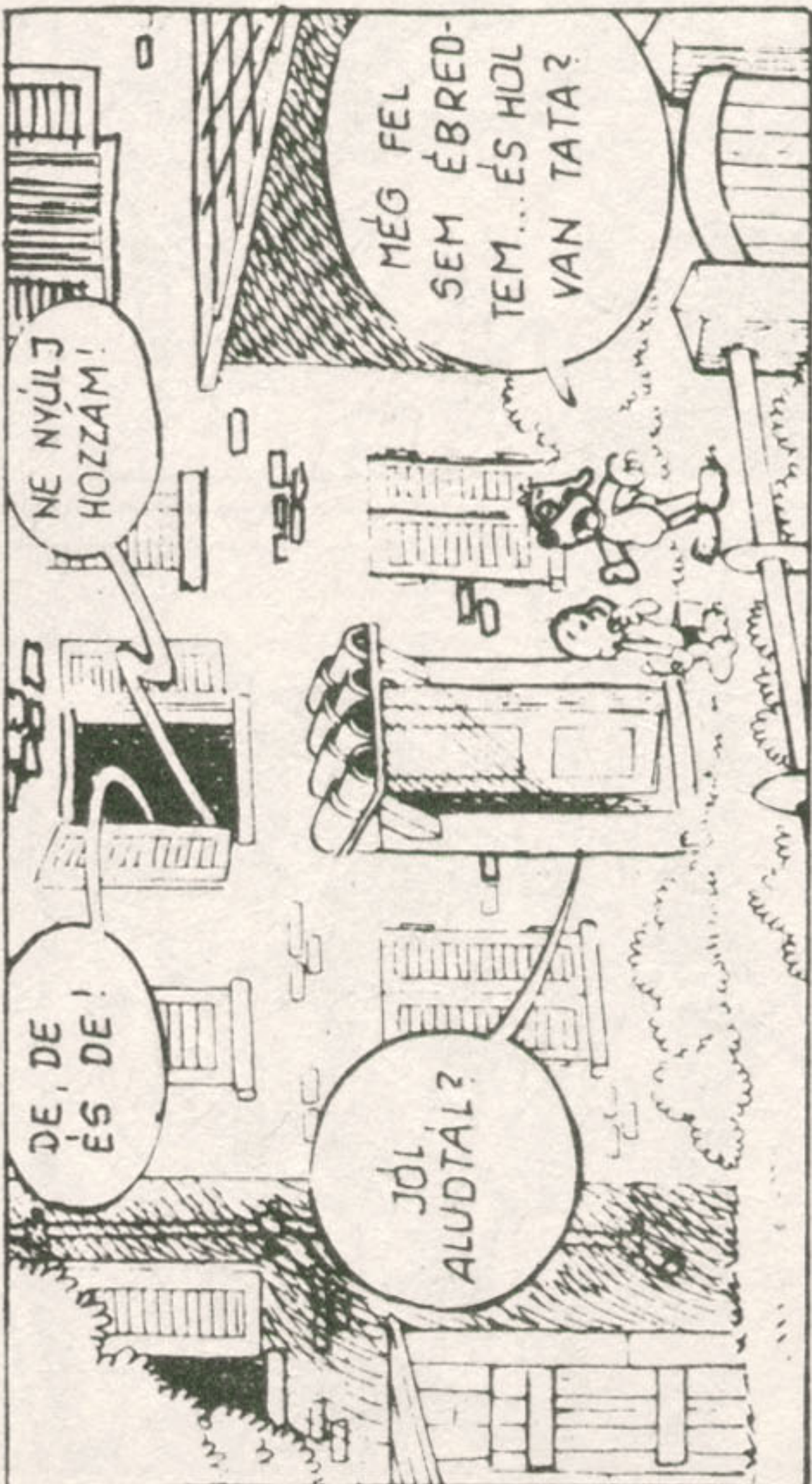
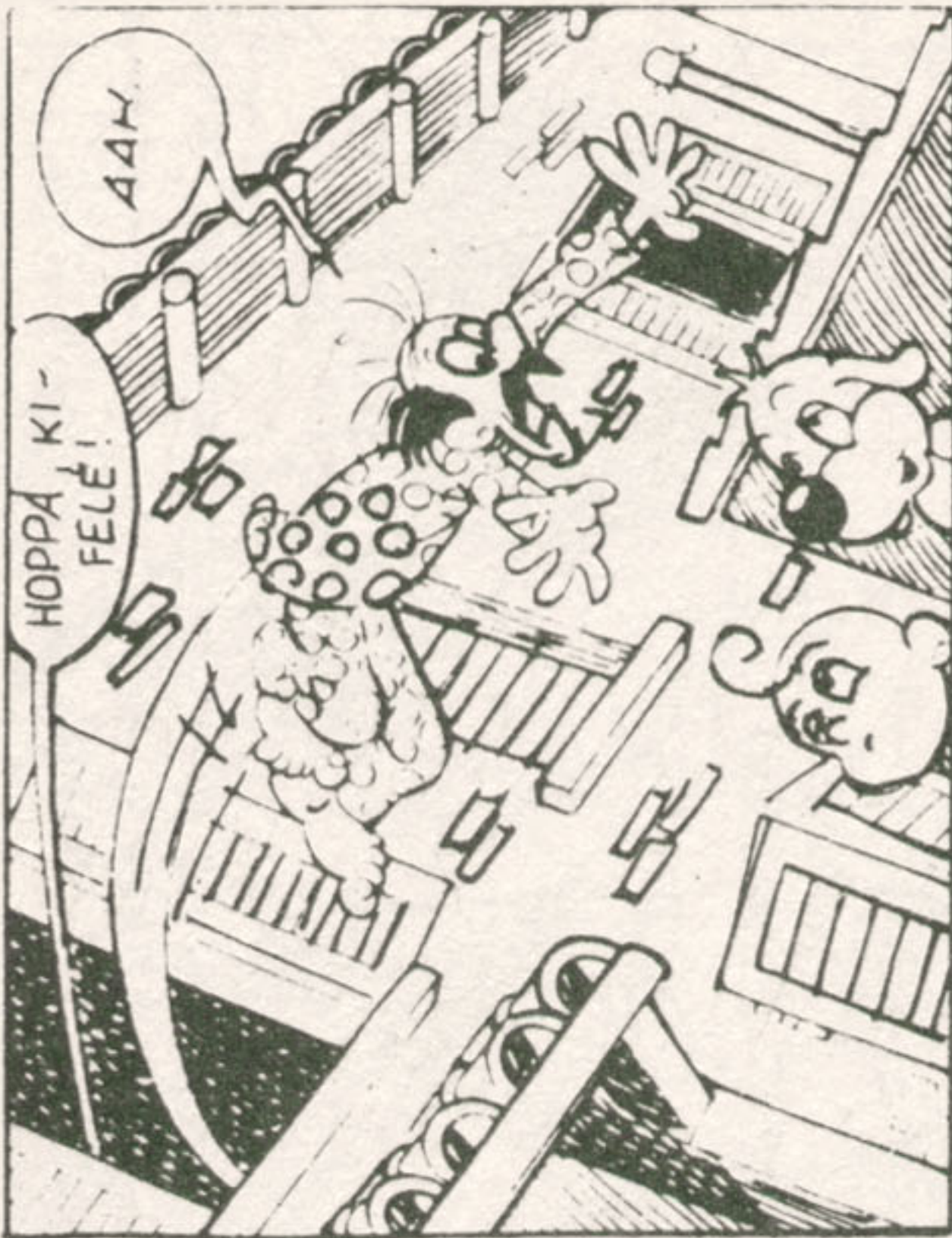
– ... de hol
a kulcs?

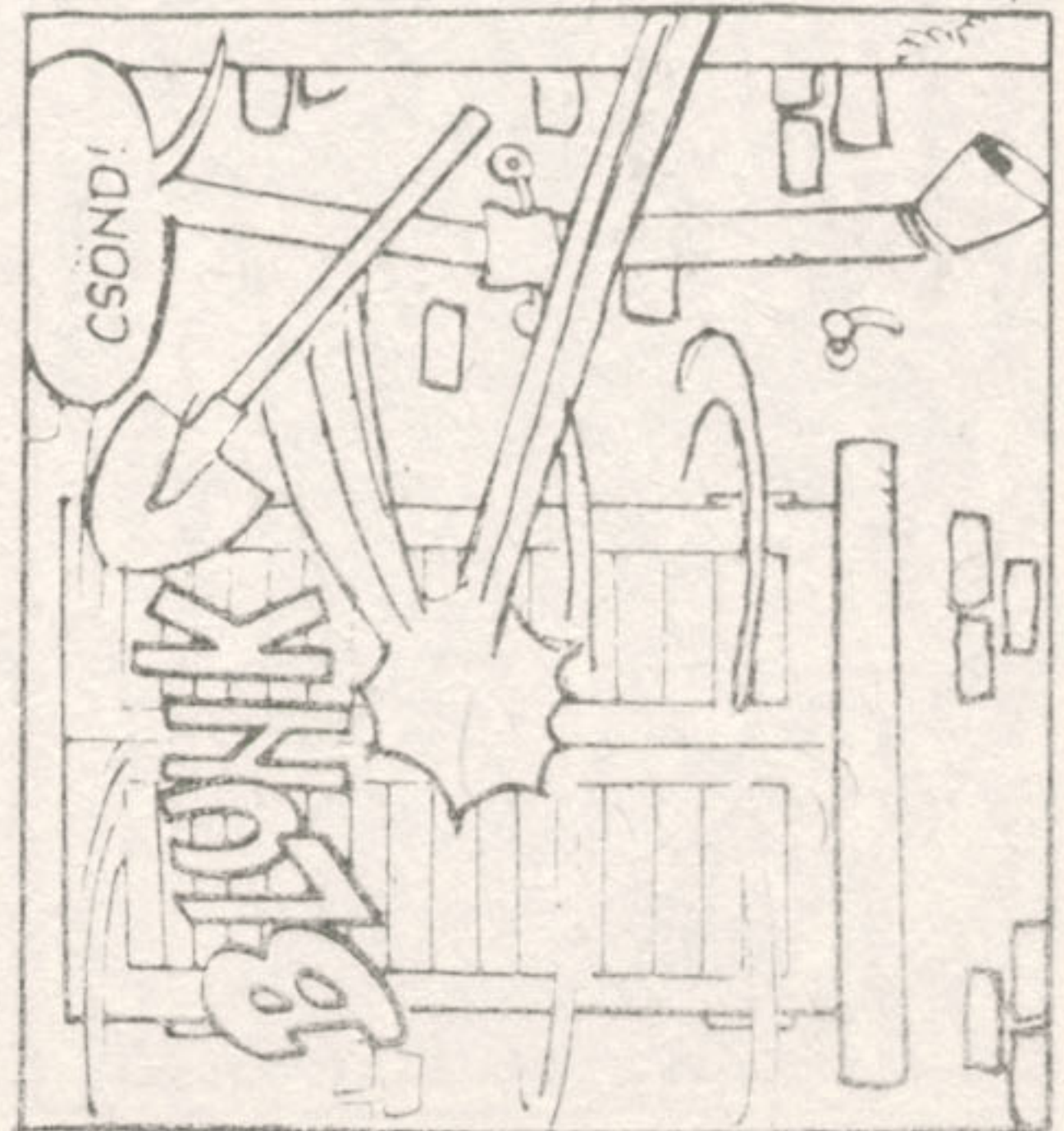
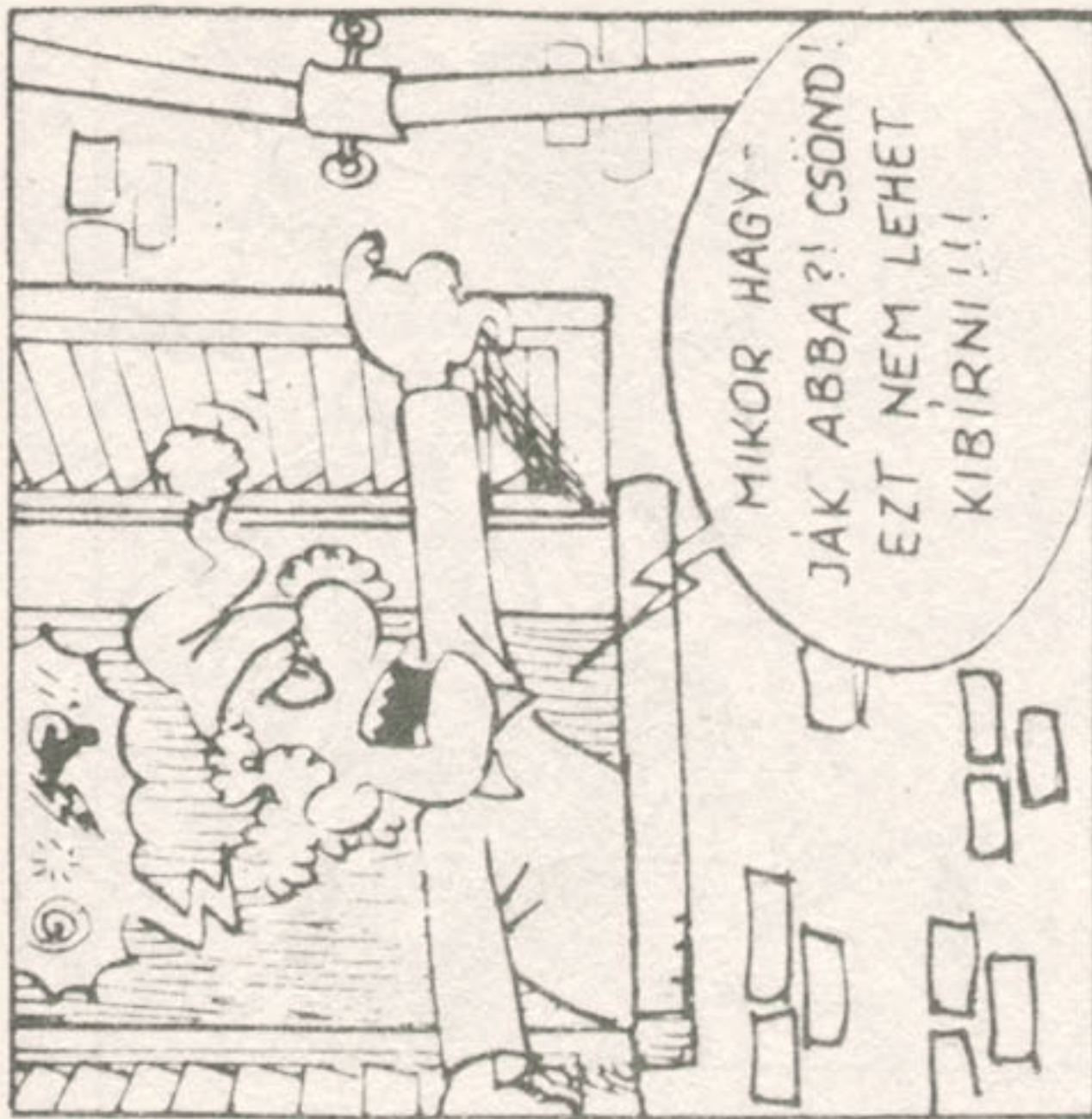
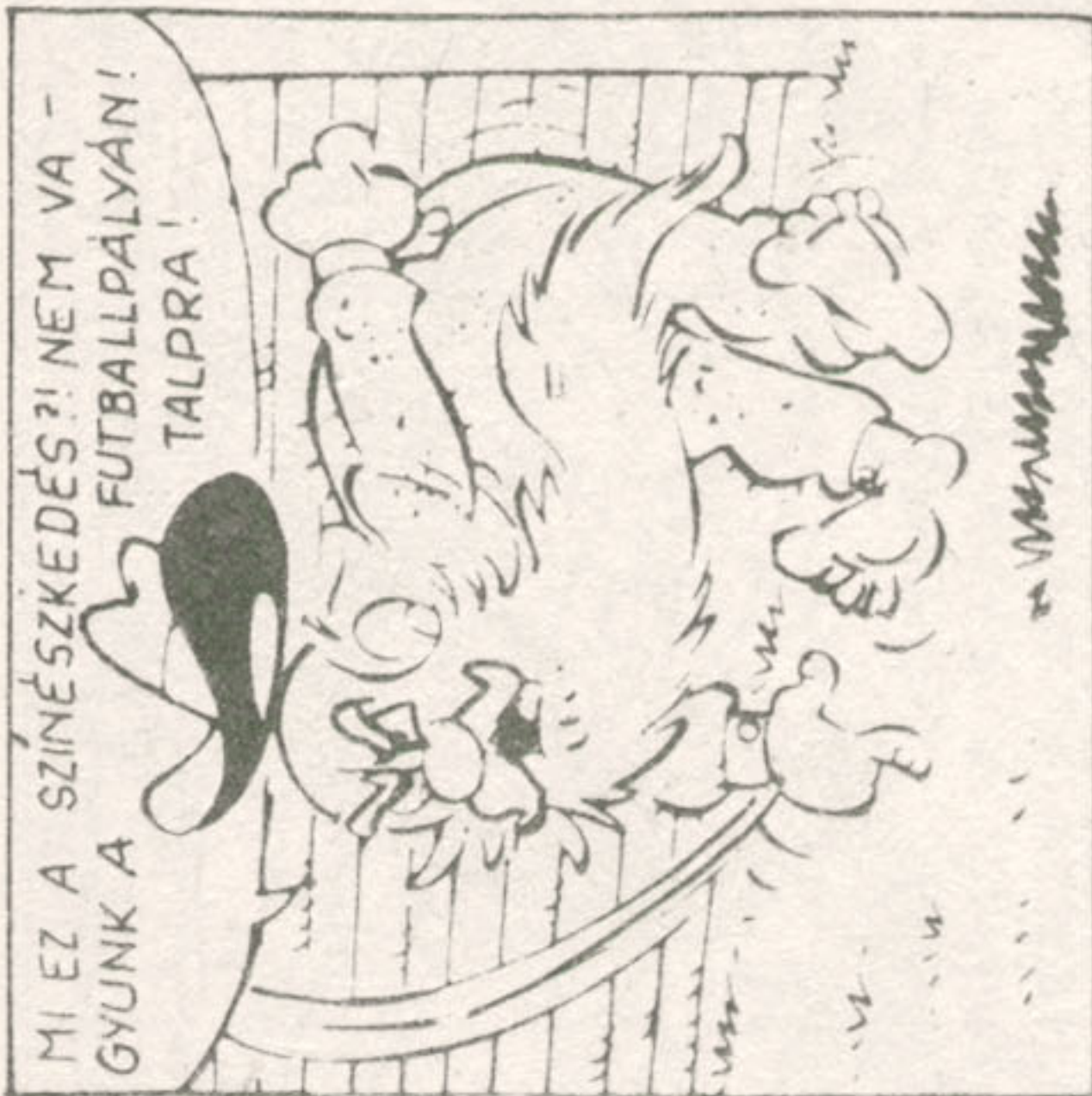
Pif

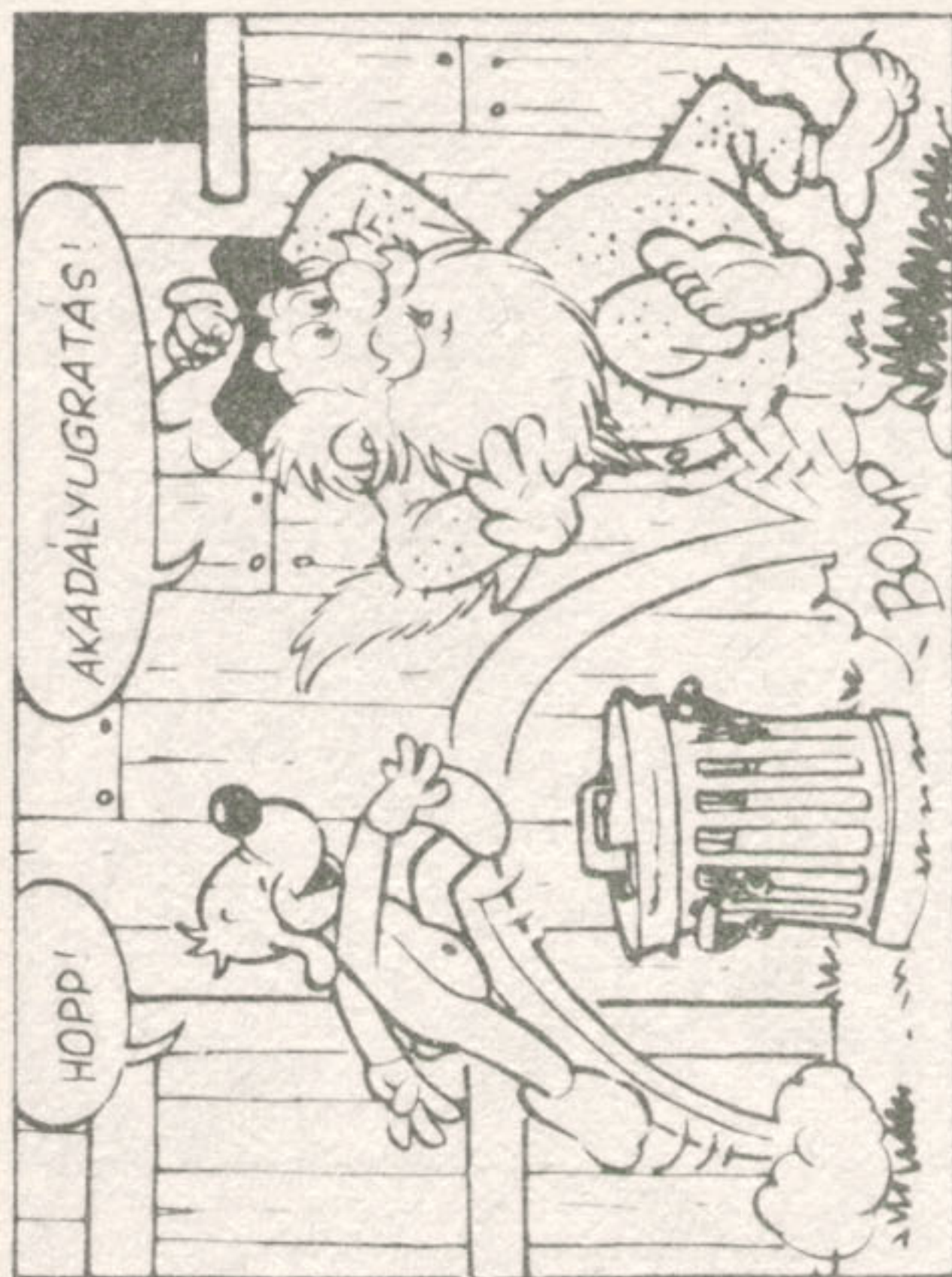
A nagyapó ébresztője

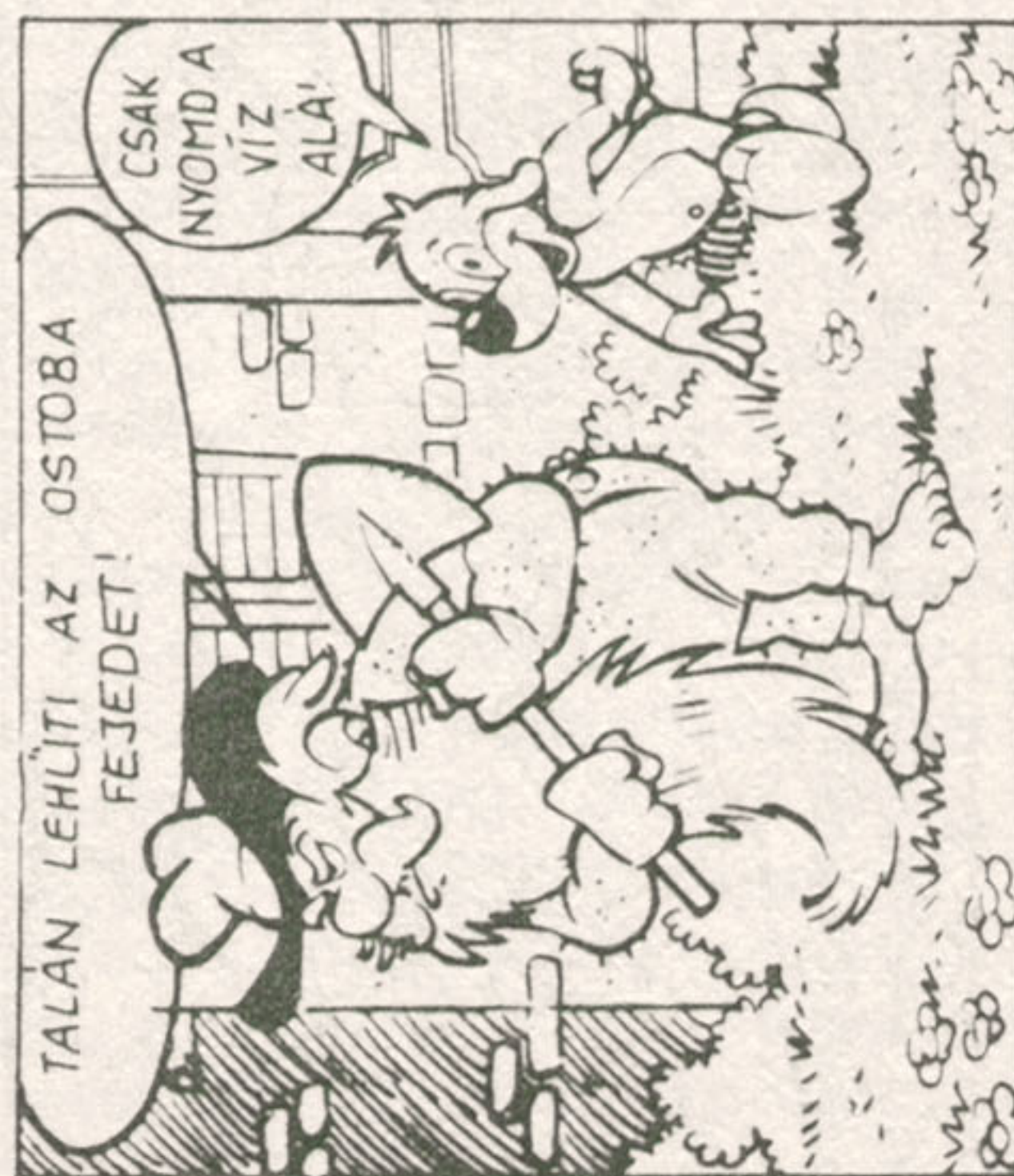

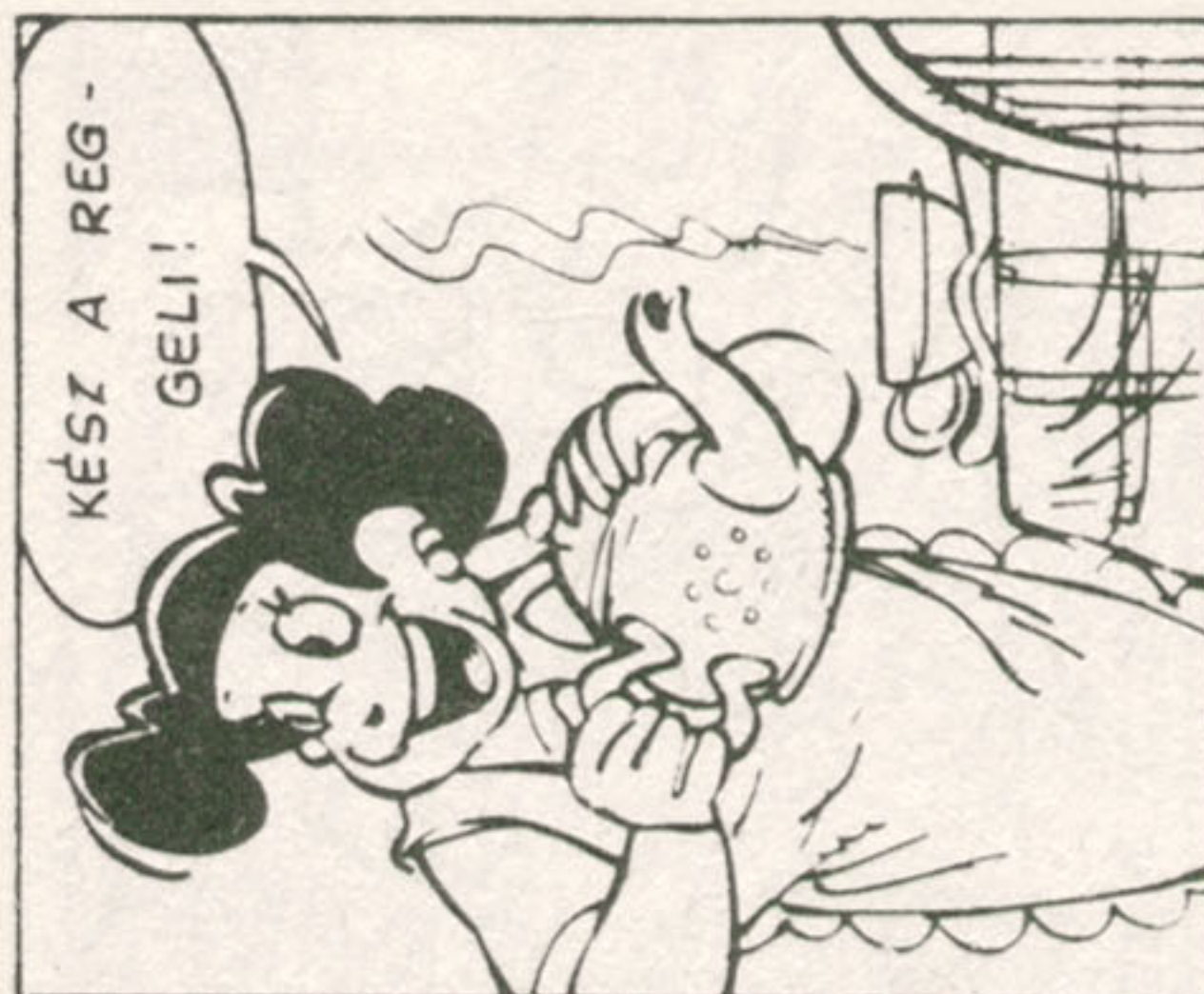
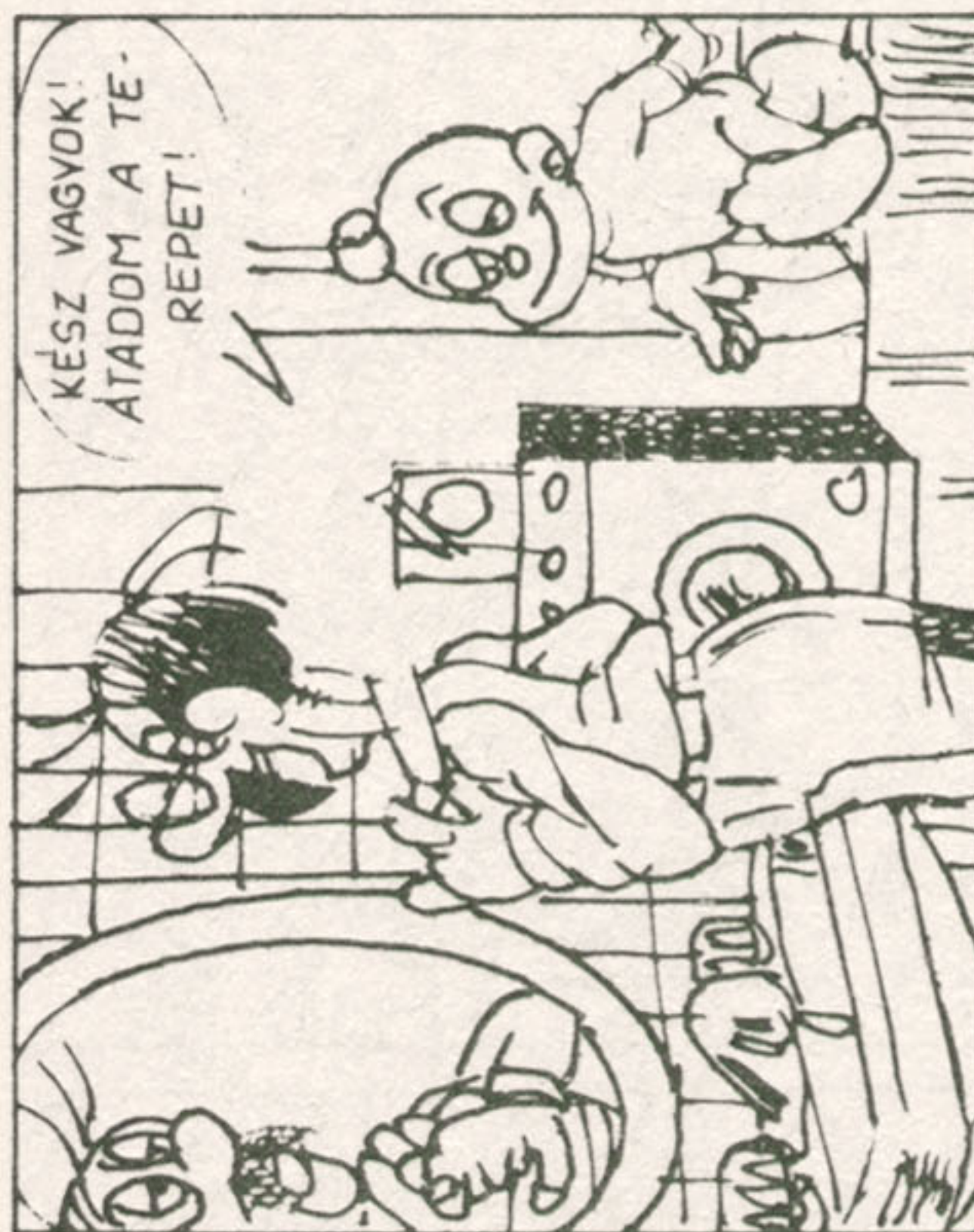
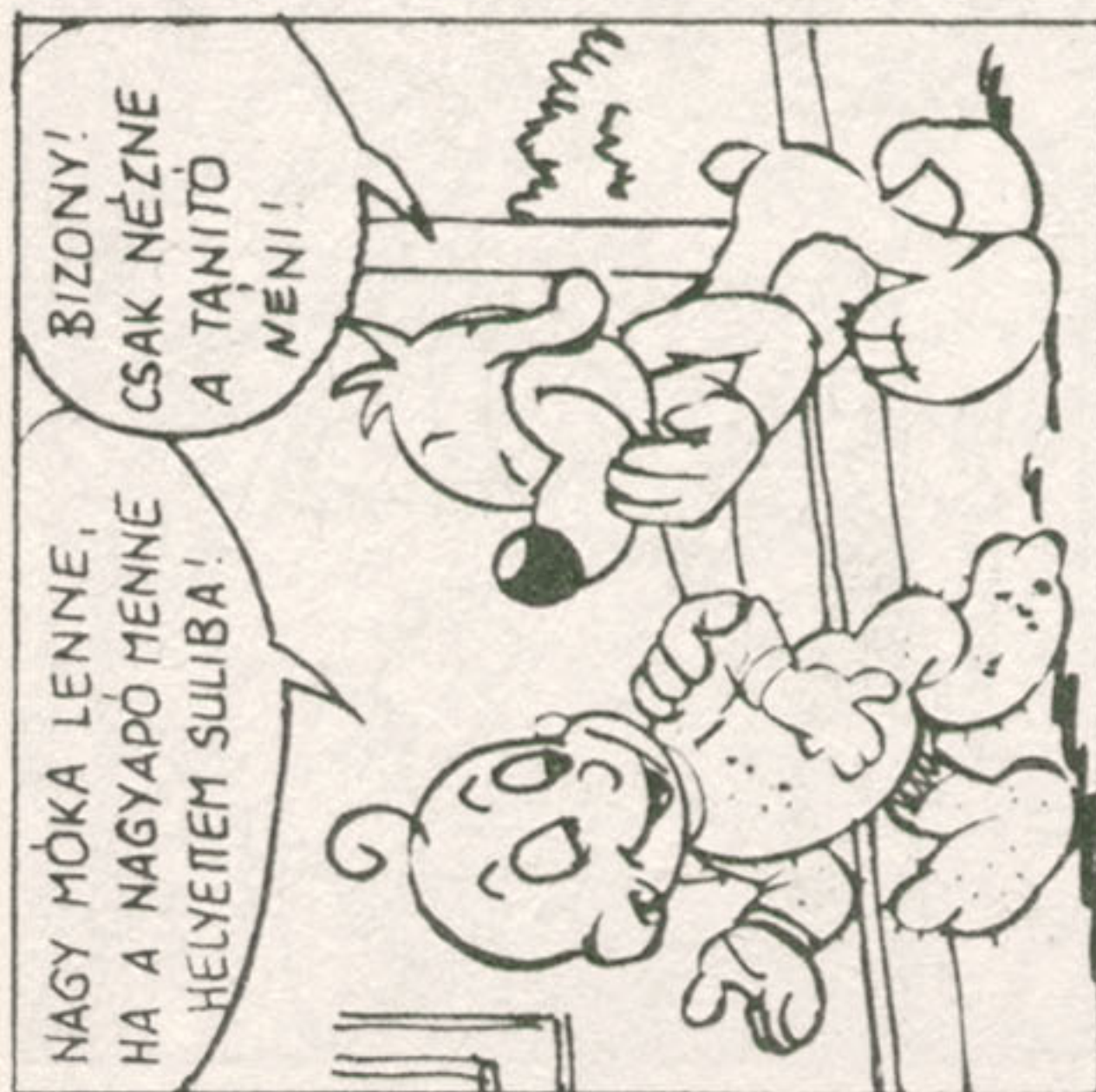

Betakarítottunk???

Sün Béla, miután megtudta, hogy úttörőcsapata újfent gyümölcszedéssel keresi meg az éves költségvetését, a hátán is csorogni kezdett a víz. Ma eszébe jutott a tavalyi herce és hurca.

Már reggel a gyülekezőnél az örület kerülgette, amikor Őcsi csupán egy kétkilós veknit hozott, mivel ő nem szeret éhen halni (a vödört, munkaruhát persze elfelejtette). A Krisztina addig forgolódott, amíg a gereblye nyelével sikerült a Totyát fejbe vágni, aki ordítva rohant haza a nagybátyja bukósisakjáért – amit nem talált –, ezért a nagyfi vájdlingját húzta a fejére... Úgy nézett ki, mint az úttörőház rozoga csillagvizsgáló kupolája.

A gyümölcsösben mindenki megkapta a maga fáját (úgy, mint matekdolgozatok idején), azután roham... fel az elsősegélyre, mert Koti alatt letörött a gally, zuhant vagy két métert, Bécsi lábába tűske ment, Ibolyát elkapta a tengeribetegség, mert imbolygott alatta az ág.

Később módszeresen (mondhatnám szisztematikusan) el-

kezdődött a „ki tud könynyebben több gyümölcsöt szerezni” akció. Volt, aki három gombfoci csatárját ígérte két vödör gyümölcsért. Picur, Gézát „etette” meg azzal, hogy telefonhoz hívják. Mire szegény rájött, hogy a meggyfákon még nincs nyilvános telefon, addig „termése” eltűnt a Picur Művek süllyesztőjében. A mázsálásnál sem jöttek be a trükkök: a vödör mögé dugott láb a mérlegen, vagy a vödörben felejtett terméskő. Így aztán többen újfent: fel a fára!

No, de mindennek vége lesz egyszer, így azután jöhetett a munkabér, a megérdemelt főzés a bográcsban. De téglát – amire az edényt tettük – mindenkinek magának kellett szerezni. Már csak a kiabálásra lettünk figyelmesek, az „istállómeister” fennhangon követelte, vigyük vissza az istálló oldalát (aha, hát innét volt a téglák). S azután fizetett a csapat: meggyzedésért 1500 forint bevétel, istállórenoválásra 3000 forint kiadás. A végelszámolásnál derült ki, hogy nem gyümölcsöt takarítottunk be, hanem a csapatpénztárt takarítottuk ki!

Ha már nem férsz be az ajtón!

Rengeteg újságban van szó a fogyókúra tornáról, de úgy gondoljuk, hogy nem sokan tudtak ennek hatására lefogyni, tehát kitaláltunk egy elég hatásos módszert, amit mi tudnánk ajánlani. Én 97 kilós súlyomról 117 kilóra tornáztam fel magamat, ebből is látni a hatást.

Az első nap egészen könnyű gyakorlattal kezdtem (és ennek segítségével ki is takarítottam a lakást).

A tornát a következőképpen kell elvégezni: a lábaink között tegyük át a kezünket, és érintsük meg a nyakunktól számlálva a 7. csigolyát, miközben felmossunk.

A második nap valahogy így alakul: felfrissítésképpen először is engedjünk a kádban — 6 Celsius fokos vizet, és ebbe szórjunk a reuma elkerülése végett Sárvári Termál Kristályt. Dugjuk a lábunkba a két kezünk egy-egy ujját, és vegyük a szánkba a már megtisztított nagylábujjunkat. Lépünk be a kádban, fürdőruhában, nehogy a szomszéd néni megijedjen. A kádban járunk szambát, és

ha még hangulatot is akarunk csinálni, akkor kapcsoljuk be a magnót.

Harmadik nap: álljunk fején, és tegyük a lábunkat a nyakunkba. Közben imádkozunk, hogy ne legyen semmi bajunk.

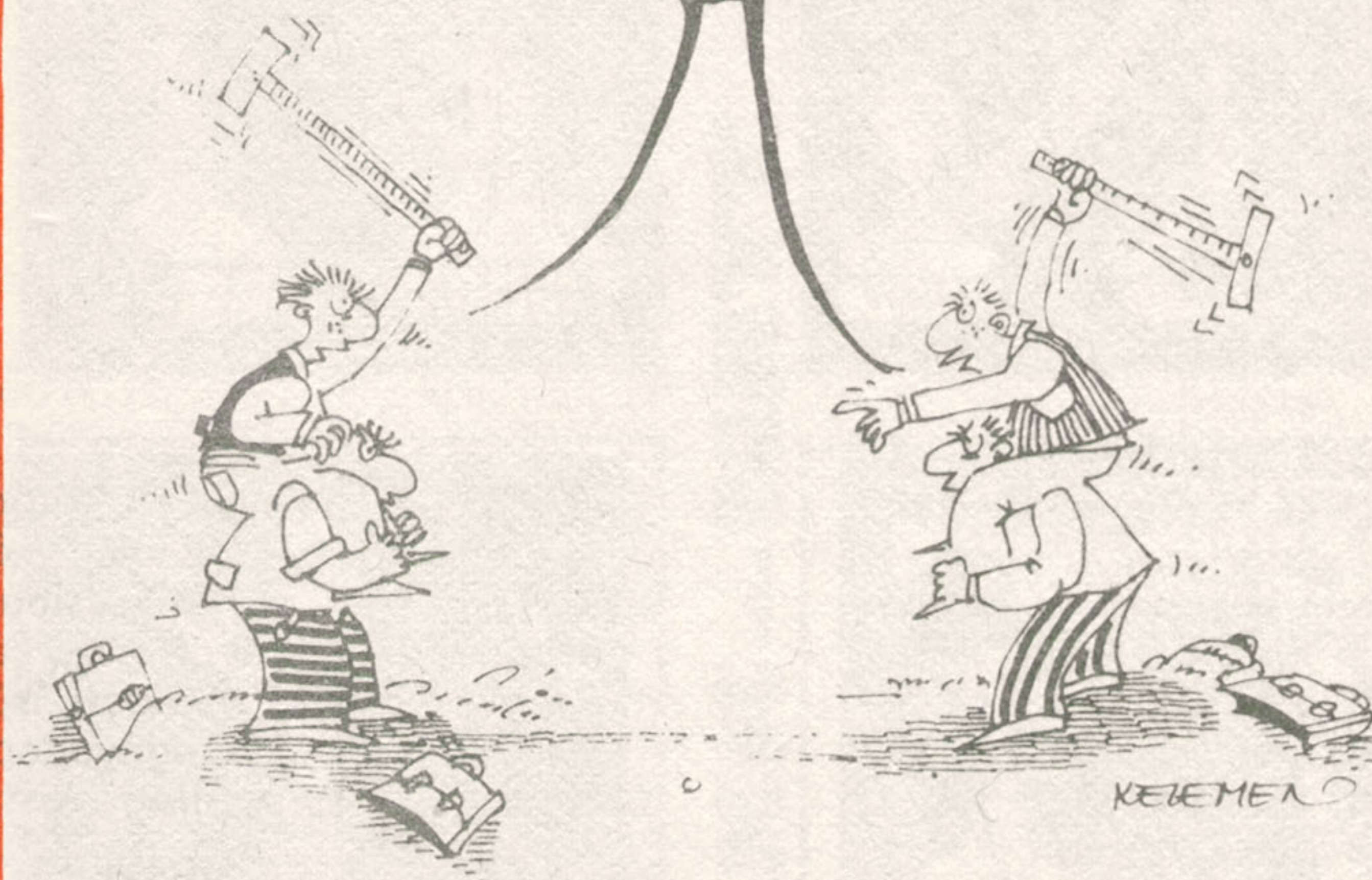
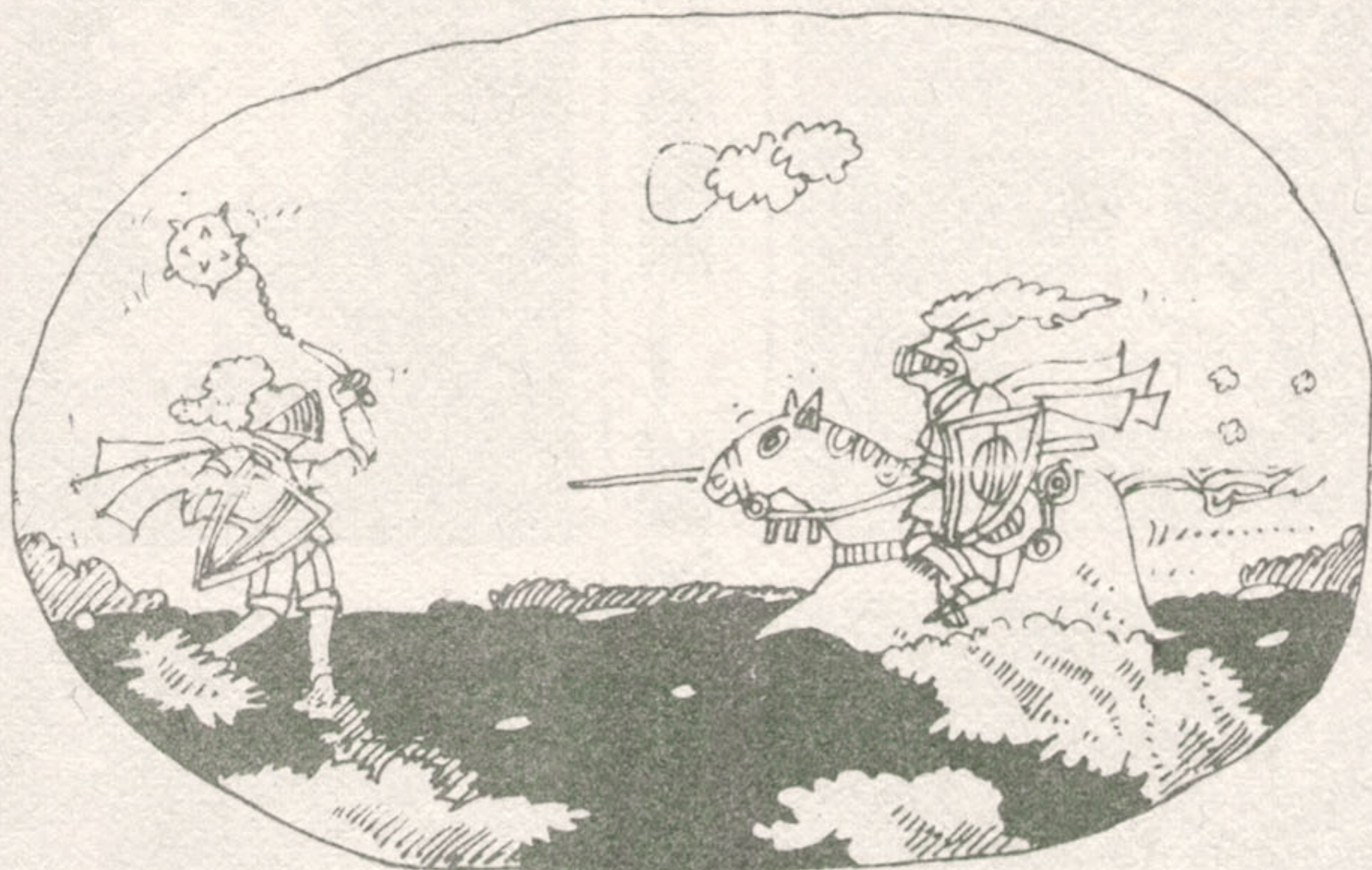
Negyedik nap: láberősítésképpen hozzuk be a szobába a melegházi kaktuszokat. (Ha melegház nincs, akkor szerezz valahonnan. Magánügy!) Ha mindez megvan, akkor kezdjünk el rajta brékelni. Ha már unalmas, szórakozásképpen szedjük ki a lábunkból a tüskéket.

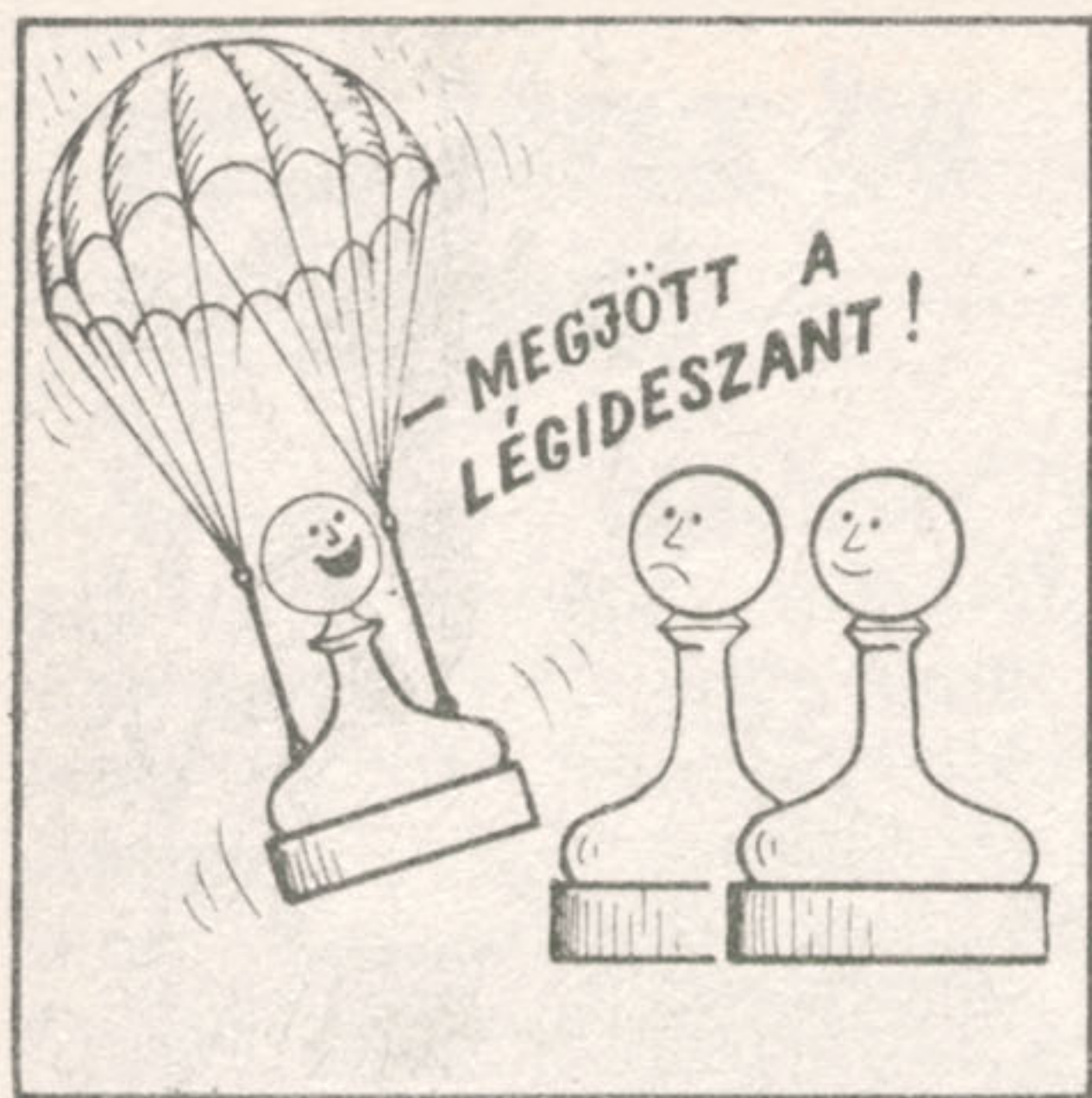
Ötödik nap: menjünk az uszodába vagy a strandra, persze lehet kád is, és ugorjunk fejest. Ha nincs benne víz, vagy kicsi, akkor sincs semmi baj, legfeljebb szédülni fogunk és csillagokat látunk.

Hatodik nap: vegyünk kézbe egy súlyosabb tárgyat, vágjuk a barátunk fejéhez, és így önfeledt dobálózásba gyengült íkarunk megerősödik.

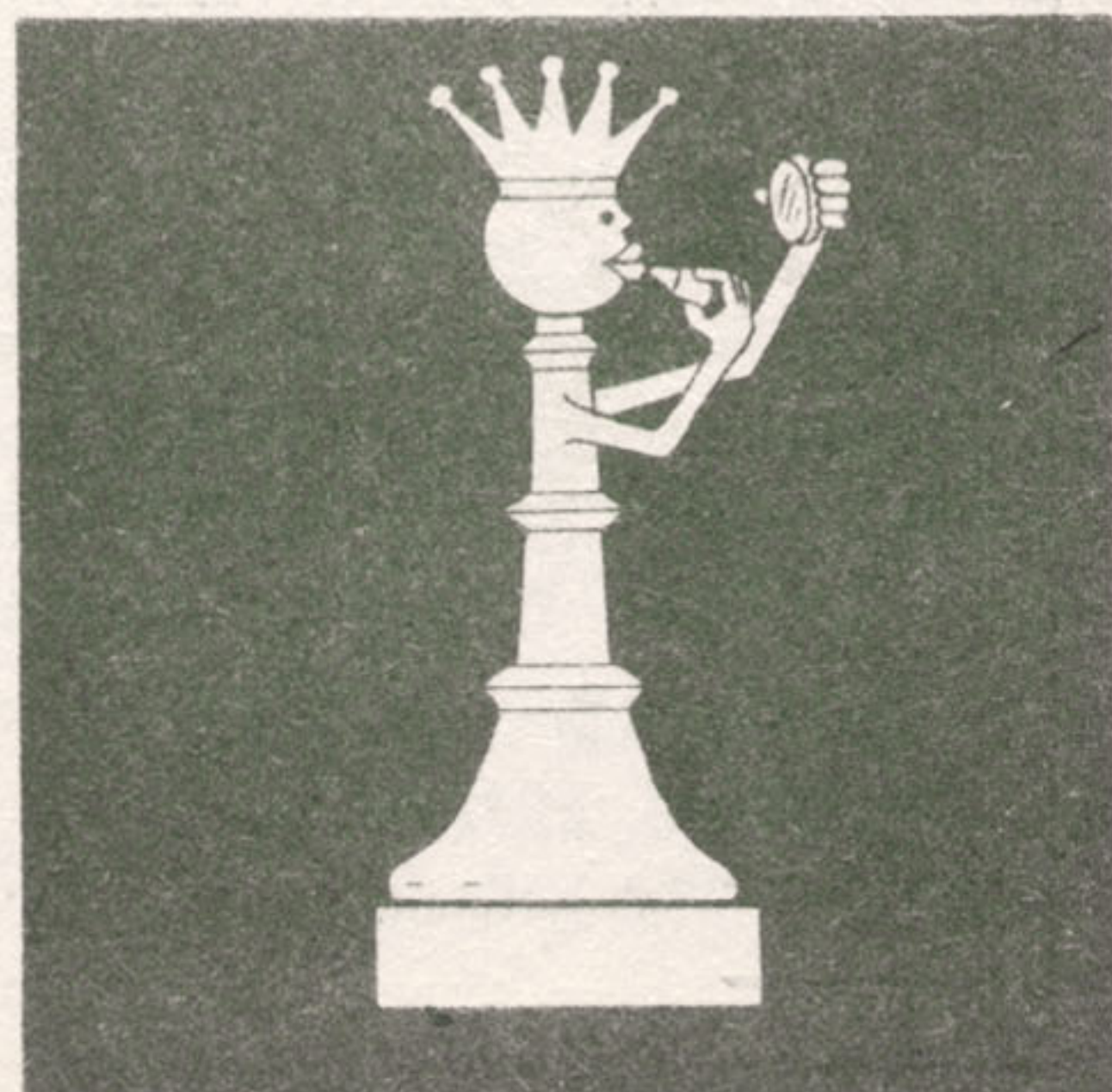
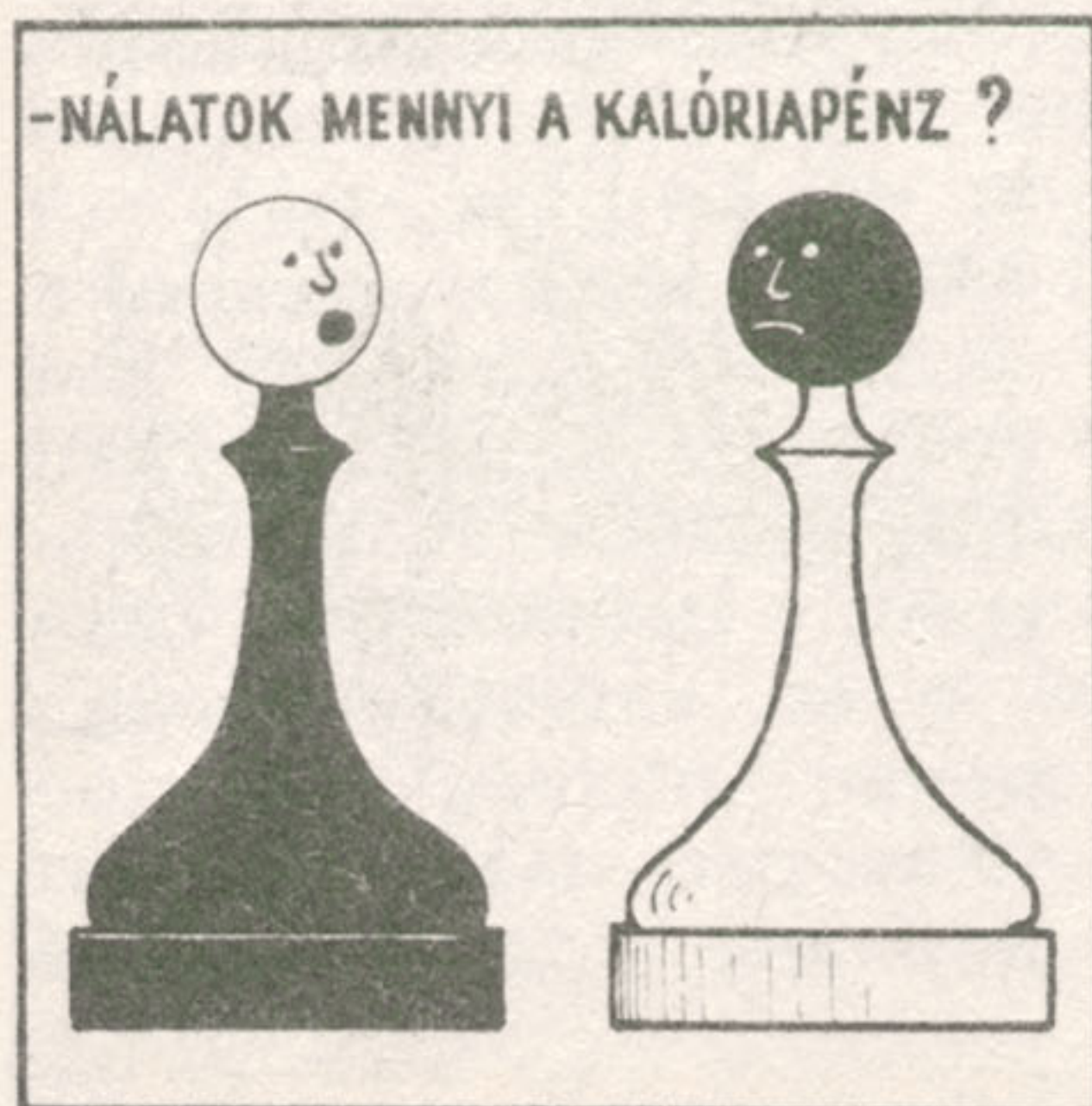
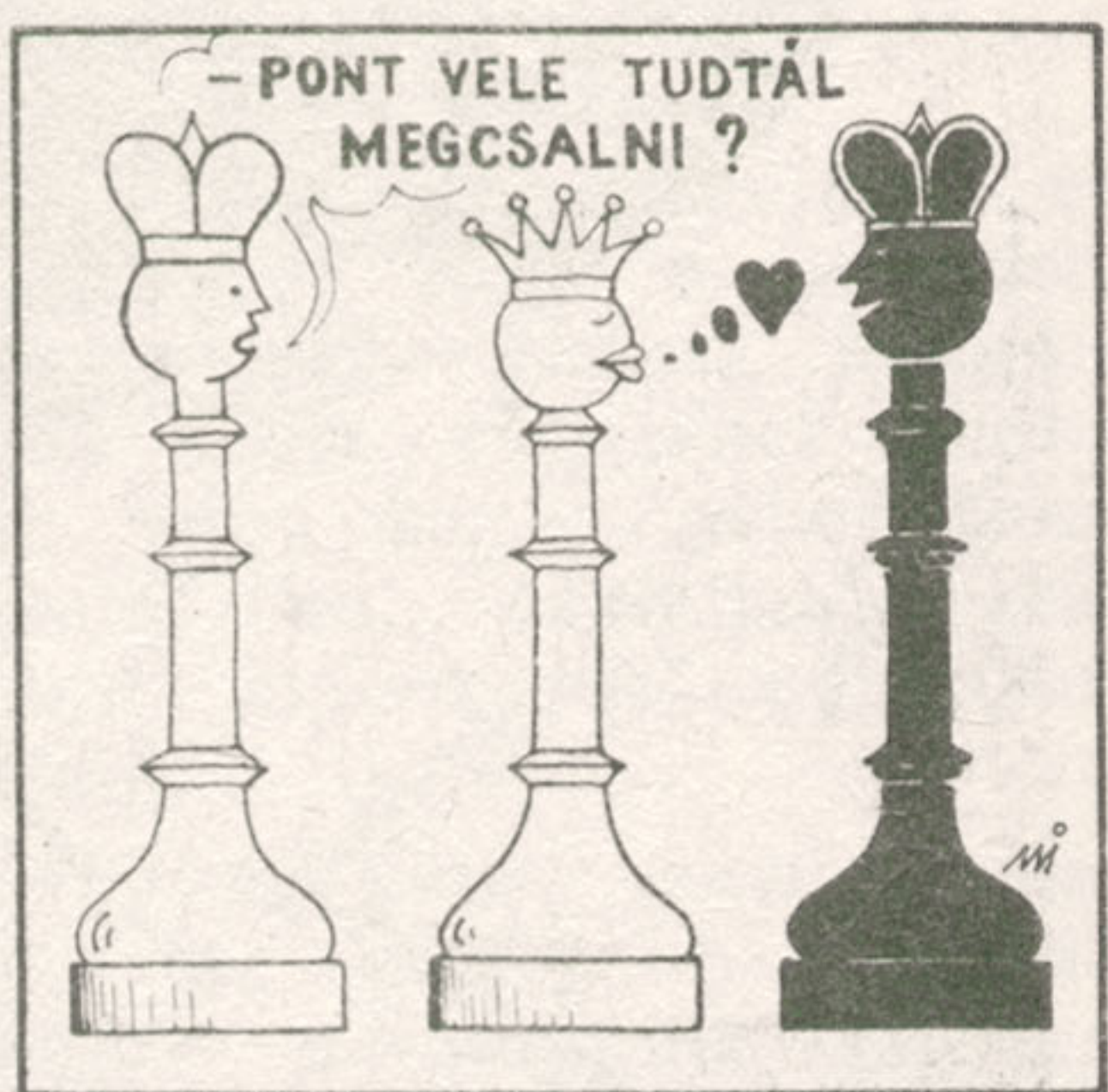
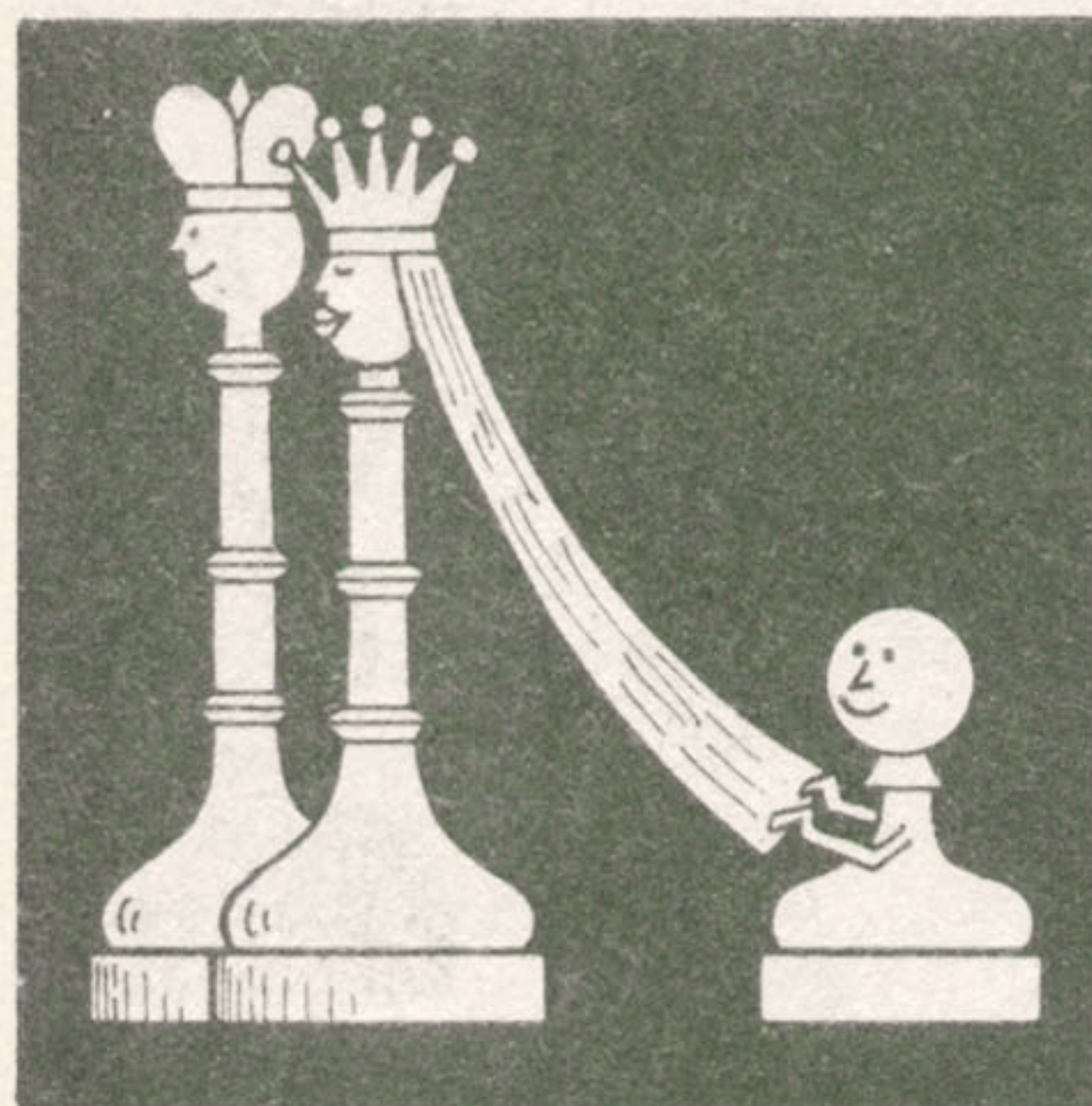
HETEDIK nap: ezt a napot vasárnapnak nevezzük, és ezért nem kell semmit csinálnunk. Álljunk a mérlegre, és ha többet mutat eredeti súlyunknál, akkor megnyugodhatunk, mert a mérleg rossz.

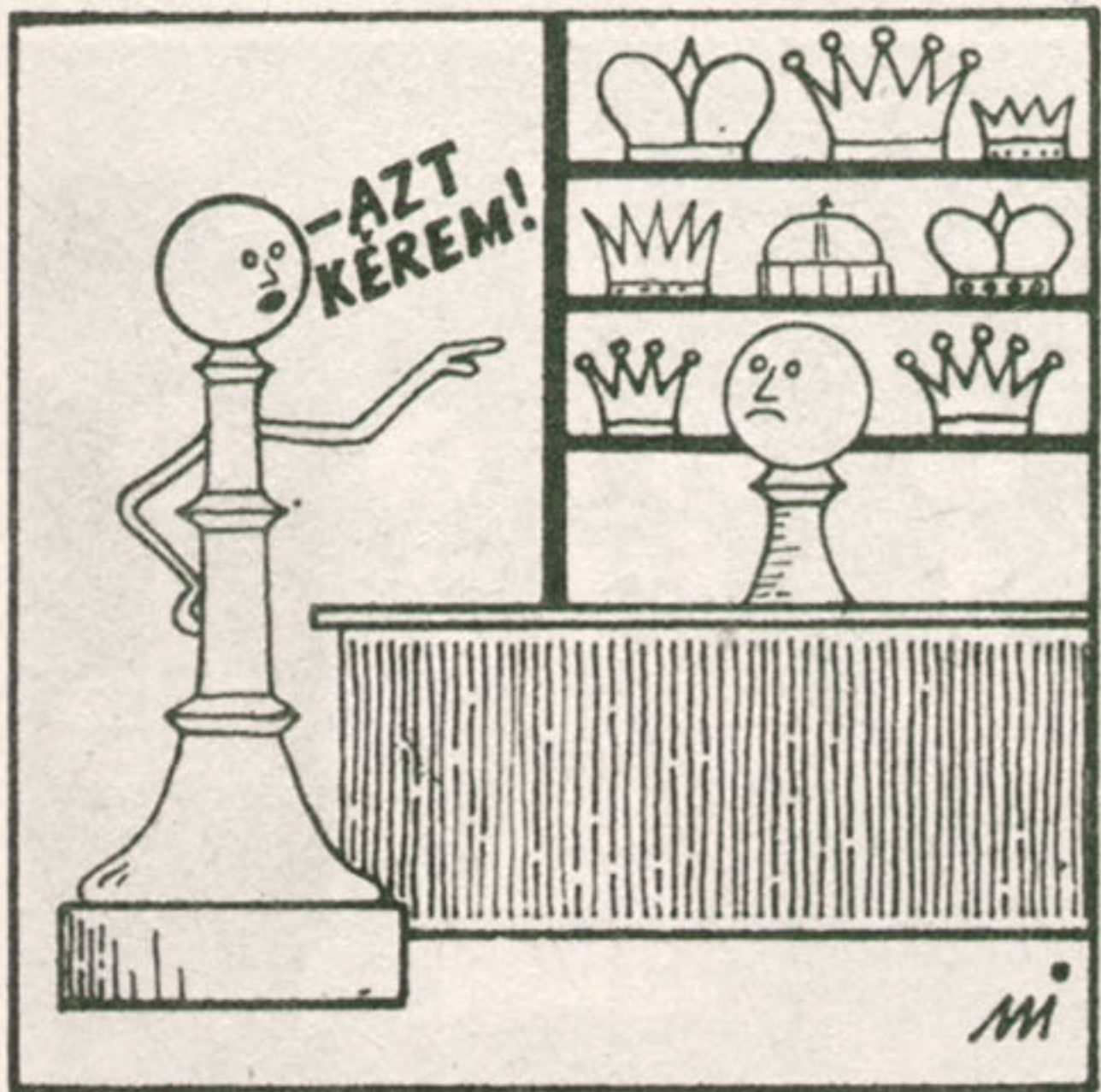
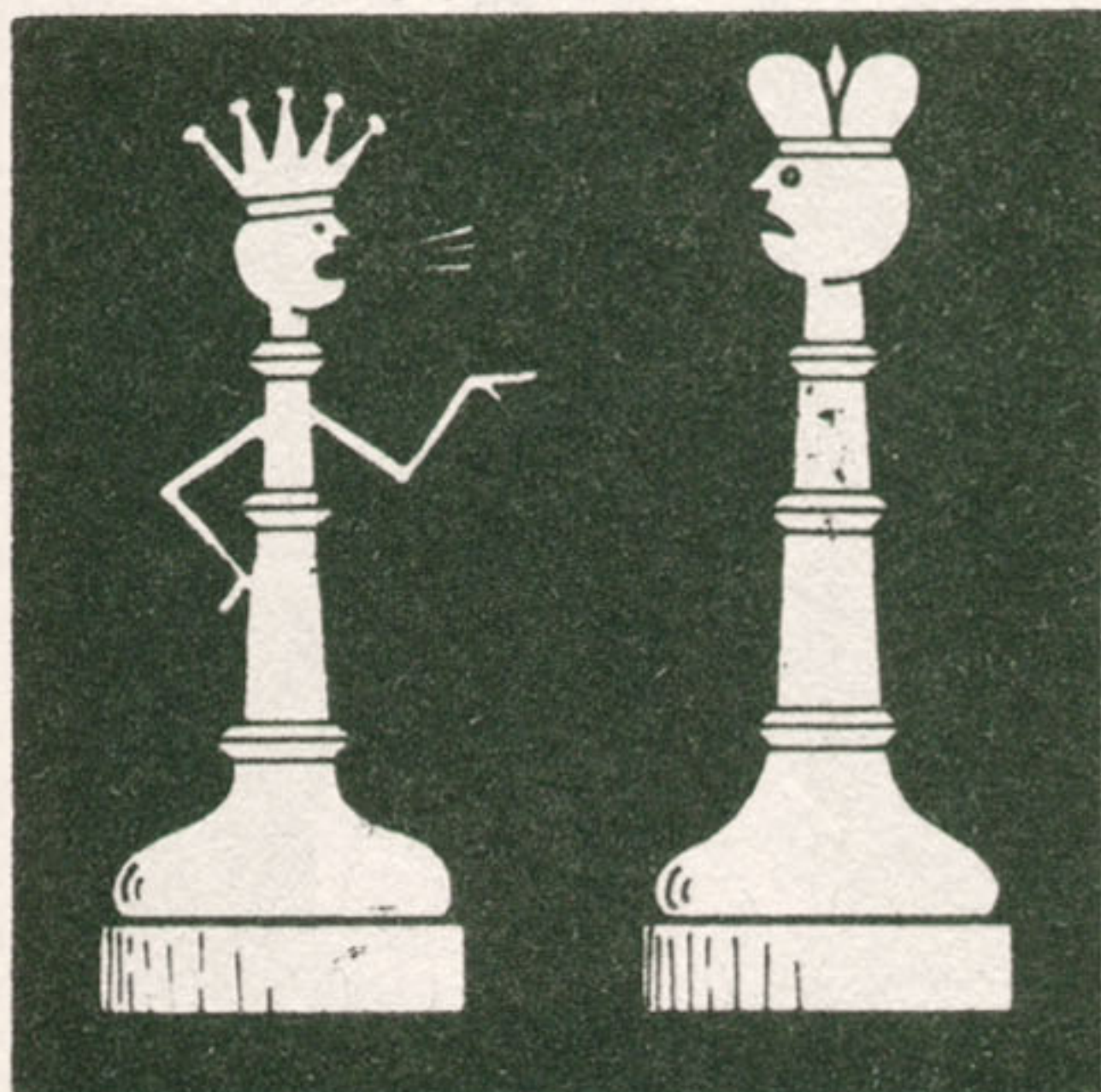
**Tölgyesi Gabriella
és Matuz Ildikó,
Budapest**

SAKK — MATT

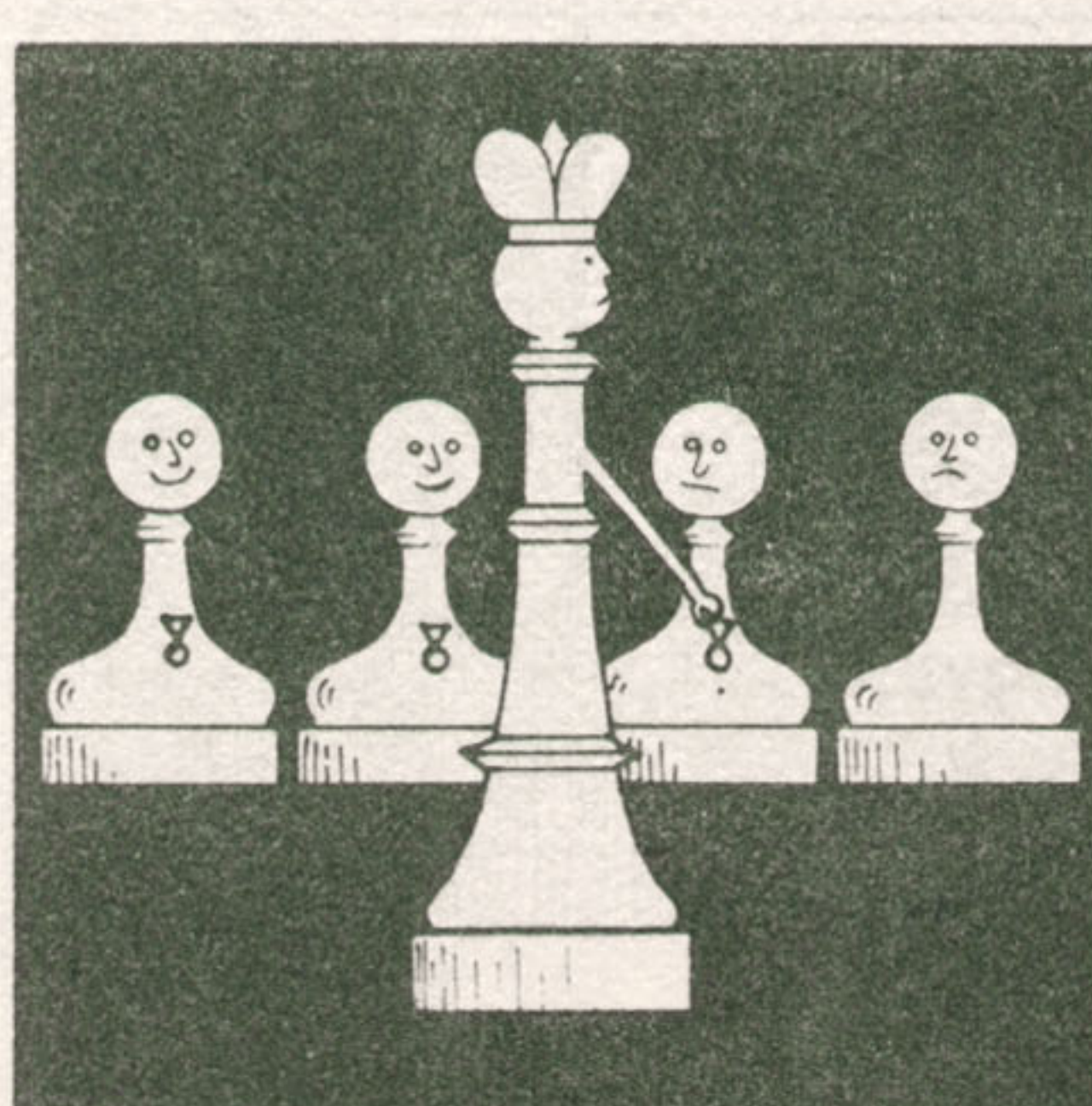
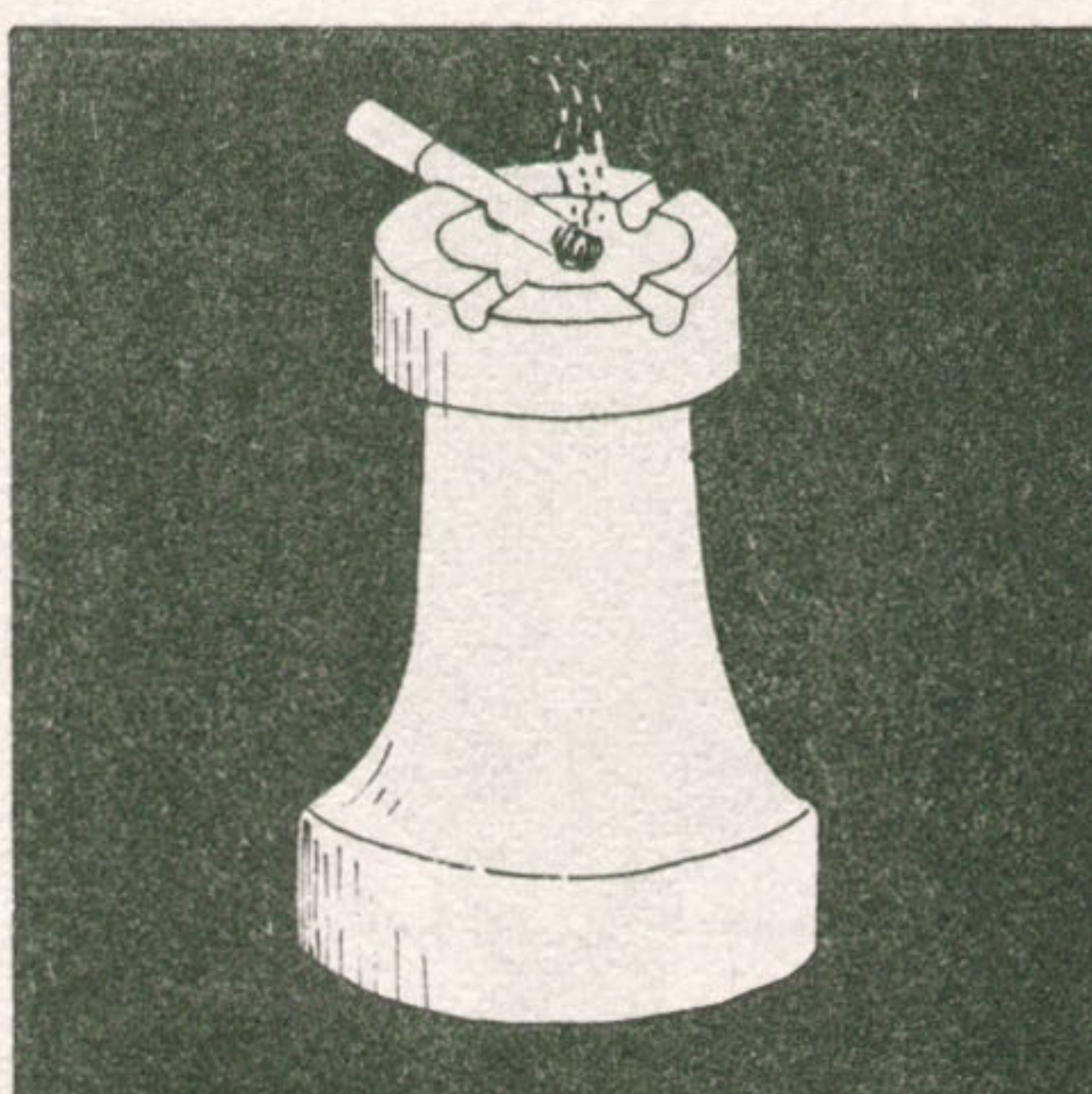
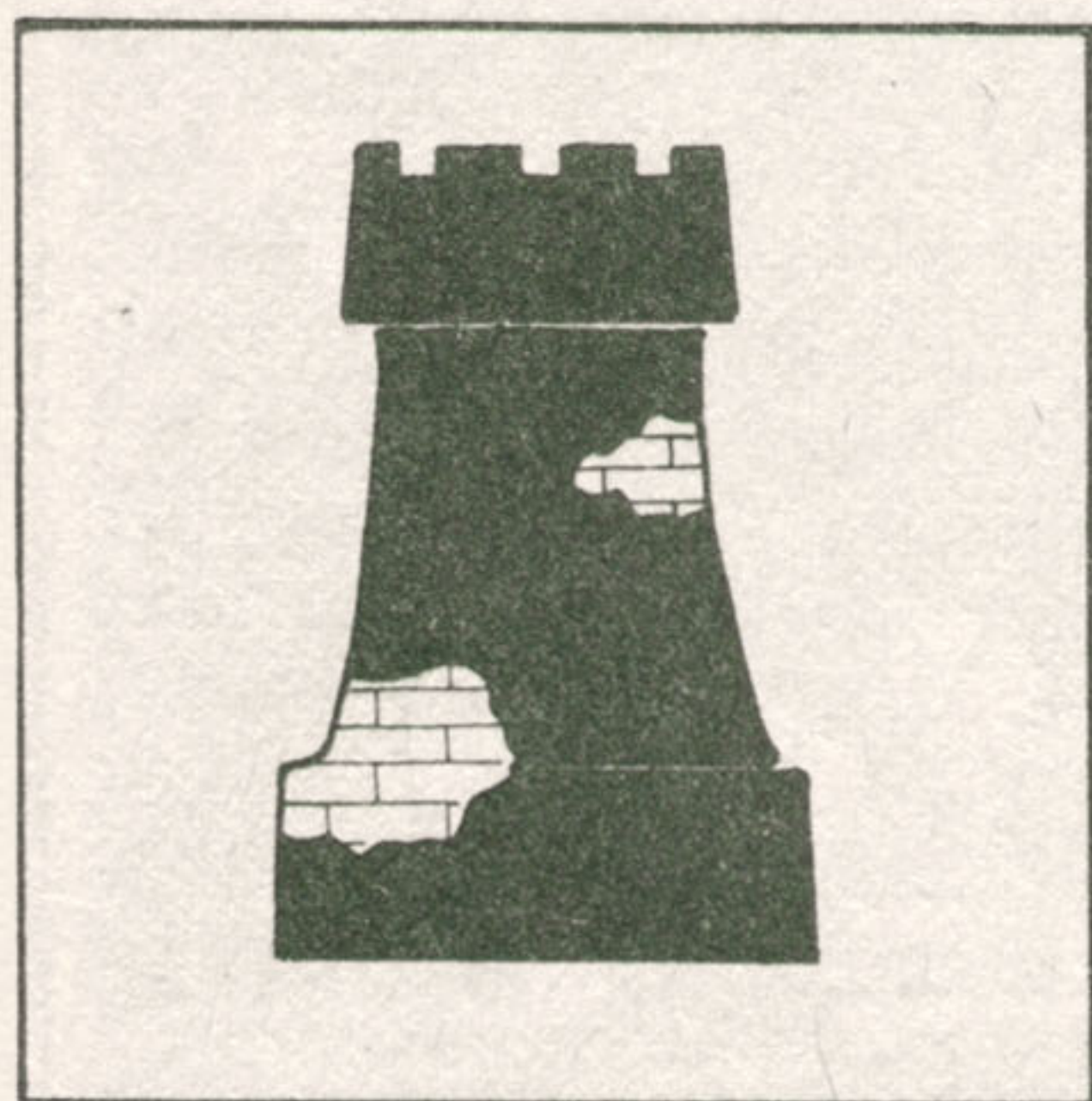
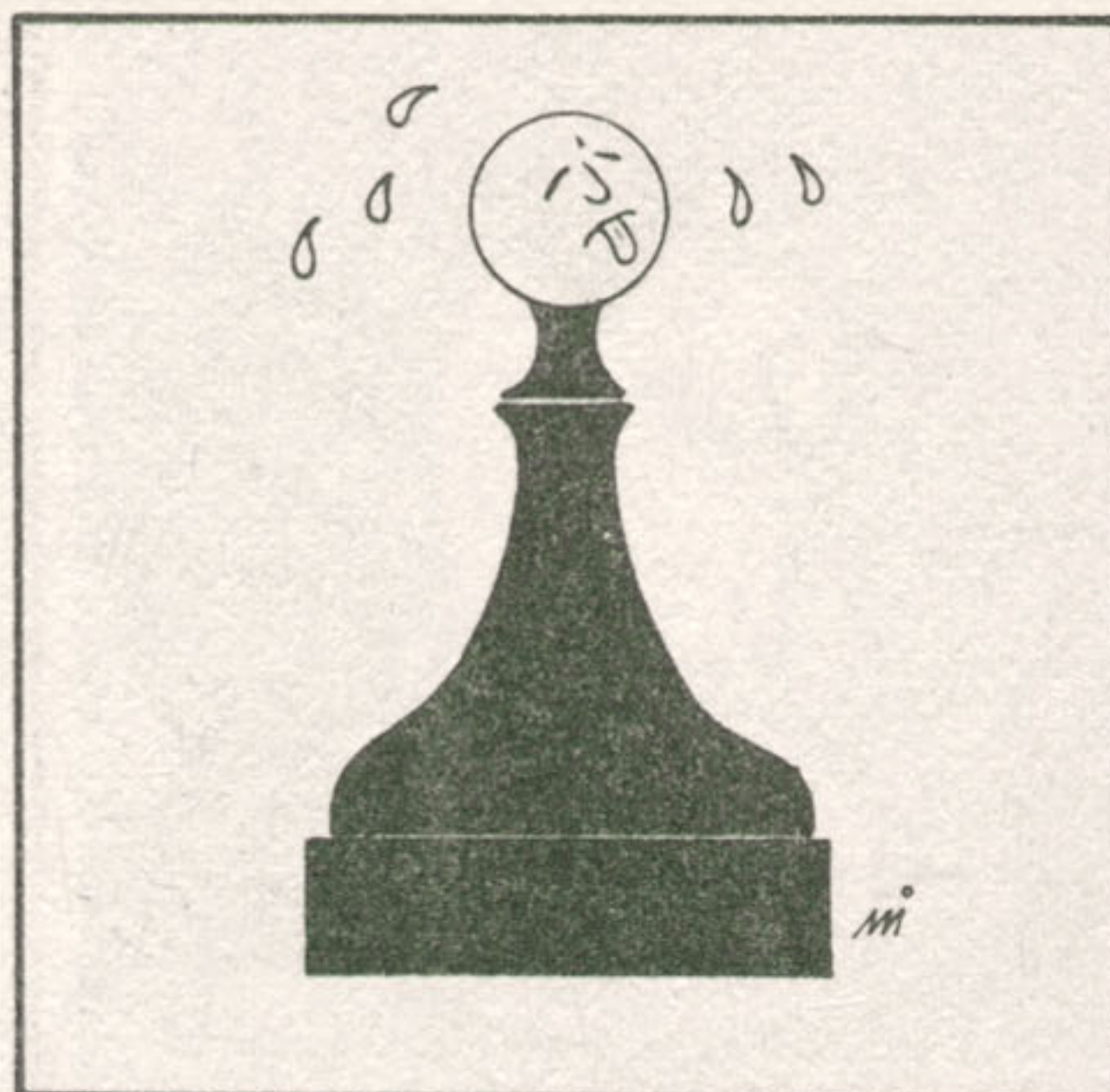

SAKK - MATT

SÁKK - MATT

Látogatóban „Paródiában”

E sorozatunkból ismert műfaj a paródia, amelyben egy irodalmi vagy művészeti alkotást tréfásan, torzítóan utánoznak. Kiváló hazai művelői vannak ennek a műfajnak (Karinthy Frigyesről... Bárány Tamásig), ahogyan ezt szokták volt mondani: nem is beszélve a többiekről... Most Bárány Tamás... és így írunk mi! című könyvéből közlünk egy részletet: PERES PÉTER: Az olvasók — szegények — szerelme.

Ha a paródia felkelti érdeklődésedet, az eredetibe is érdemes lenne belenézned.

RÉSZLET: HARMADIK HATSZÁZ OLDAL

Szóval hát akkoriban az a hír járta, hogy a nagyapák nagyapáinak idejében még másabb volt a kéverakás: akkor még nem hosszában rakták a kazlat, hanem szel-tiben, s először odafent kezdettk, csak úgy mentek aztán lefelé, minden első kévére mindjárt a harmadikat hányták, a másodikat meg kihagyták — vót ám annyi sete-suta paraszti ravaszság a régiekben! —, és emeből, a másodikból lett a suttyomaratórész.

Sokáig nyomoztam utána,

miért csinálhatták így, de Terka nénémet elvitte a nyolcszázharminchatos árvíz, így aztán senki se tudta elmondani, s meglehet, most már örökké titok marad ez a csikaszesű selymaság, ez az igazi, ősi és népi kópé-szokás. Bizony, sok ilyen régi radarádé magyarázata száll sírba a régiekkel, akik úgy mennek el, mintha itt se jártak volna a földön, nem pedig úgy, mint újab-ban szokás...

Annyit azért mégiscsak sikerült megtudnom, hogy a villákat sohasem hagyták kint a szérűn éjjelre, meg ne esse a harmat, ki ne marja a rozsdá, meg annyit még, hogy jobbára reggel vitték ki a villákat a munkához, este meg hazavitték, nem volt így se elbírhatatlanul nehéz.

Azt is több szavahihető öreg bizonyította még gyermekkoromban, hogy ő gyermekségükben is úgy volt, hogy nyárra jött az ősz, és télre a tavasz. Ez talán furcsán hat ma, csak így egyszerűen leírva, de én akkor is inkább hiszek a régi idők bölcs paraszti tanúinak, mint sok mai, forrófejű, nyamvadt eklektikusnak!”

Abszolút

– Kinek kell abszolút nagy cipő?

– Akinek még a hegedű-tok is szorítja a lábát.

– Ki az, aki abszolút nem szeret zongorázni?

– Az, aki zeneóráról hazakéredzkedik a vonóért.

– Ki az abszolút rendőr?

– Aki azért bünteti meg a motorkerékpárost, mert nem volt bekapcsolva a biztonsági öve.

– Ki az abszolút lassú postás?

– Aki most hozza a híreket, hogy Mohácsnál csatát veszítettünk.

– Ki az abszolút gyenge?

– Aki a palacsintából a lekvárt csak harapófogóval tudja kihúzni.

– Ki az abszolút figyelmetlen?

– Aki kaktusz helyett a sündisznót ülteti a cserépbe.

– Ki az abszolút fizikatanár?

– Aki így kezdi az óráját: „Hol volt, hol nem volt, volt egyszer 220 Volt.”

**Budai Gyula,
Jászszentandrás**

Tanteremben termett

Egy tanuló így sorolja:
Hazánk legnagyobb városai: Budapest, Miskolc, Cegléd és Nándorfehérvár.

*

Melyik hazánk legmagasabb pontja?

Válasz: a Tátra.

*

Idézet: „A hegyek magasságát a hegy tetejétől mérik.”

*

„Hazánk nyugati szomszédja Afrika.”

*

— Sorold fel hazánk nagy tájait!

— Alföld, Kisalföld, Dunántúli-dombság és az Északi Sarok...

*

— Mondjatok megyeneveket!

Válasz: Vas, Zala, Heves, Szolnok, Hajdúvihar megye.

*

— Mi az oka a nappalok és éjszakák váltakozásának?

— A Nap tengely körüli keringése.

*

— Mi a következménye a Föld keringésének?

— Váltakoznak a hónapok.

*

— Írjatok gabonanövényeket!

— Búza, kukorica, alma.

*

— Melyik hazánk legrazább vidéke?

— A Tisza.

*

Idézet egy felmérőből: „Az Alföldet északon a Déli-középhegység határolja.”

*

„A térképen a sötétzöld terület azt jelenti, hogy az alacsonyabb fekvőhely.”

*

— Mi az aszály?

— Aszálynak nevezzük azt, amelyik nedves és saras terület.

*

Másik két válasz: „Aszály a folyó hordaléka.”

„A víz lerakja a partra az aszályt.”

*

— Hogyan készítik a cukorrépából a cukrot?

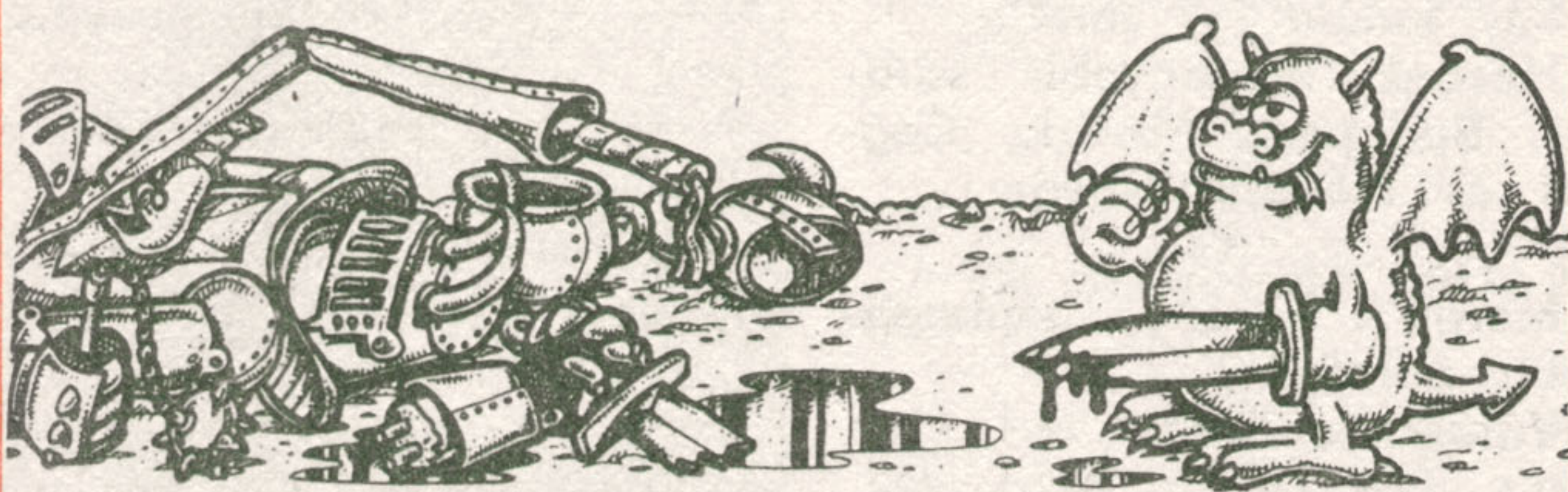
— Először beáztatják a vizet...

*

— Mi határolja a Kisalföldet?

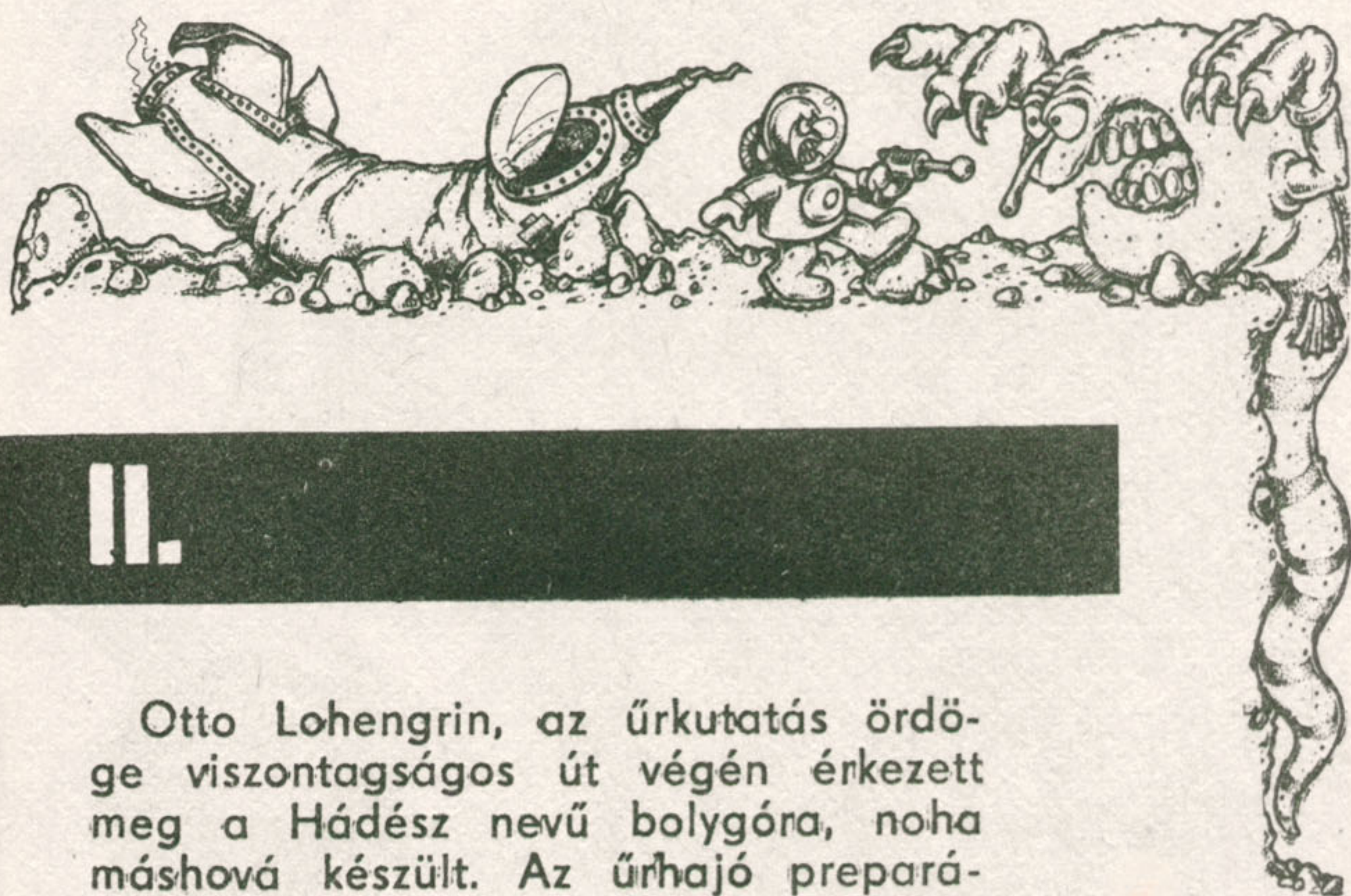
— Egy közepes hegység.

Budai Gyula,
Jászszentandrás

Egykockás képregények I.

Mikulas Putton, a fékezhetetlen búr történész, veteményeskertjének ásatása közben döntő bizonyítékot talált némely középkori keresztes hadjárat kudarcának okára. A leletek — egy titokzatos vasdarab és egy éjjeliedény-perem — elemzésének alapján arra a felvilágosító következtetésre jutott, hogy a páncélos daliákat egy vaseső csimpi nevű kisázsiai kártevő aprította fel. Elméletét alátámasztani látszik az a körülmény, amelyet egyébként fáradhatatlanul híresztel az elsőrangú elme-gyógyintézetek folyosóin, hogy veteményeskertjének további ásatása során Konkrét Konrád hadának egyetlen darabkáját sem találta meg.

II.

Otto Lohengrin, az űrkutatás ördöge viszontagságos út végén érkezett meg a Hádész nevű bolygóra, noha máshová készült. Az űrhajó preparátorában azonban meghibásodott a kalkulátor manipulátora, és így mégis idejött. Első felfedező útjának mindjárt az elején mérsékelt lelkesedéssel vette tudomásul, hogy világraszóló felfedezést tett, a Hádész mégsem egészen lakatlan, mint ahogy a tudósok eddig hitték.

Mindezt nehezen palástolt izgalommal jelentette még a Földnek, aztán az idegen világ helyszínen tartózkodó reprezentánsa valószínűleg a nyakába borult, mert az összeköttetés megszakadt. Az irányítóközpont szerint két eset lehetséges. Vagy egy kráter fenekén fetreng a két korhely fráter, vagy Otto Lohengrint egyszerűen megették...

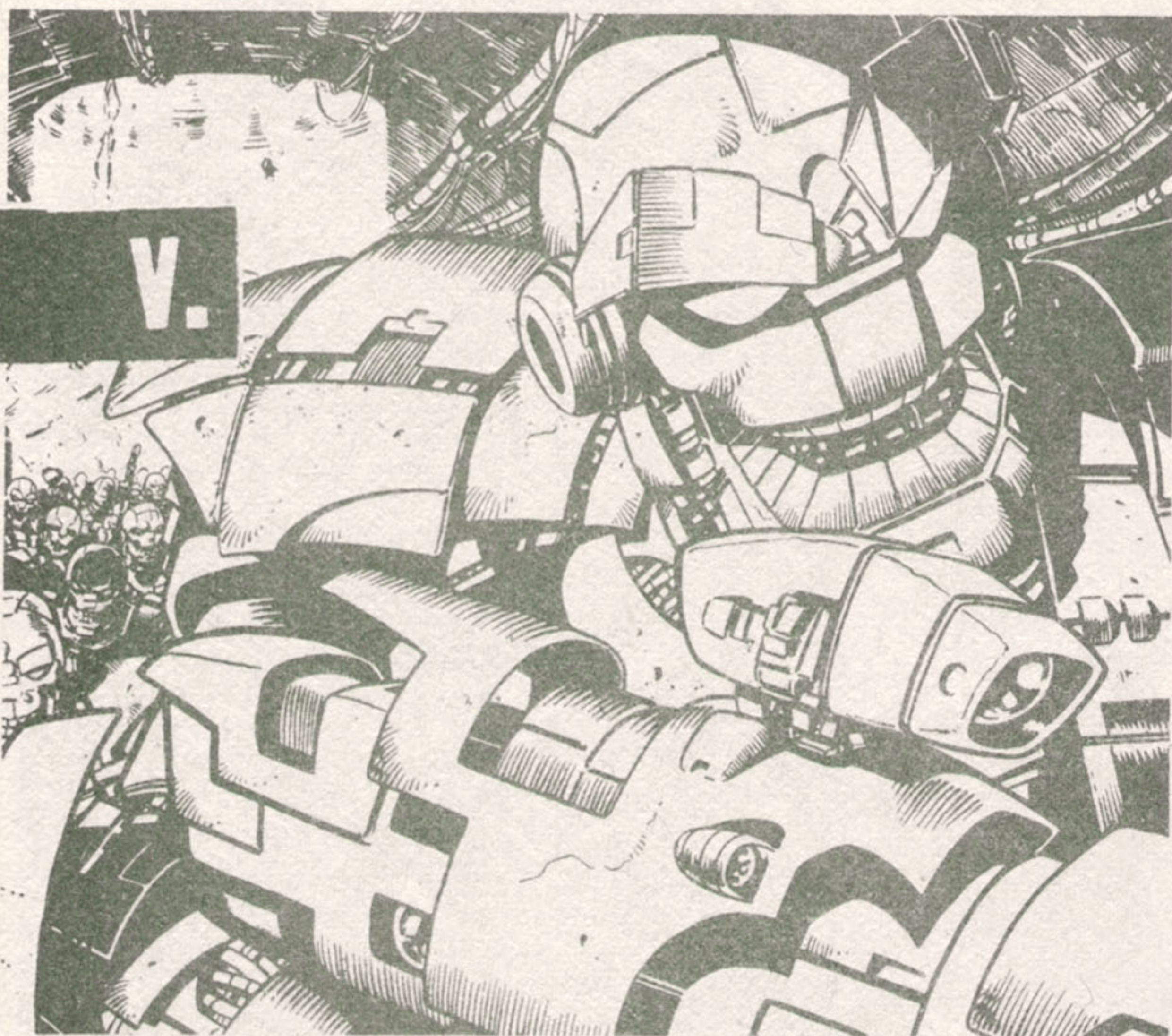

Humberto Alufolia professzor a Csendes-óceán egyik eldugott sarkában, a csöppnyi Ordas-szigeten fedezte fel a toportyánok jámbor népét. Hízékedve telepedtek a vállára, a tenyeréből ettek és dorombolva őrizték az álmát.

A tudós azonban nem sokáig tudta féken tartani alkotó energiáit, és elhatározta, hogy embert farag a szelíd jószágokból. Emberi fülcimpa-kivonatból készült hormonokkal kezelte őket, és ez az eljárás alig egy esztendő leforgása alatt fényes sikert hozott. Amint az a képen is látható, a toportyánok jól felismerhető módon mutatták az emberi viselkedés első, meghatározó jeleit...

213

szab

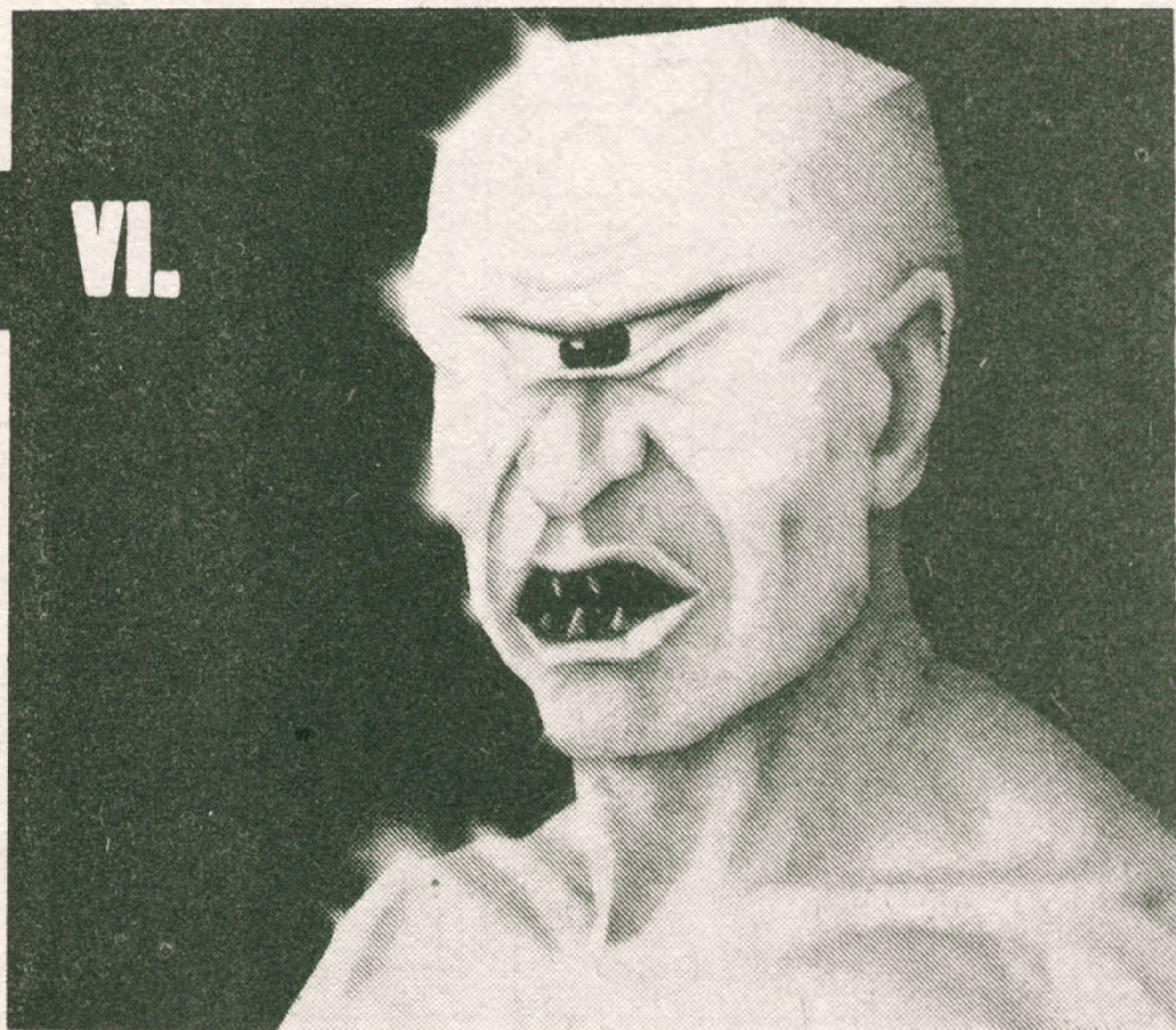
Felderítő érkezett az űrből a Földre, hogy gonosz szándékkal kikémlelje az itteni életet, és előkészítse az idegen bolygó lakóinak invázióját.

Eredetileg Alain Delon képében kívánt elvegyülni az emberek között, ám a tükörbe vetett egyetlen pillantás meggyőzte őt arról, hogy ez nem minden részletben sikerült, a hasonlatosság valahogy nem az igazi.

De nem adta fel!

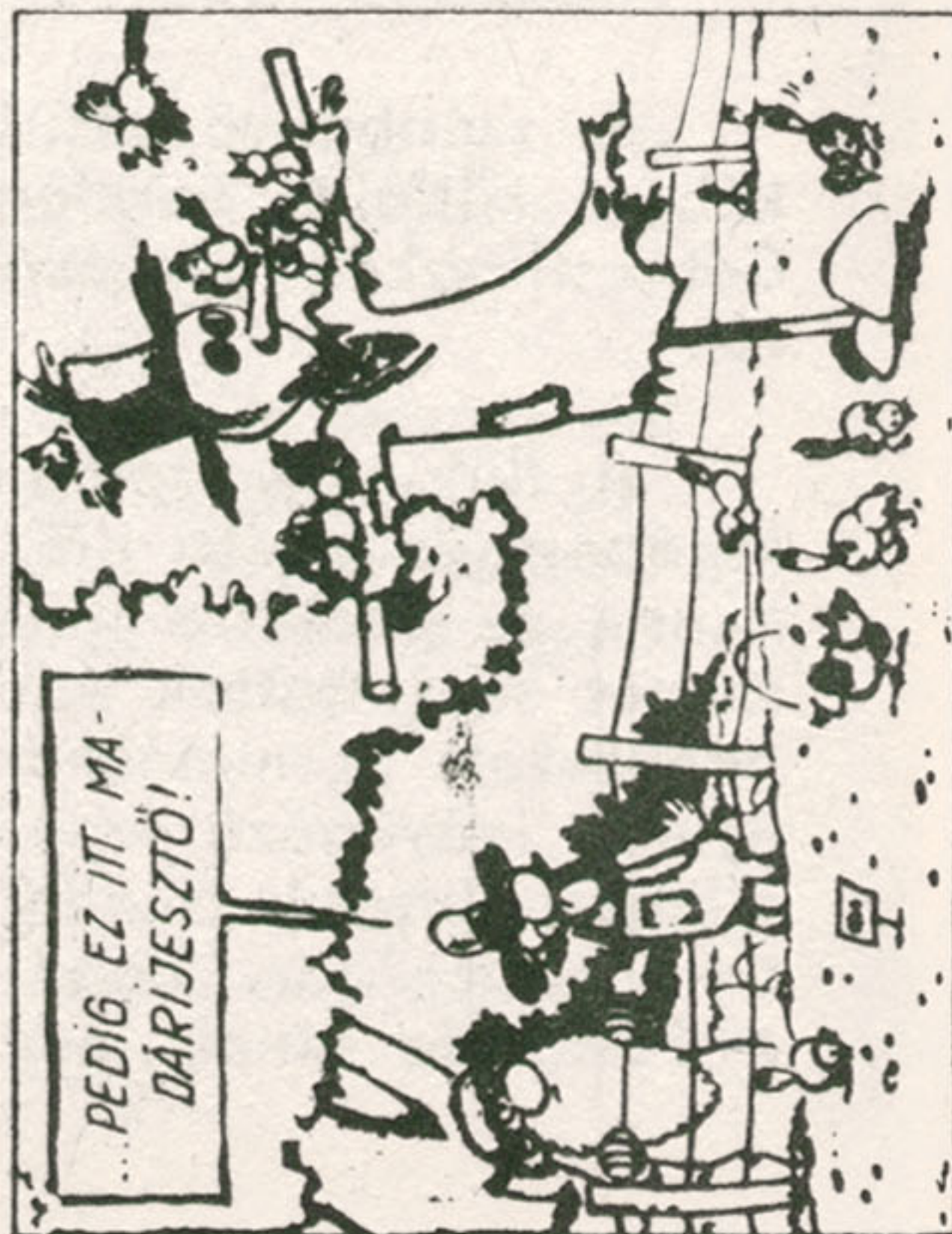
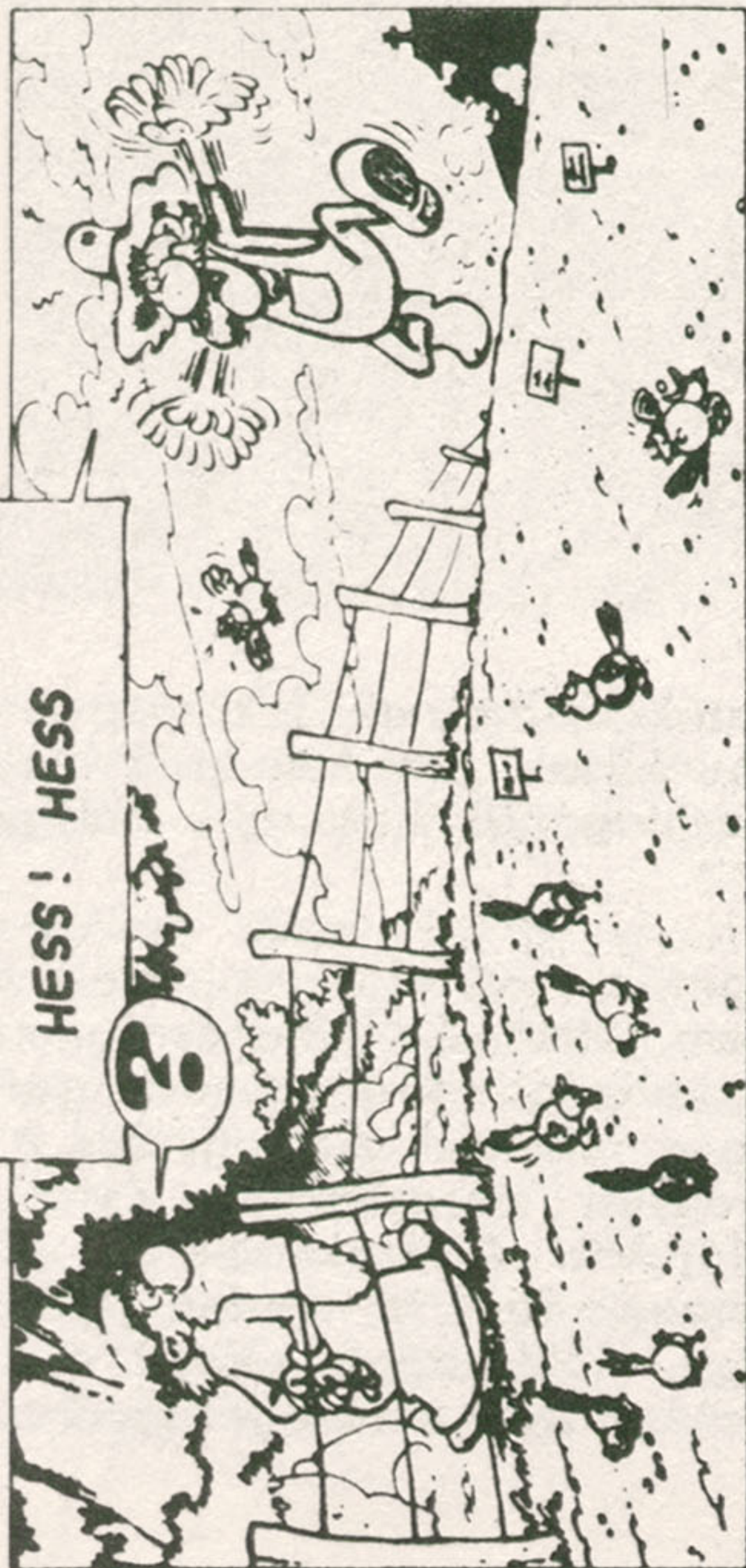
Ördögi ötlettel BKV ellenőrnek jelentkezett, és ebben a minőségében azóta is feltűnés nélkül jár-ke-l a tömegközlekedési eszközökön...

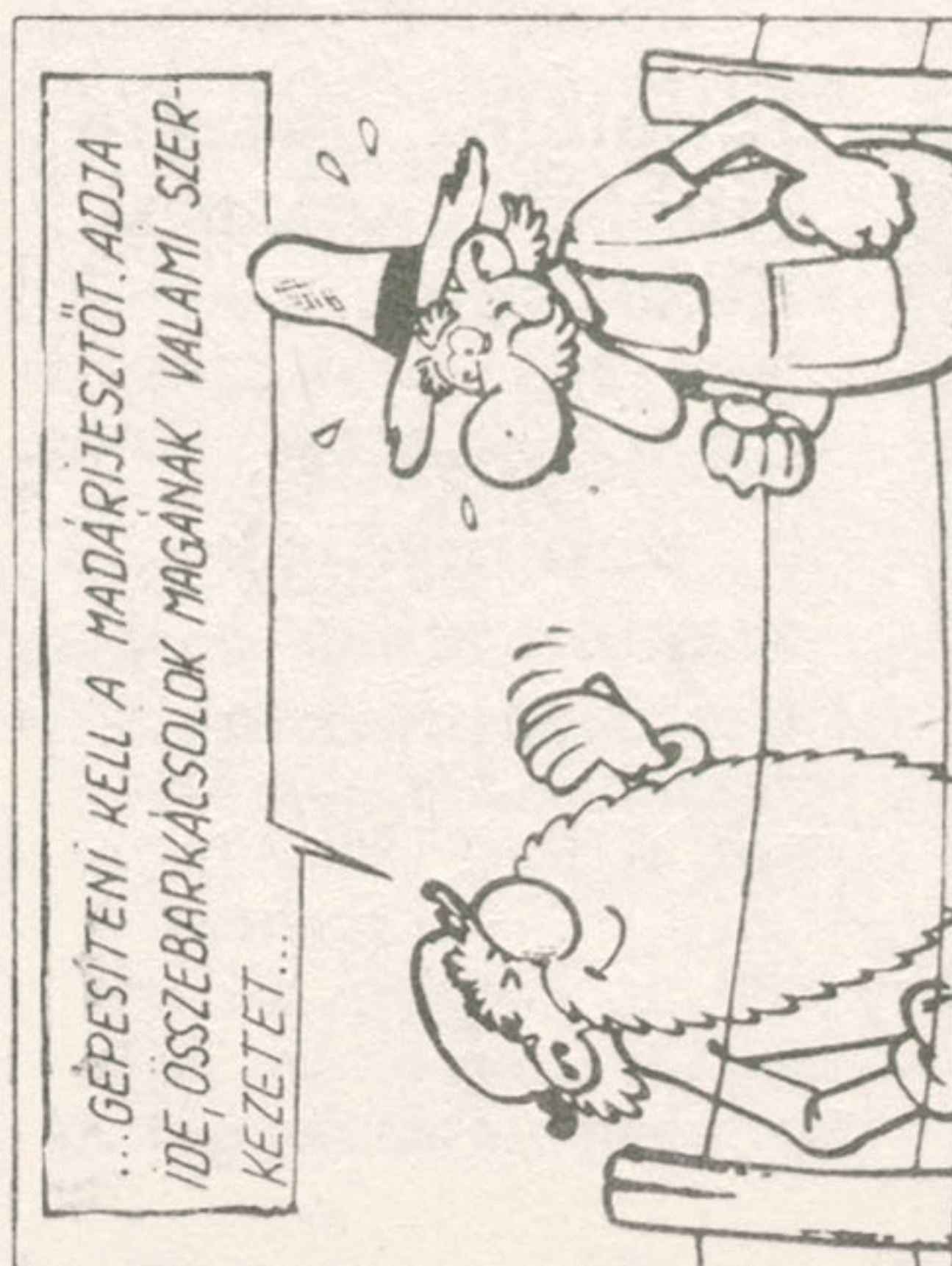
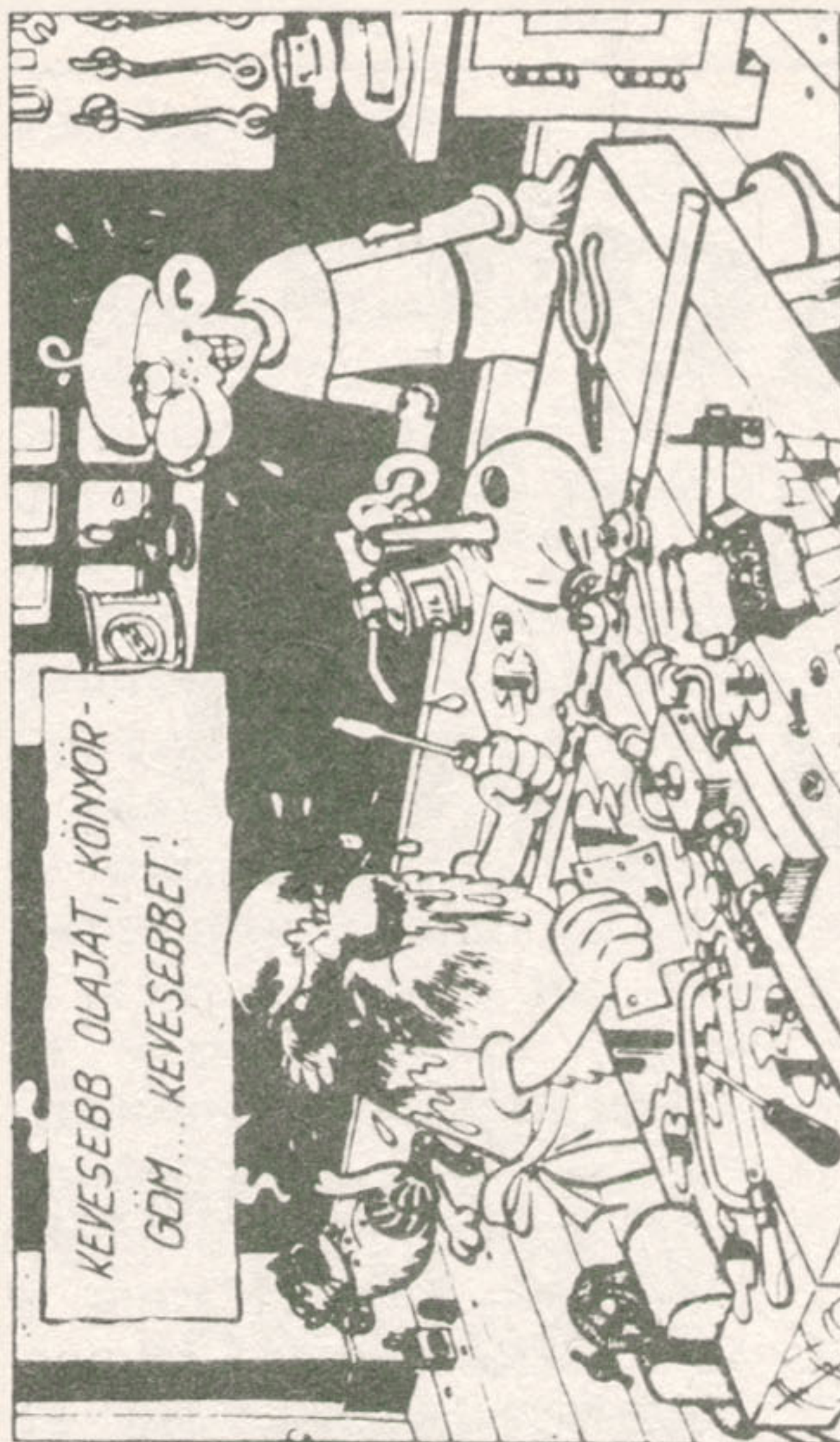
VI.

A szénbányászat hatékonyságának fokozása érdekében külföldi vendégmunkások érkeztek a Prüszkölő Cet csillagkép középső csillagának harmadik bolygójáról.

A fiúk egy szempillantás alatt eltűntek a föld melegében, és azóta elő sem jöttek. Se pihenésre, se élelemre, se fizetésre nincs szükség, igaz, egyetlen gramm szenet se juttattak eddig a felszínre. Azt ugyanis a kibányászott törmelékekkel együtt elfogyasztják, és ebből nyerik lenyűgöző energiájukat. A szakemberek ennek ellenére bíznak benne, hogy végül is minden jóra fordul. Mert igaz, hogy így előbb-utóbb elfogy a Föld, de kinek lesz akkor már szüksége szénre...?

VÁR BENNETEKET A PAPÍRIPARI VÁLLALAT

CELLULÓZ-
ÉS PAPÍRGYÁRTÓ,
VAGY PAPÍR-
FELDOLGOZÓ
SZAKMÁKRA.

Tanulóink részére
többféle juttatást
biztosítunk.
Bővebb
felvilágosítást
a papírgyárak
személyzeti
osztályai adnak.

Elkészülni, vigyázz, tölts!...

...mondta Ersényes Ervin, és a matekdolgozathoz szükséges puskák készítésébe kezdett. (Allítólag témazáró dolgozatokhoz ágyúkat is gyártott, mint anno decebál Gábor Áron.) (Azaz nem kispuska, Apuska.)

Fafejűek! — imigyen szólítva tanuló társait — előbb az elmélet, csak azután a gyakorlati kivitelezés. Tehát a puskák fajtáiról pár szót.

Az előltöltős puska: a tenyérbe, a hosszú ujjú ing kezelőjére vessük fel az adatbank számára a kalkulussokat.

A hátultöltős: már esetleges leleplezése is hátulról történhet, mert előlről nem látszik semmi. **A-változat:** az előttünk ülő hátára szereljük a táblázatokat. **B-változat:** a lámpabúra felénk levő részére erősítjük a tételeket és tükrövel, periszkóppal vagy látcsővel (vell-vell, oké) olvassuk le a kívánt részt. (A tanár azon költői kérdésére, hová merült el szép szemed világa, avagy mit bámulsz, te marha? csupán ennyi a válasz: tegnap a moziban 2 forintért csak az első sor elé törökülésben lehetett ülni, oszt a nyakam úgy maradt.)

A szakállas puska: a szakállas, régi, de ócska trükkök tárháza, fegyvertára. Még az

iskolagondnok kutyája is derül a régimódi stiklikén. Például a lányok a harisnya alá rejtik az adatokat. Az ötlet jó, de ma már minden lány nadrágot hord, s így az ötlet, csak ötlet marad.

Nehéz puska: a komoly lexikonokból oldalakat kell kivágni (amíg apám rá nem jön, és Ő kezdi a kivágást, pro primó: engem.) Majd preparálva a számozott zsebekbe elhelyezni emelkedő sorrendben. Azután gyakorolni. 10/a tétel = bal belsőzseb, hatodik karton. Ezt aztán még ha álomból ébredsz is, tudni kell!

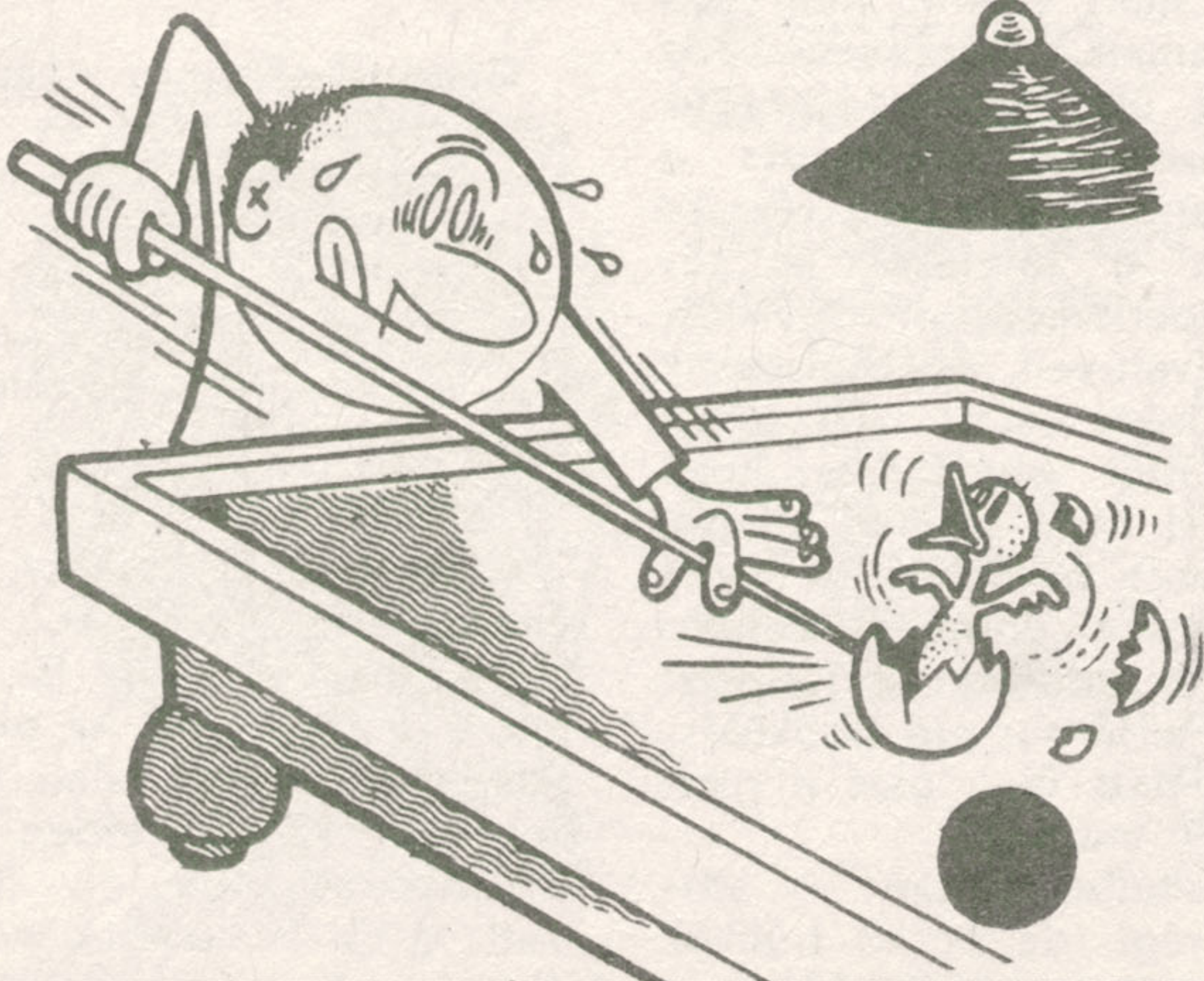
Géppuska: Apró képletek, évszámok, földrajzi és fizikai fogalmak tárháza. Elhelyezése történhet a nyakkendő belsejében, a karóra szíjára, villamosbérletre, kifúrott ceruzába tett papírra stb. A lényeg, könnyen kezelhető, sorozatlövő „fegyver” legyen.

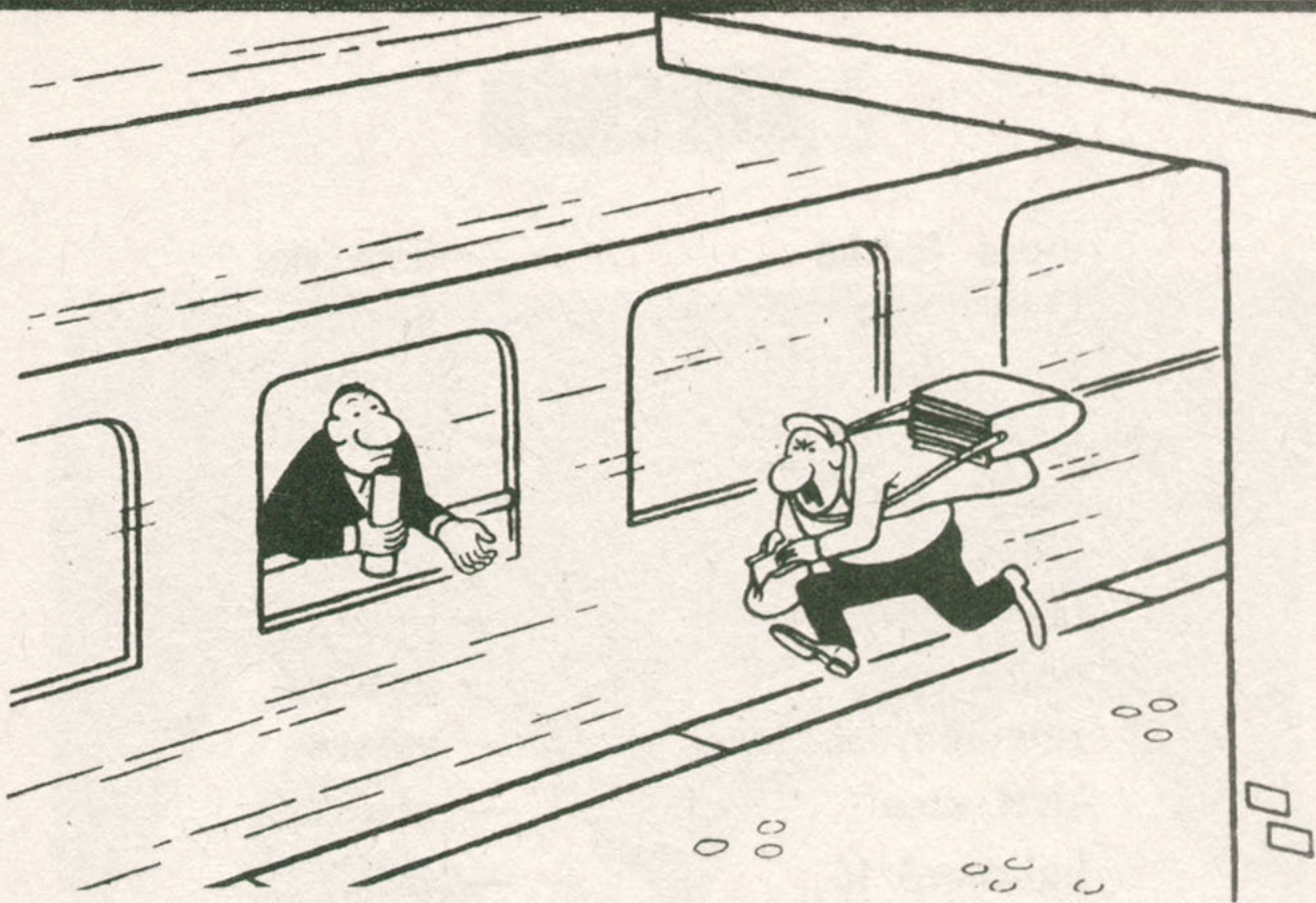
A bomba: a múltkor pont Ersényesnél robbant. Ilyen előkészület ellenére is „fás” lett a matek doli. Az ok egyszerű, az órára, némi szórakozottság következtében a történetbankot vitte el. (Köztudott: a történelemnek már eddig is volt számos áldozata.)

EZ, MEG AZ...

...és ez, uram, a szuper-luxus kivitel.

— Húsz fillér még visszajár!

ÖRÜLET

KEVERÉB

mosó fecske	— kefecske
főző veréb	— keveréb
kövér sas	— hasas
kicsi madár	— picinke
sietős marabu	— hamarabu
bölcs kos	— okos
férfi sirály	— pasirály
hajas róka	— paróka
veteményező teve	— veteve
kicsi cica	— picica
beismerő ló	— valló
öreg ér	— véna
meztelen fonál	— pucérna
zenélő rém	— hárfantom
haldokló nyúl	— kinyúl
sorozáson résztvevő egysejtű	— amőbaka
hivatalbéli tonhal	— kartonhal
fázós gólya	— vacogólya
iszákos delfin	— vedelfin
tüskés keszeg	— keszeges
lusta rőzse	— heverőzse
árulkodó varjú	— varjúdás

Bózsvári Gabriella

MÉLYHÚTÓ

— Hozd már azt a pezsgőt, rögtön éjjél lesz...

Típusok

a „dolgozóból”

A 39626. Számú Henriett de Kapszula Úttörőcsapat minden évben társadalmi munkával (gyümölcs- és paradicsomszedéssel) tette rentábilissá (egyenest) a költségvetését. (Mert köztudott: a gyermeki munka aranyat ér.) Az állandóan visszatérő társadalmi munkát a köznép már-már hagyományápolásnak tekintette. Így azután a szedők között bizonyos típusokat is meg lehetett találni a „dolgozóban”, ahogyan a suliban működő Folyosó Híradó a tsz összes földjét nevezte.

A T—34-ES TÍPUS

Nem ismeri a lehetetlent. Ha a győzelem ezen múlna, akkor a meggyfát is kicsavarja és úgy adja le az átvévőnek. Hajt, rohan, lelkes, így azután csak az ingét kell néha kicsavarnia. Igénytelen típus, szedés alatt 1/2 kiló (per secundum) erővel tépi az ágakat. Utána a fa úgy néz ki, mint Egyiptom egyes területei a sáskajárás után. (Bár nálunk a járásokat

megszüntették, ő veszélyes) Ha az útjavítóknál dolgozna: ÚTHENGERNEK becéznék.

A KÉNYESKEDŐ TÍPUS

Jaj és juj, de sok gyümölcs! S ezért oda fel kell mászni, nem jönnek le maguktól a szemek. Még csak le sem ugrálnak. S biztosan még szúnyogok is vannak, no és a Nap is süt, le fogok égni. Azután meg esni, zuhanni, potyogni, repülni. Pedig nem is volt előtte repülő edzés. A nagyit sem hozhattam magammal, ki fogja megmosni a gyümölcsöt, ha enni szeretnék... és mi az, hogy kötelező mennyiség? Kötelezőben eddig csak a kűrről hallottam, de ott van beugrós libelle is.

Tessék mondani, tíz deka is szép teljesítmény?? Ha nem tudok szedni eleget, a többit megvehetem a boltban?

A BÉLPOKLOS TÍPUS

Hipp és hopp, bekapjuk ezt az ici-pici tízórait. (1 vekni kenyér, fél rőf szalámi, egy

óriási teavaj, pár darab paprika.) No, aztán rajta... azon az ágon érett be legjobban a gyümölcs. Utána, pihenésképpen, egy liter szörpike következik... No de így már lehetetlen dolgozni, hiszen újra éhes lettem. Hát akkor jöhet a szomszéd fa, ott úgyis olyan lassan halad a Bungyerák. S most látom, ott az ág végén van az igazi. (Reccs. A letört ággal együtt a földre esik.)

Esés után első reakciója: „Ha szerencsém van, csak megrepedt a csontom és még elérem a kórházban az ebédet!!

A TUDÓS TÍPUS

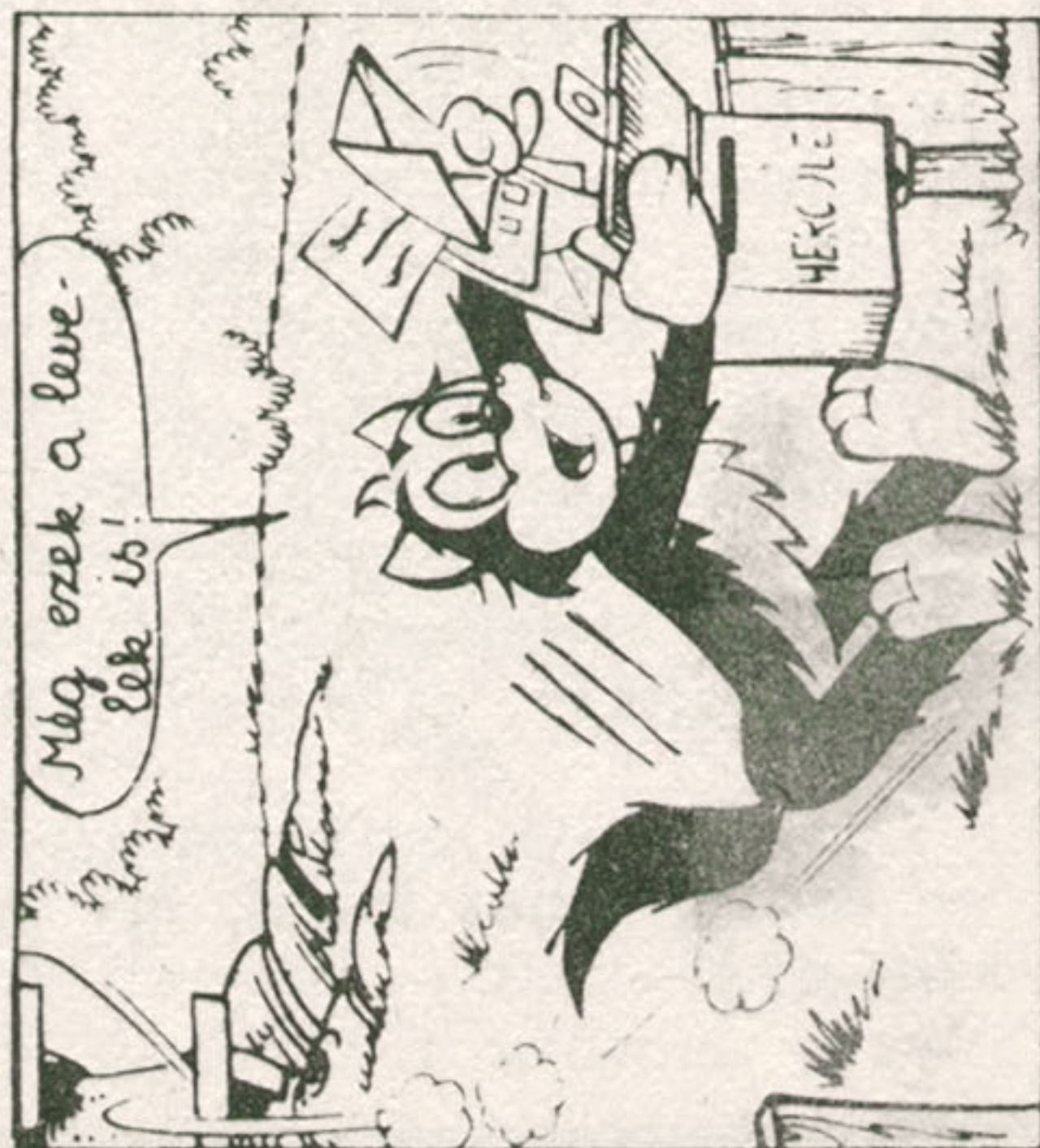
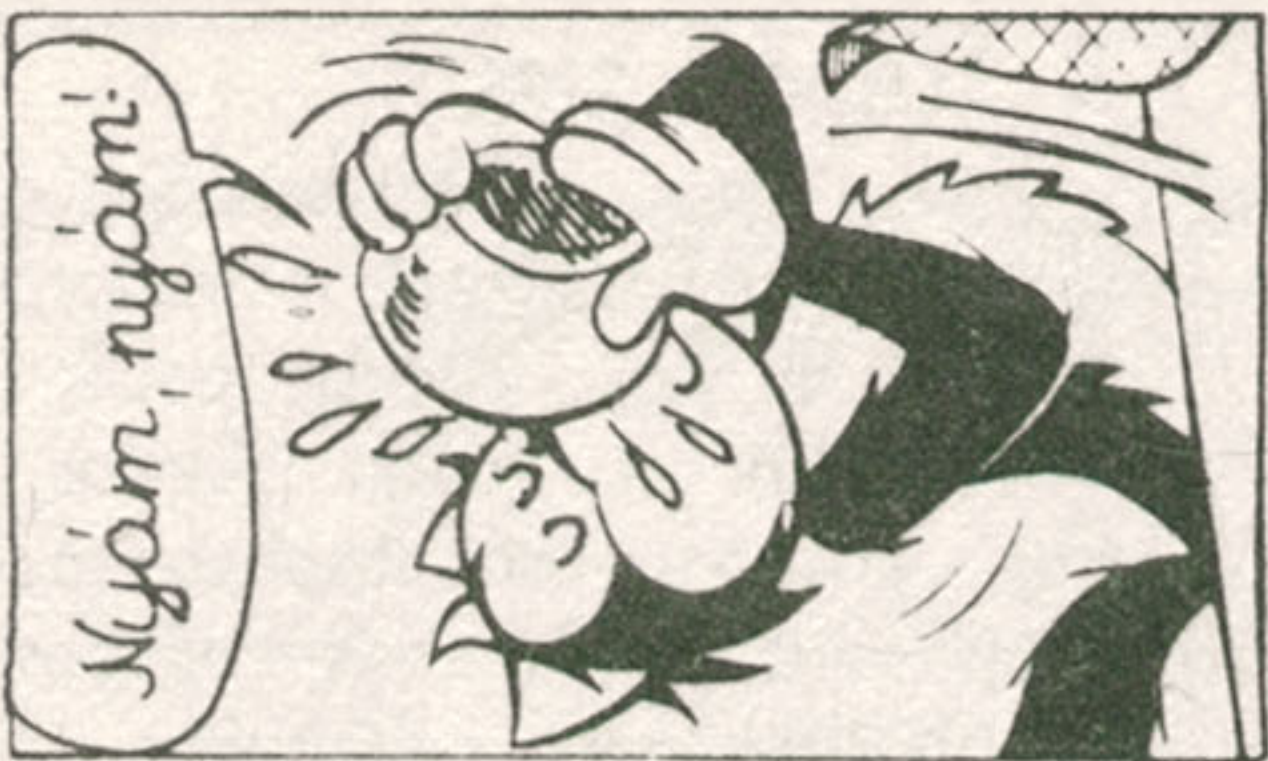
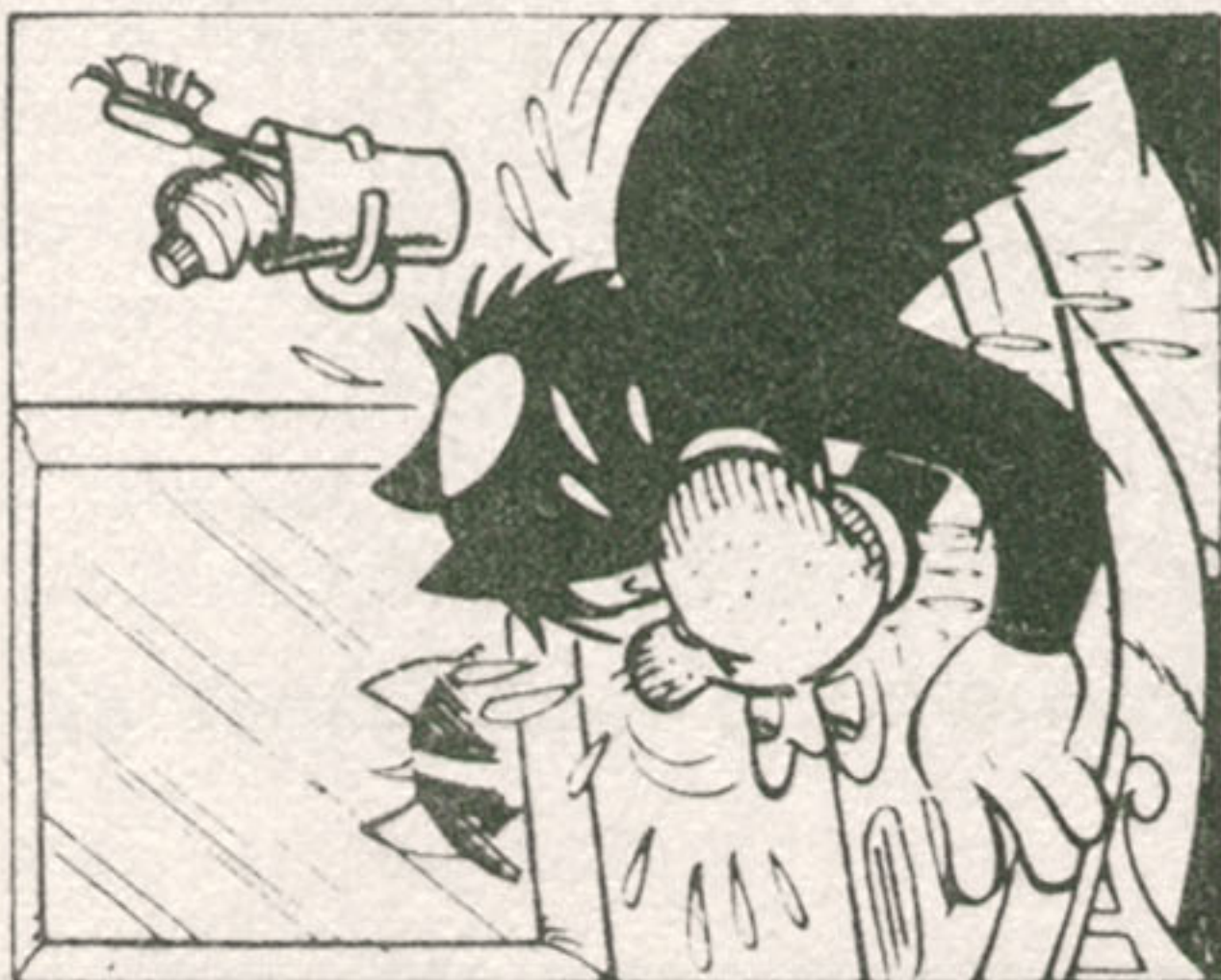
Ha a közlekedőedények törvényszerűségeit vizsgáljuk, akkor a két vödör csak utánam jön a fára. Akkor pedig sinus- és cosinus-számítások alapján a gyümölcs, tehetetlensége (úgyis leesik) miatt majdcsak beleesik az edénybe. Ezután a kötélből összeállított felvonó rendszeren odacsúszik az átadóba. Ott pedig sima számítás — gyümölcs mínusz (nehézék) téglá, vödör, a meg-evett gyümölcs súlya = az a mínusz súly, ami helyett kb. 20 forintot kell csak befizetni. (Ezért a tudományos kísérletért pedig igazán semmi ez az összeg.)

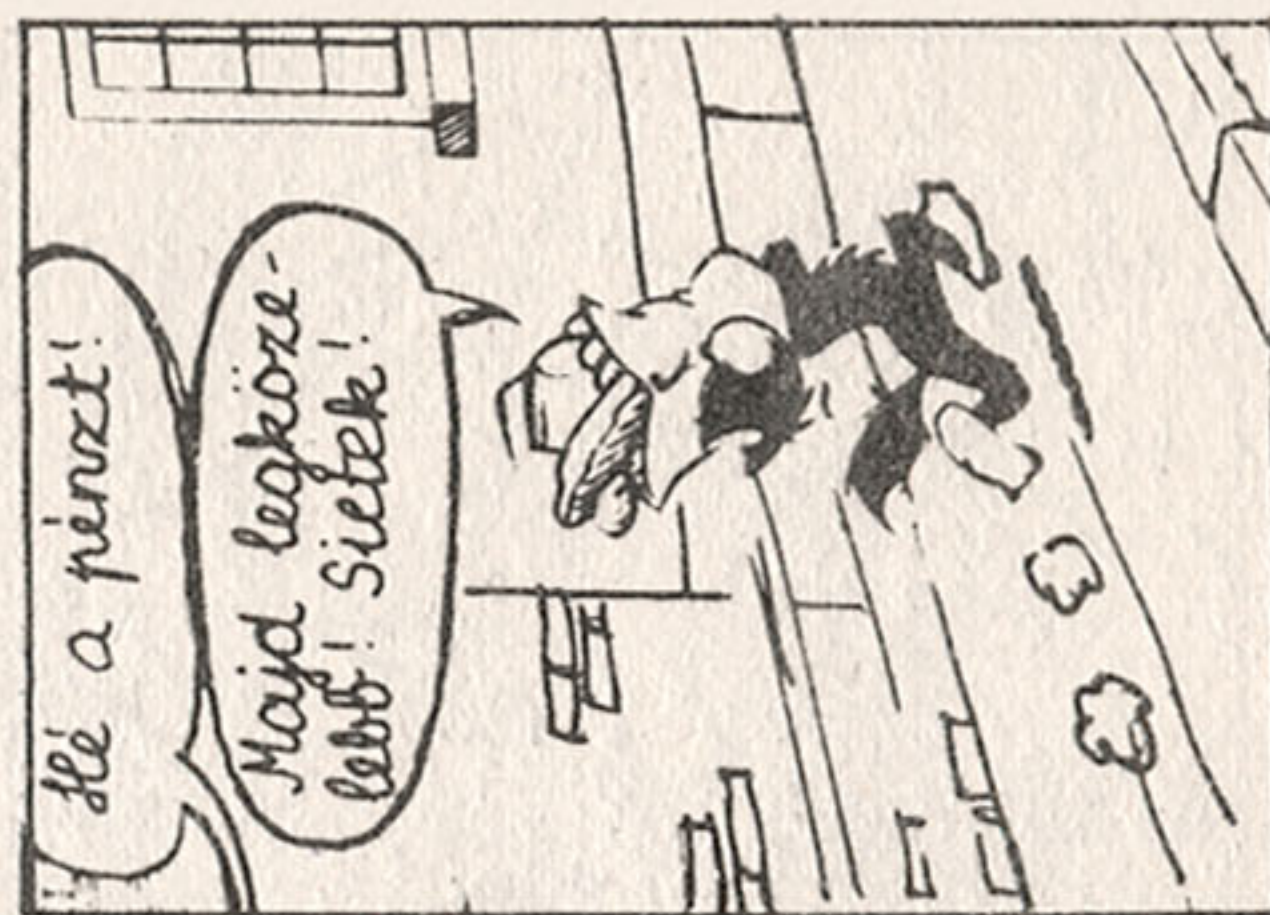
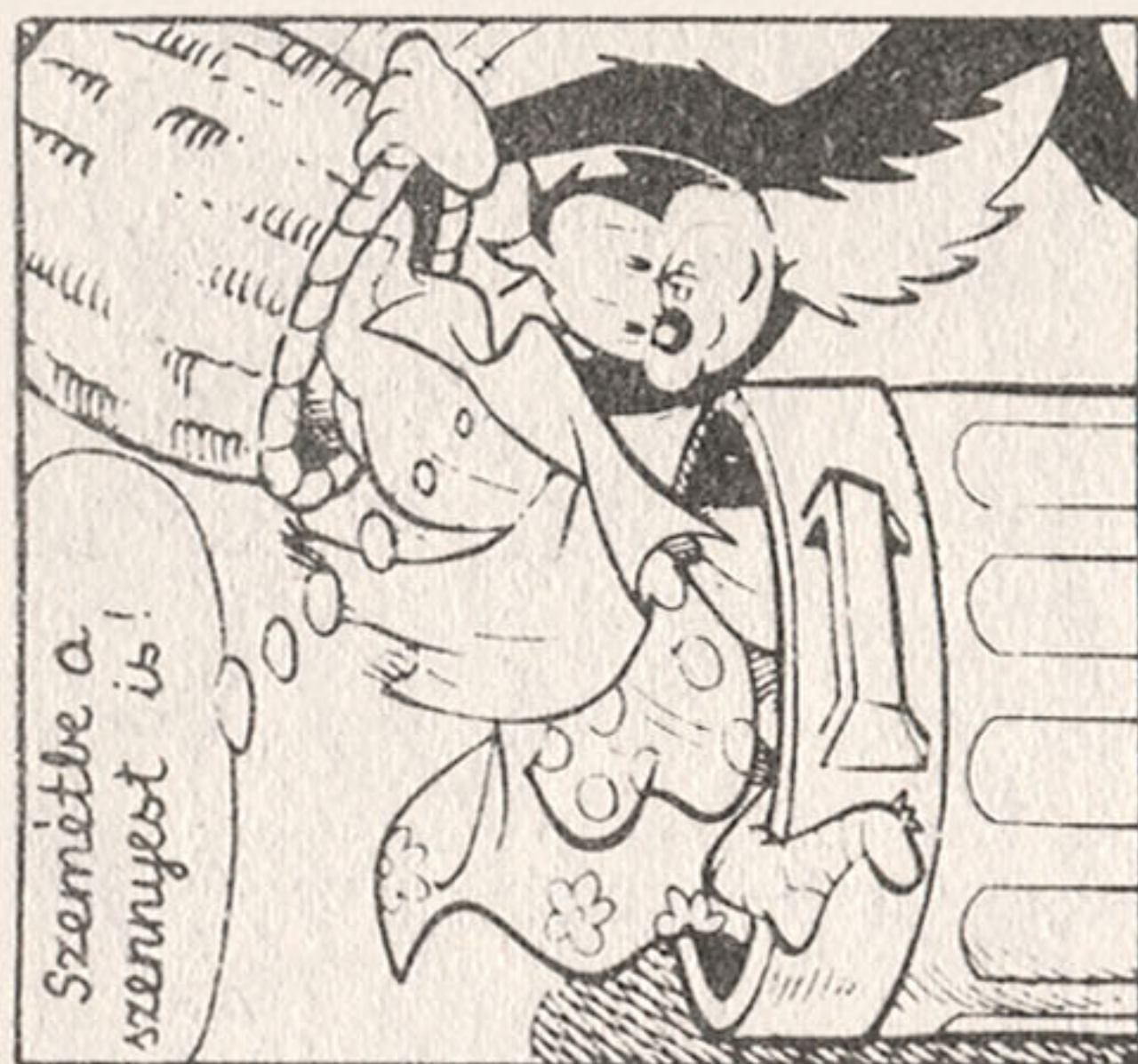
Ezermester

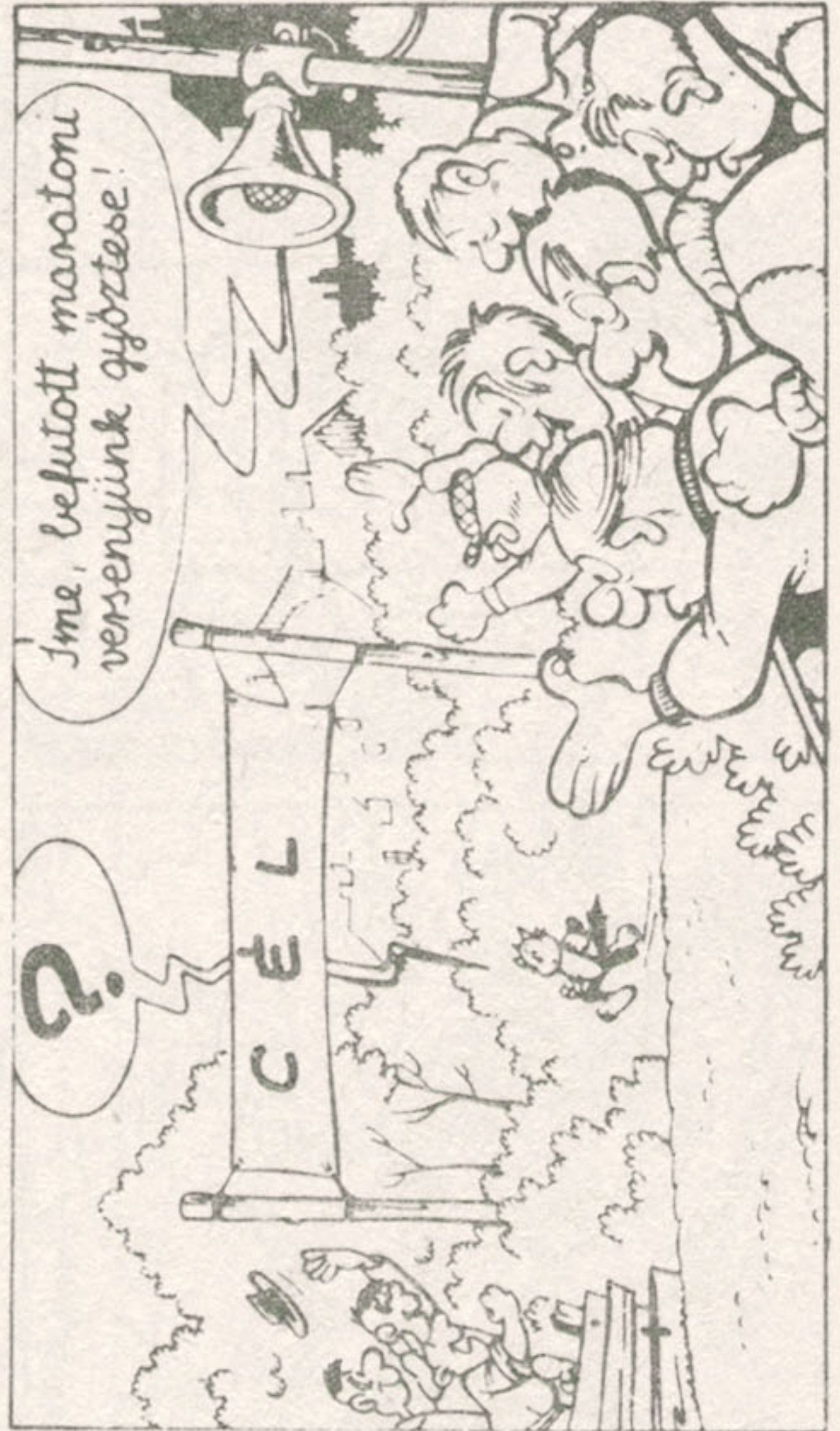
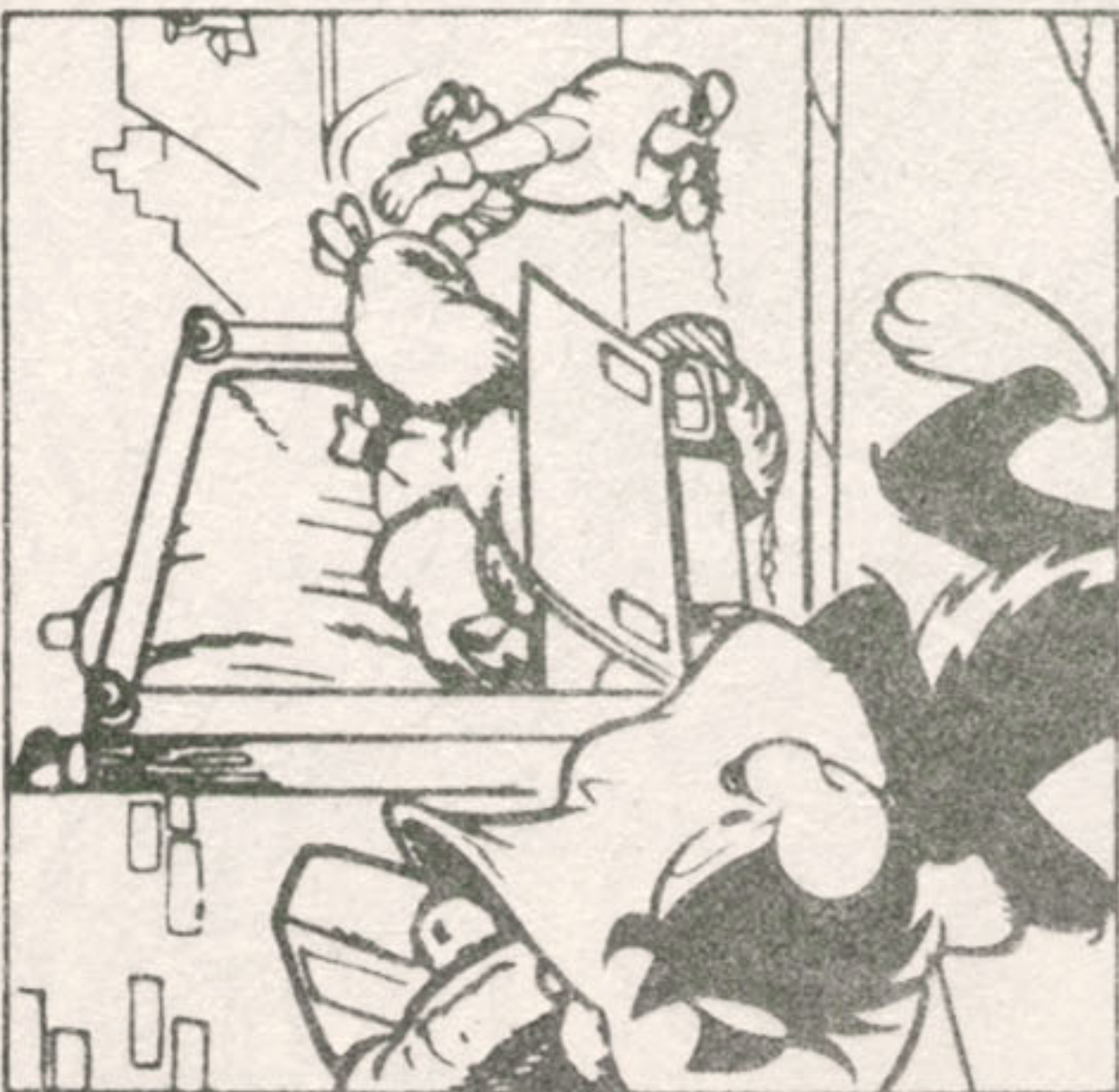

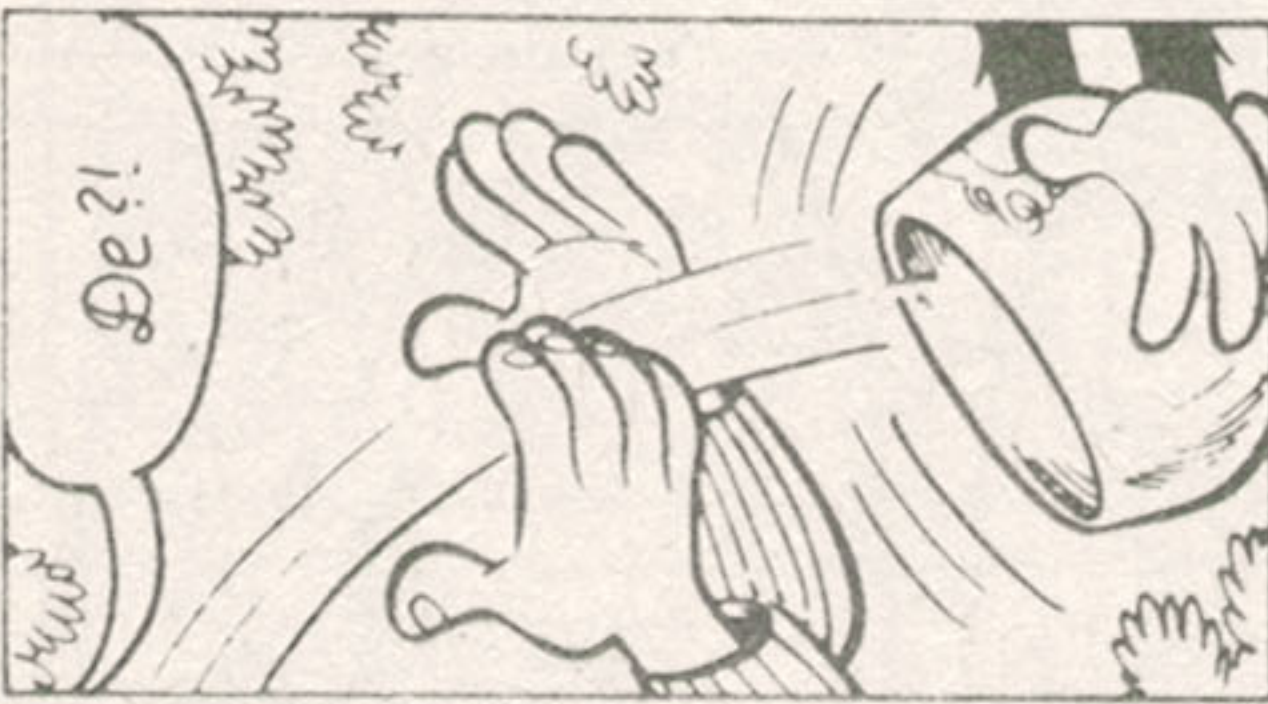
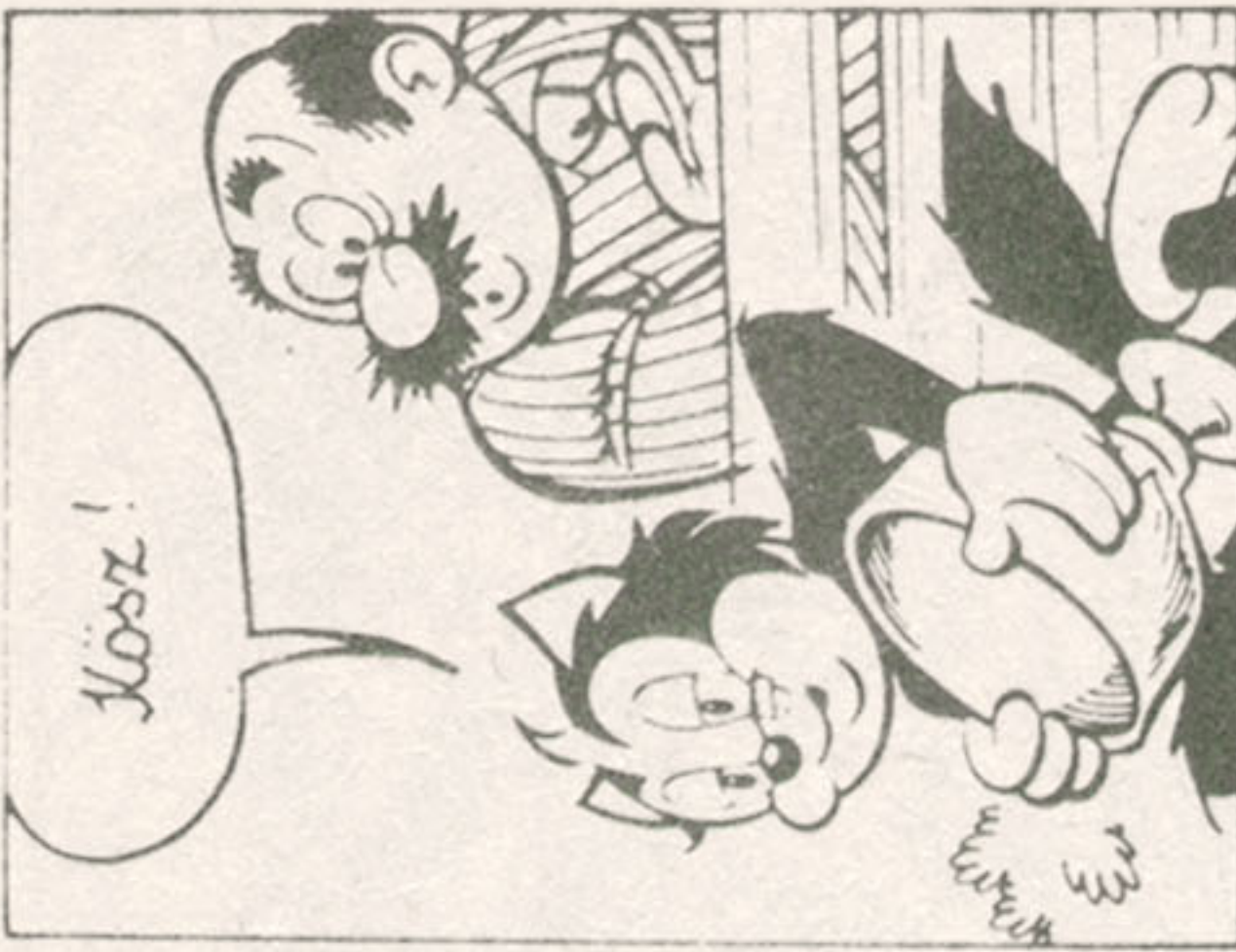
— Bravó, Lajos bácsi, így megspóroljuk a repülőgépes gyomirtást!

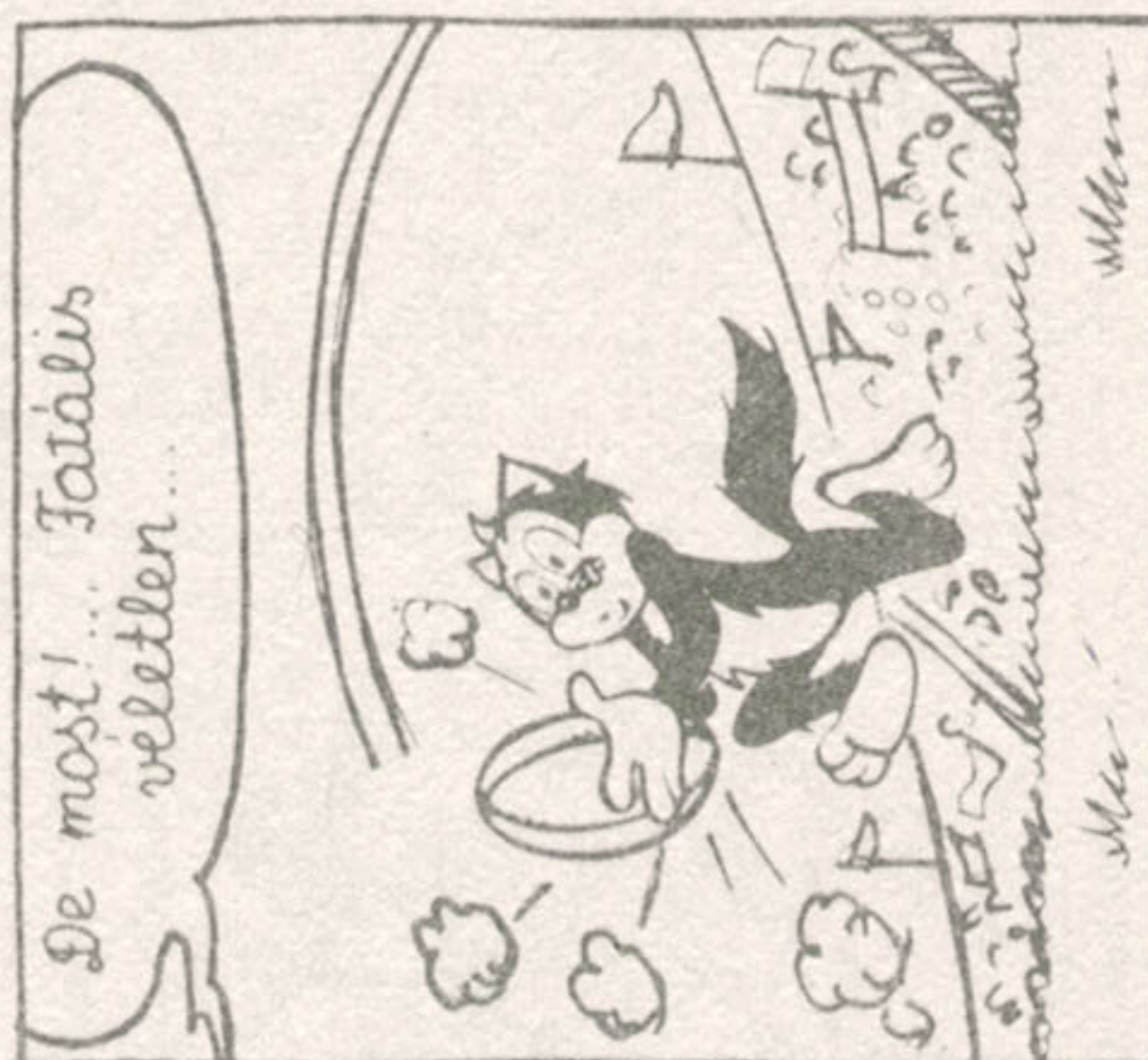
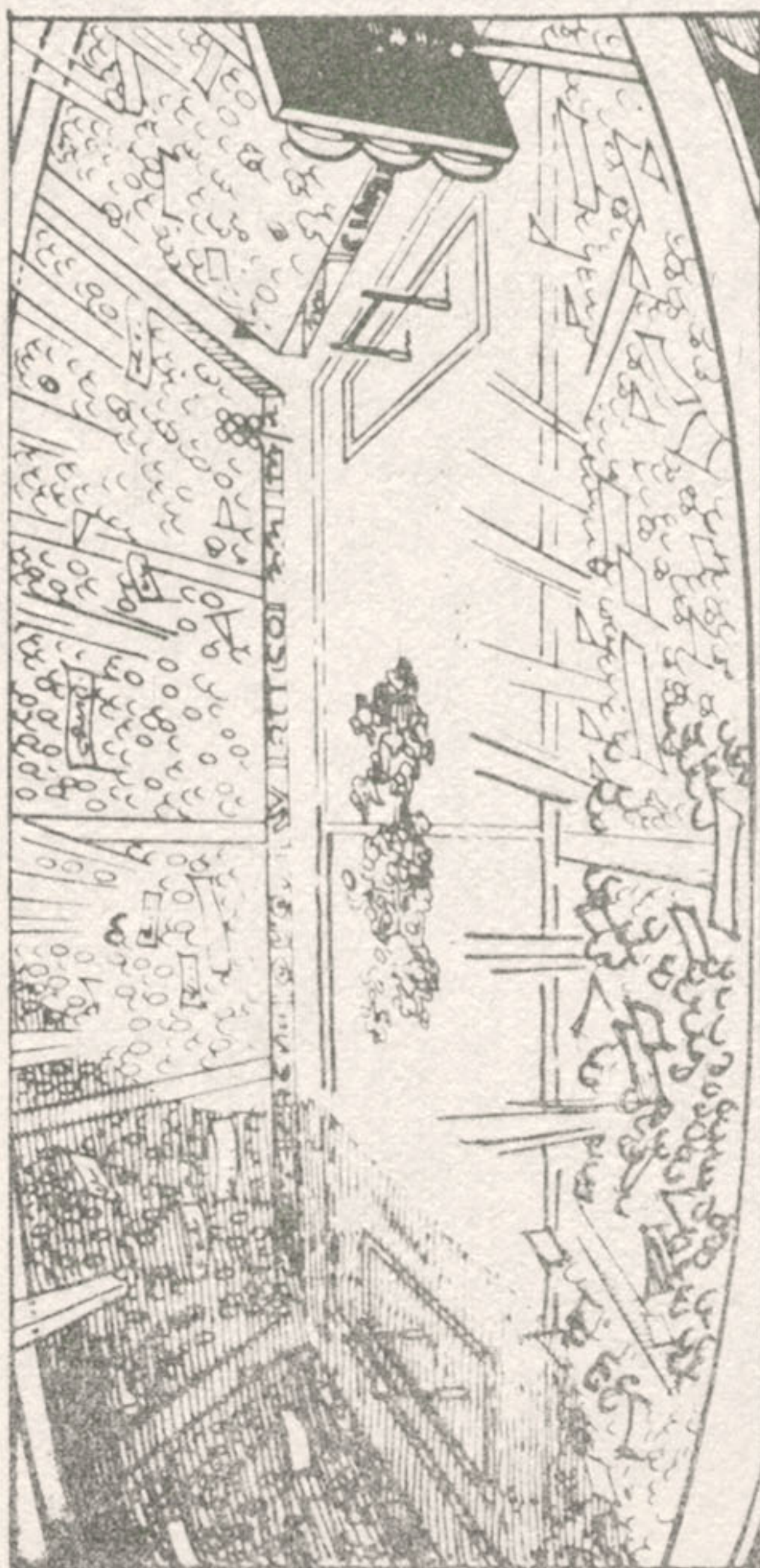
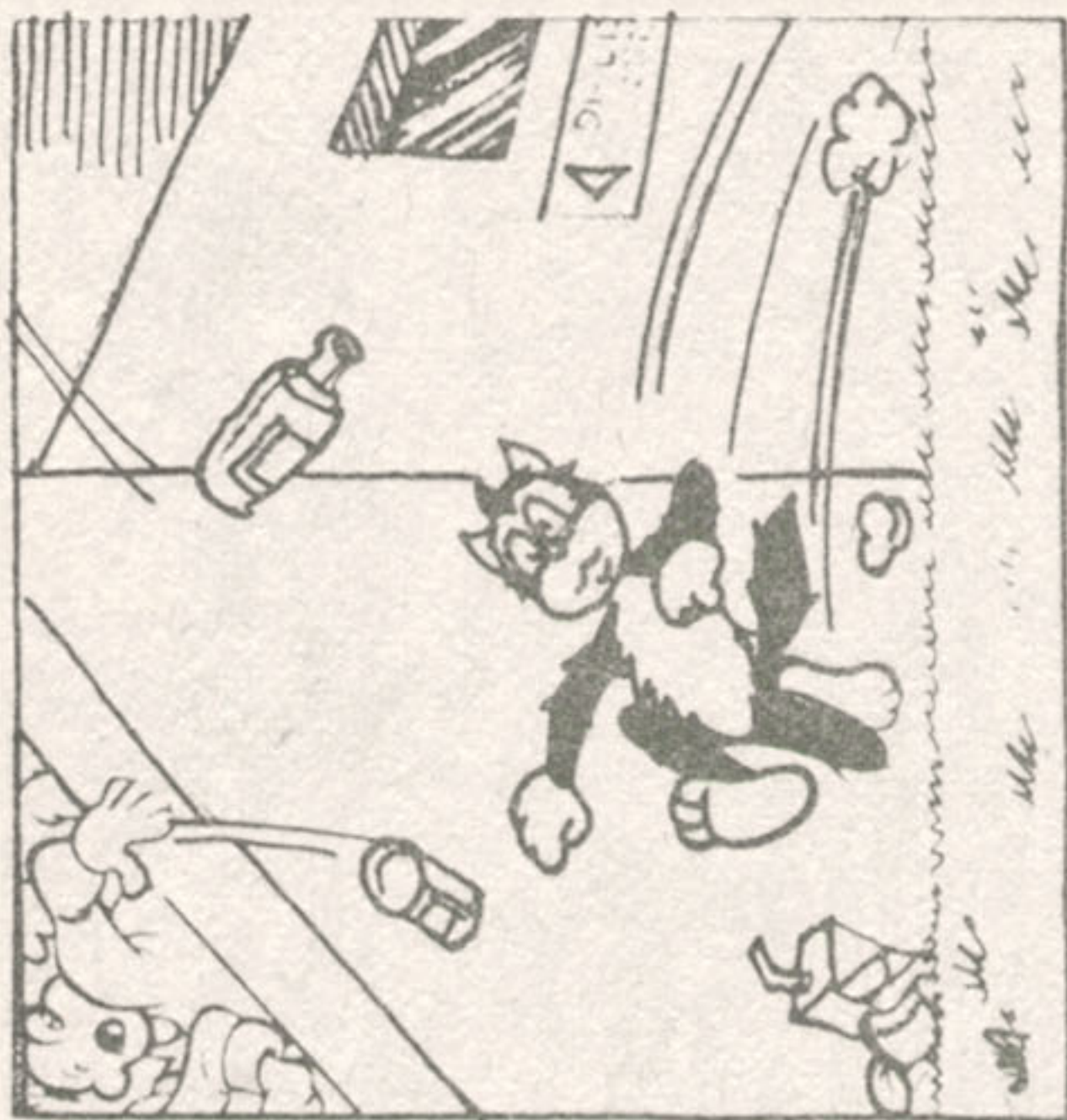
Herkules, a futóbajnok

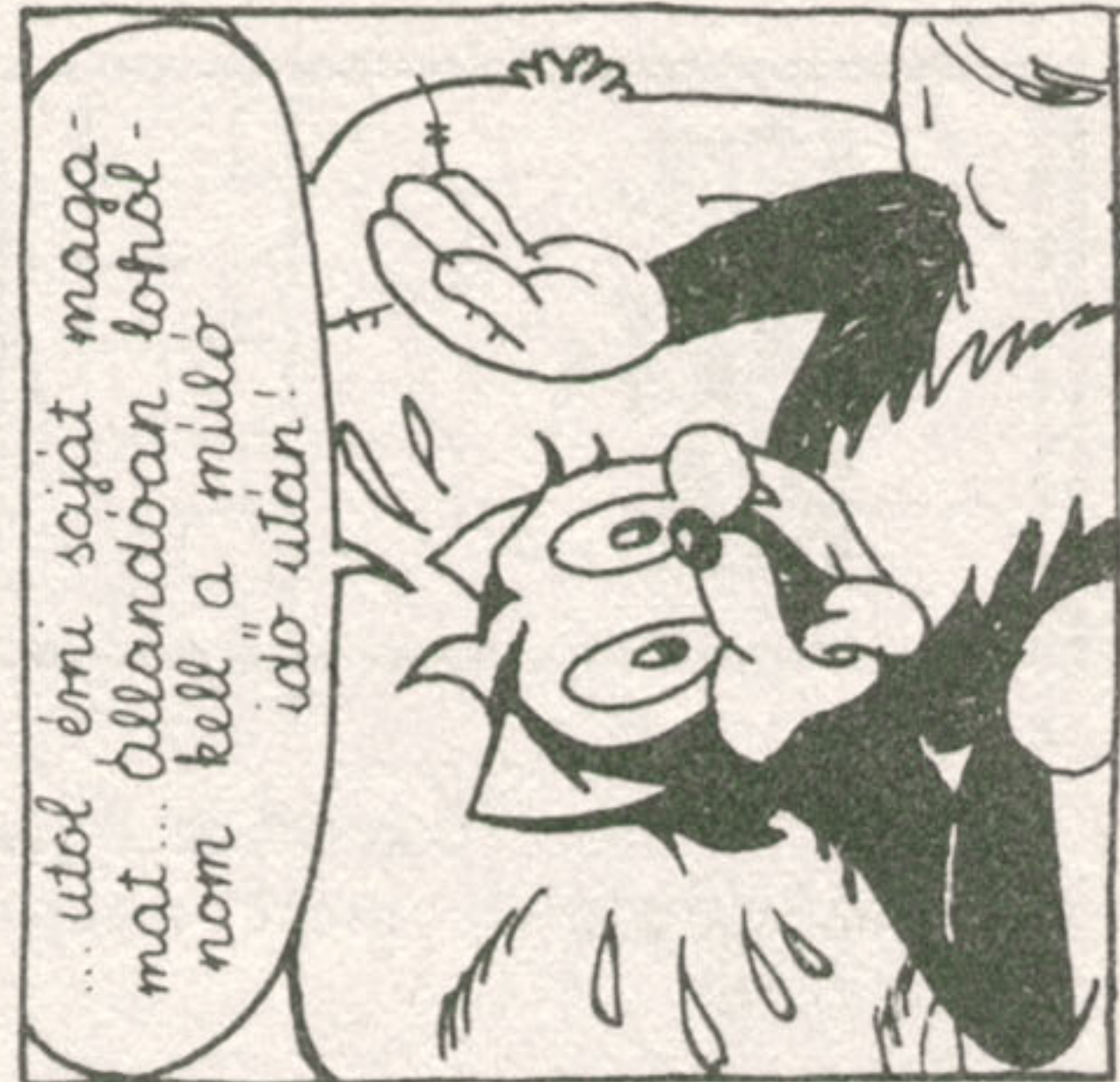
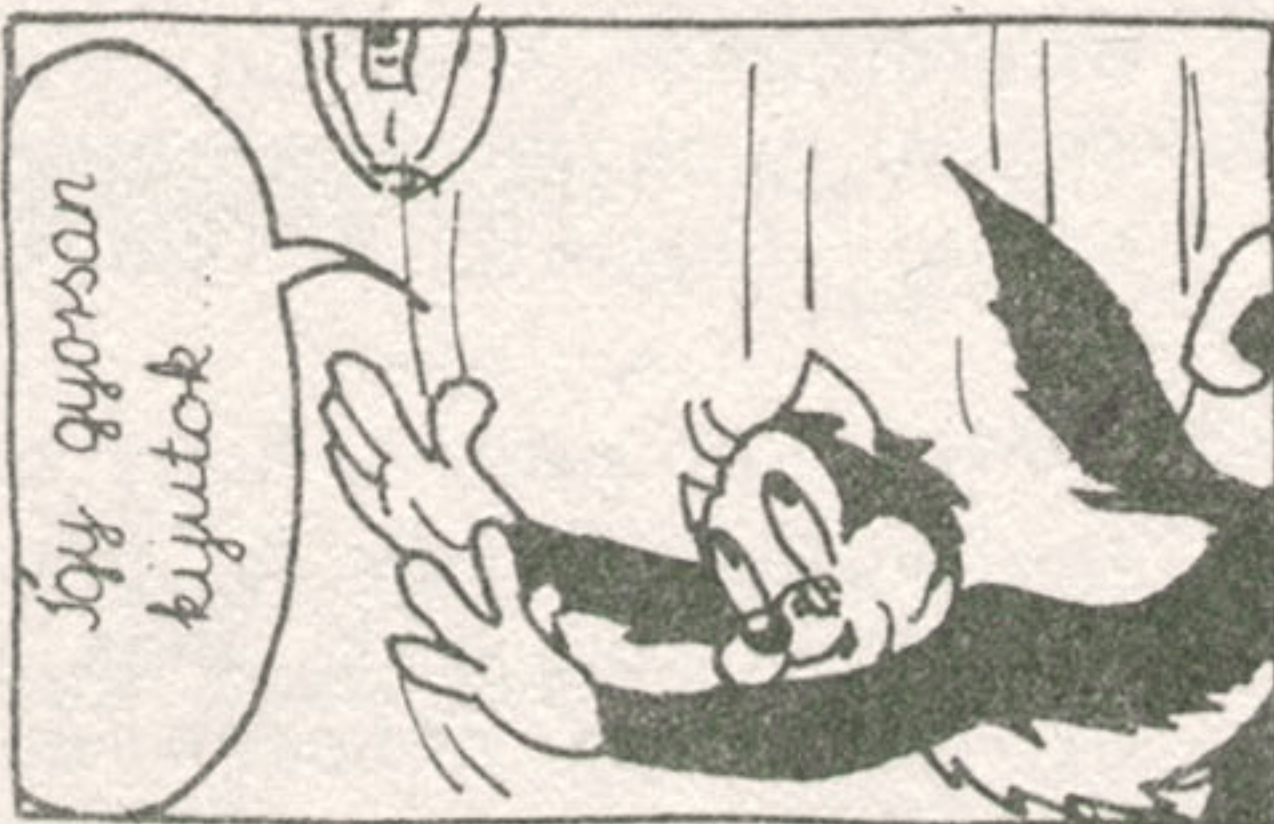
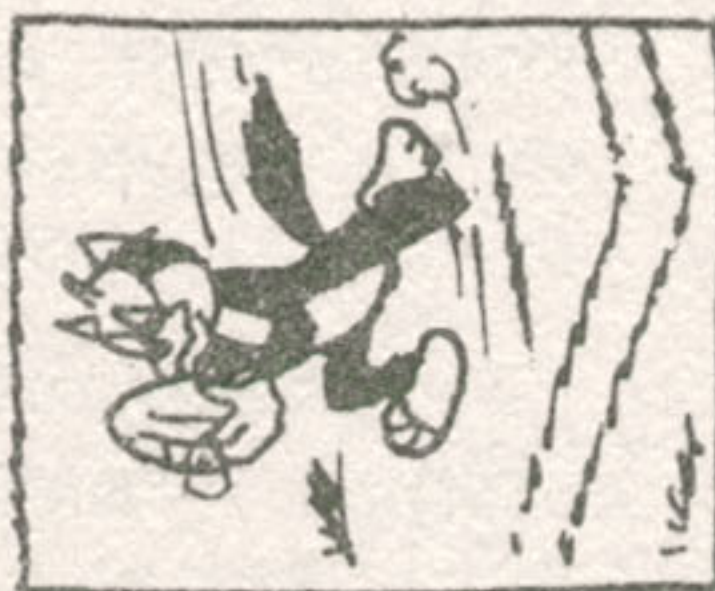
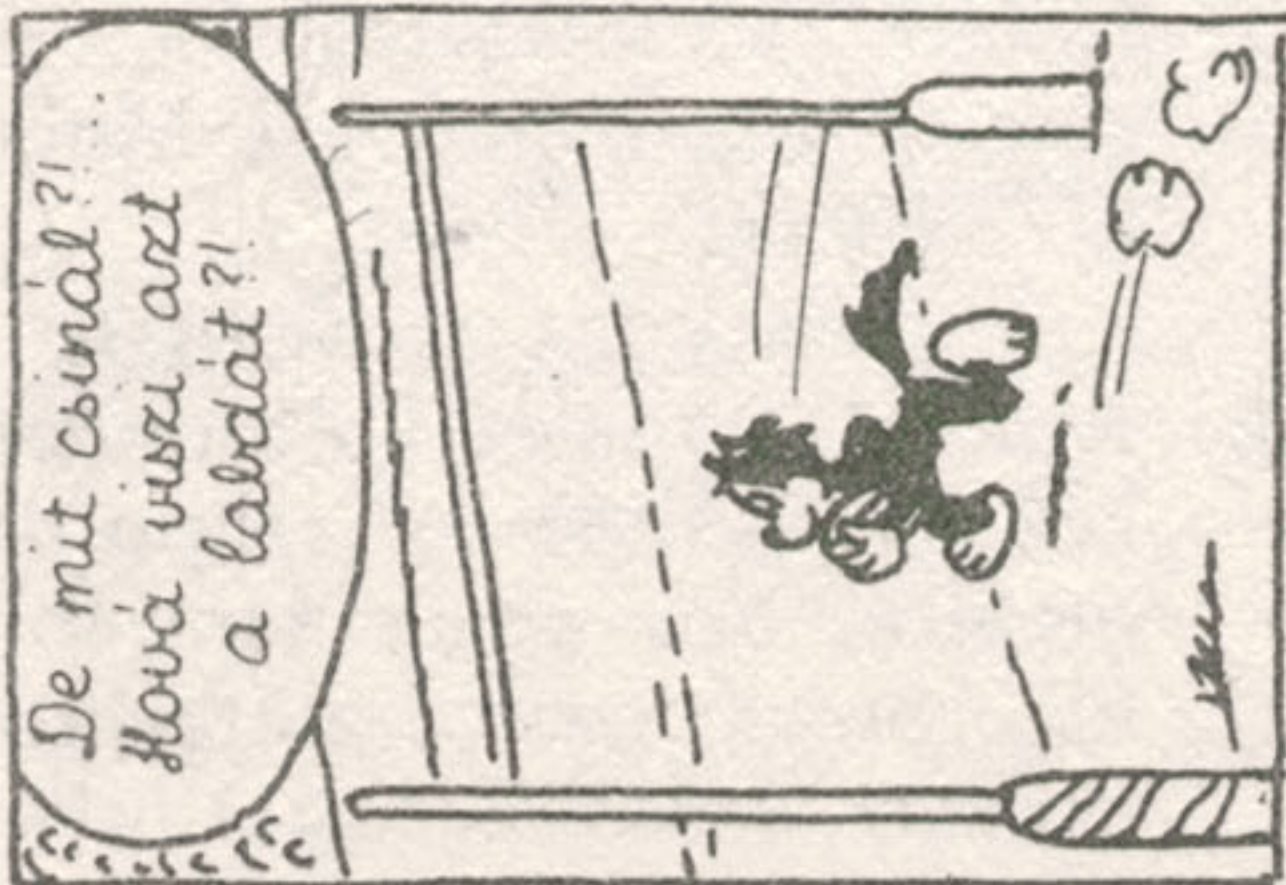

vege

IZO- MET- RIA

Süvöltve emelkedtem a helyzet magaslataira, mert nekem az bakfitty.

— Emberek! — harsogtam némi túlzással. — Itt az ideje, hogy megalakítsuk a Csinom Palkóról elnevezett tanintézet Csinom Jankóról elnevezett diáksportkörét!

Szenvedélyem annyira süttött, hogy még a nyomott Suhajda is felébredt üdítő álmából.

— Kopj le, Fafej — dünyögte. — Mindig a hülyeségen jár az eszed. A végén még azt is elkívánnád, hogy megmoccanjak.

A többi pacni is csak ógott-mógott, hogy minek az a sok macera, a fene se akar izompacsirta lenni, és csak a dilis strapálja magát fölöslegesen.

— Márpedig hiába az ógás-mógás, pacnik! — mentem át rivallásba. — Erre határozat van.

Ez hatott. A határozat vérel írott malaszt, szóval beadták a derekukat, bár a kutyának sem kellett. Olyan izga-

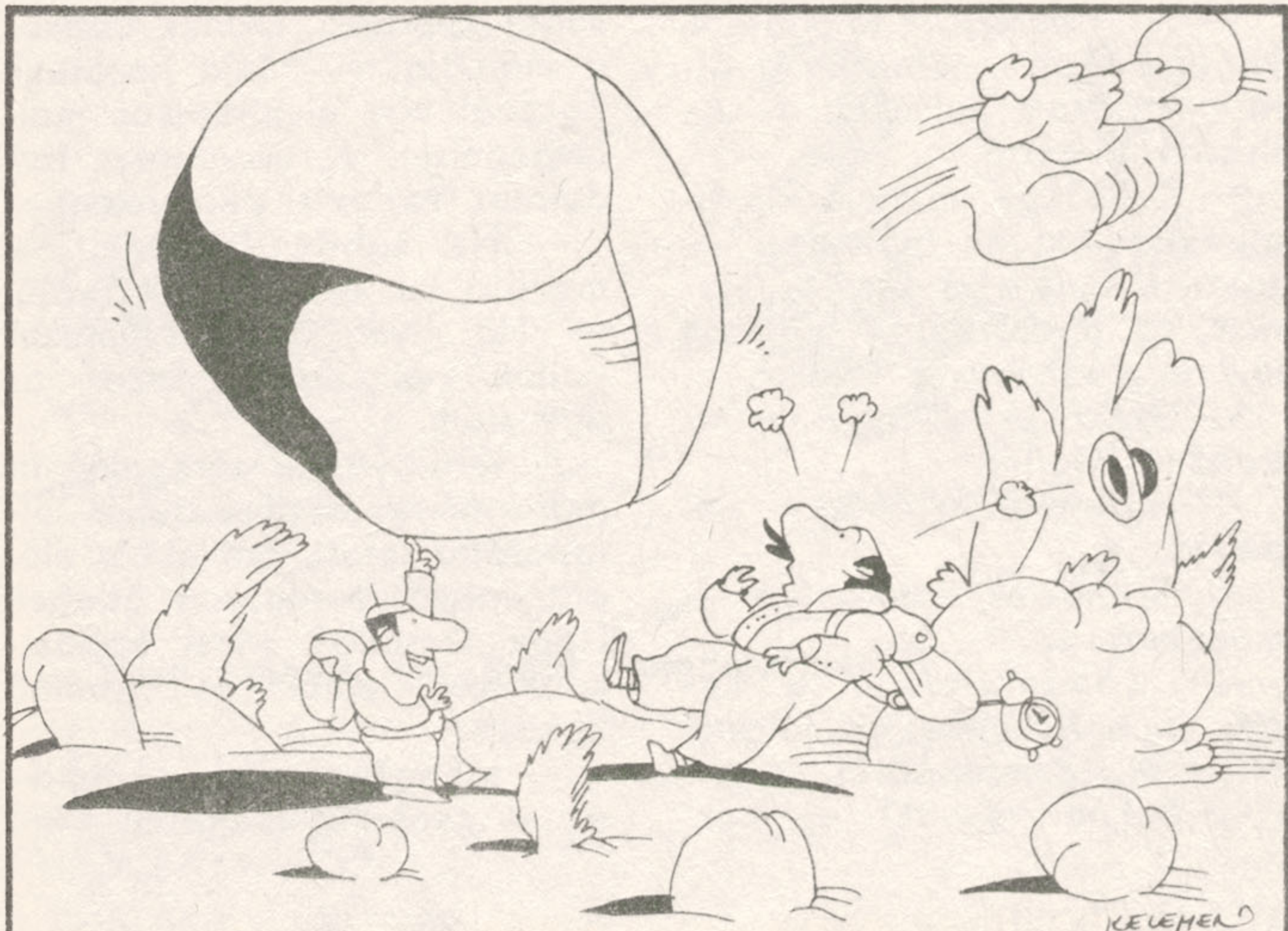
lom kerekedett, hogy végül még a trehány Spuller is becsukta a száját, ami egyébként nem volt szokása.

— Futásról, dobásról, ugrásról persze szó sem lehet — adta a parlamentarizmust az átlátszó Hodován. — Az ilyesmi csak összekoccintja az ember zsigereit, és kinek jó az?

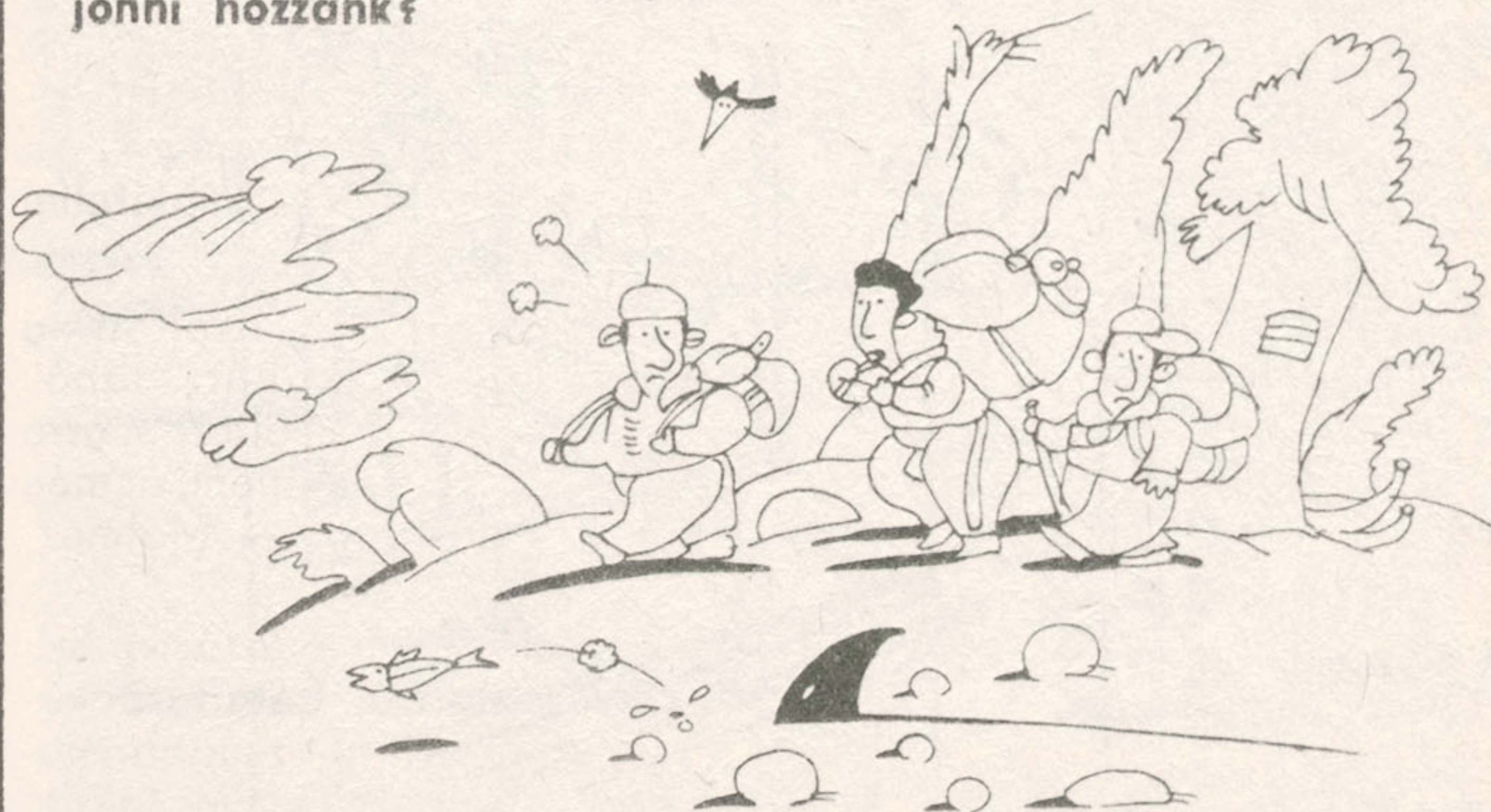
Megállapodtunk, hogy olyan sportágat választunk, amelyet az égvilágon senki más nem űz. Ezt nagy nehezen én is lenyeltem, mert merőben sikerorientált egyed vagyok, a győztnivágyást a bébiétellel szívtam magamba.

— Megvan! — rikoltott a zsugori Pemete, bár abból, hogy éppen ő rikoltotta, arra kellett következtetnem, még sincs igazán meg. — Malmozni fogunk!

A javaslatot szavazásra tettem fel. Többen krétadarabkákat hajigáltak a zsugori Pemetére, bár egyik sem találta el, vagyis az előterjesztést csekély szótöbbséggel elvetették.

— Tanár úr! Biztos, hogy szeretne családlátogatásra
jönni hozzánk?

— Te, Béla! Biztos, hogy nem tévedtünk el?

— A nyavalya tologasson kis figurákat — ébredt fel újra a nyomott Suhajda. — Az ilyesmi fárasztó.

— Csakhogy mi nem kis figurákkal fogunk malmozni — szívtá magát a zsugori —, hanem az ujjainkkal. Az ember leül egy kényelmes fotelba...

— Eddig jó — mondta a trehány Spuller.

— ...bambán maga elé mered...

— Az nektek menni fog — mondtam én.

— ...összekulcsolja a kezét, és a hüvelykujjait forgatni kezdi egymás körül.

— Benne vagyok! — har-

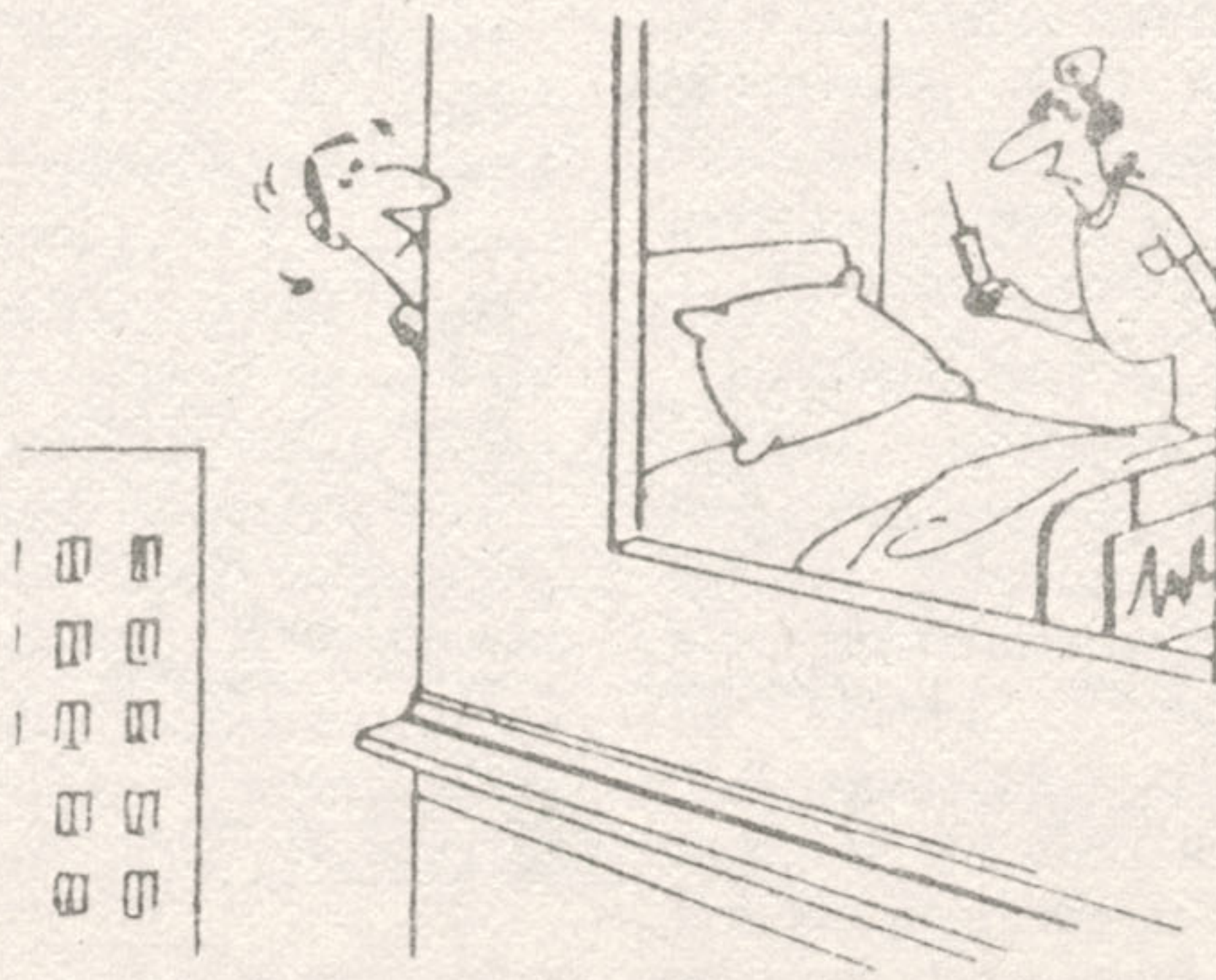
sogta Lópataki, akinek butikos a mamája. — Majd hozatunk Bécsből egy elektronikus malmozógépet, az tizenötezer fordulatot malmoz percenként.

— Ne kábíts, Lópataki — mondta az átlátszó Hodován. — Ha ilyen nagy számokat hallok, cincorogni kezd az agyvelőm.

A vérfagyasztó tárgyalás itt már-már a klinikai halál állapotába jutott, ám akkor előállt valaki a roppant ötlettel. Hogy kicsoda? Most kapaszkodjatok, éppen a nyomott Suhajda.

— Idehallgassatok, kételtűek — nyomott el három extra

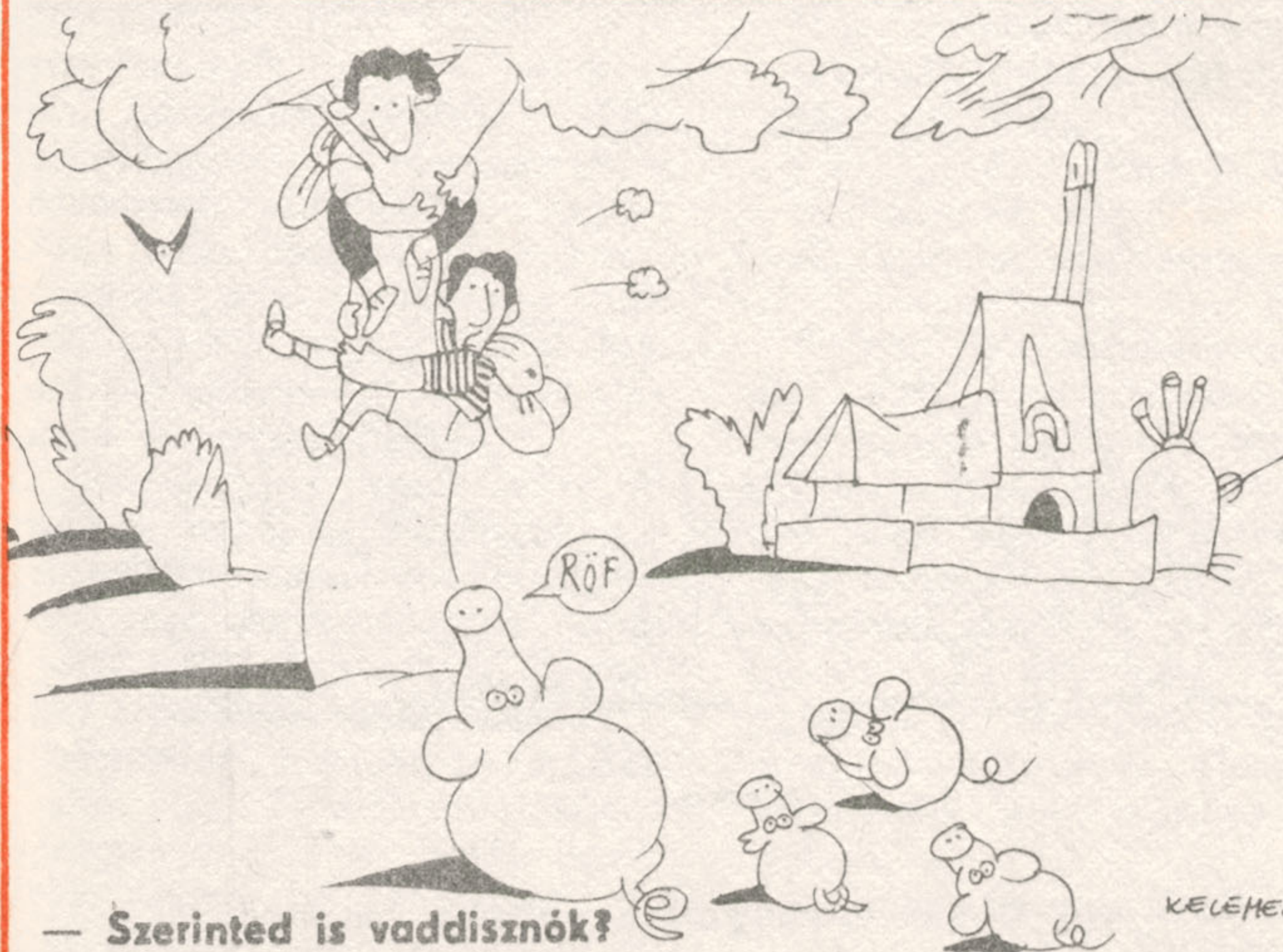
A FÉLŐS

— Fogadni mernék, hogy megint elbújt a beteg!

— Nem lehetne egy kicsit csendesebben!!?

— Szerinted is vaddisznók?

KELEMEH

méretű ásítást. — Majd izometriát fogunk űzni.

A gyomrom egymás után több bukfencet vetett, mert nem éreztem át rögtön az ügy szépségét.

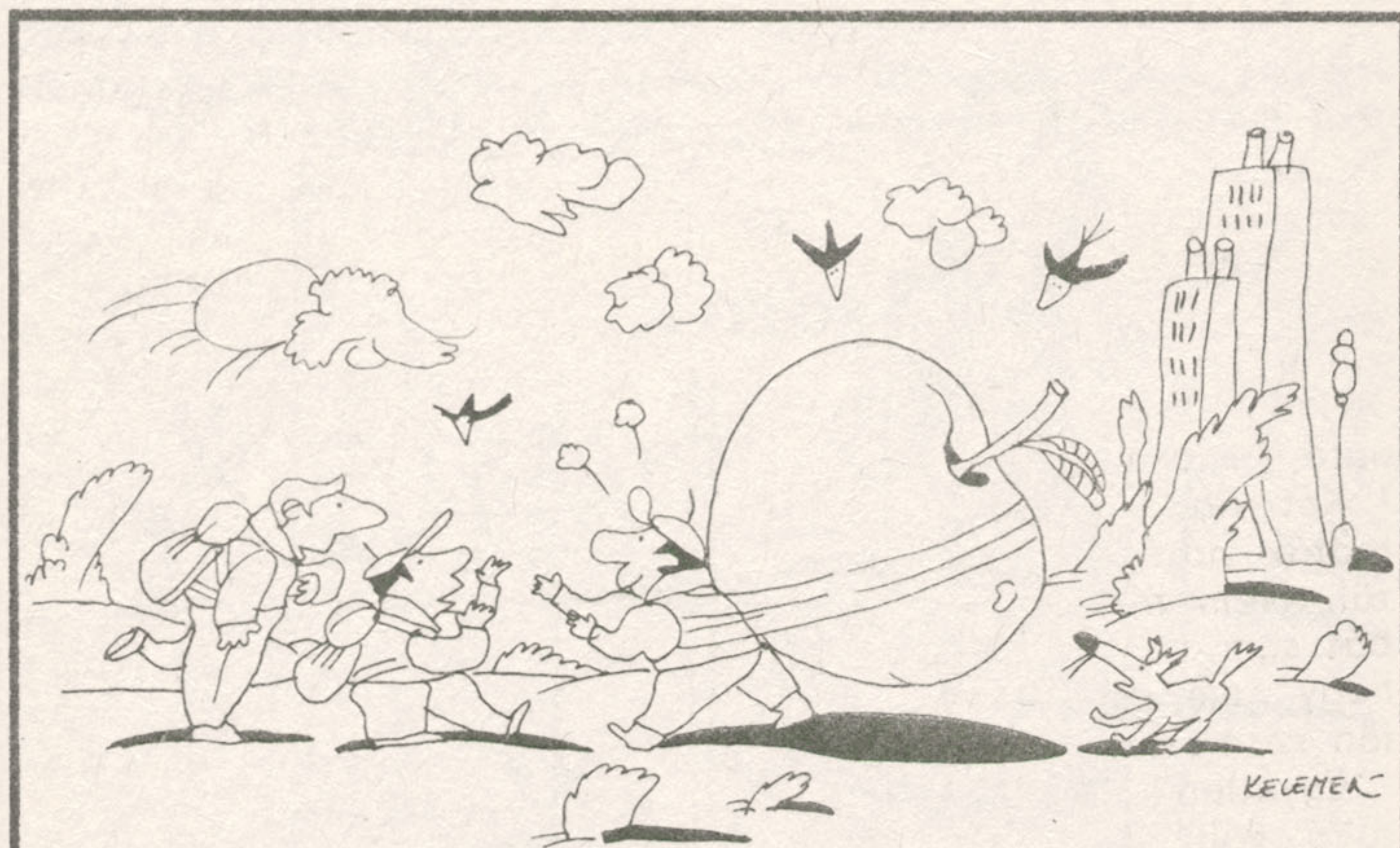
— Idehallgass, te gibbon — tüntettem ki megszólításommal a nyomott Suhajdát. — Az izometriás gyakorlatok elmozdíthatatlan tárgyakkal szemben végzett erő kifejtést jelentenek. Vagyis rettenetes munkát végzel, tán még sérvet is kapsz, de senki sem veszi észre, és akkor meg minek?

— Ja! — sugárzott a nyo-

mott, mintha hasadóanyagot reggelizett volna. — Csakhogy én továbbgondoltam a dolgot egy kunkorral. Mi majd nem csinálunk semmit, és attól mindenki azt hiszi, hogy izometrikus gyakorlatokat végzünk.

A javaslatot egyhangú diadalordítás nyugtázta. A Csinom Palkóról elnevezett tanintézet Csinom Jankóról elnevezett diáksportköre a velőt rázó program révén egetverő sikert ért el.

Megkaptuk a Minden Idők Legtohonyább Iskolája büszke címet.

— Csak egy almát csomagolt a mamám uzsonnára!

SZERELEM

AVAGY A RELATIVITÁS

ELMÉLETE

Hulahopp Eugén Gotfrid szerelmes volt Timsó Arankába. Követte mindenhová. Haza, a szakkörre, a fodrászhoz, és néha majdnem a lányöltözőbe is. „Itt tenni kell valamit” — gondolta olyan elszántsággal, mint amikor Tarzan nekiesik a núbiai ember-évő párducnak. Másnap zöld, sárga, piros és kék szövetből összevarrt ruhában járkált Arankáék háza előtt, és percenként egy trombitába fújt. Mintegy tíz percig sétált így, amikor megjelent egy mentőautó és beszállította.

Két nap is eltelt, mire ki tudták hozni a dühöngők közül. Nem merte kitenni a lábát sem, mert az esetet, hogy hogy nem, megtudták, és rögtön számosan körberöhögték.

Egyetlen menekvése az áruha volt. Felöltözött jóságos öreganyónak, de ismét bevitték. Amikor hazaengedték, némi tűnődés után kutyának öltözött, de most meg a sintér

vitte el. „A farsangon elmondom neki” — határozta el. Szerencsére a jelmeze nem volt túlságosan feltűnő. Véletlenül tudta, hogy Aranka osztályuk hegyivadásznak fog öltözni. Hamarosan felfedezte a jelmezt, utánaosont, és megragadta.

— Mit akarsz, fiam? — kérdezte a ruha alól a kislány sű matektanár.

— Azt akartam kérdezni... izé...

Emiatt egész este az egyenletek megoldásáról hallgatott előadást.

„Legjobb levélben” — gondolta, és megírta a következő kiáltványt:

Úgy szeretlek, mint egy
többismeretlenes egyenletet!
Ne vess meg,

hisz mind a ketten
prímszámok vagyunk!
Az egy és oszthatatlan

Eugén

Sajnos, eltévesztette a címet, és egy postáskisasszonyhoz ment a levél. Másnap jött a rohamkocsi. Újból kiengedték, ám újból visszaszállították, miután meggyújtott egy matematikakönyvet, és indiántáncot járt körülötte. Eugén azóta is a zártintézet lakója, most a relativitás elméletén elmélkedik egy csöndes szobában.

Állítólag javul...

Tar Ferenc,
Nyíregyháza

DIA-KERÍTÉS

Papámék több láda „üditő” kíséretében kerítést építettek. Leverték az oszlopokat, kihúzták a vezérszálakat, majd ráakasztották a kerítésfonatot.

Közben elgondolkodtam. Ha kinézünk a kerítés lyukain, mindig ugyanaz a látvány fogad; a kókadt fűz, a csenevész akác és a görbe mandulafa.

Ekkor támadt egy ötletem. A kerítésfonat helyére tegyünk vékony vaslemezeket. Ezeket azután alapozzuk le, majd fessünk rá bármit. Egy szép tájat, tavat csónakkal, erdő-részletet hulló levelekkel, virágzó gyümölcsfákat stb. ...

Aki nem tud festeni, az vegyen kész tapétát, vagy posztert, és azt ragassza rá. Mindjárt más a látvány. Egy csigarendszer segítségével, az egyes képek a későbbiekben továbbtekerhetők lesznek.

H.H. T.H. H.H.
Hahota
Találmányi Hivatal

Megvallom őszintén, hogy nekem ügyes kezem van, és én festeni fogok. Hogy mit? Talán egy egyszerű kerítésfonatot ...

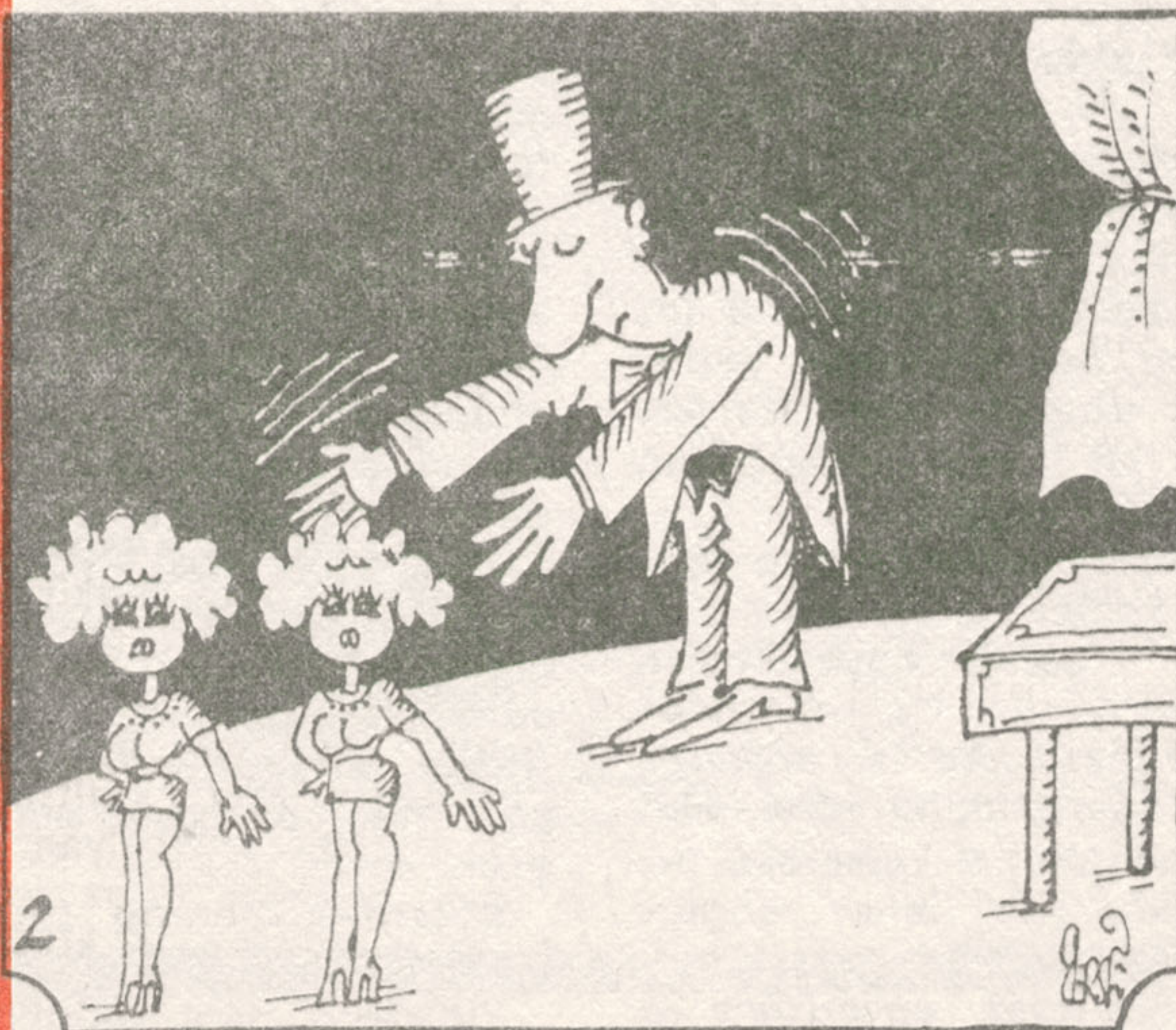
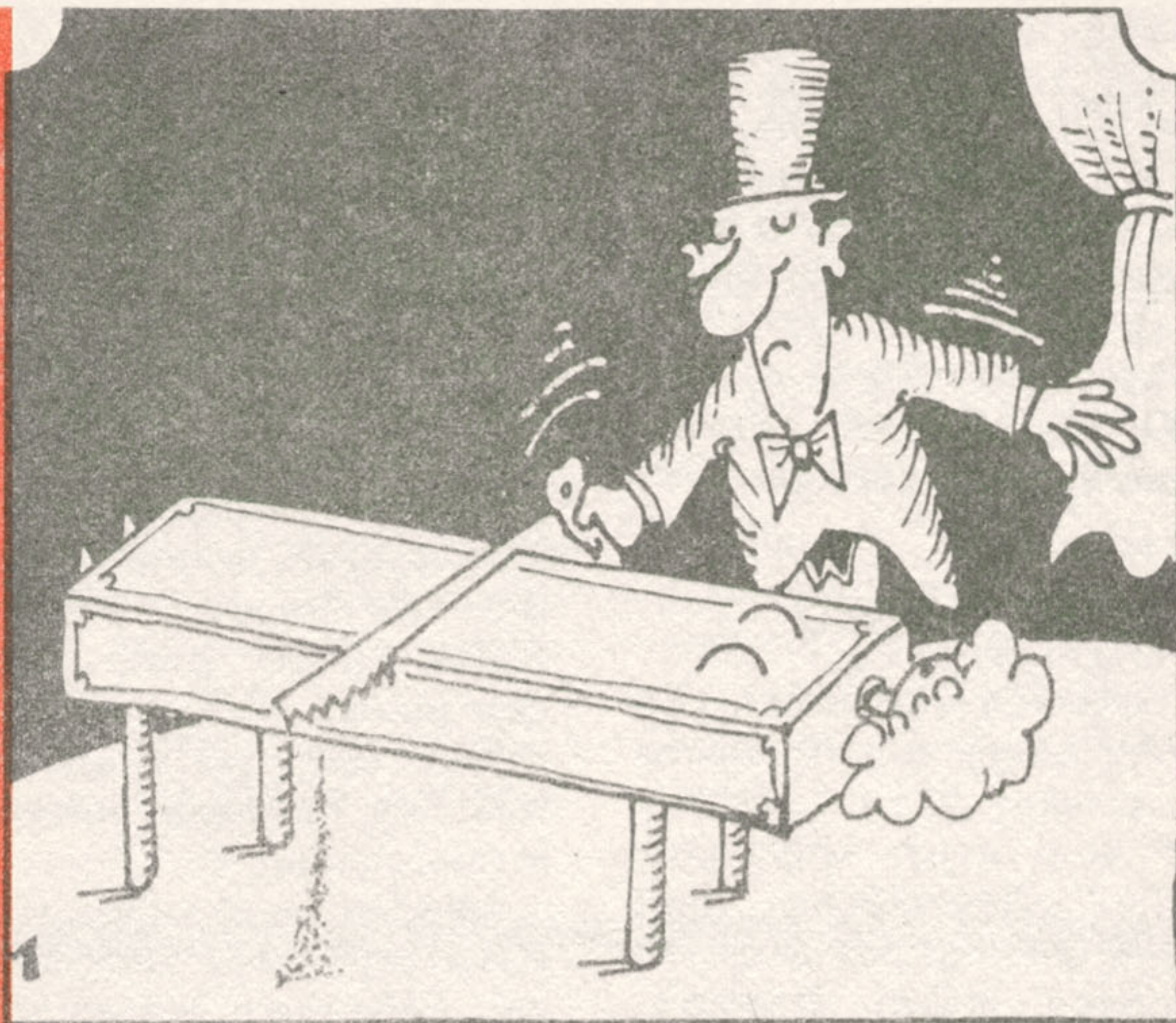
KÉPFUZET

Úgy kezdődött az egész, hogy utálok írni! Viszont a suliban muszáj bemutatni a füzeteket írással, rajzzal, meg sok más egyébbel.

Na, erre találtam ki a KÉPFÜZETET. Ahogy van KÉPÜJSÉG, úgy működik a KÉPFÜZET.

Az információkat a tanár adja szóban, és a könyv adja írásban. Ezért a vevőben egy mikrofon (monó) és egy letapogató-olvasó van. Ez a hangot és az írott szöveget elektronikus jellé alakítja. Az elektronikus jelet pedig meg tudom jeleníteni a képfüzet bármelyik oldalán. Egy kereső és egy regiszter segítségével kész a füzet. Bármilyen részre van szükségem az anyagból, pillanatok alatt ki tudom vetíteni.

Hogy a füzeteket le kell ad-

ni? Semmiség! Egy mátrix-nyomtatót kapcsoltam a szerkezethez, és vásároltam egy megfelelő méretű füzetet (ez volt a nehéz!). A gép tíz perc alatt leírta, lerajzolta a kívánt szöveget és rajzot.

Az én füzetem lett a legjobb és legszebb az osztályban, pedig egy sort sem írtam!

KÉTKEREKŰ TRICIKLI

Na, nem kell vigyorogni! Én is tudom, hogy a *tri*-cikli az három kereket jelent. De nekem is van ezzel kapcsolatban némi elképzelésem, amit hat pontban foglaltam össze:

1. Nagyon sokan szeretnének megtanulni kerékpározni.

2. Legalább ennyien szégyellik, ha közben a földhöz verik magukat.

3. Az egész kicsi srácok háromkerekű bicajjal járnak.

4. Nekünk is jó volna a tanuláshoz egy harmadik kerék.

5. Ez azonban egy bizonyos koron túl nem túlságosan „menő”.

6. Legyen láthatatlan a harmadik kerék!

Nem gond! Egyenletesen bekenjük egy kis maradék gamma-lével, és a pótkerék máris láthatatlanná válik. Hát ezért mondtam: a kétkerekű *tri*-ciklin könnyen lehet megtanulni biciklizni.

Gamma-levet egyébként a

pirocin és a lizofen 1:1 arányú keverékéből nyerhetünk a legkönnyebben. Különösen, ha hiányzik egy kerekünk...

MATRICA RUHA

Az a bizonyos gamma-lé sok mindenre felhasználható. Ha teszünk bele egy kevés tetraanilinbarbiturátot, akkor még többre. Mondok egy példát: a mamám rám ad egy olyan ruhát, amit rettenetesen utálok. Ebből mindig nagy balhé volt, mert én levetettem, és helyébe felvettem a farmercuccot.

Mindez megszűnt a feljavított gamma-lé felhasználásával. Felveszem a farmercuccot, kivetítem a falra a „mamaruhát”, bekenem a lével, és, mint egy matricát leveszem a falról, és magamra terítem.

Teljesen elegáns vagyok (mama módra), majd ahogy kilépek a kapun, és megnyomom a gamma-lé kapcsolót, eltűnik a matrica ruha és marad a rendes farmer. Mindenki elégedett! Ha netán összeakadok az utcán valamelyik mamaismerőssel, egy gombnyomás: és máris elegáns ünneplőben vagyok. Ahogy elhúz mellettem, egy pöccintés: és ismét menő vagyok.

Bosszúság, harag (pofonok) kizárva.

Vigyázat, nem esőálló!

ESERNYŐTÉVÉ

Akár süt a nap, akár esik az eső, az emberfia kénytelen időnként esernyőt cipelni magával. Miközben jártam az utat, azt a macskakövest, eszembe jutott valami.

Az esernyő egyik része alatt van a fejem, a másik része az még szabad. Mármint az esernyőnek... Vagyis az, ami az orrom és a szemem előtt van. Ide építettem be egy televízióképernyőt. Az esernyő nyele az antenna, a készülék pedig a zsebemben helyezke-

dik el. Minden olyan, mint a walkmannél, csak itt kép is van. Lehet hangszóróval vagy fülhallgatóval hallgatni!

A be- és kikapcsolás az esernyő ki-, illetve becsukásával automatikusan történik. Ilyen kisméretű képcső mindenütt kapható, az adás pedig könnyen vehető.

Jelenleg a zsebemben hordható képmagnó készítésén dolgozom, hogy az esernyőtévém ne függjön a műsoridőtől. Akkor már esernyővideóm is lesz!

LÉGIPOSTA

Pajtások!

Mozgósítatok
úttörőcsapatotok
valamennyi tagját
az 1988/89-es úttörőévi

országos
hasznosanyag-
gyűjtési
versenyben
való eredményes
munkára.

Érdemes gyűjteni a lakóterületen keletkező
hasznosítható:

- papír-,
- textil-,
- vas- és
- színesfém-hulladékokat,

mert e kiemelt úttörőfeladat teljesítésével

- anyagi alapot biztosíthattok a gazdag úttörőprogramok megvalósításához, és
- elnyerhetitek a MÉH Tröszt és vállalatainak jutalmait, a hazai és külföldi MÉH jutalomtáborozást.

DERŰ- TABLETTÁK

CUKRÁSZDÁBAN

- Friss ez a torta?
- Ha ezt a múlt héten tet-
szett volna megkérdezni tő-
lem, akkor is becsületesen
megmondtam volna, hogy friss.

SZULÓI BUSZKESEG

- A mi kisfiunk még csak
kilencéves, de már csúnyáb-
ban beszél, mint az apja.

BŐVÍTÉS

- Az lesz majd a jó világ,
ha a budapesti metróról a
Deák téren át lehet szállni a
moszkvai és a párizsi metró-
ra.

ÉJFÉL UTÁN

- Bocsánat, melyik az ut-
ca túlsó oldala?
- Sajnos, nem vagyok er-
refelé ismerős.

VALLOMÁS

- A tevé szenvedélyes vallo-
mása: Úgy kellesz nekem,
mint a hátamra egy púp!

KÉRÉS

- Ön holdkóros?
- Igen.
- Ha már éjszaka úgyis
ott jár a háztetőn, javítsa
meg a tévé-antennánkat.

SZÓRAKOZOTTSÁG

- Névnapiod alkalmából
gratulálok. Hogy is hívnak?

TAKARÉKOSSÁG

- A kisfiam levetett ruháit
hordom, amit majd az apám
örököl tőlem.

MEGŐRZÉS

- Az egyik pesti áruház előtt
egy fiatal nő, karján egy gye-
rekkel odalép a jólöltözött
férfihez:

- Pardon, uram, vigyázna
a gyerekekre, amíg felnő?

ELKÉNYEZTETETT GYEREK

- Vettem egy Stradivári
hegedűt a fiamnak, de ő min-
denáron szájharmonikázni
akar.

SZULŐI HIÚSÁG

— A lányom ötéves, de háromat nyugodtan letagadhatna.

ABSZOLÚT IRIGY

— Kitűnő ez a tévéműsor. Kár, hogy más is nézheti.

CIRKUSZI SZENZÁCIÓ

A MAI MŰSORBAN NYOLC SZELÍDÍTETT EMBER LÉP FEL!

KUTYA

— Úgy élek, mint egy kutya.

— Miért panaszkodsz?

— Én dicsekszem. Elkényeztetett kutyáról van szó.

KÉTES DICSÉRET

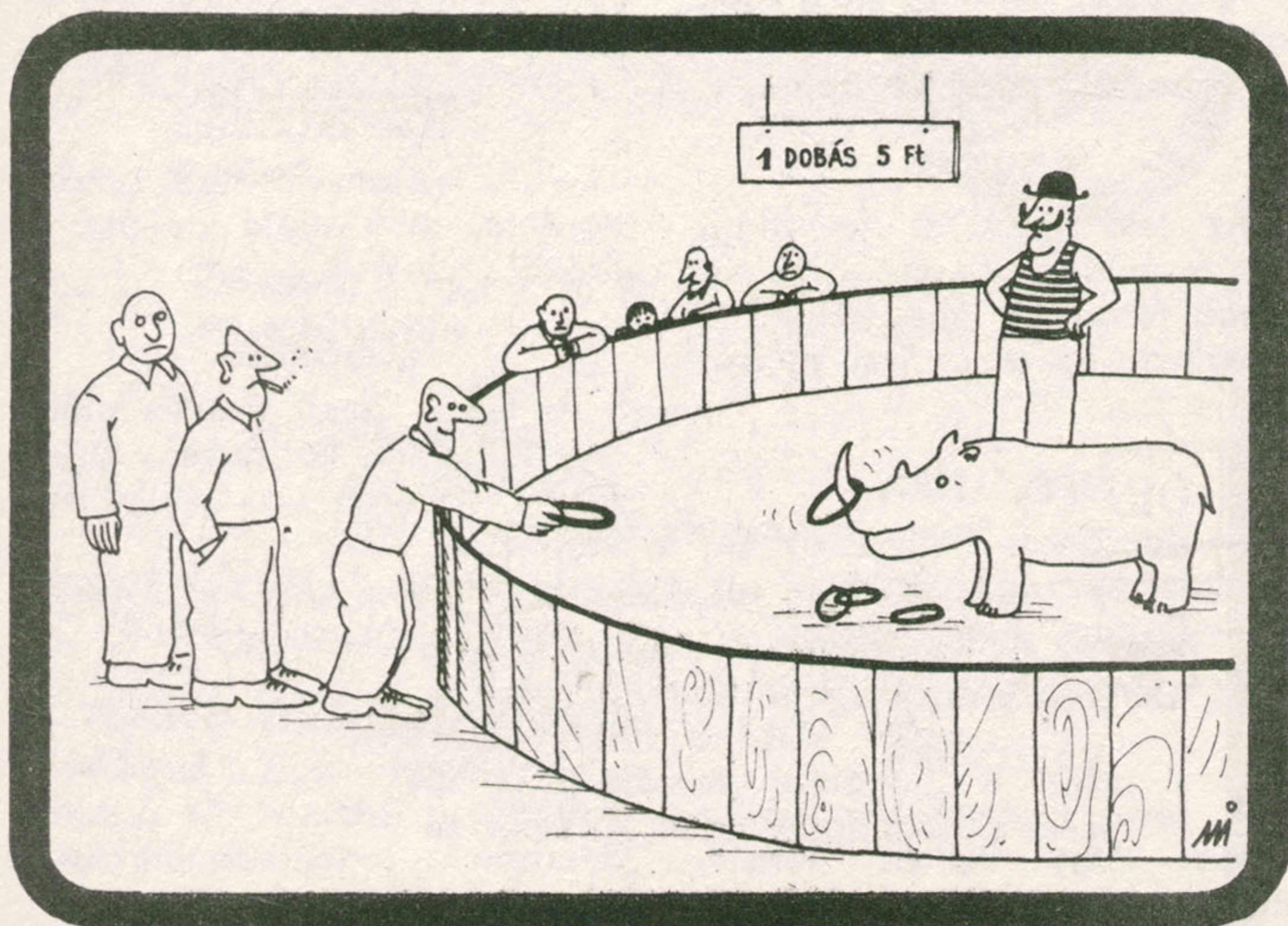
— Te elég intelligens vagy ahhoz, hogy meg tudd állapítani magadról, milyen műveletlen vagy.

NAGYVONALÚSÁG

— Vettem egy villamosjegyet, de nem utazom sehová. Én így támogatom az államot.

GYEREKPANASZ

— A sok különóra mellett — torna, zene, balett, nyelvtanulás — arra sem jut időm, hogy néha egy kicsit rossz legyek.

UZLETBEN

— Pista, ma te leszel udvarias a vevőkhöz.

— Mindig a fiatalabbal tolnak ki.

REPULÓGÉPEN

— Mennyi az idő?

— Öt perccel múlt Kecskemét.

MEGLEPŐ

— Ki csengetett?

— Lajos bácsi van itt Amerikából.

— Adjál neki ötven forintot, és mondd, hogy jöjjön más-kor.

GONDOS SZULÓ

— Fiacskám, érettségi után újra beíratunk az általános iskolába, hogy el ne felejtsd a tananyagot.

ÉRDEKLŐDÉS

— Bocsánat, nem harap és nem ugat a házőrző kutájuk?

— Nem. Jöjjön csak nyugodtan be hozzánk.

— Köszönöm, majd holnap, ha nem lesznek itthon.

NYÁRI HÍR

A Tisza-táj melegebb, nap-sütötte vidékein érik már a cseresznyebefőtt.

VÁSÁRBAN

— Nem szédülős ez a ser-tés? Mert a pesti tizedik eme-leti lakásunkban akarjuk tar-tani.

NAGYZOLÁS

Béla életében egyszer cső-nakázott a városligeti tavon. Azóta állandóan a tengerész-élményeit meséli.

MAI IDŐK

— Hol lehet a lányunk? Ta-valy fél ötkor ment el hazul-ról, és már idén háromnegyed hat van.

COWBOY-FILM

A seriffnek is elfogyott az utolsó tölténye, a banditának

is. A filmrendező nem volt hajlandó pénzt adni újabb lőszerre, mert kimerült a film költségkerete. Így aztán a se-riff és a bandita békésen ke-zet szorított, s ezzel véget ért az izgalmas film.

NEHÉZ ESET

— Ha szállodában alszom, gyakran felébredek a saját horkolásomra.

— Ilyenkor kérje át magát egy másik szobába.

PAPAGAJ

— Párizsból hoztak nekem egy beszélő papagájt. Most törhetem a fejem, hogy mi-lyen gorombaságokat mond nekem franciául.

Panelkapcsolat

Reklamáció

PÁLYAVÁLASZTÁSI
TANÁCSADÓ

1

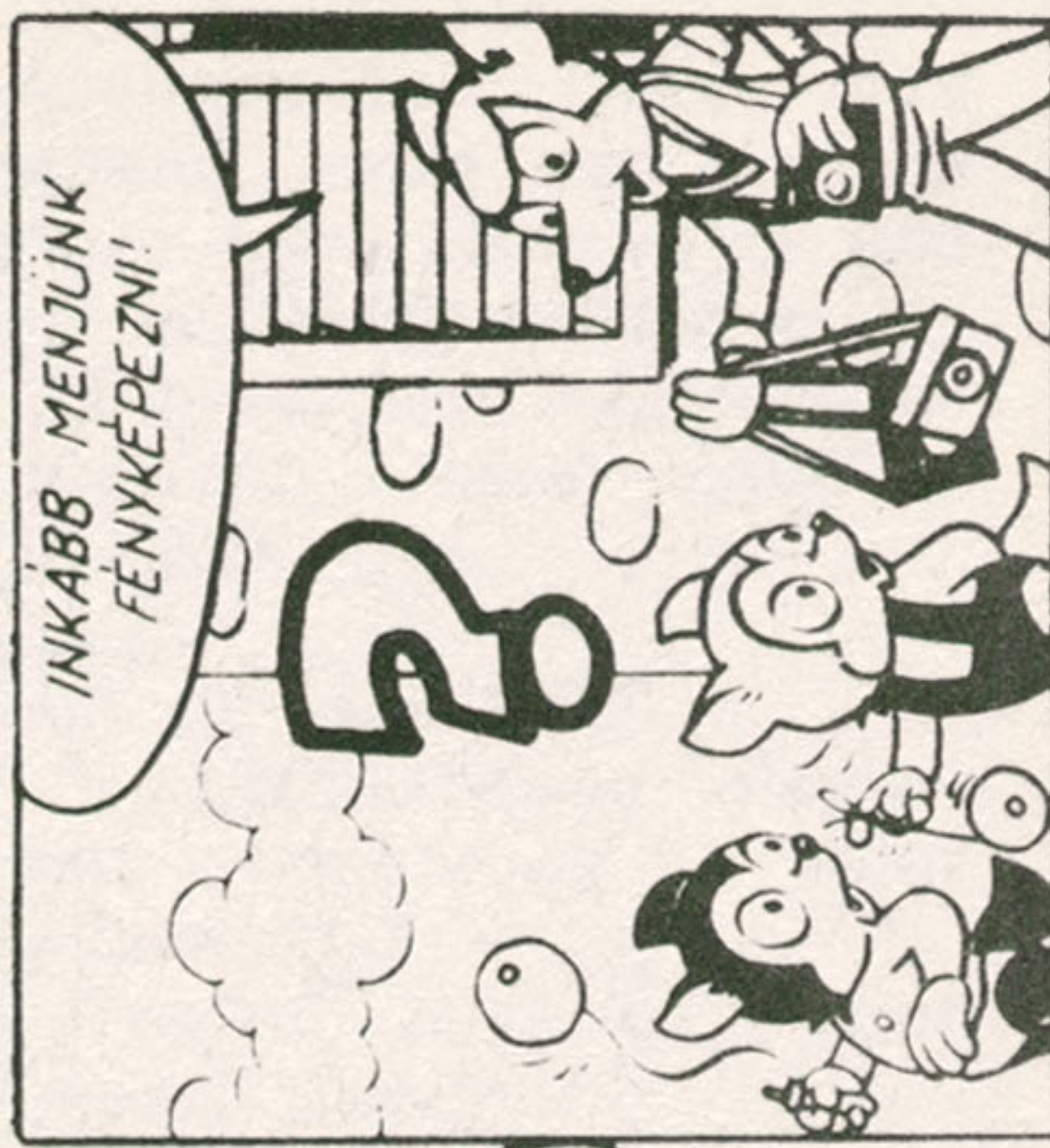
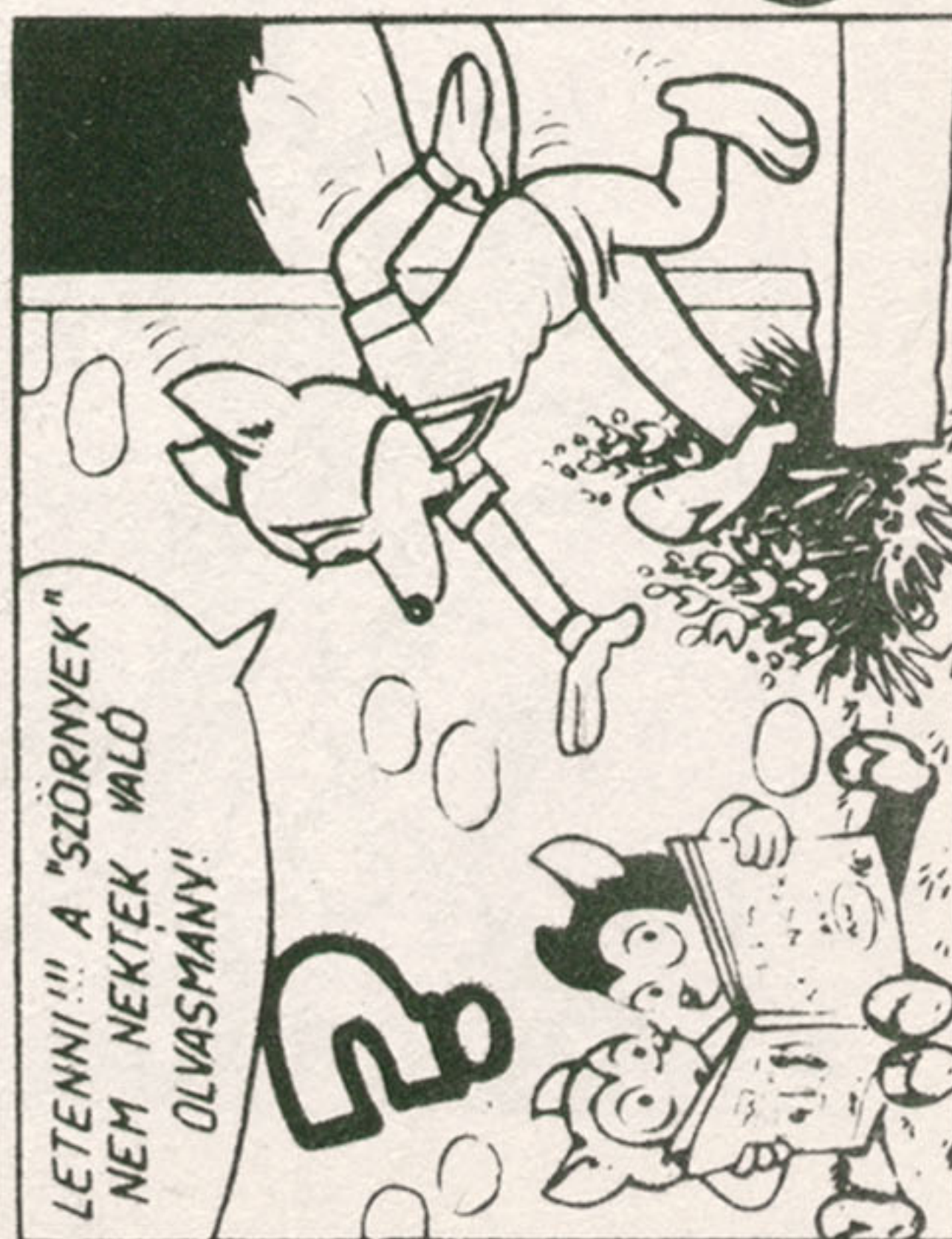
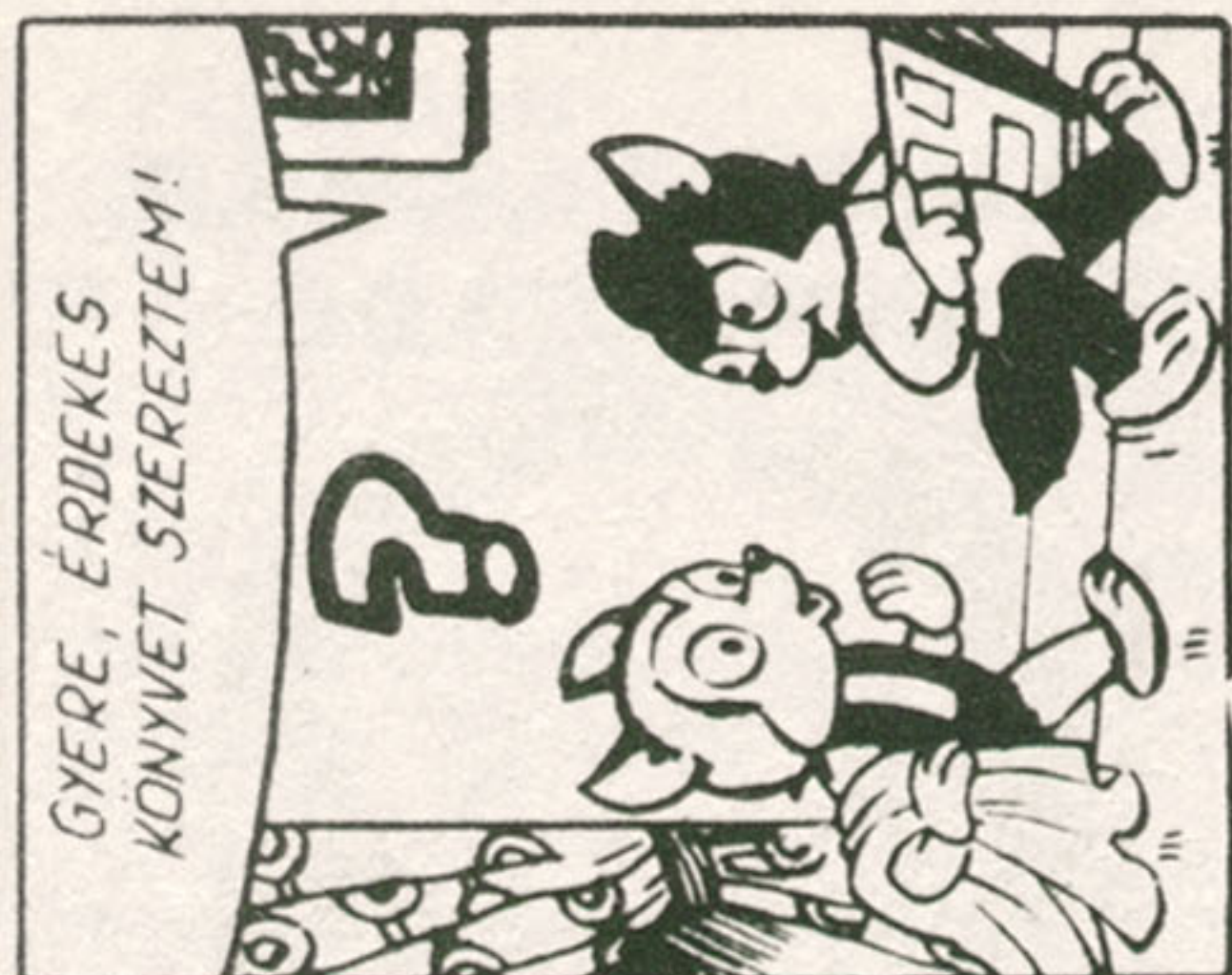
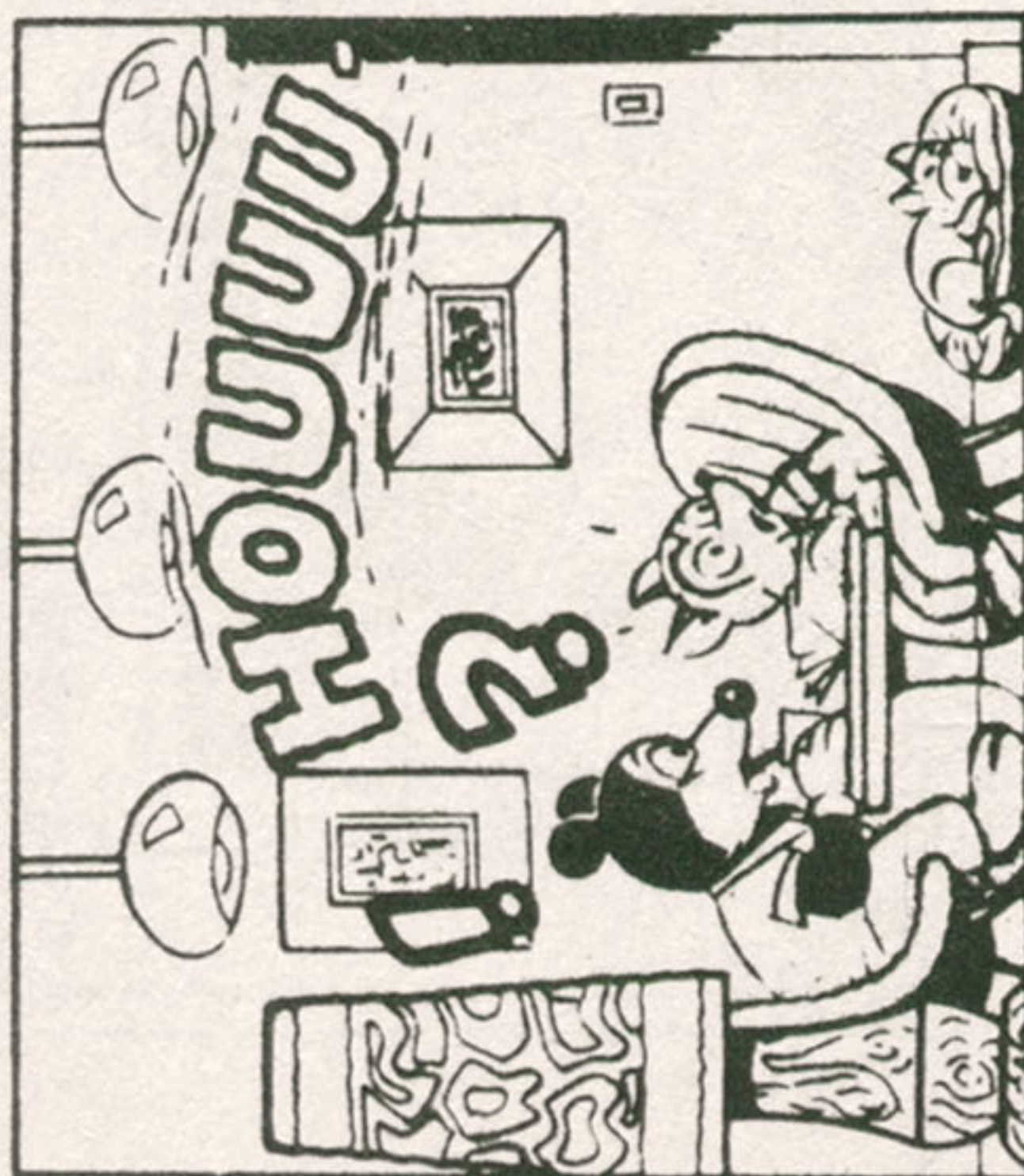
PÁLYAVÁLASZTÁSI
TANÁCSADÓ

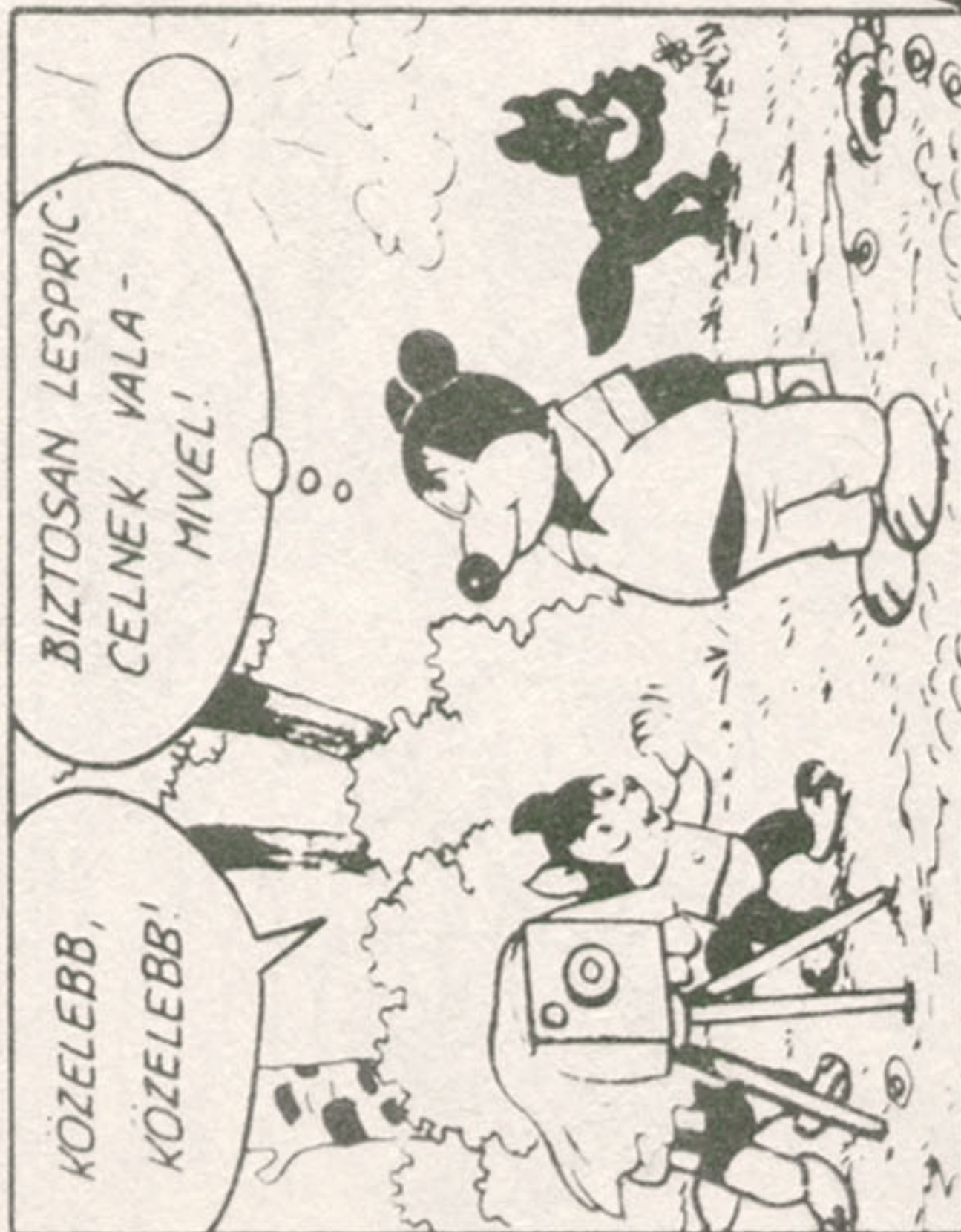
2

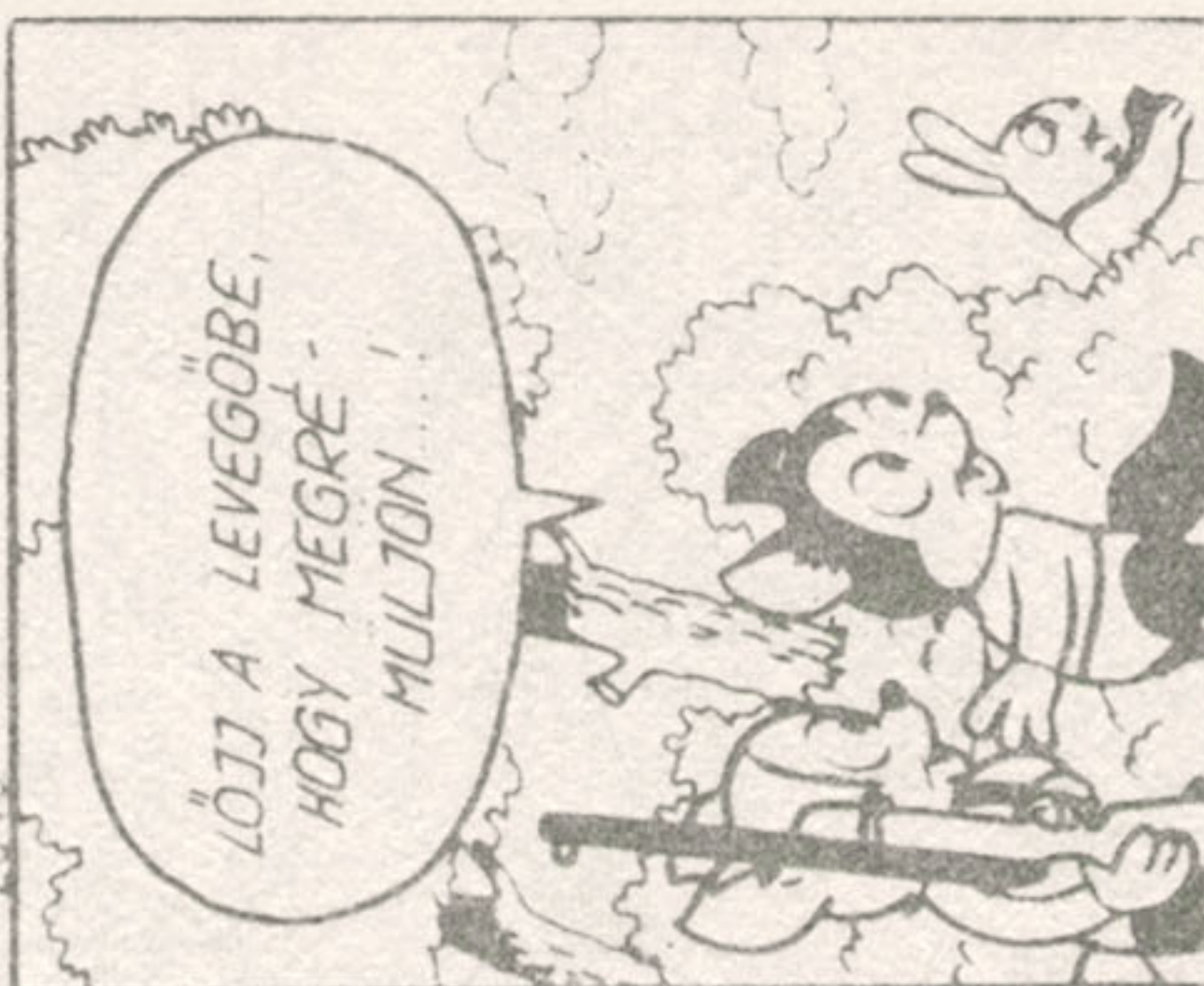
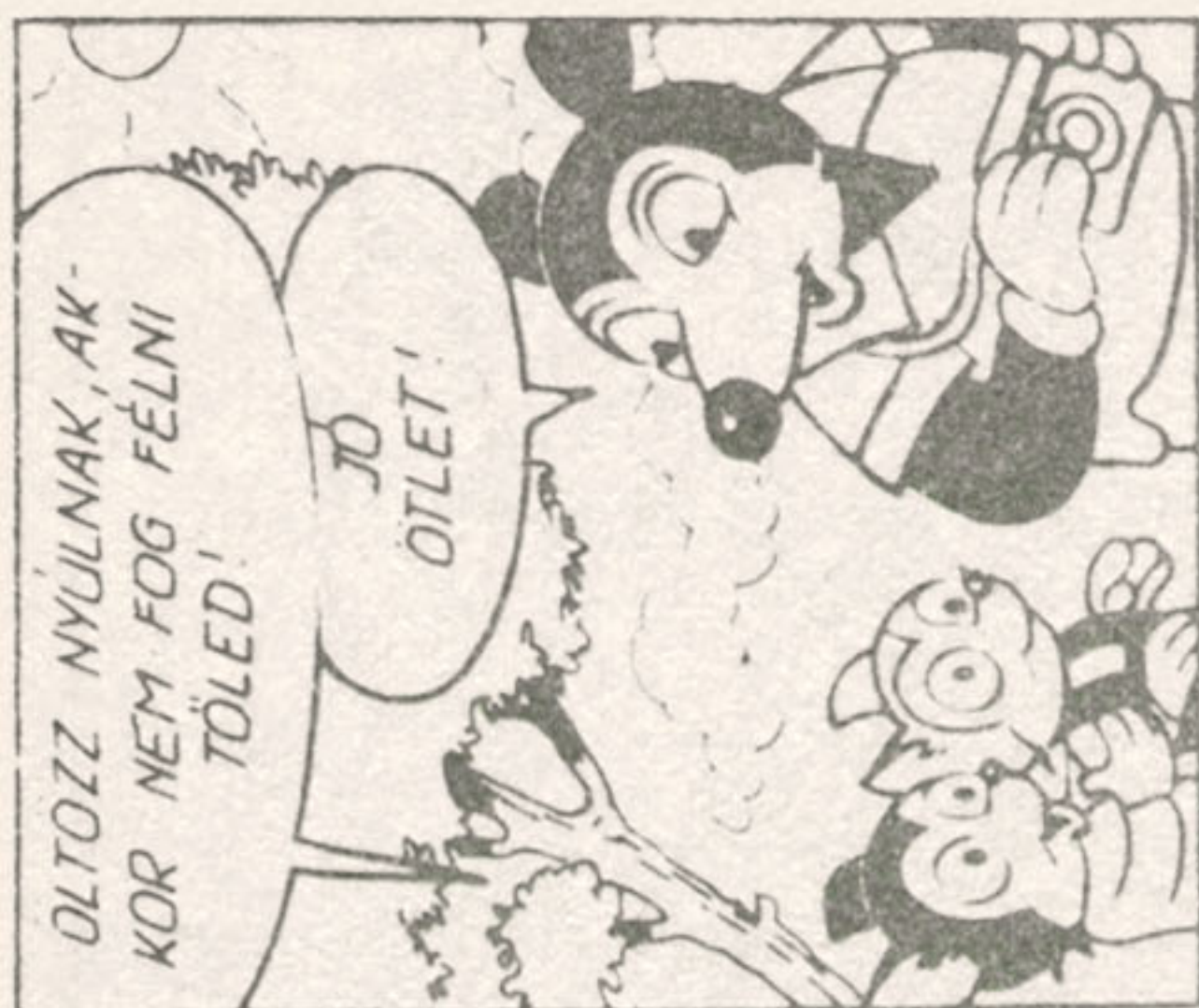
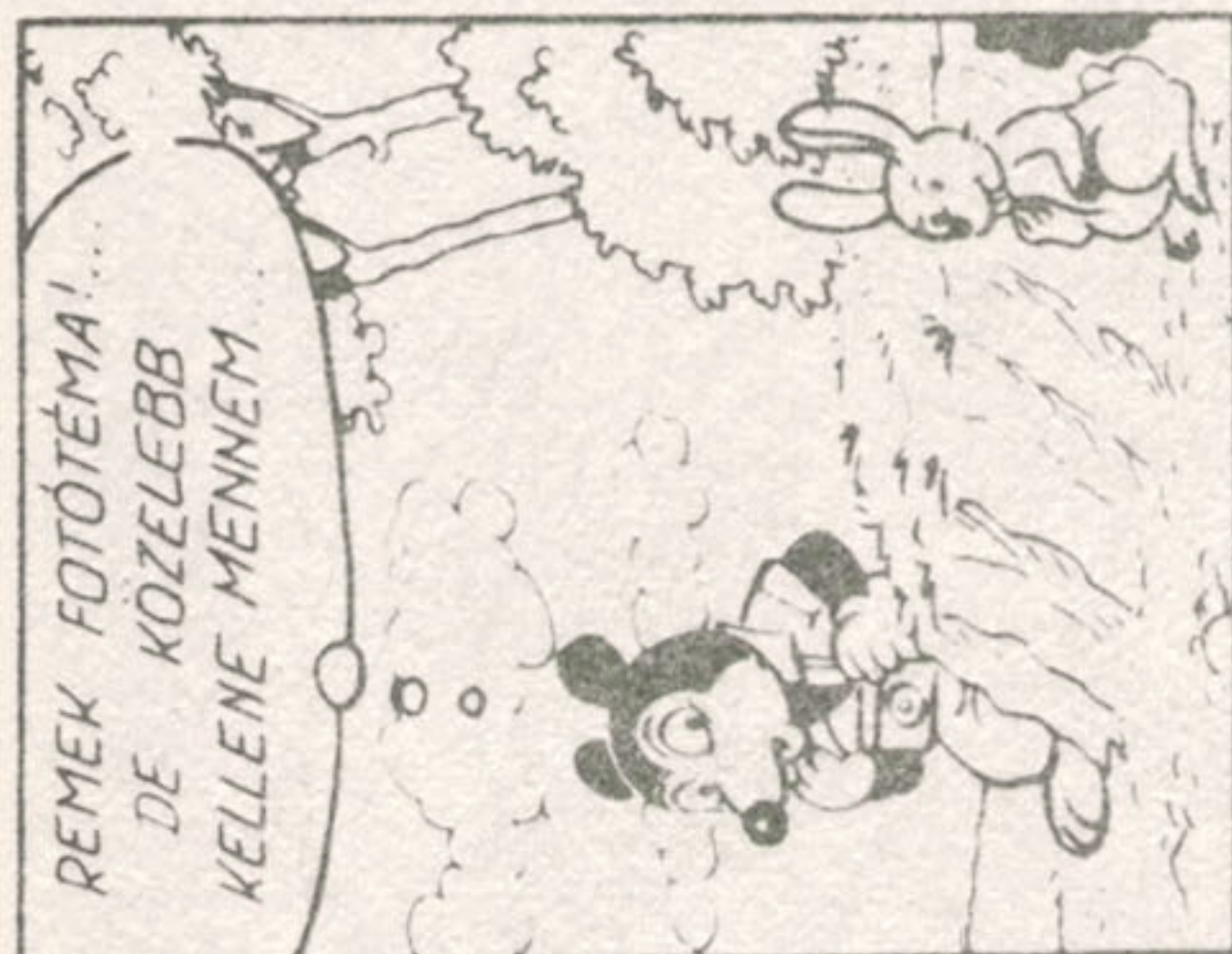
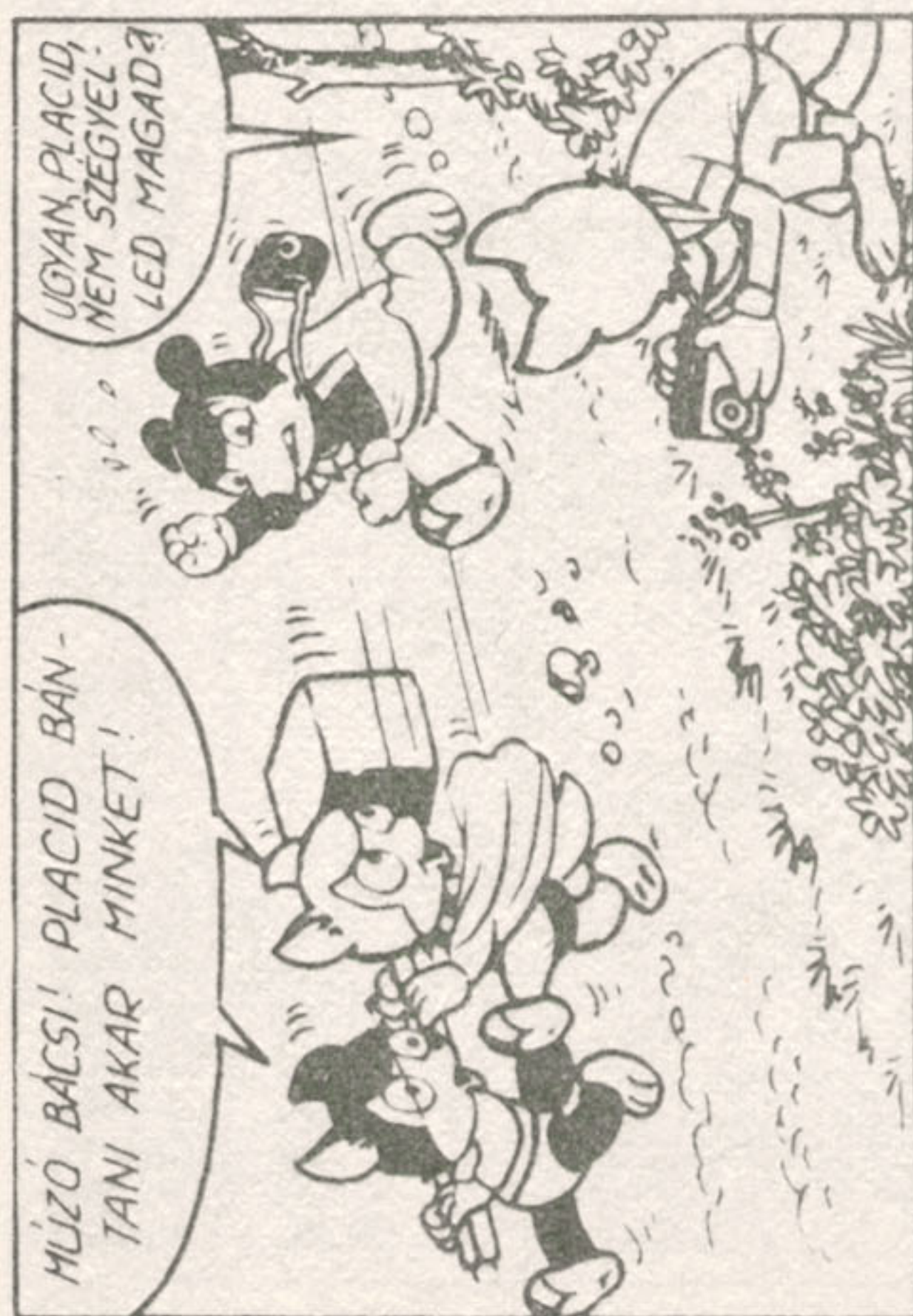

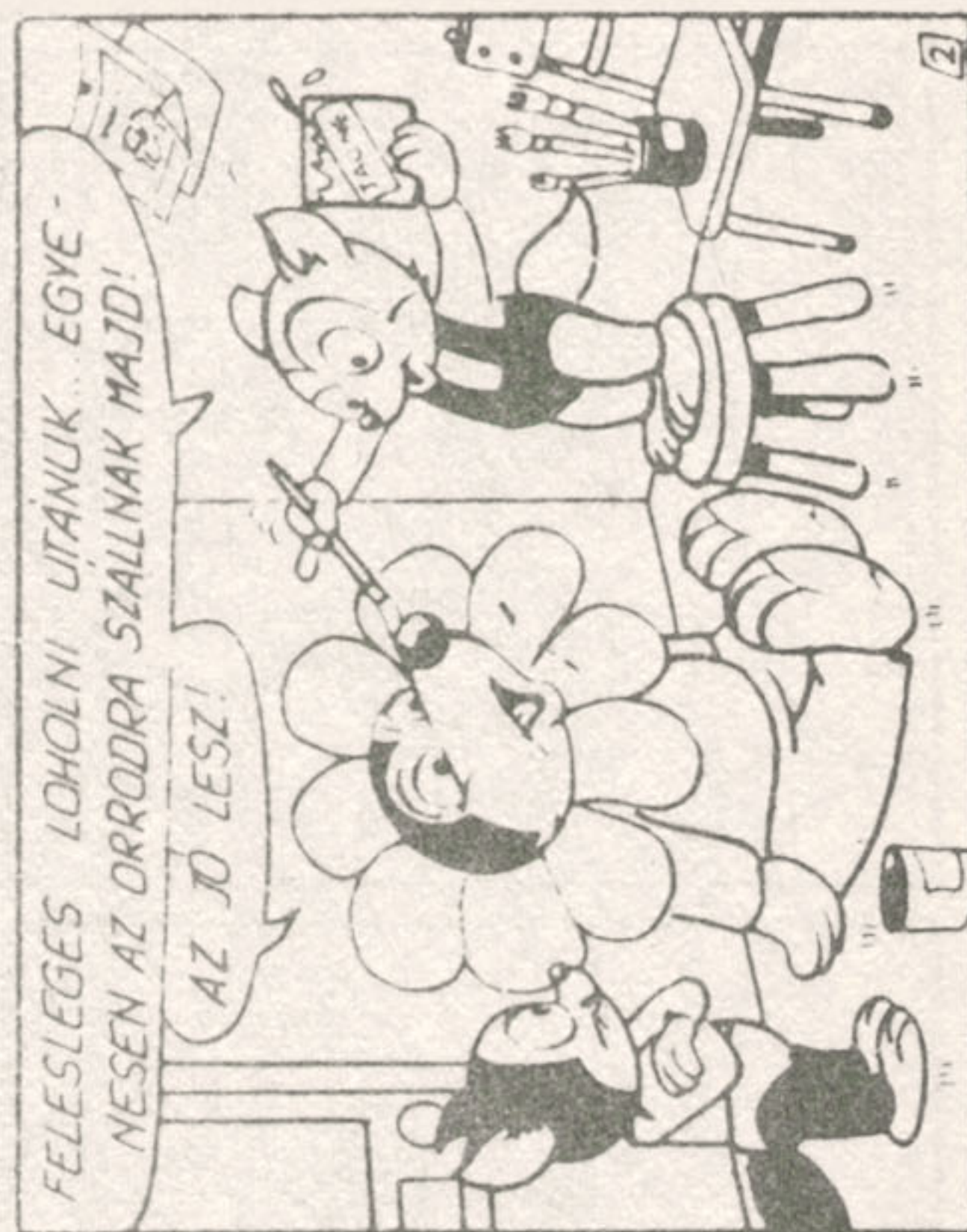
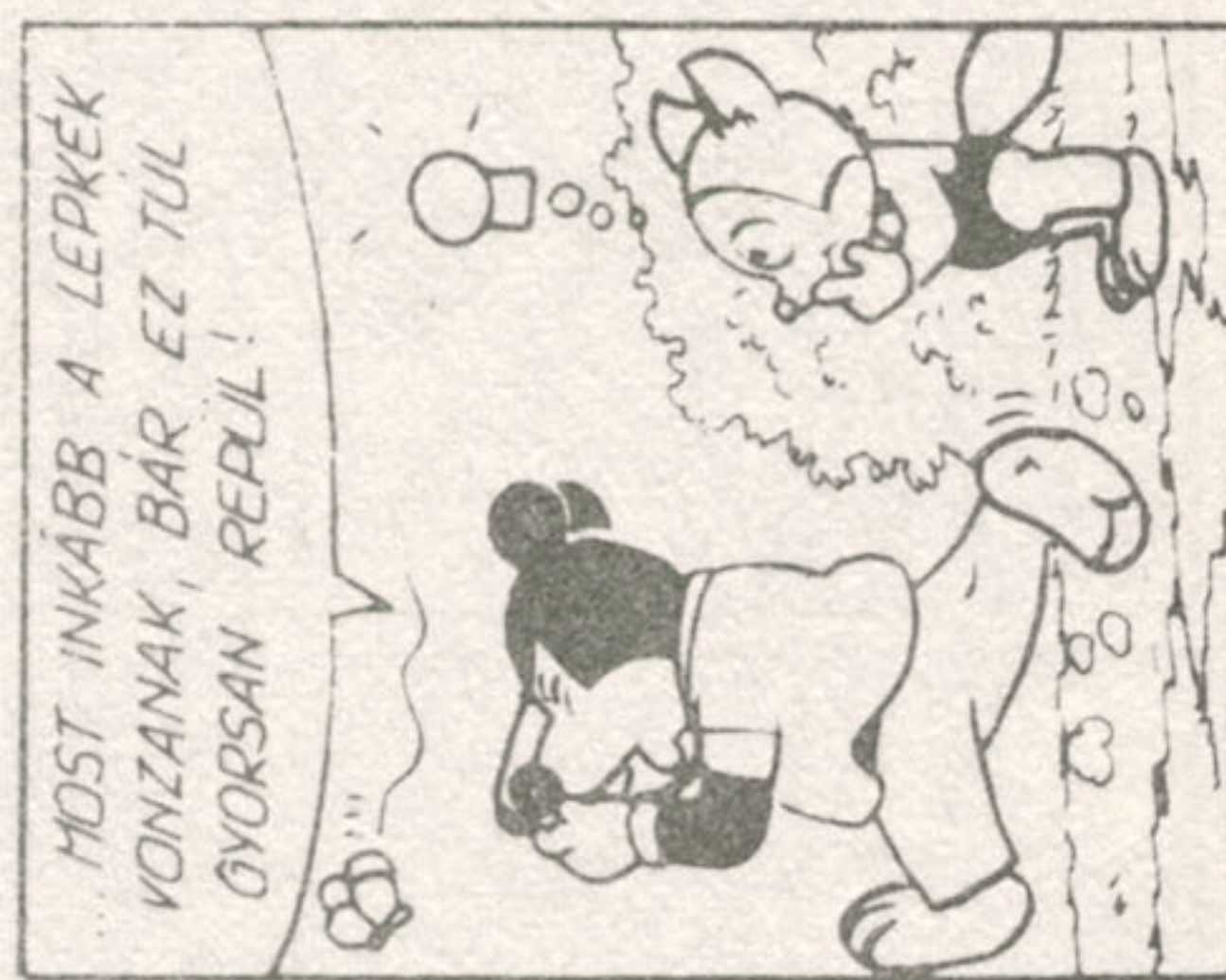
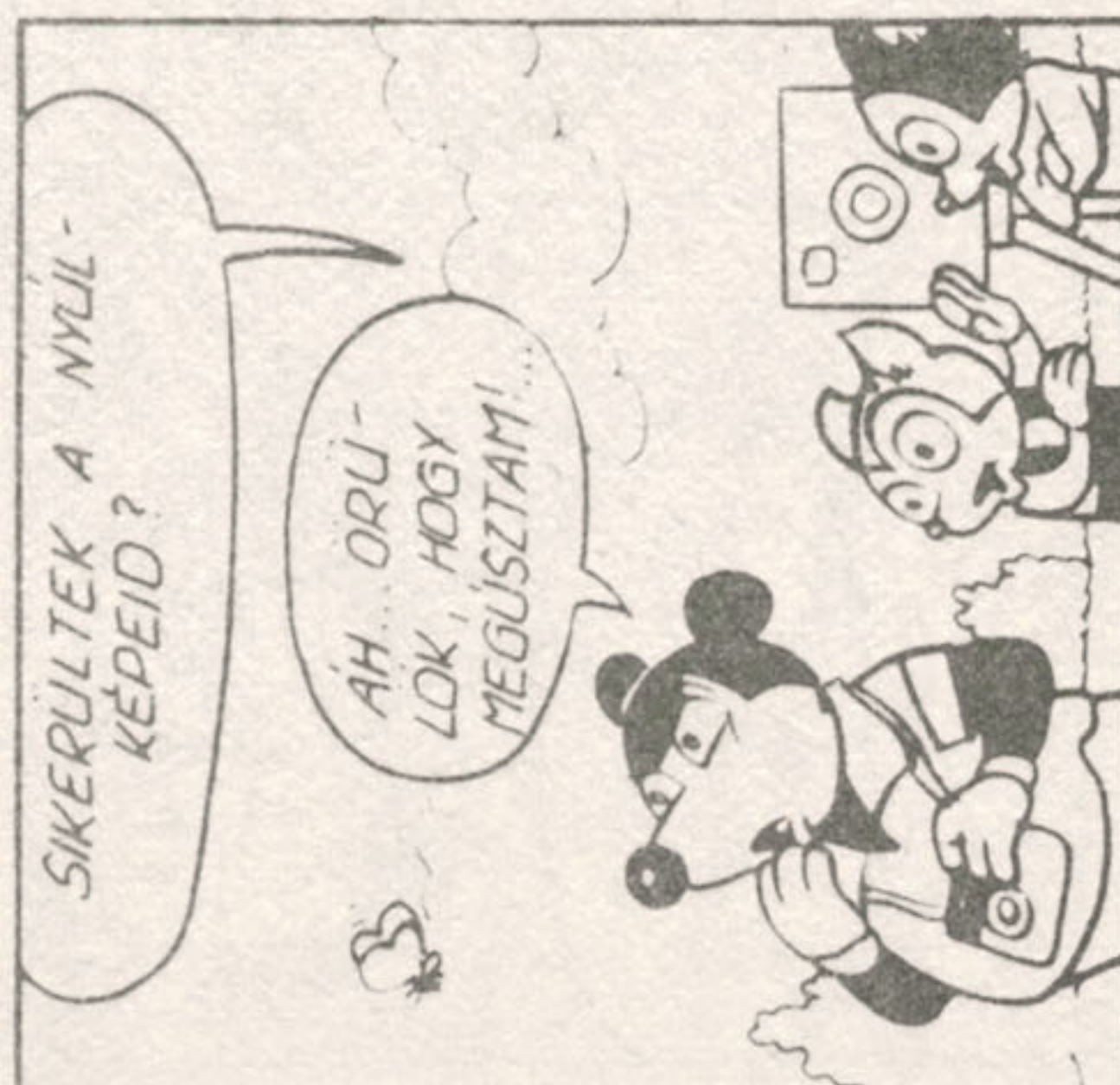
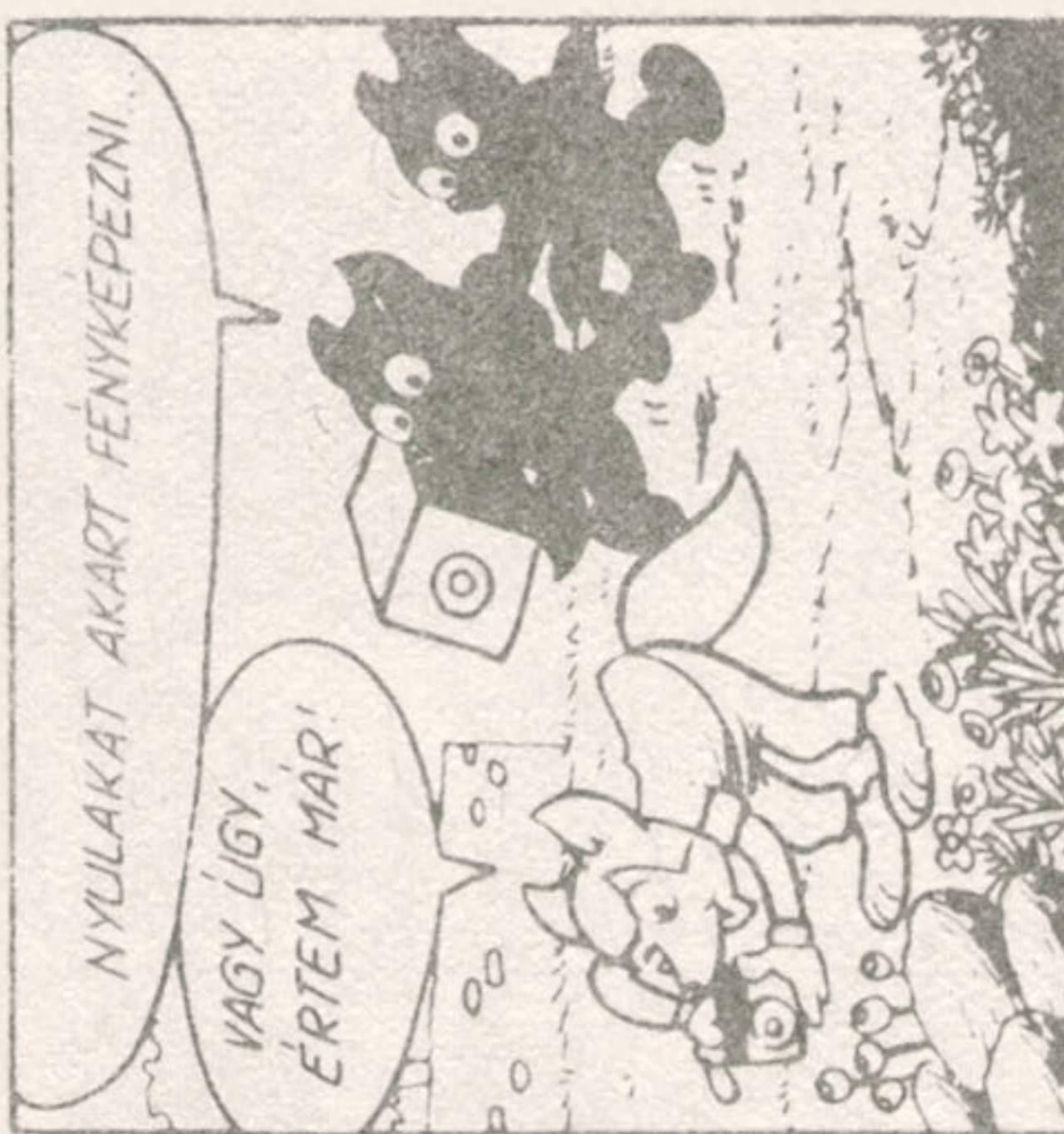
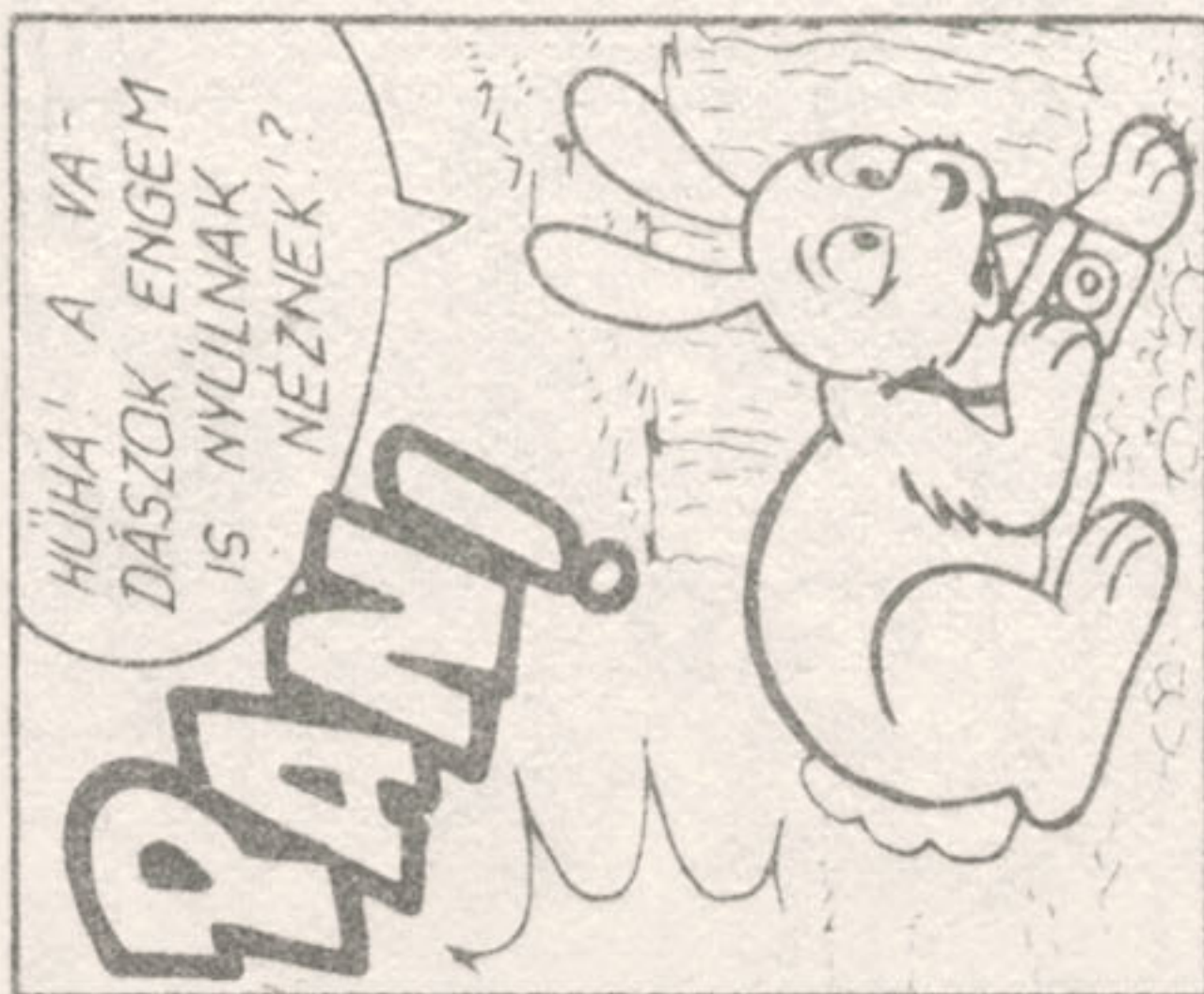
Placid és Múzó: a fotóművészek

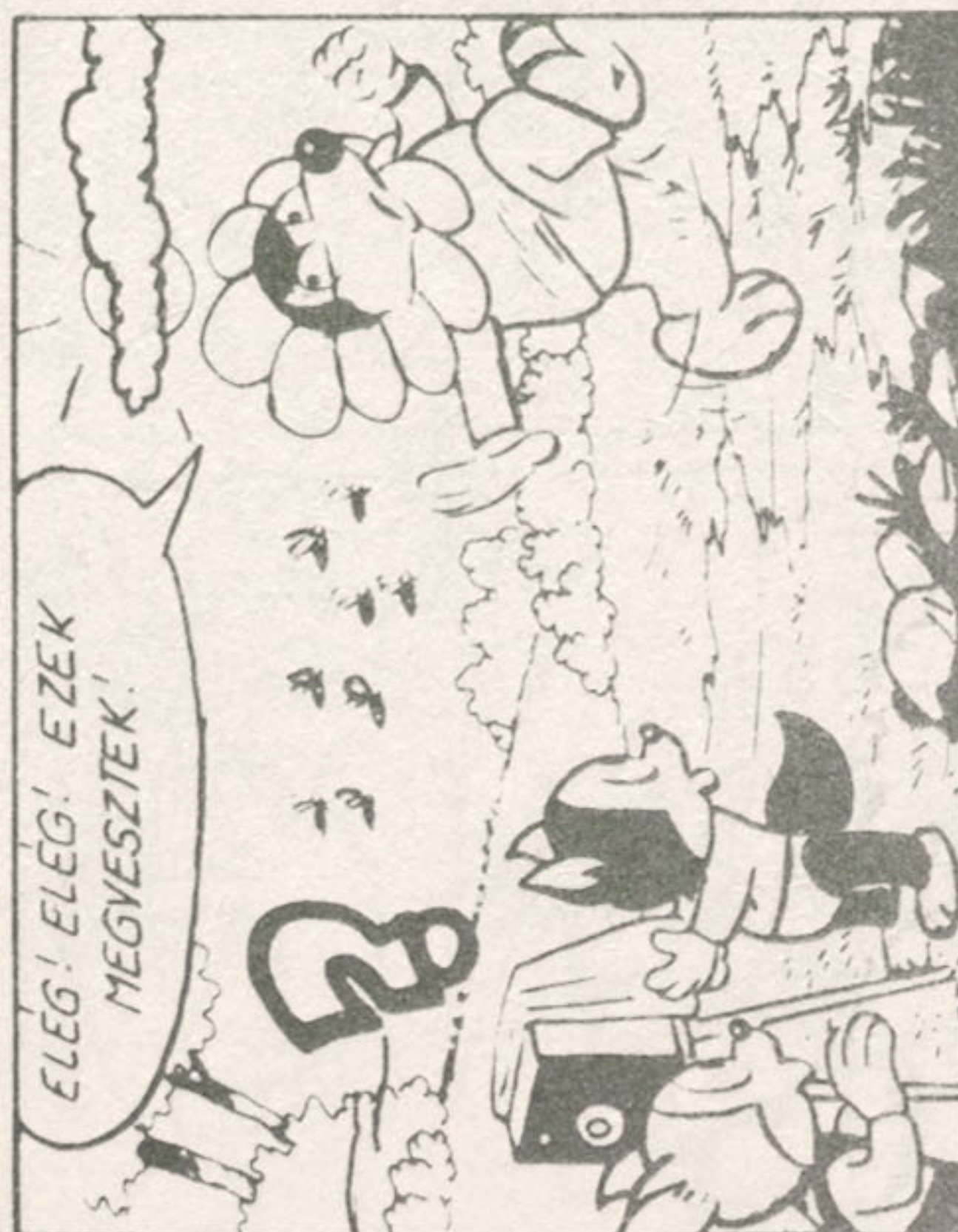
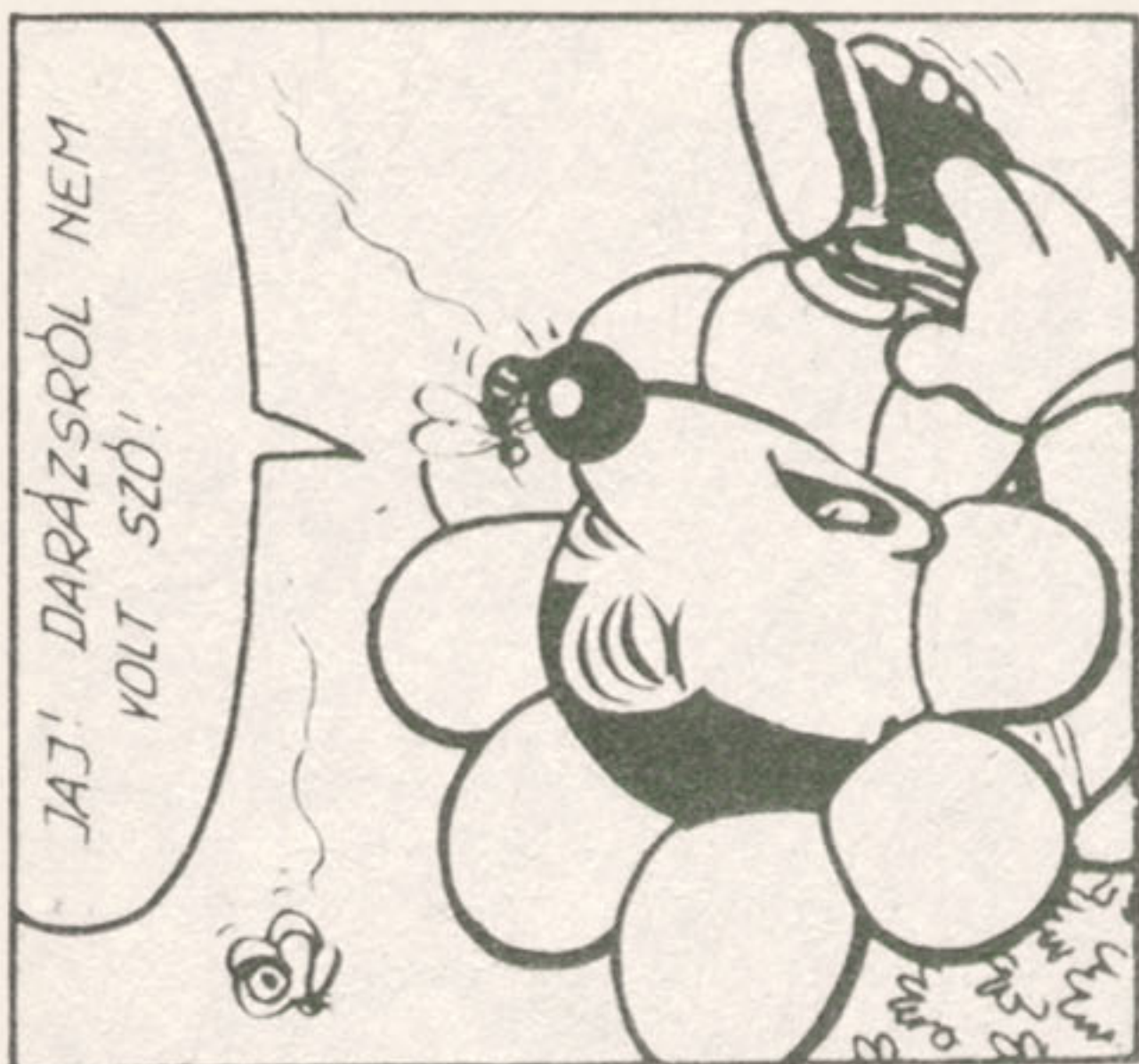
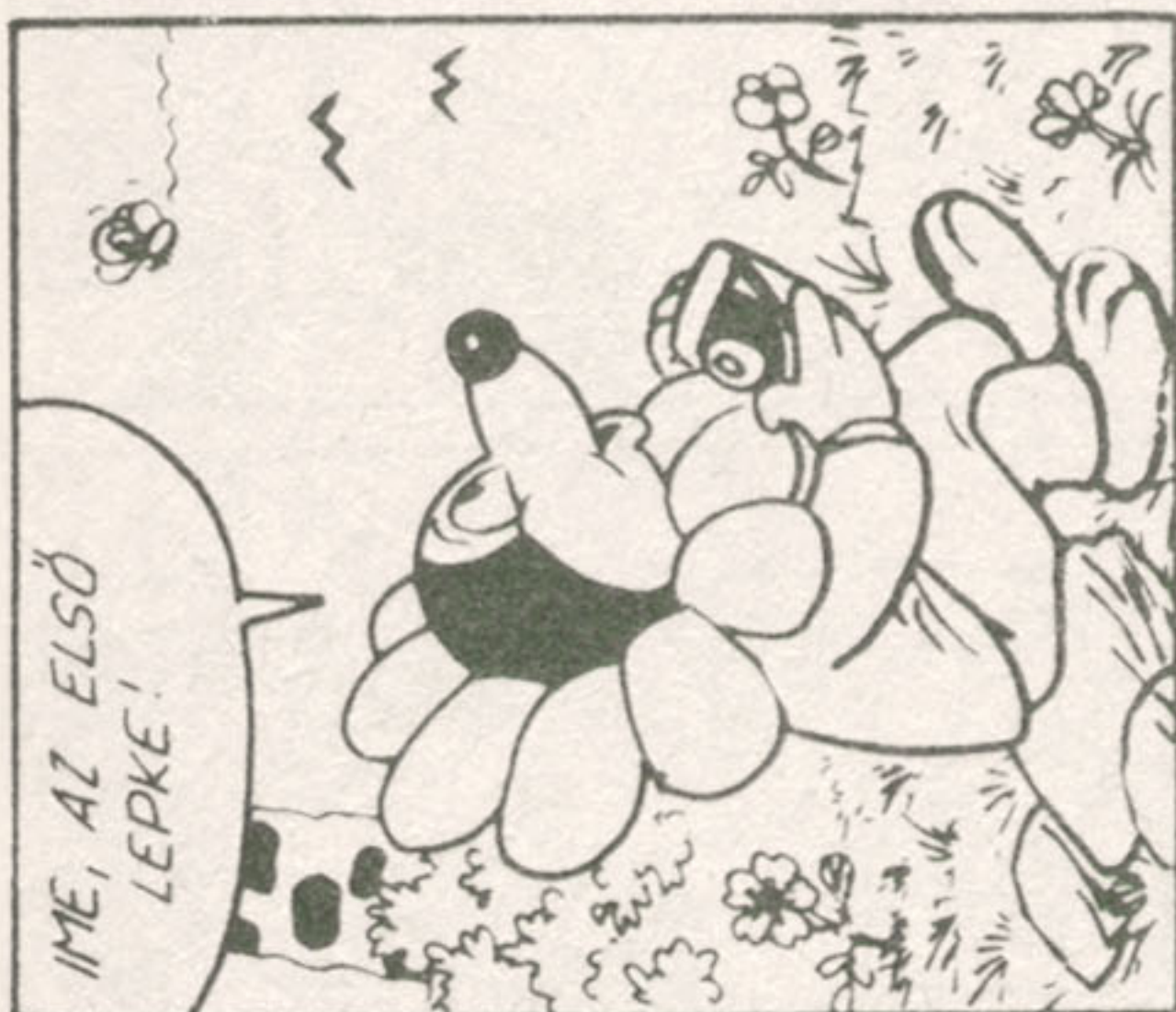
86

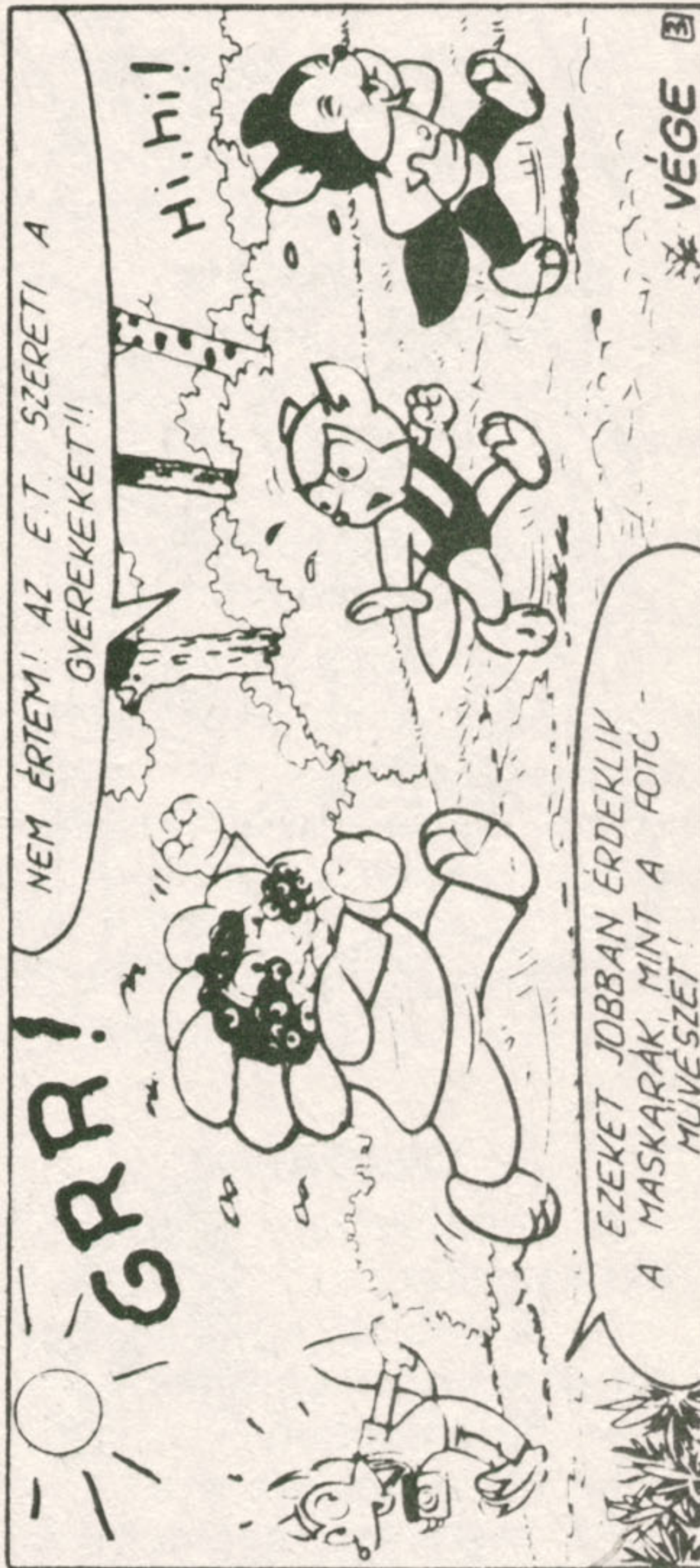
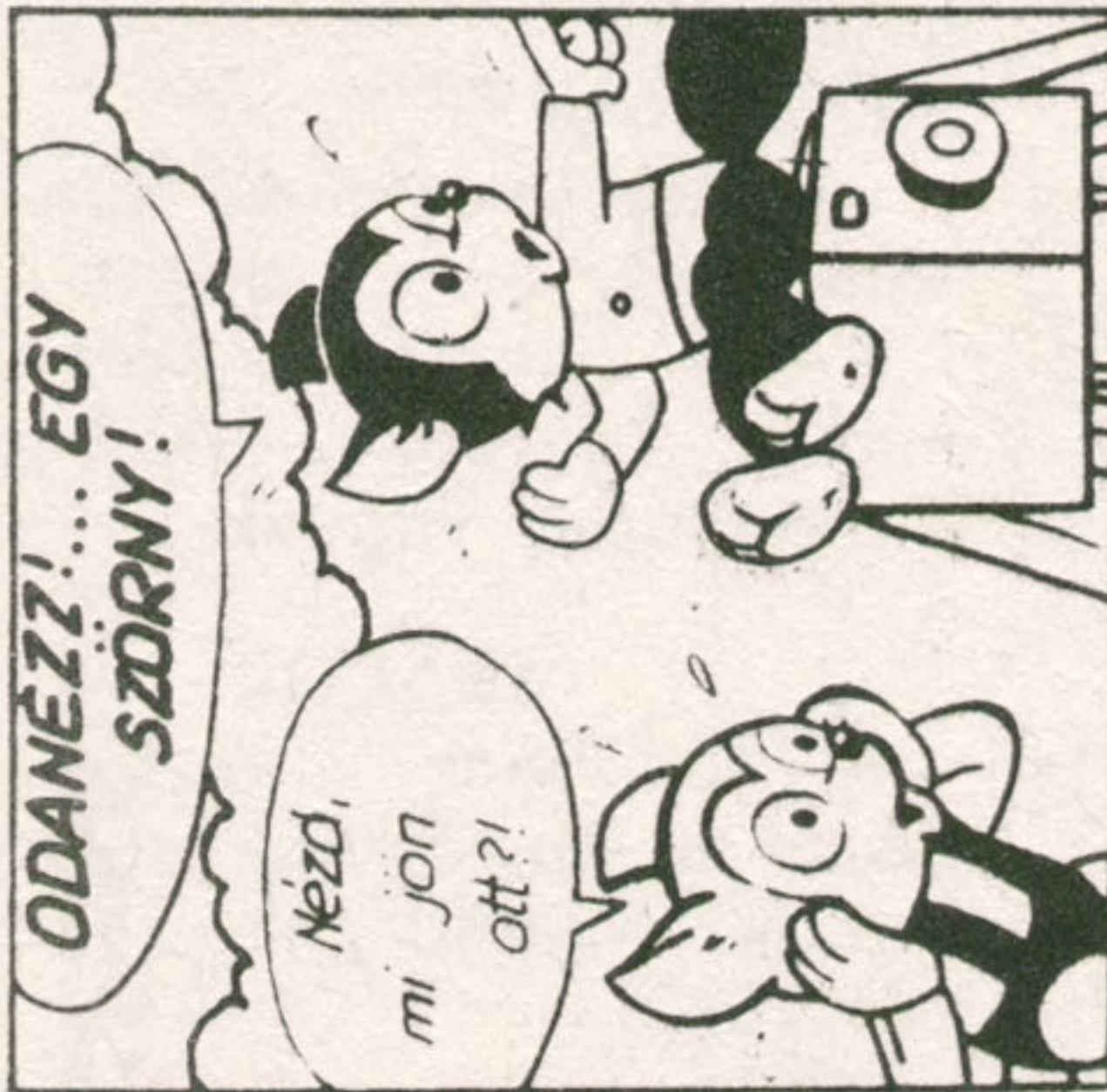
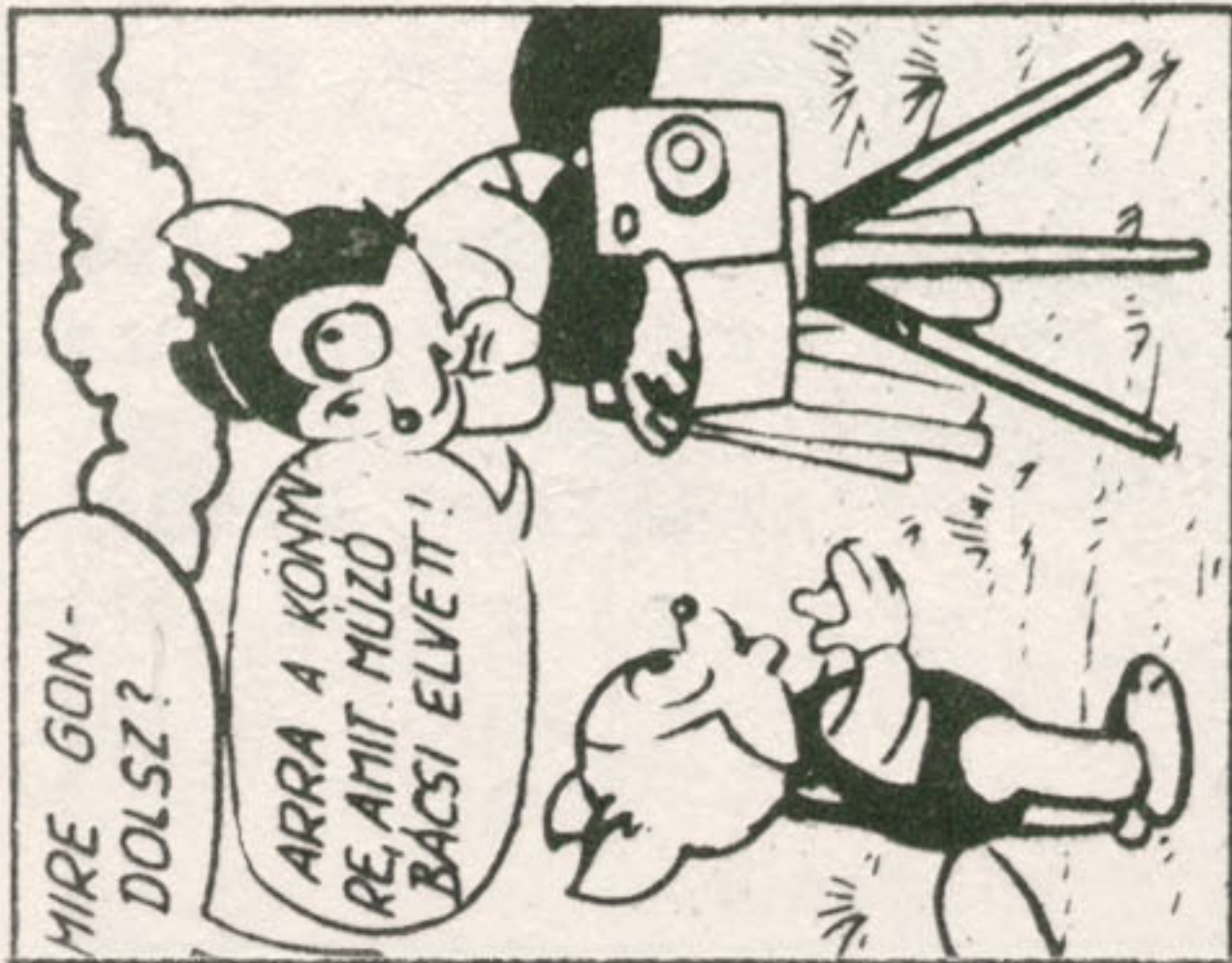

DRAGASÁG

A fiatalember bemegy az ékszerészhez.

— Szeretnék egy szép gyűrűt a menyasszonyomnak.

— Parancsoljon.

— Mi ennek az ára?

Az ékszerész megmondja, a fiatalember nagyot füttyent meglepetésében, aztán felemel a pultról egy másik gyűrűt.

— És ennek mi az ára?

Az ékszerész szendén mosolyog.

— Három fütty, uram.

A KOR

Nagypapa, nagymama a kisunokáját sétáltatja. Szem-

bejön egy ismerős hölgy, kötelességszerűen ámuldozik.

— Jaj de édes, jaj de drága. Hány éves vagy, gyönyörűségem?

— Ötvennyolc leszek szeptemberben — mondja a nagypapa.

KINOS

Idősebb úr rosszallva nézgeti az utcán nyüzsgő fiatalok öltözkését.

— Rémisztő! — mondja egy másik járókelőnek. — Nézze meg például azt a figurát ott. Az ember azt sem tudja, fiú-e vagy lány.

— Lány — mondja a megszólított. — Történetesen az én lányom.

— Óh, bocsánat. Nem tudtam, hogy ön az anyja.

— Ez érthető — válaszol a másik fagyosan. — Ugyanis én az apja vagyok.

SRACOK

— Akárhány lányt viszek haza, az anyámnak egyik sem tetszik. Mondd meg, mit csináljak?

— Egyszerű, vigyél olyan lányt haza, aki az anyádra hasonlít.

— Már vittem. De az meg az apámnak nem tetszett.

MINDEN HIÁBA

— Ha az anyám nálunk fog lakni — mondja a menyasszony —, nagyobb házba kell költöznünk.

— Kár a gőzért — csóválja a fejét a vőlegény. — Előbb-utóbb úgyis megtalál minket.

VÍZ, VÍZ, VÍZ

— Ön jelentette be a csőtörést, asszonyom?

— Igen, vagy három órával ezelőtt.

— Elnézést, egy kicsit elkéstünk.

— Nem tesz semmit. Legalább megtanítottam úszni a gyerekeimet.

PSZICHIÁTERNÉL

— Doktor úr, engem senki sem vesz komolyan.

— Ugyan, ne vicceljen már.

FEJLŐDÉS

— Na, haladsz a zongorázásban?

— De még mennyire. Tavasszal még mind a két kutyánk vonyított, amikor gyakoroltam. Ma már csak az egyik.

SZÓRAKOZOTTSÁG

— Mondja, kérem, ki az a csúnya nő a sarokban?

— De professzor úr, hiszen az az ön felesége!

— Na nézd csak. Tudtam, hogy ismerem valahonnét.

TIPP

Egy férfi áll a buszmegállóban, a kezében hegedűtok. Megállítja az egyik járókelőt:

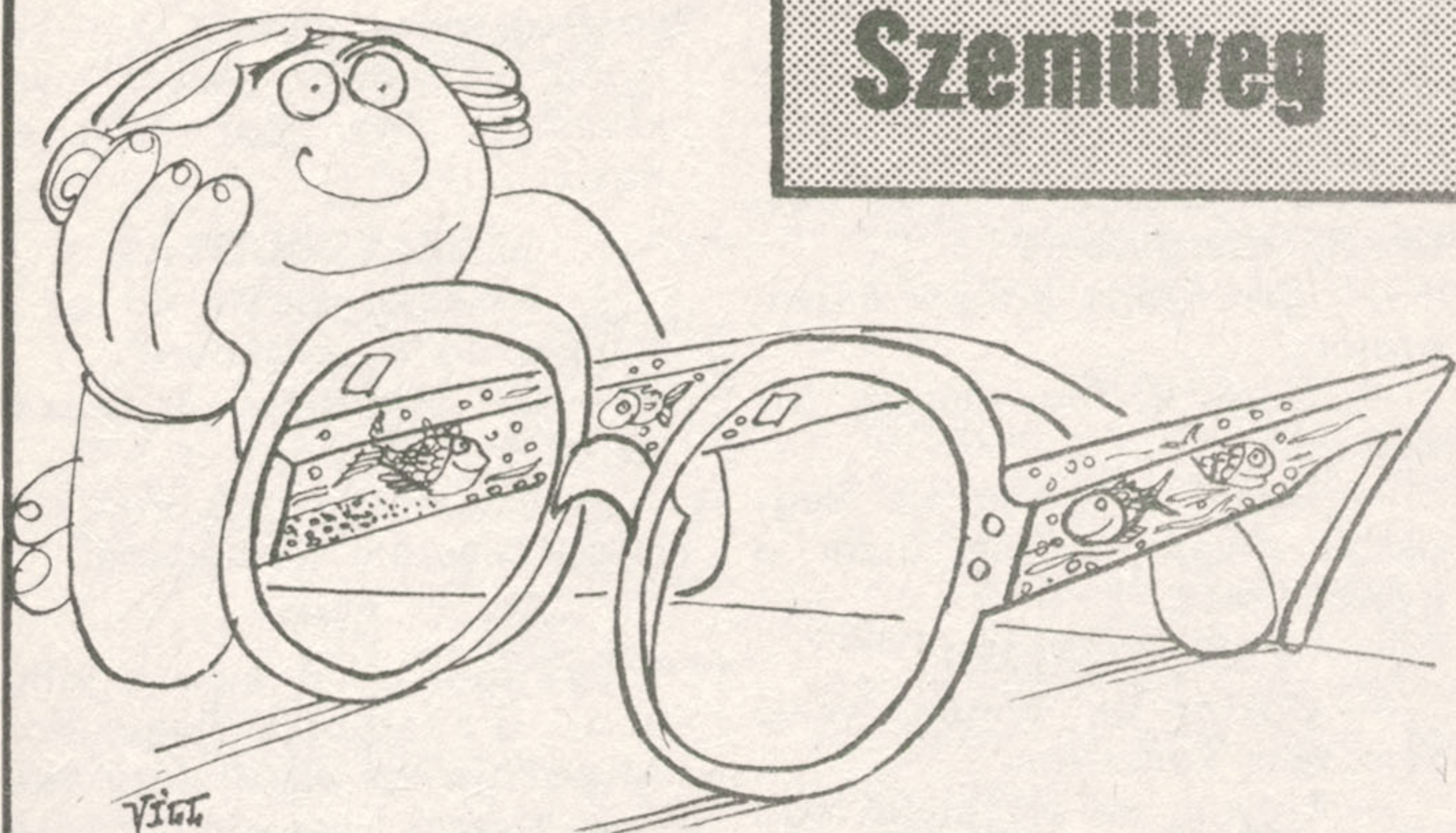
— Kérem, hogyan juthatok az Operába?

— Gyakoroljon uram, sokat gyakoroljon.

— Próbálok neked egy rántottát sütni, de a héja folyton megreped.

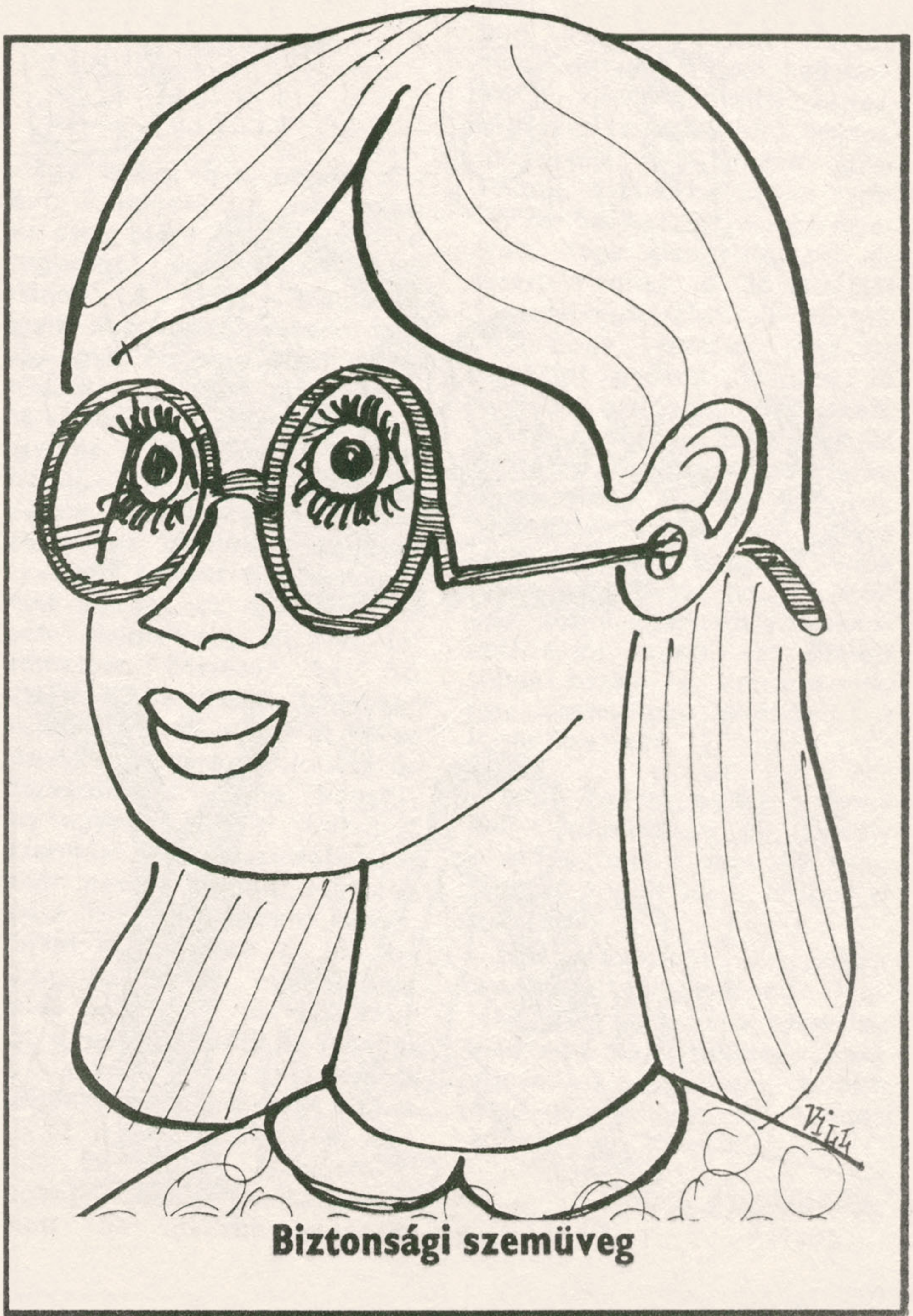
Szemüveg

Nyugtató szemüveg

Visszapillantó szemüveg

Biztonsági szemüveg

Dolgozatíró szemüveg

Vill

Családi szemüveg

Vill

TRAGÉDIA

Egy borús, őszi napon történt. Zuhogott az eső, mint ha csak előre jelezte volna a tragédiát. Tragédiát? Már akinek. A Rossz Tanulónak egyik nap olyan, mint a másik, egyik óra épp olyan unalmas és érdektelen, mint a másik, kivéve a testnevelést. (Azt ugyanis különösen utálja.) Szóval, már az első órán kiszúrták, pedig a statisztika szerint ez általában csak a 3.—4.-en szokott bekövetkezni. Mint mindig, ez a felelete is igen rövidre sikerült, ha jól számolom, összesen két szó hagyta el az ajkát: „Nem készültem!” Ezek után a Rossz Tanuló a helyére somfordál, és összeszámolja eddig begyűjtött egyeseit, majd hozzálát uzsonnája elfogyasztásához. A tanár pedig, miután beírta a Rossz Tanuló szokásos jegyét, kihívta a táblához a Jó Tanulót. Az osztály először úgy látta, hogy nem jól érzi magát a pedagógusok kedvence, de aztán megvilágosodott előttünk, hogy szörnyű időket élünk: a Jó Tanuló sem készült. Ez abból is látszott, hogy mindenféle cseleket mutatott be: útközben megállt,

és felvette a szemetet, amit még ő dobott el novemberben, majd véletlenül elesett, végül elájult. (Hozzá kell tennünk, kitűnő színészi képességekkel rendelkezett.) Sajnos, hiábavaló volt minden igyekezete, a tanárba aznap mint ha az ördög bújt volna! Ahelyett, hogy kiengedte, sőt kikísérte volna a Jó Tanulót friss levegőt szívni, felszólította, hogy keresse meg az egyenlet gyökét. Szegény Jó Tanuló majdnem összeesett, és ha ijedtében nem felejt el beszélni, biztosan bizonygatni kezdi, hogy ő nem tette el. Micsoda? Máris a helyére küldik? De hiszen... Vele nem lehet úgy bánni, mint egy közönséges rossz tanulóval! Attól tartott, ezt elfelejtették közölni a tanárral, aki úgy éreze, ma különösen jó formában van.

A Jó Tanuló persze sirámával meghatotta a fél iskolát; a másik felét csak azért nem, mert nem volt ideje közölni a tragédiát.

Hát így történt. Szolgáljon tanulságul mindenkinek, legfőképpen a jó és a rossz tanulóknak. A többiek csak egyenek nyugodtan tovább, ők így is, úgy is hármast kapnak...

Földvári Éva,
Karcag

MÓKACSOKOR

N. VARGA GYÖRGY GYŰJTÉSÉBŐL

MI A BAJ?

A tanító nénivel közlik, hogy hamarosan szakfelügyelő látogatja meg az iskolát. Nosza, igyekszik a gyerekeket — legalább erre az alkalomra — jól beidomítani. Úgy dönt, hogy az óra témája ez lesz: „Mit nevezünk bajnak?” A gyerekek feladata, hogy ehhez találjanak megfelelő példákat az életből. Tartanak egy próbaórát, hogy a fontos látogató jelenlétében minden simán menjen.

— Tehát gyerekek, mit nevezünk bajnak? Például te, Pistike?

— Ha esik az eső.

— Ez csupán kellemetlenség — feleli a tanító néni.

— Hát te, Móricka?

— Ha mondjuk „földobná a talpát” az igazgató bácsi...

— Ezt először is úgy mondjuk, hogy meghalna, másodszor pedig ez nem baj, hanem sokkal több: tragédia. No és te, Évike, szerinted mi a baj?

— Ha eltörne a kiskutyám lába!

— Látjátok gyerekek, Évike helyesen felelt. Ez valóban baj.

Másnap megérkezik a szakfelügyelő. A tanító néni úgy gondolja, most már biztosra mehet, és Mórickát szólítja felelésre.

— Mondd el, kisfiam, mit tanultunk tegnap?

— Tegnap azt tanultuk, hogy nem lenne baj, ha meghalna az igazgató bácsi, de az igen, ha eltörne Évike kiskutyájának a lába!

SZORGALMAS GYEREK

— Kisfiam, ma nem mész a játszótérre?

— Nem. Segítek apunak megoldani a számtanleckémet.

JÓ KÉRDÉS

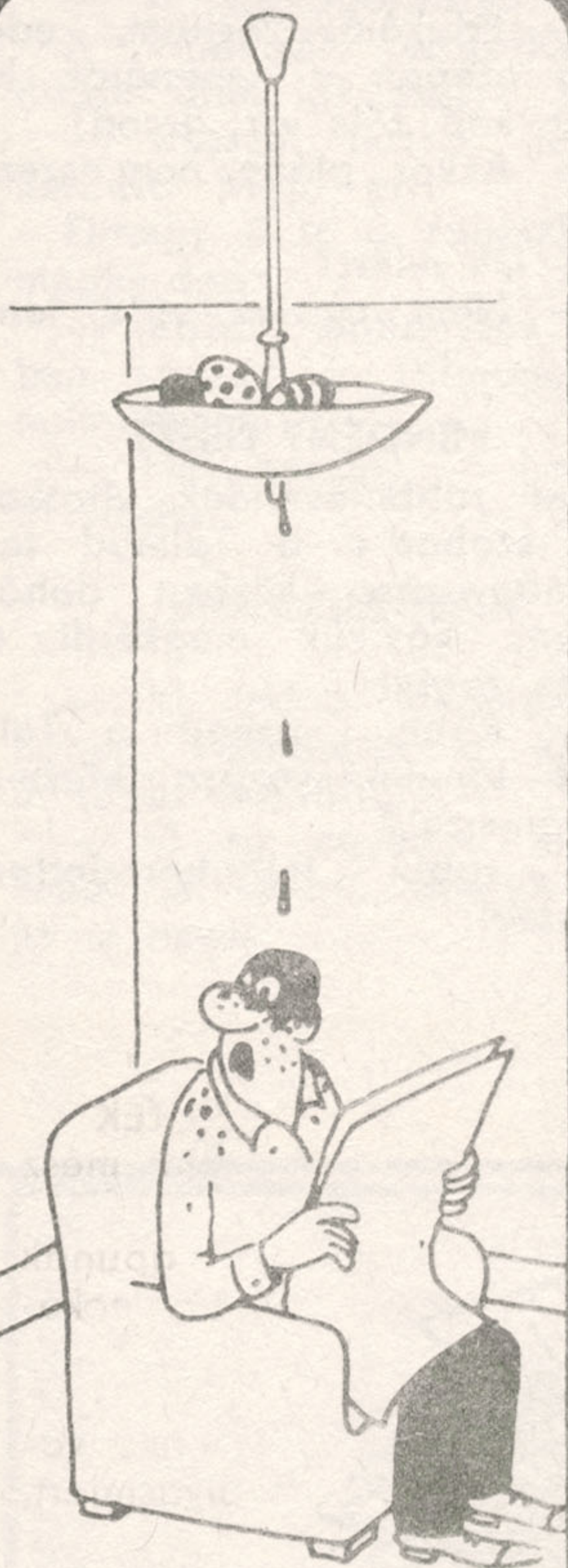
— Mondd, anyu, lehet valakit büntetni olyasmiért, amit nem csinált?

— Nem. Az igazságtalanság volna.

— Akkor jó! Ugyanis nem csináltam meg a leckémet.

VAN ESZE

— Móricka! — szólítja felelni a számtantanár az osztály legrosszabb gyerekeit. —

— Most már sejtem, hogy hová dugtad el a gyerek elől a csokit.

Ha van öt kiló almám, és kilónként hat forintba kerül, mennyit fizetsz az összesért?

— Huszonöt forintot.

— Móricka! Elmondom még egyszer, de jól figyelj! Ötös kiló almám van. Kilónként hat forintért árulom. Mit fizetsz az egészért?

— Én? Huszonöt forintot.

A tanár dührohamot kap.

— Hülye vagy, fiacskám. Egyes! Ül le! — Körülnéz az osztályban, ki tudná megoldani a feladatot. Móricka padszomszédját szemeli ki. A fiú már állna is fel, de Móricka odasziszegeti neki:

— Te se adj érte többet!

A GYEREK SPORTOL

A kis Előd, akit sokáig hiába unszoltak, hogy menjen a pajtásaival futkározni, labdázni, úszni, különben vézna és girhes marad, egy nap ezzel jön haza:

— Képzeld, apu, ma versenyeztünk, hogy ki tud megszzebbre dobni!

A papát földöntúli öröm önti el.

— Nahát, hogy milyen ügyes gyerek vagy...

— De ugye, kifizetted azt a két ablakot?

MINT A MÉHEK

Apuka nekidurálja magát, hogy egy s más felnőttes dologról felvilágosítsa a fiát.

— Tudod-e, hogy mi történik, amikor a méhkirálynő...

— Tudom, tudom.
 — És azt, hogy a méhecskék szaporodása...
 — Ne strapáld magad, ismerős a téma.
 — Szóval te mindent tudsz a szaporodásról?
 — Persze.
 — Akkor mondd meg, miért állapotos a nővéred?
 — Mert megcsípte egy méh.

GONDOS SZÜLŐ

Anyuka a patikusnőhöz:
 — Szeretnék valami vitamint a gyerek számára...
 — Milyet tetszik: „A”-t, „B”-t vagy „C”-t?
 — Teljesen mindegy. Még nem tud olvasni.

OKOS GYEREK

— Edukám, kisfiam, add meg szépen a spenótot, jó színt kap tőle az arcod!
 — Akkor pláne nem eszem meg.
 — De miért?
 — Nem akarok zöld lenni!

MINDENT LEHET

Két rabbinövendék vitatkozik, szabad-e a Talmud tanulmányozása közben dohányozni. Egyikük megkérdi a bölcs rabbit:

— Rabbi, szabad a Talmud tanulmányozása közben dohányozni?

A rabbi felháborodottan válaszol:

Fantasztikum a

Úszó sáscsomóra emlékeztet leginkább a kis borzashal, a vízimadarak falánk pusztítója

— A legszigorúbban tilos!
A válaszról értesülve a
másik diák így szól:

— Rosszul tetted fel a
kérdést. Majd én!

Elmegy ő is a rabbihoz és
megkérdezi:

— Rabbi, dohányzás köz-
ben szabad a Talmudot ta-
nulmányozni?

— Hát persze! — hangzik
a válasz.

BIOLOGIAÓRÁN

— Ki tudná megmondani,
miben különbözik a kakukk
a többi madártól?

— Ő az egyetlen madár,
tanár úr kérem, amelyik tud-
ja a nevét.

KÜLÖNÖS

— Apu, van olyan, hogy két
külön embernek ugyanaz a
neve?

— Néha előfordul.

— És az, hogy ez a két
külön ember ugyanabban a
városban, ugyanabban a ház-
ban lakik?

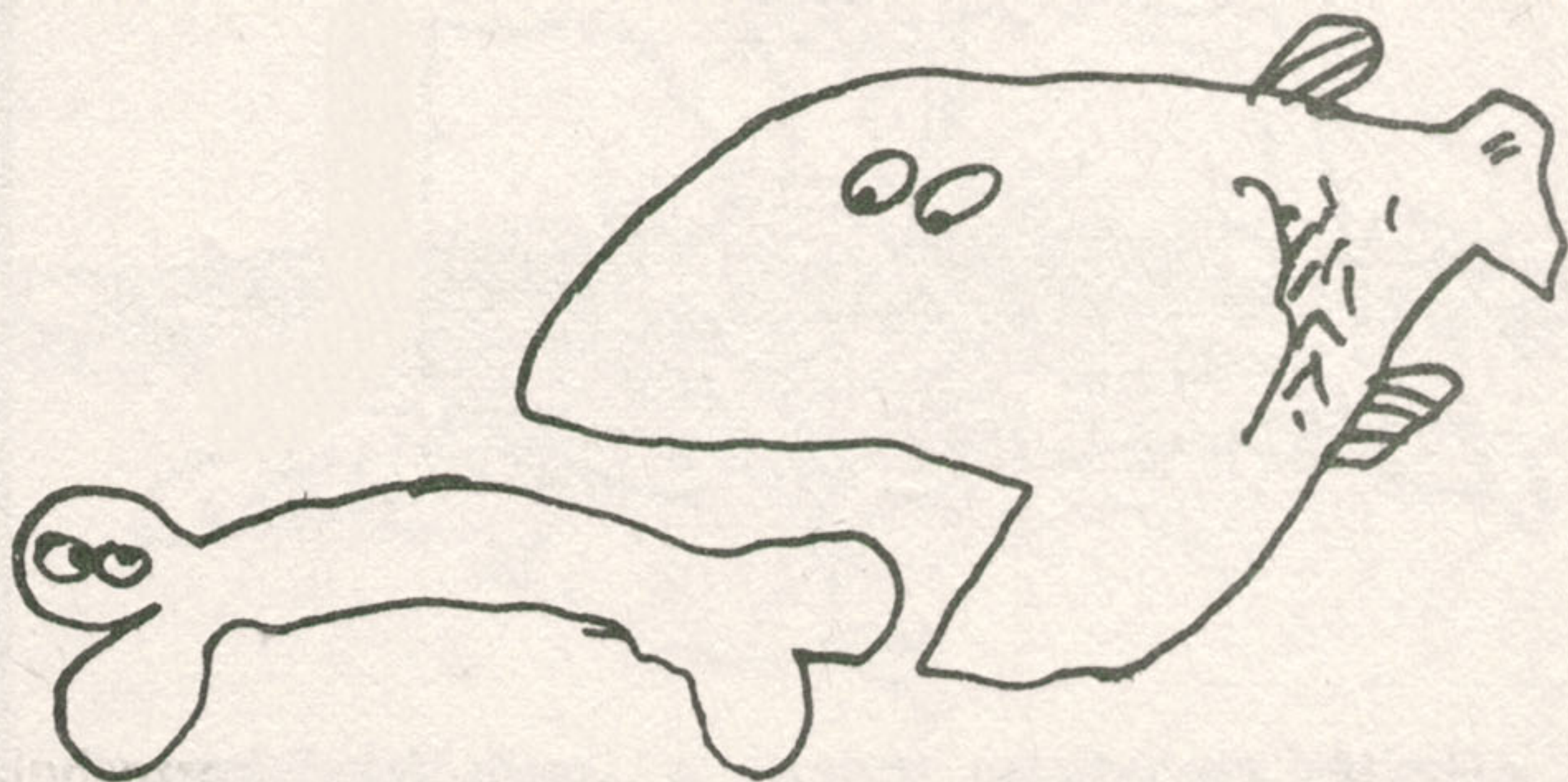
— Ritkaság, de megesik.

— Akkor mi ilyen ritkasá-
gok vagyunk.

A TITOK

Pistike benyit a falu gyógy-
szertárába, és fogyasztószert
kér. A patikus odaadja, de
gondolkodóba esik: ugyan ki-
nek vásárol ez a gyerek fo-
gyasztót? Ismeri a családot:
az anyjának kifejezetten jó

víz alatt – jég alatt

A nagyhalak gyomrában él a parazita csonthal

alakja van, az apja sem eresztett pocakot... Ő maga, Pistike pedig kifejezetten vézna gyerek.

A fiú egy hét elteltével ismét beállít és újabb adagot kér a fogyasztóból. A gyógyszerész nem állja meg kérdés nélkül:

— Mondd, kisfiam, kinek viszed?

— Hát a nyulamnak!

— Minek az neki?

— Apukám azt mondta, ha felhízik, levágjuk.

JÓLNEVELT GYEREK

Csöng a telefon, az ötéves kisfiú szalad felvenni.

— Héthetvennyolc-nyolchet-

venhét? — kérdezi egy hang.

— Nem, de tessék várni, hívom apukámat.

MAI TÖRTÉNET

Állatkerti kirándulásra viszi elsőosztályosait a tanító néni.

— Na gyerekek, ismeritek ezt a hosszú lábú, hosszú csőrű madarat? Azt is elárulom, hogy ő hozza a kisbabát...

Móricka a szomszédjával tanakodik:

— Vágjuk rá, hogy gólya, vagy világosítsuk fel?

TAPINTATOS MÓDSZER

Varjasék fiacskája betölti a tizenötödik évét.

— Jenő! — mondja Varjas-

A gébfélék családjába tartozik a „mellsőfekvőtámasz”-
hal

né a férjének — Bandika elég nagy fiú már, talán felvilágosíthatnád...

— Rendben van — dörmögte a férj. — De hogy fogjak neki?

— Az csak nem gond! Mesélj neki arról, hogyan szaporodnak a pillangók, vagy mit tudom én... Te vagy az apja!

Varjas kelletlenül, de félrevonja a gyereket.

— Anyád azt kérte, világosítsalak föl. Ide figyelj, emlékszel, mit csináltál a nyáron a bokor mögött a házmesterék lányával? Na, hát pontosan ezt csinálják a pillangók is.

MI A KÜLÖNBSÉG

— Apu, ez nem igazság! Anyutól egy cipőpucolásért tíz forintot kapok, te meg öttel akarod kiszúrni a szemem.

— Ja, könnyű anyádnak! Neki egy jól kereső férje van, de nekem csak egy költekező feleségem...

MI VAN MESSZEBB?

— Mi van messzebb tőlünk?

— kérdi a tanár Mórlickától.

— Kína vagy a Hold?

— Szerintem Kína!

— Miből gondolod?

— A Holdat innen is látni. Kínát nem.

A nagy borzashal még a hajótöröttekre is veszélyes

ALLATTANI ISMERETEK

— Anyu! A tehén is marha?
— Igen, fiacskám. De főleg a férje.

— És ki a férje?

— A bika.

— Akkor kicsodája az ökör?

— A nagybácsija.

— És mi teszi az ökröt ökörre?

A mamának elakad a szava, de a férje gyorsan kisegíti:

— A rokonság.

HOLDFOGYATKOZÁS

A tanár lelkesen közli az osztállyal:

— Gyerekek, ma este holdfogyatkozás lesz. Ez egy csodálatosan érdekes, ritka természeti látványosság, úgyhogy senki se felejtse el megnézni pontosan 21 óra 30-kor!

Mire Móricka az utolsó padból:

— Melyik csatornán?

MINŐSÍTÉS

Számtanfüzeteket javítanak a tanári szobában. Egy új kollegina az idősebbhez:

— Nem tudom, te mit tapasztaltál, de ennek a Balázskának a papája még egész tűrhető, hanem Koloska apja jóformán az egyszeregyet sem tudja!

OSZTÁLYFŐNÖKI ÓRÁN

— Mondjátok meg nekem, fiúk — szólítja fel tanítványait az osztályfőnök —, kit nevezünk képmutatónak?

Móricka jelentkezik.

— Képmutató az a gyerek, aki reggel mosolyogva jön iskolába!

VENDÉGSZERETET

A tanító néni az osztást magyarázza.

— Mónika! Apukád, anyukád, a nővéred és te ültök az asztalnál. Anyukád kiveszi a hűtőszekrényből a tortát. Mondd meg nekem, hány egyforma szeletre fogja vágni, hogy mindannyiuknak jusson?

— Négyre! — feleli Mónika.

— Helyes. És mit tesz az anyukád, ha váratlanul beállít a nagynénéd meg a nagybácsid?

— Visszarakja a tortát a hűtőbe.

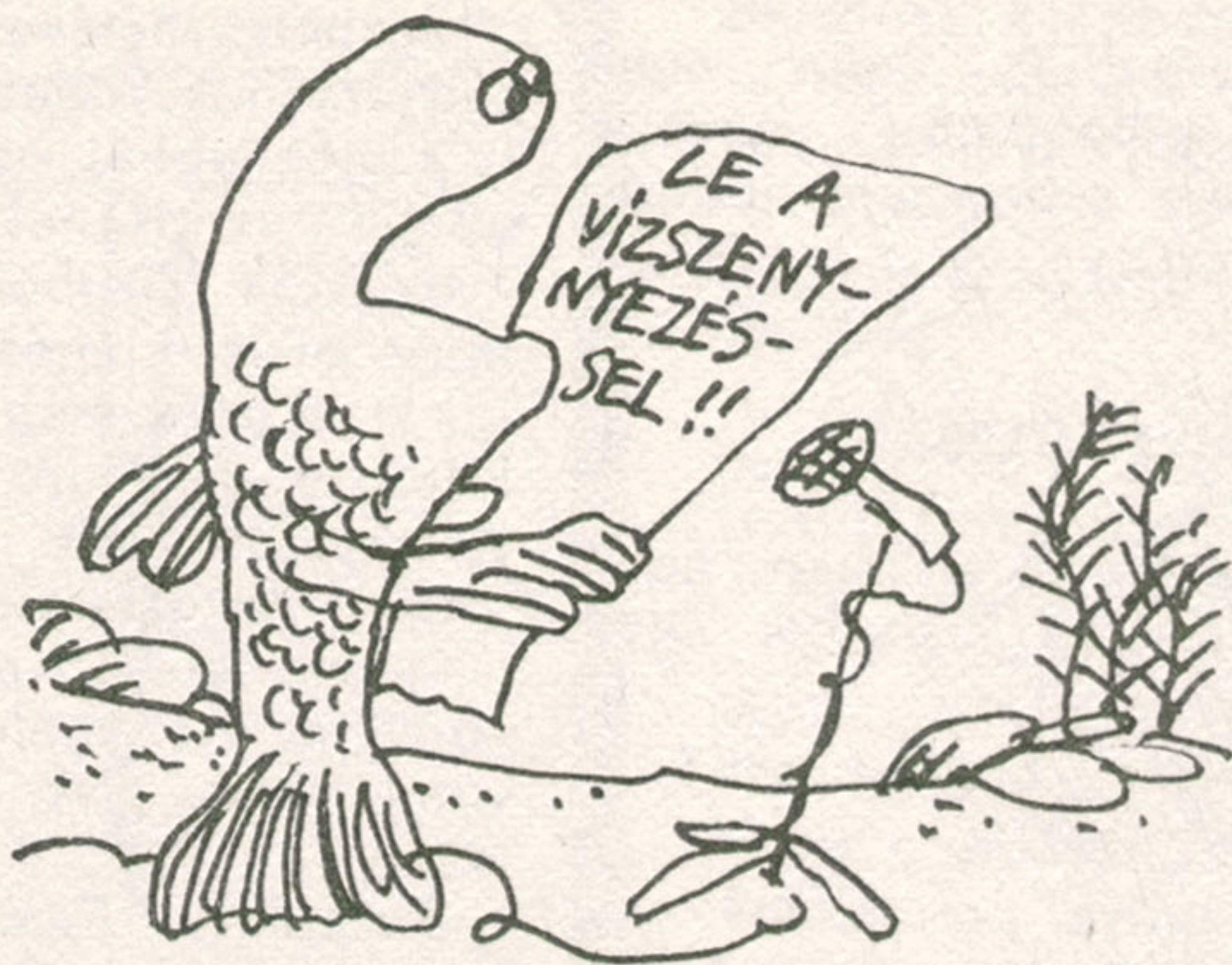
MOZI

— Ezt a mozit miért nem szellőztetik?

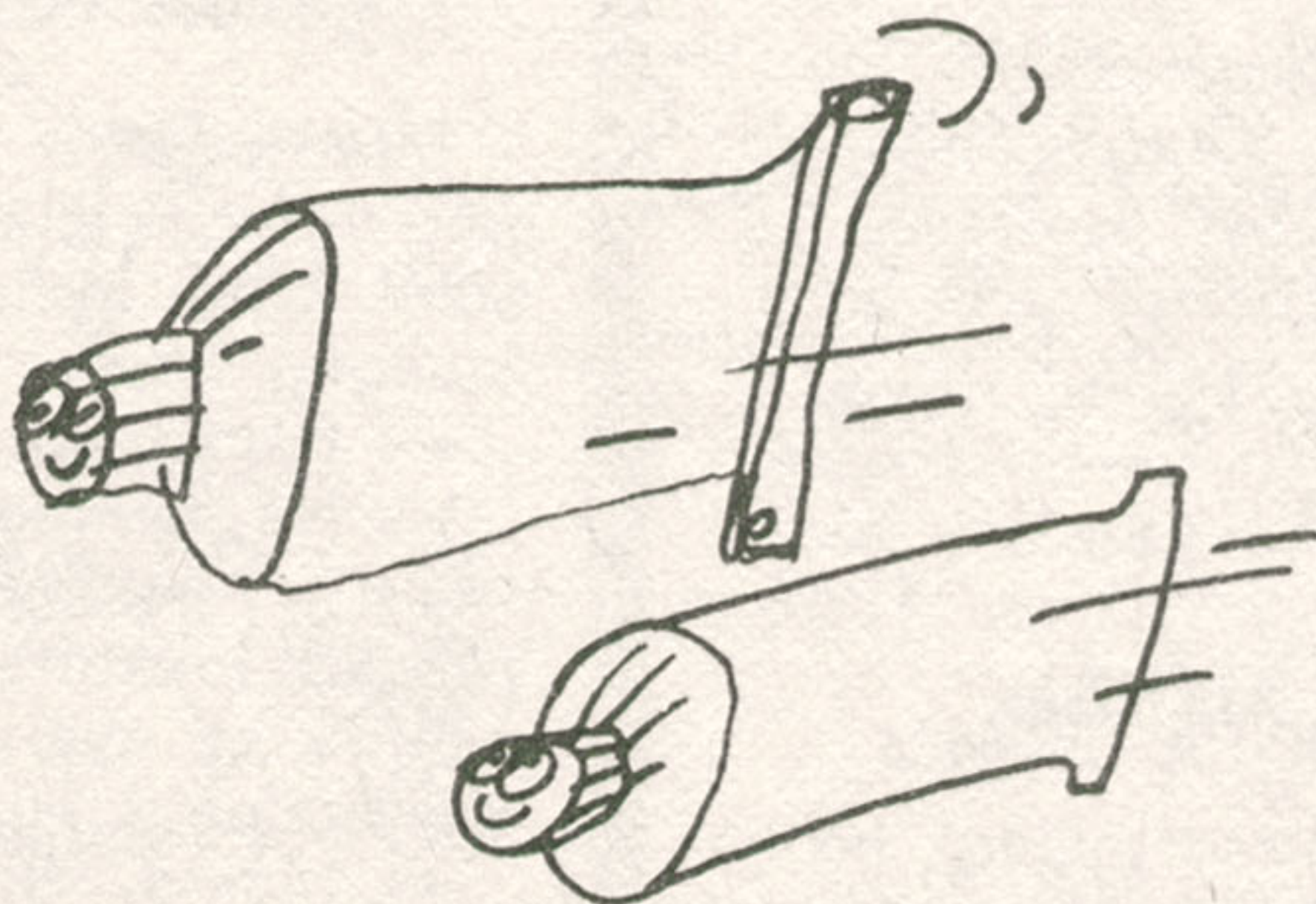
— Nem tetszik látni, hogy ez a film kétezer méter magas, ózondús levegőjű hegytetőn játszódik?

TURISTAÚT

— Haladjon a szemét mentén 1500 métert, és elérí a tiszta forrást!

Az evolúció csodája a beszélő hal

Észak-amerikai tubushal jellegzetes farokúszóval

VALLOMÁS

A Nobel-díjas tudós egy önfeledt pillanatában bevallotta, hogy soha nem tudott bukfencezni.

NYELVTUDÁS

Apa és fia ül a téren, egy padon. Odalép hozzájuk egy férfi:

— Sprechen Sie Deutsch?
Semmi válasz.

— Gavaritye pa ruszki? — próbálkozik tovább az idegen.

A két magyar a vállát vonogatja.

— Do you speak English?
Válasz most sincs, a kérdezősködő odébbáll.

— Látod, Csongorkám, milyen szép az, ha valaki több nyelven beszél? — próbálja oktatni gyermekét az apa.

— Mire jó az, papa? Hiszen látja, hogy ez se ment vele semmire...

AJÁNDÉK

— Apu, mit szólnál, ha kapnál tőlem a születésnapodra egy új kulcstartót?

— Kedves volna tőled, de egy jó bizonyítványnak jobban örülnék!

— Késő. A kulcstartó már megvan.

SZÜLETÉSNAPI BULI

Szabolcs hétéves. Egyik osztálytársának születésnapja van, a szülők ebből az alaklombból „bulit” rendeznek, és őt is meghívják. Szabolcsot a májja elkíséri egészen a kapuig, s utoljára még tanácsokkal látja el arra nézvést, hogyan viselkedjen, mit mondjon az idegen lakásban.

— Ne felejtsd el majd megköszönni az ennivalót, és ha valami nem ízlik, arról ne beszélj!

Szabolcs fölmegy, eszik, iszik, játszik, amíg el nem érkezik a hazaindulás ideje. Akkor így szól:

— Köszönöm szépen a ropit. A többiről nem beszélek.

PÁPUA PUJA APUJA

Misszionárius érkezik a pápua faluba. Elébe szalad egy sötét bőrű kisfiú, és ujjongva kiabálni kezd:

— Bácsi! Bácsi!

— Ne mondd nekem, hogy bácsi — oktatja a hittérítő. — Mondd inkább, hogy atyám!

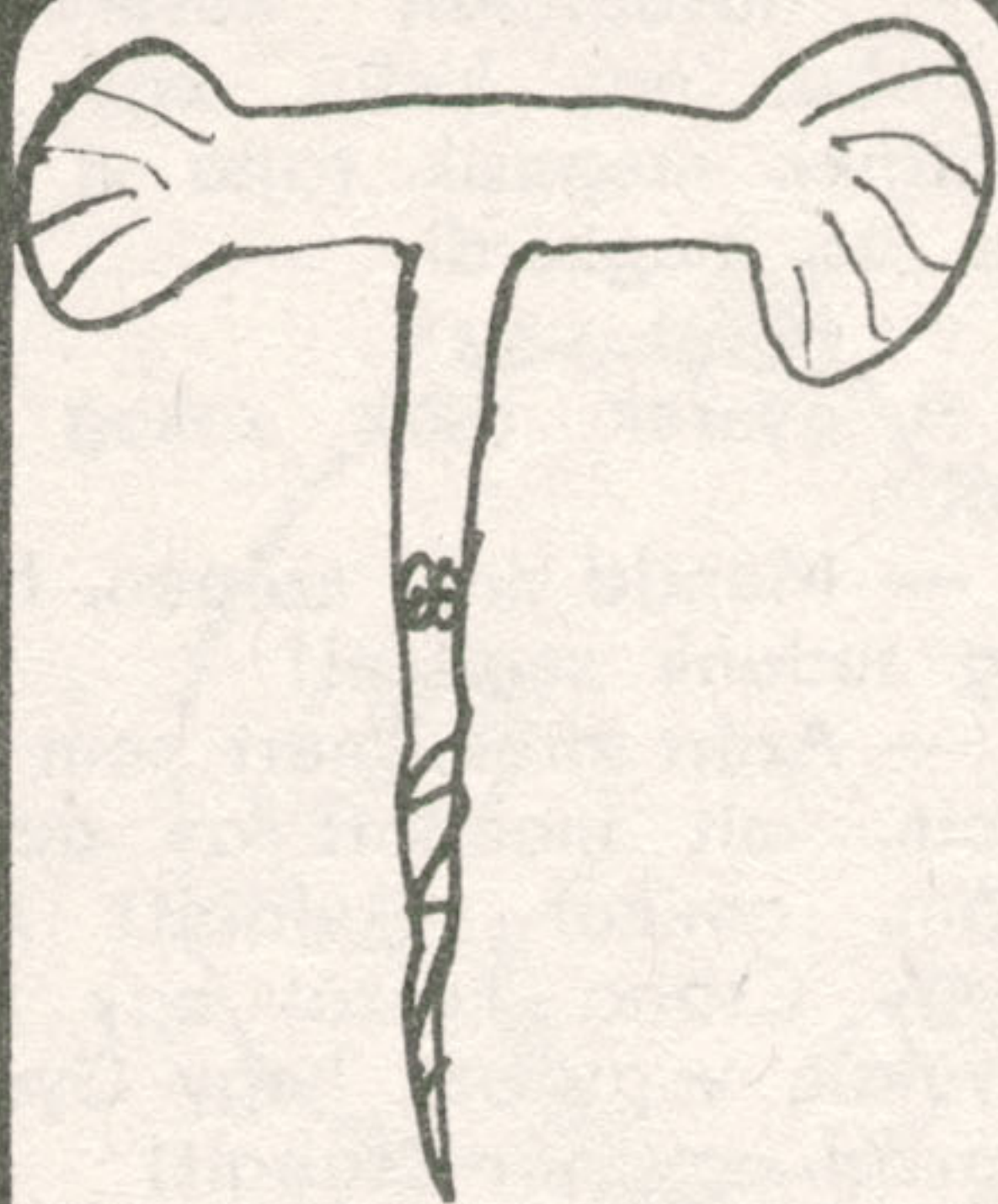
Mire a gyerek beszalad a legközelebbi konyhába:

— Mama, gyere gyorsan! Mégis visszajött a papa!

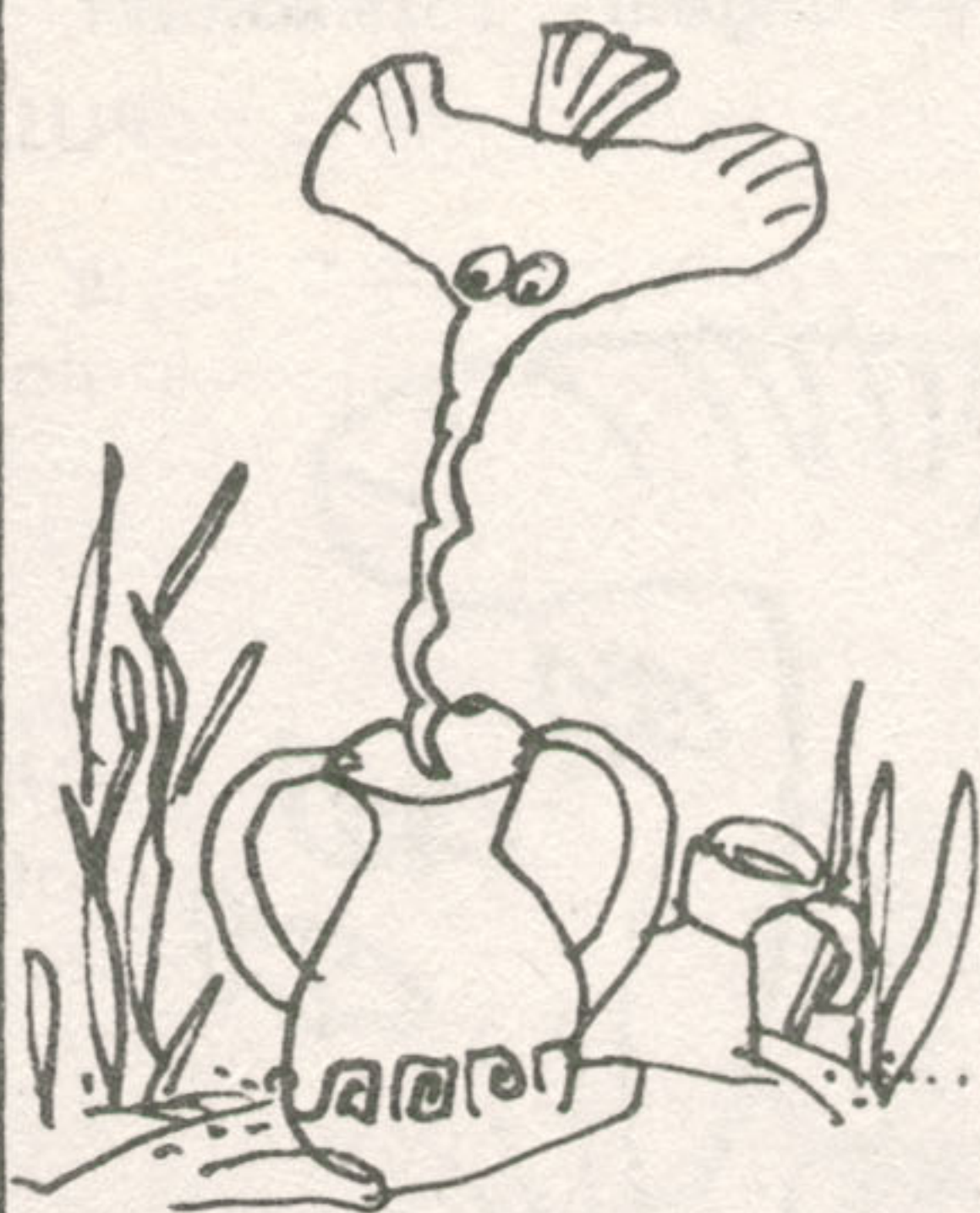
TUDJA, AMIT TUD

A történelemtanár ezzel bocsátja útjára az osztályt:

— Gyerekek, holnapra szak-

Rajnai dugóhúzóhal

**Az Égei-tengeren őshonos
az amfora tolvajhal**

felügyelőt kapunk. Tessék mindenkinek alaposan felkészülni a régi magyar legendákból, azt fogom kérdezni!

Másnap, a félelmetes vendég jelenlétében ezzel kezdi az órát:

— Na, ki tudná nekem megmondani, hogy ki törte be a bizánci kaput?

Senki sem jelentkezik, kínos csönd támad. Aztán egyszerre megszólal hátul Eduka:

— Hihi, az ilyesminek so-
sincs gaádája! Egyik a másik-
ra keni!

MÚZEUMLÁTOGATÁS

A tanár múzeumba viszi az osztályt. Megállnak egy szobornál és a vezető magyarázni kezd:

— Három évig dolgozott a művész ezen az alkotásán. És a következő műve megint három évig tartott!

— Ez rémes! — kiált fel Móricka. — Akkor hatéves koráig összesen két szobrot csinált?

ISMERI A CSALÁDJÁT

— A fiad — kezdi pikírtén Kovács —, a fiad belenyúlt a pénztárcámba!

— Miért kell rögtön Zsoltikára gyanakodni? Kivehette azt a pénzt más is! — védi csemetéjét az asszony.

— Tévedsz, fiam. Senki más nem tehetette, csak ő.

— És ha én nyúltam a pénztárcádba? Vagy a más-mád?

— Kizárt dolog. Akkor egy fillérem se maradt volna.

TÖRTÉNELEMÓRÁN

Dolgozatot írat a történelemtanár.

— Írjátok össze, fiúk, a tizenegy legjelentősebb magyar történelmi alak nevét!

Telik, múlik az idő, mindenki beadja a füzetét, csak Móricka nem.

— Móricka, miért nem vagy még készen? Min gondolkodol?

— Nem tudom, kit vegyek középcsatánnak!

A HENTESNÉL

A húsboltban keservesen bömböl egy kisfiú. Egy felnőttnek megesik rajta a szíve és megkérdi:

— Miért sínsz?

A gyerek csak zokog tovább.

— Mondd meg szépen, hát-ha tudunk segíteni!

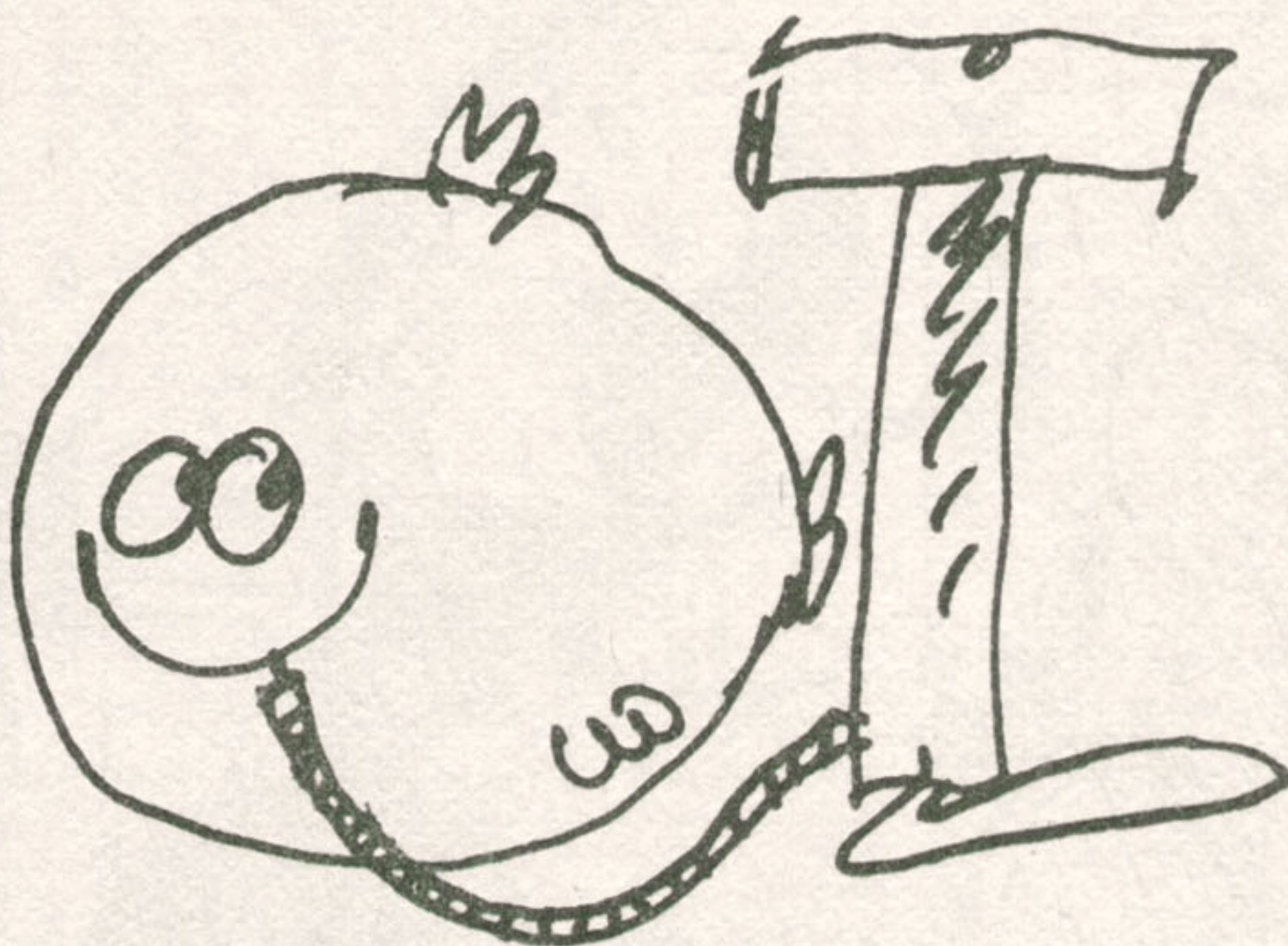
— Azért sírok, mert nem tudom, mit mondott az anyukám, amikor leküldött! Azt, hogy Csaba hozzál egy pár gyulait, vagy azt, hogy Gyula, hozzál egy pár csabait!

— Ez a nagy baj? Hiszen ezen könnyű segíteni! Mondd meg szépen, hogy hívnak téged, Csabikának vagy Gyuszikának?

— Engem? Józsikának!

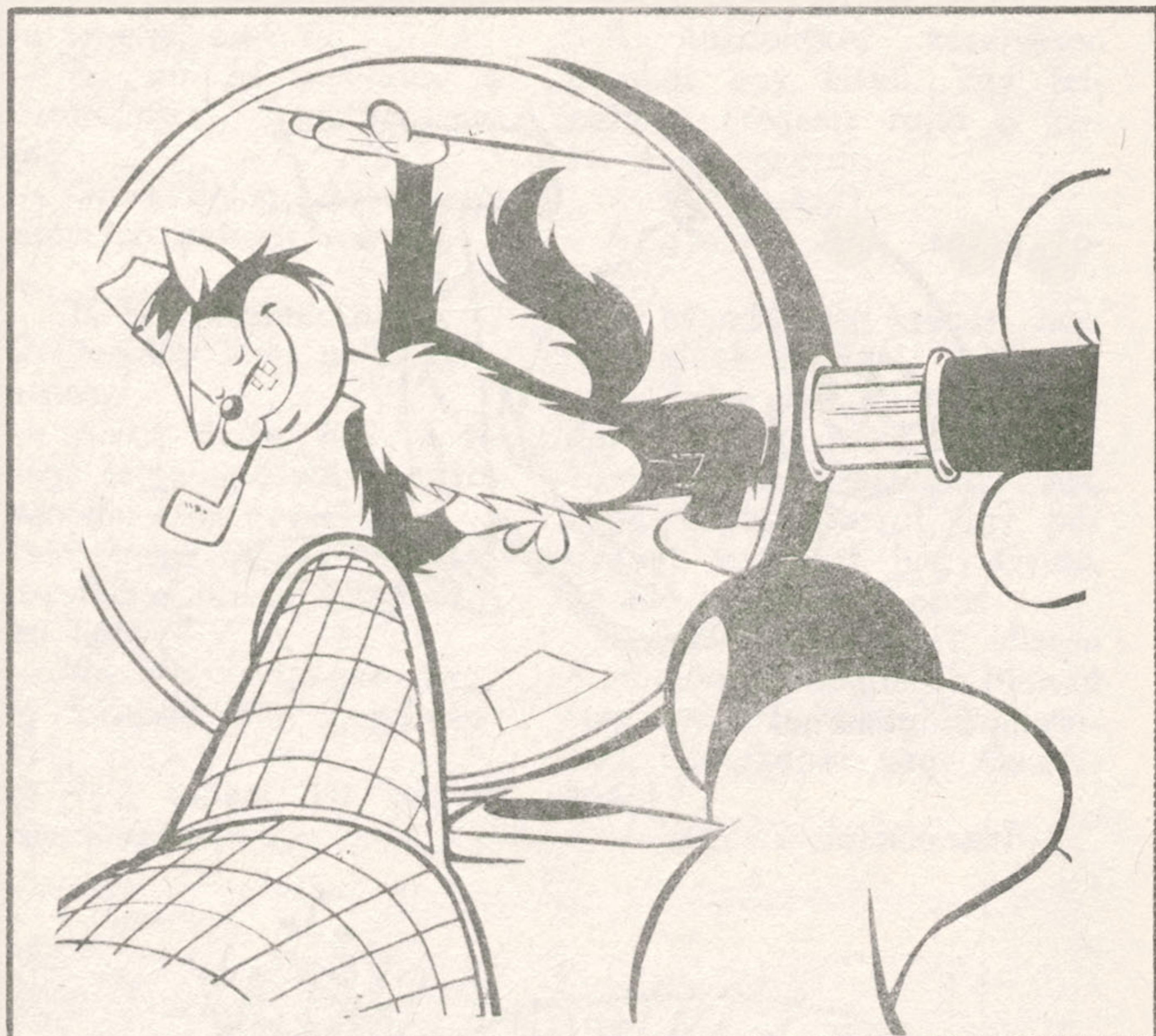
Apróhalakat bújtat támadói elől a fejenálló gombahal

Pumpás gömbhal

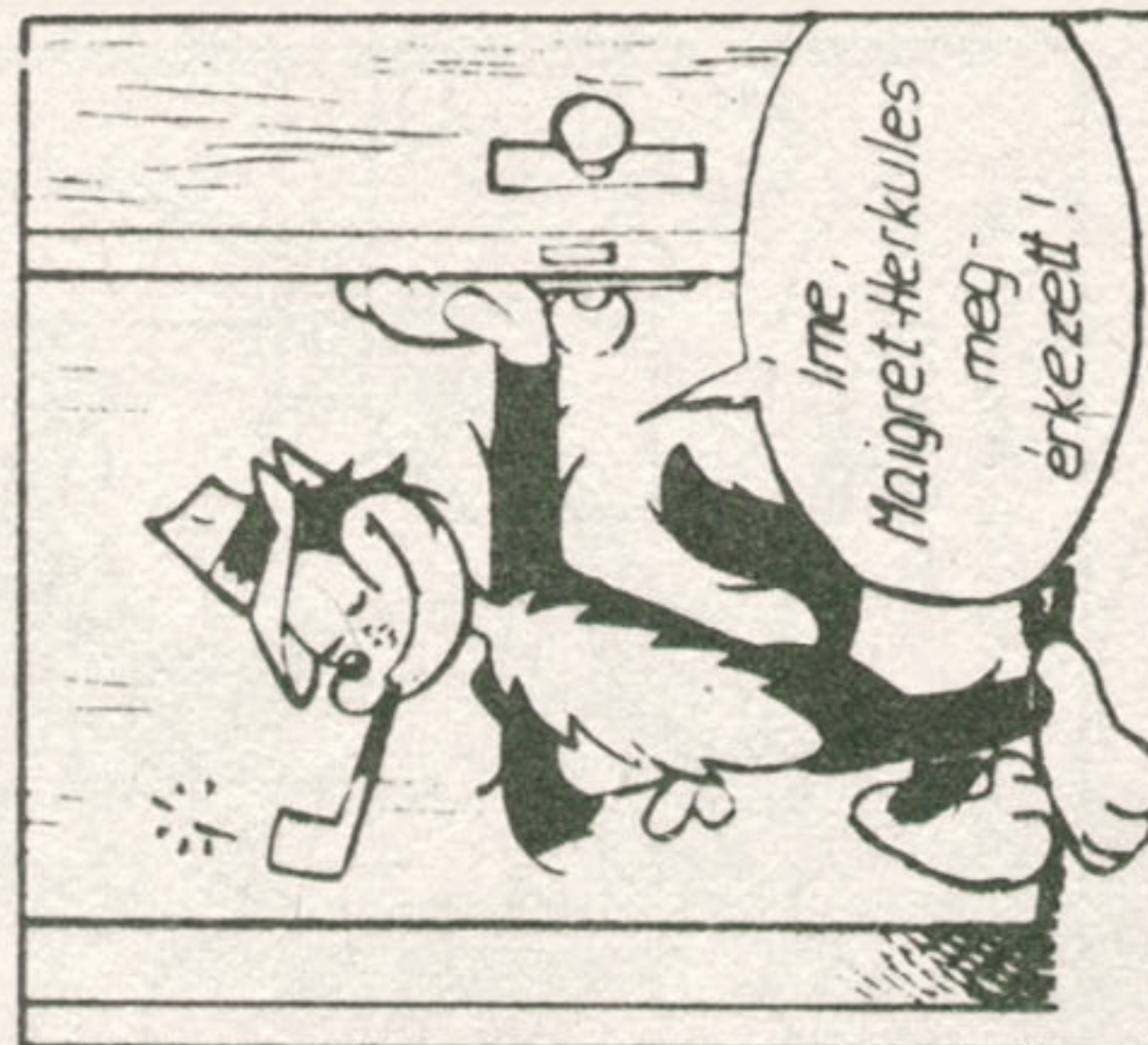
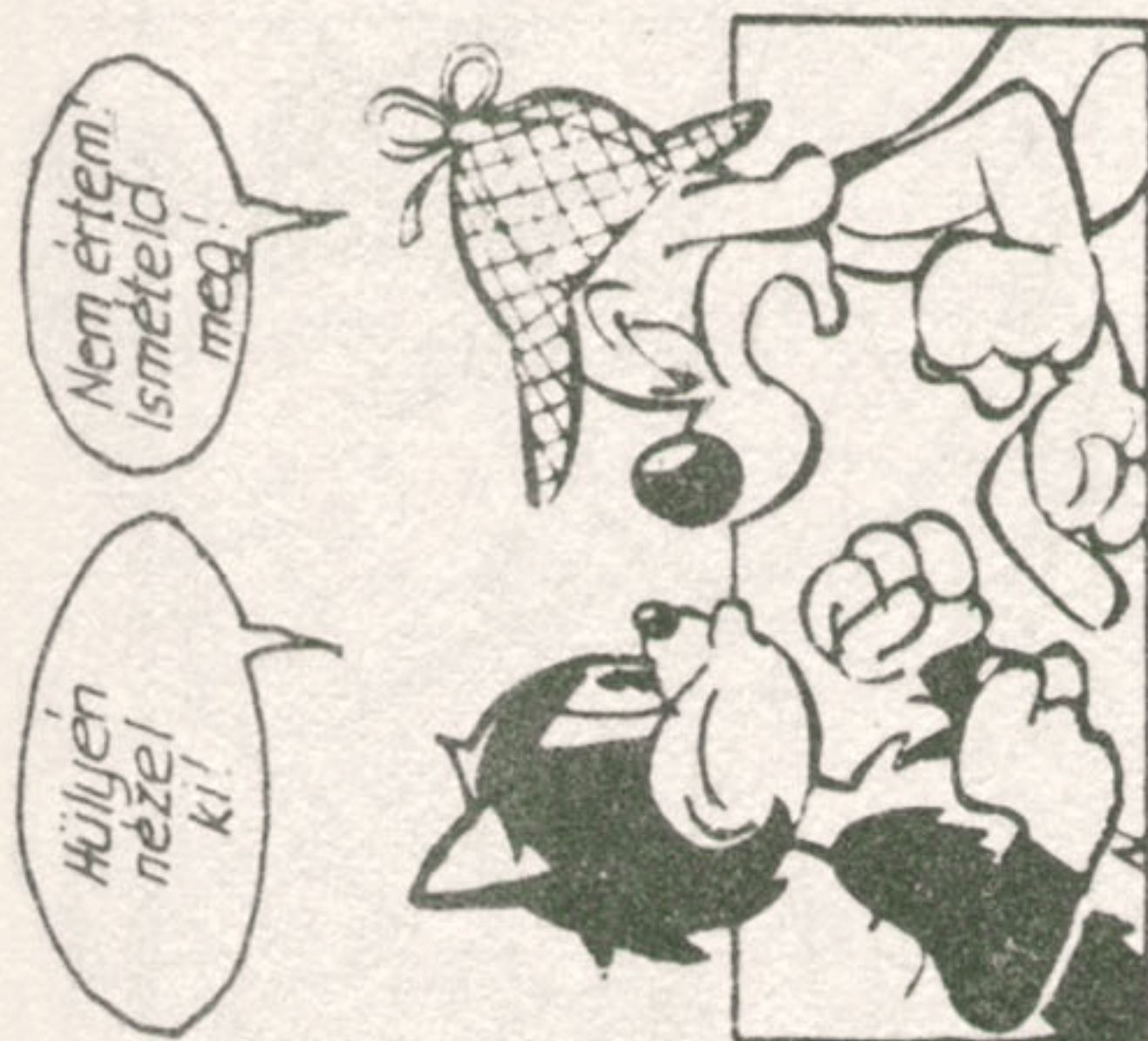
Simapofájú vaddisznóhal táplálkozás közben

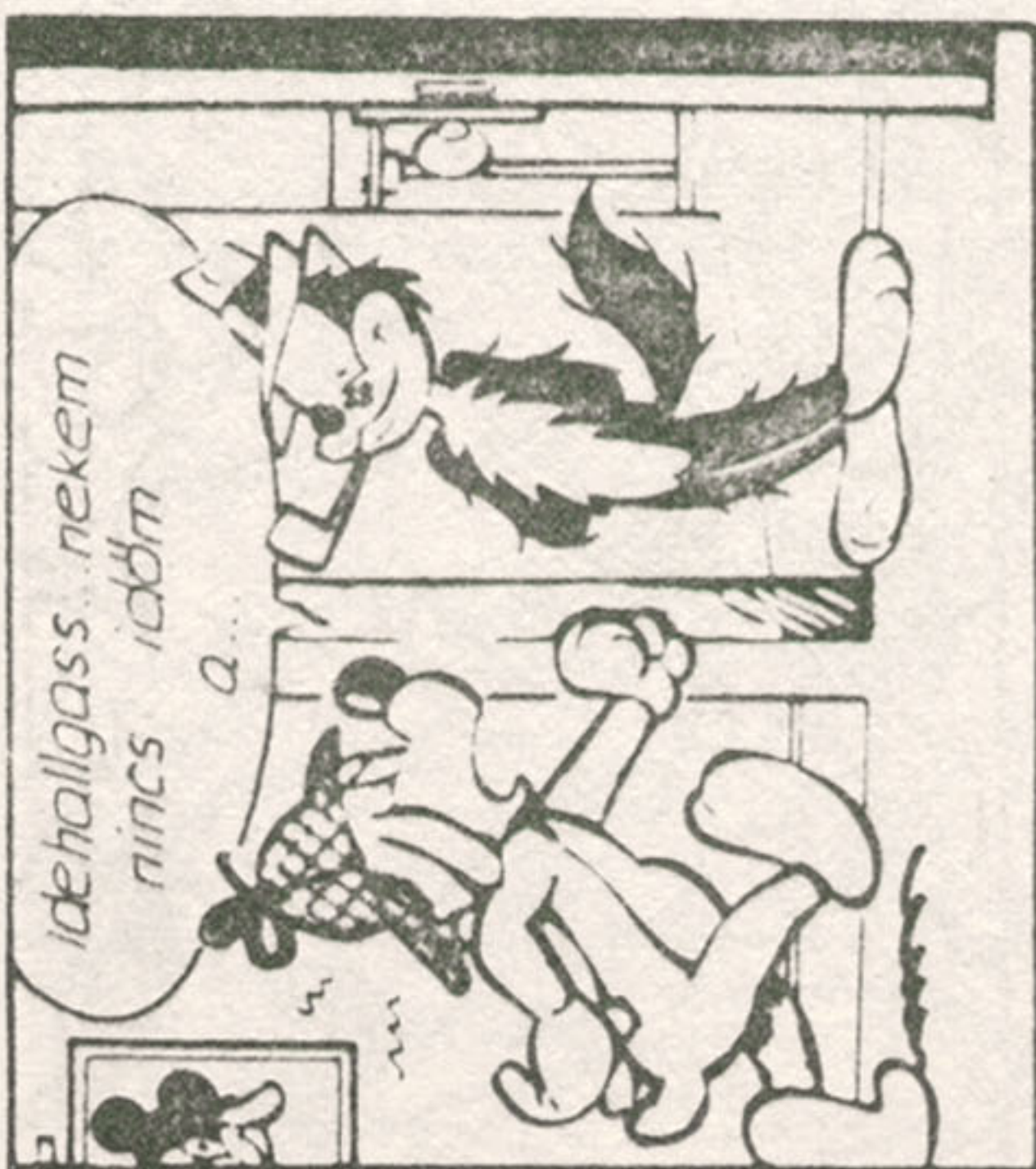
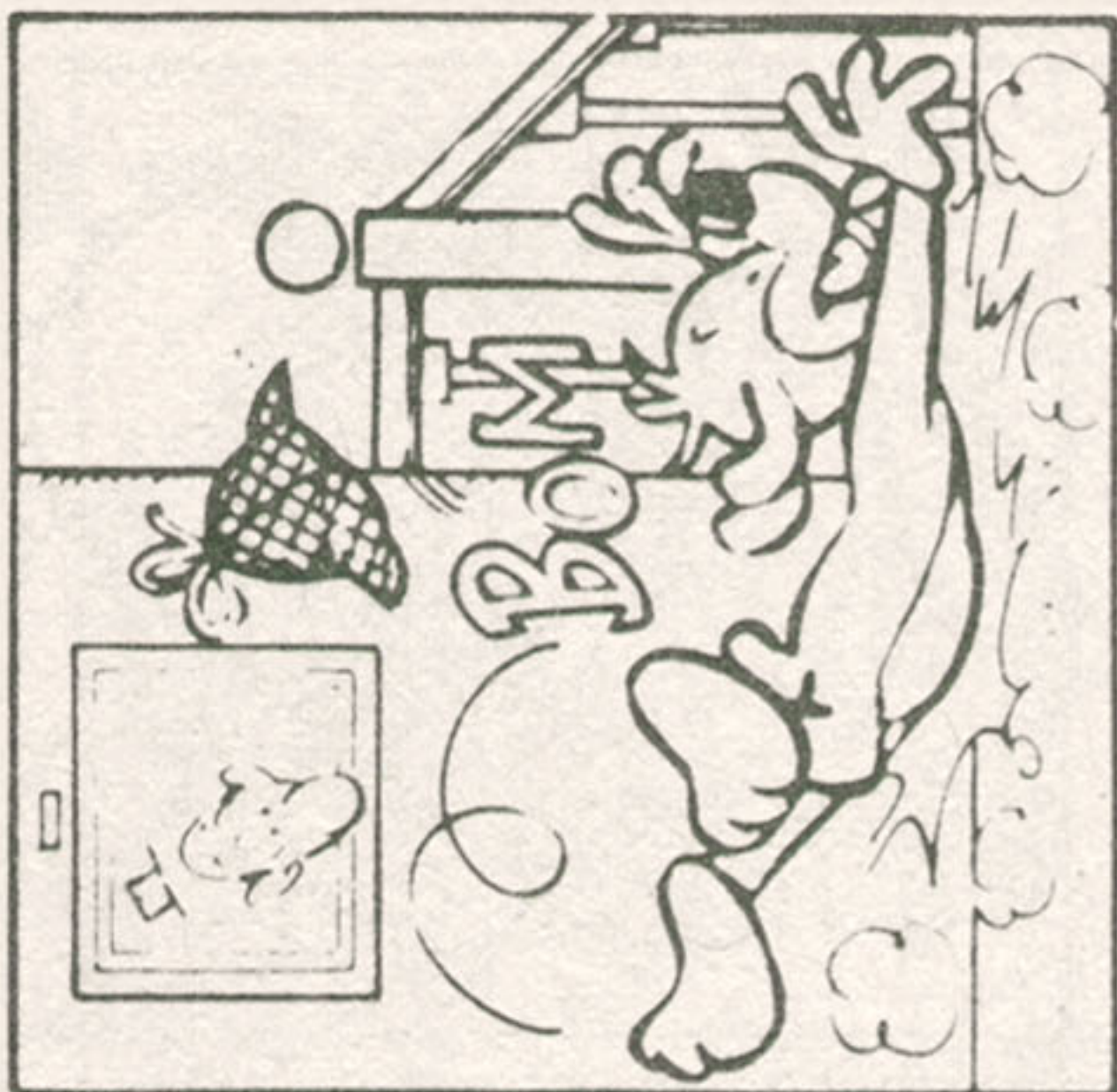

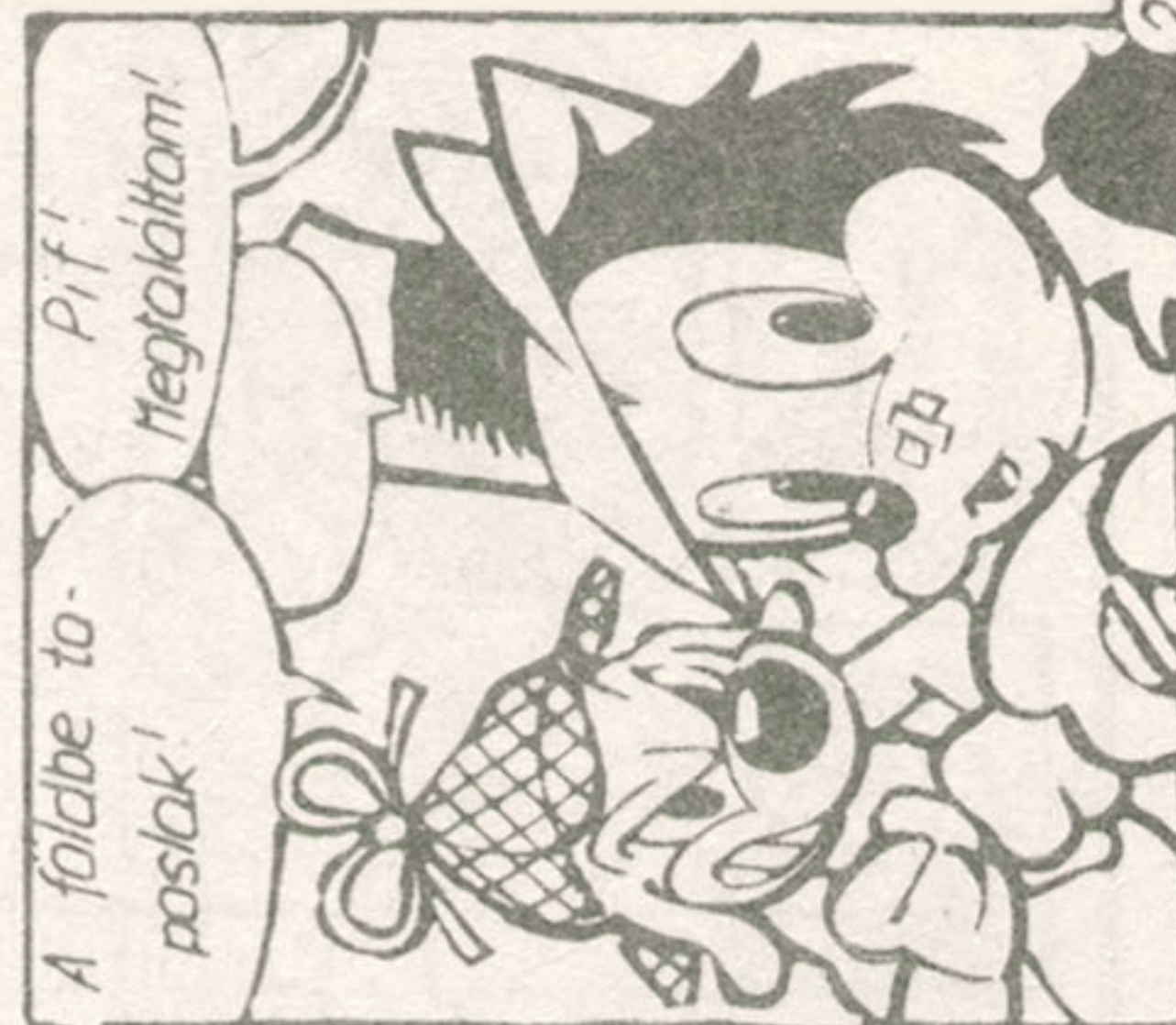
Piff

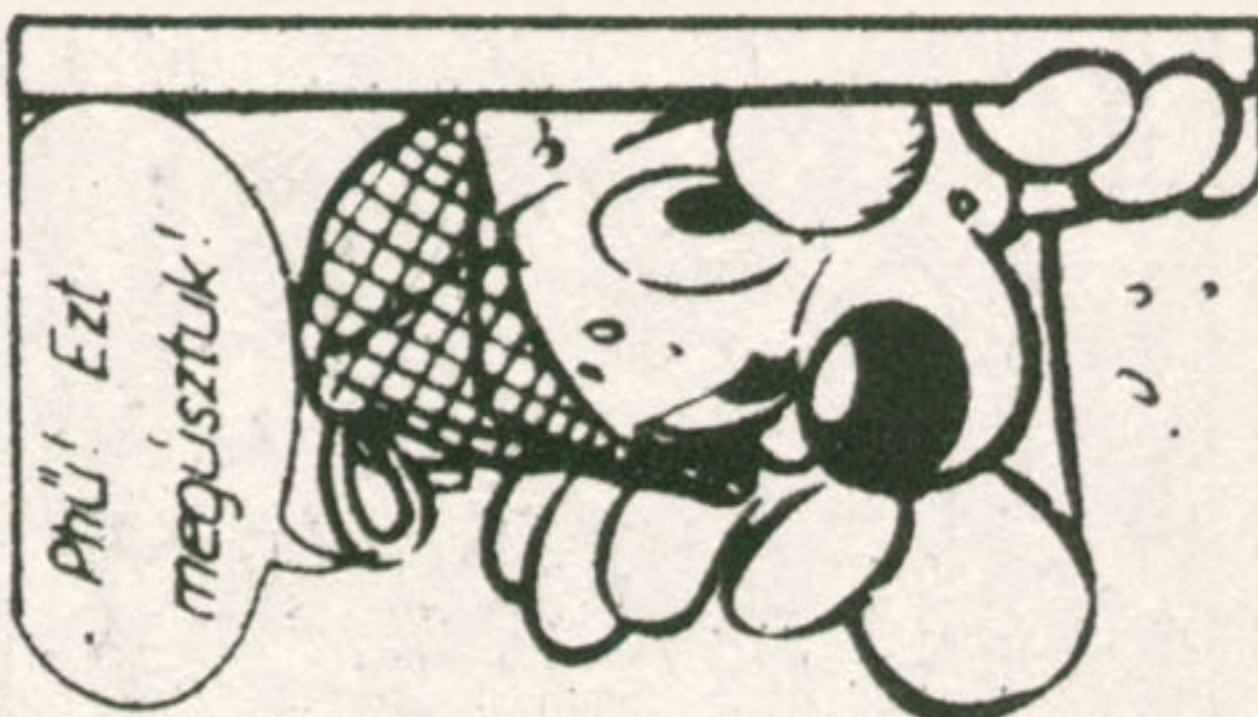
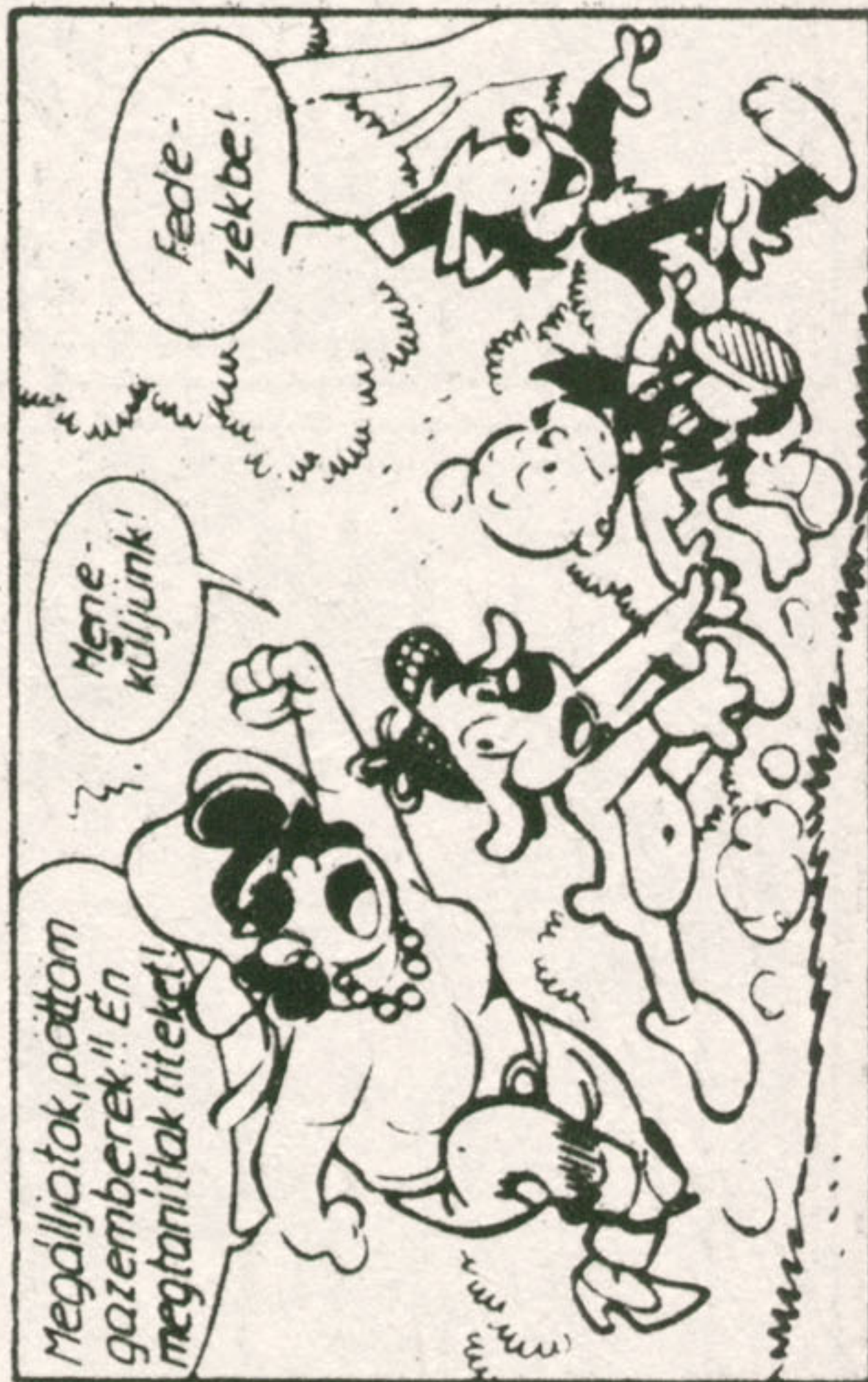
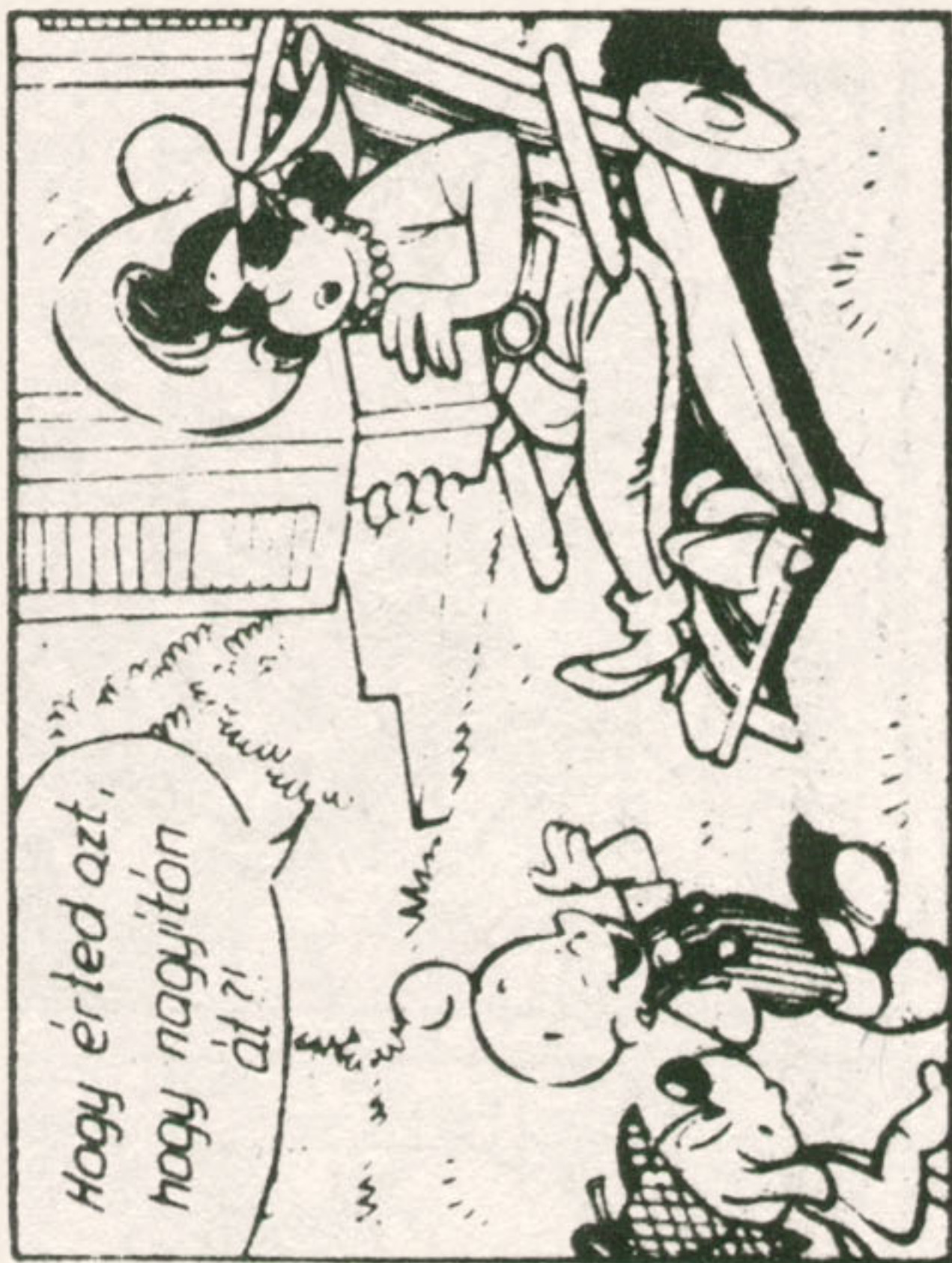
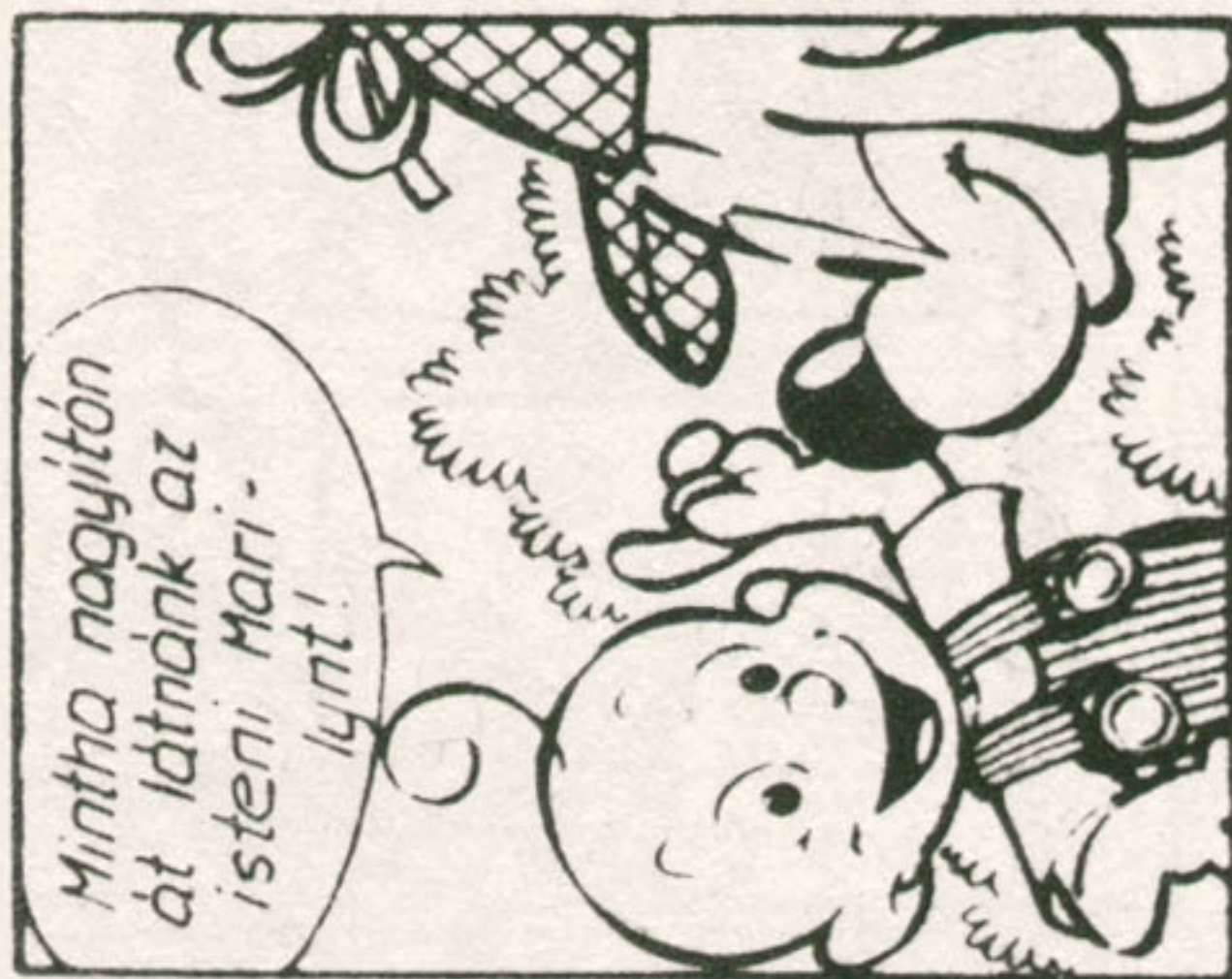
Worthless

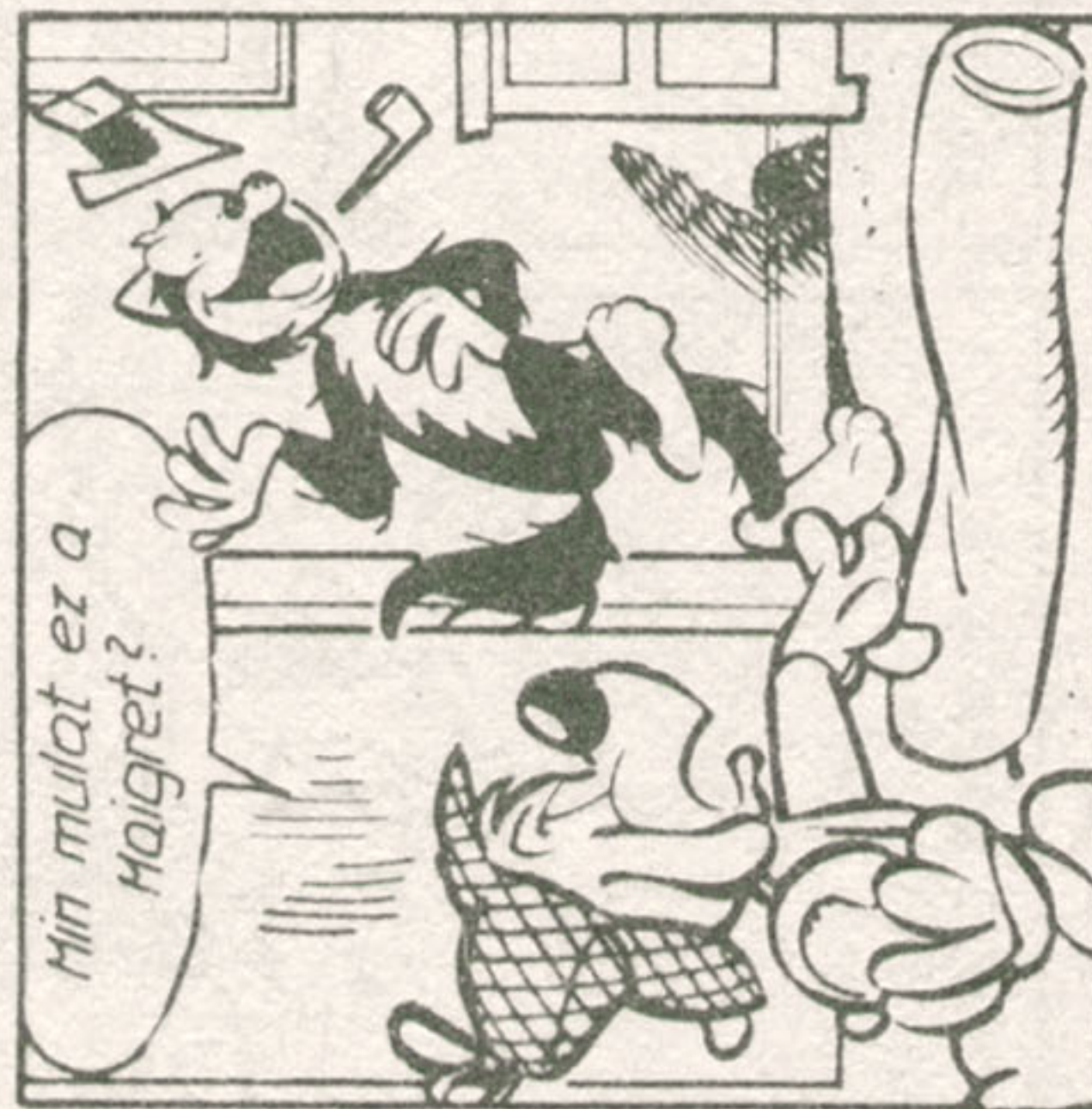
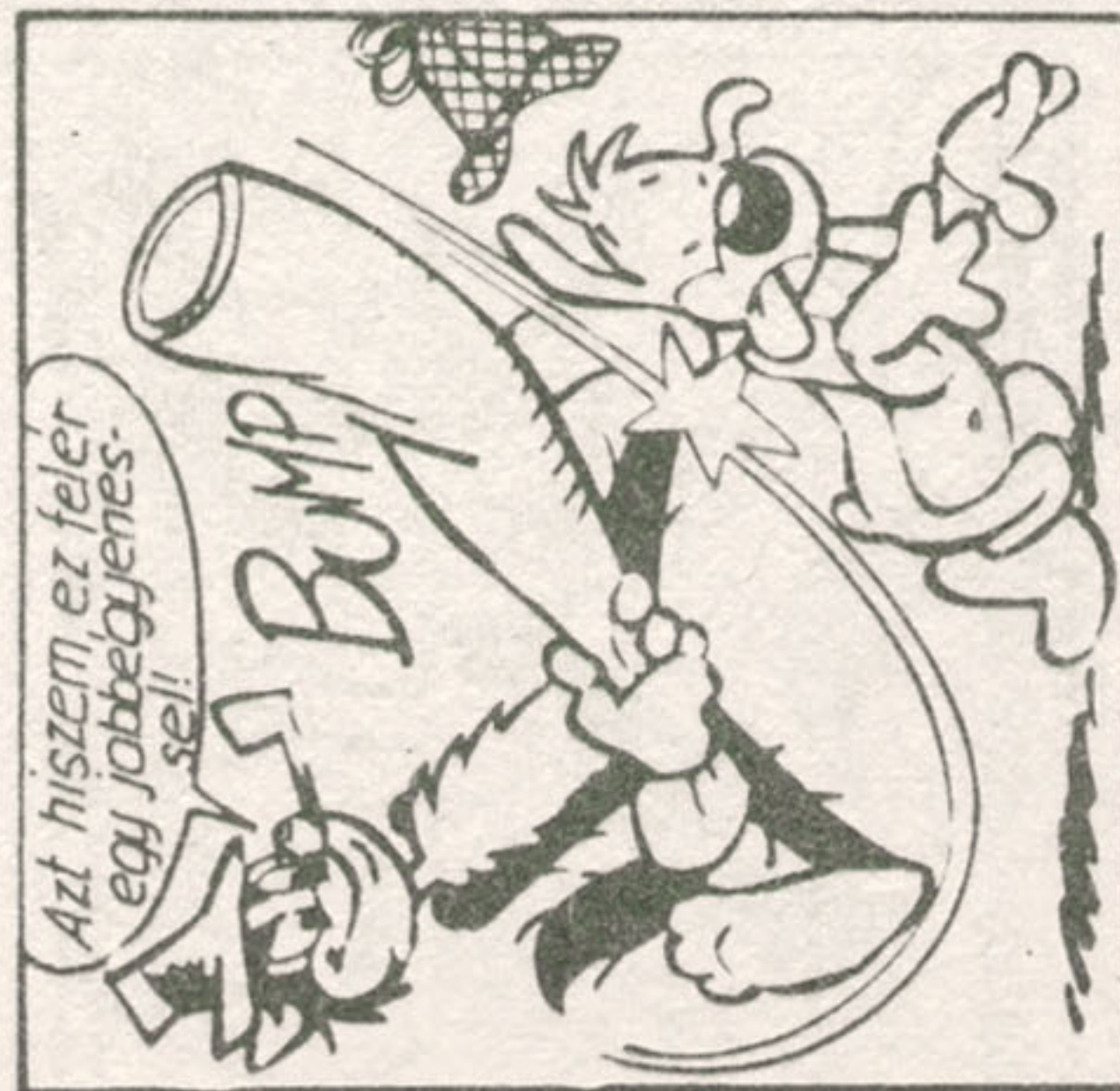
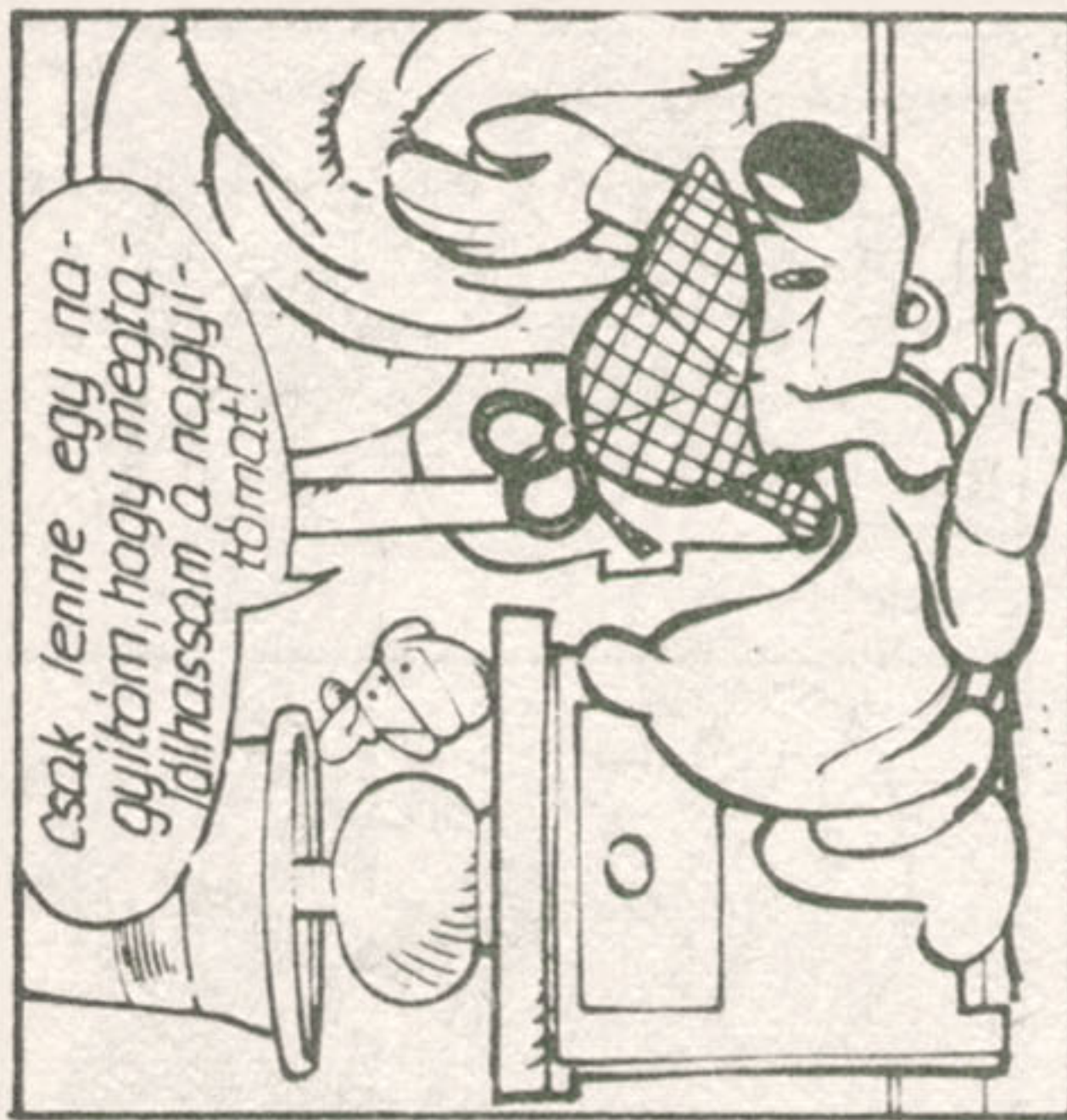
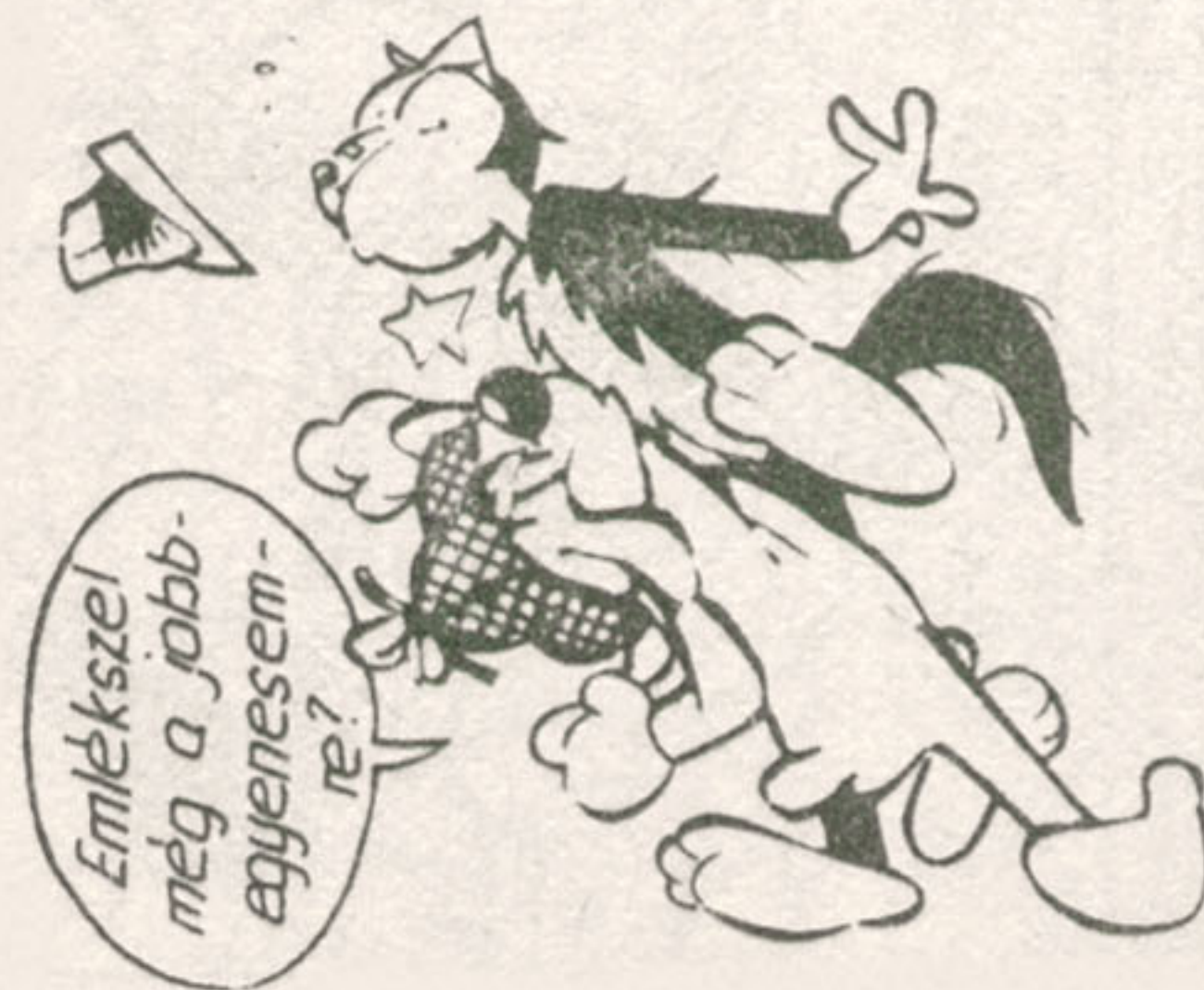

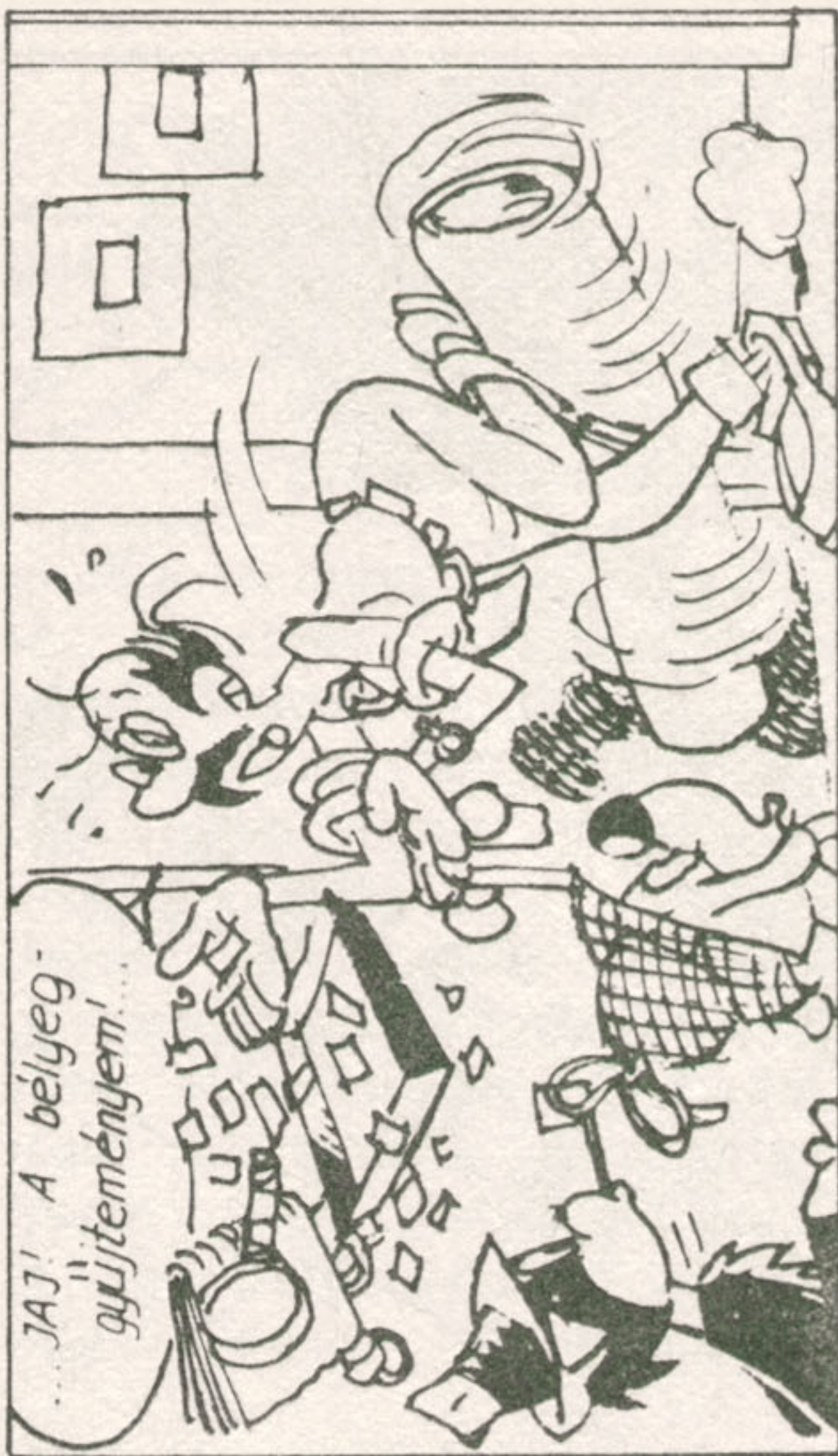

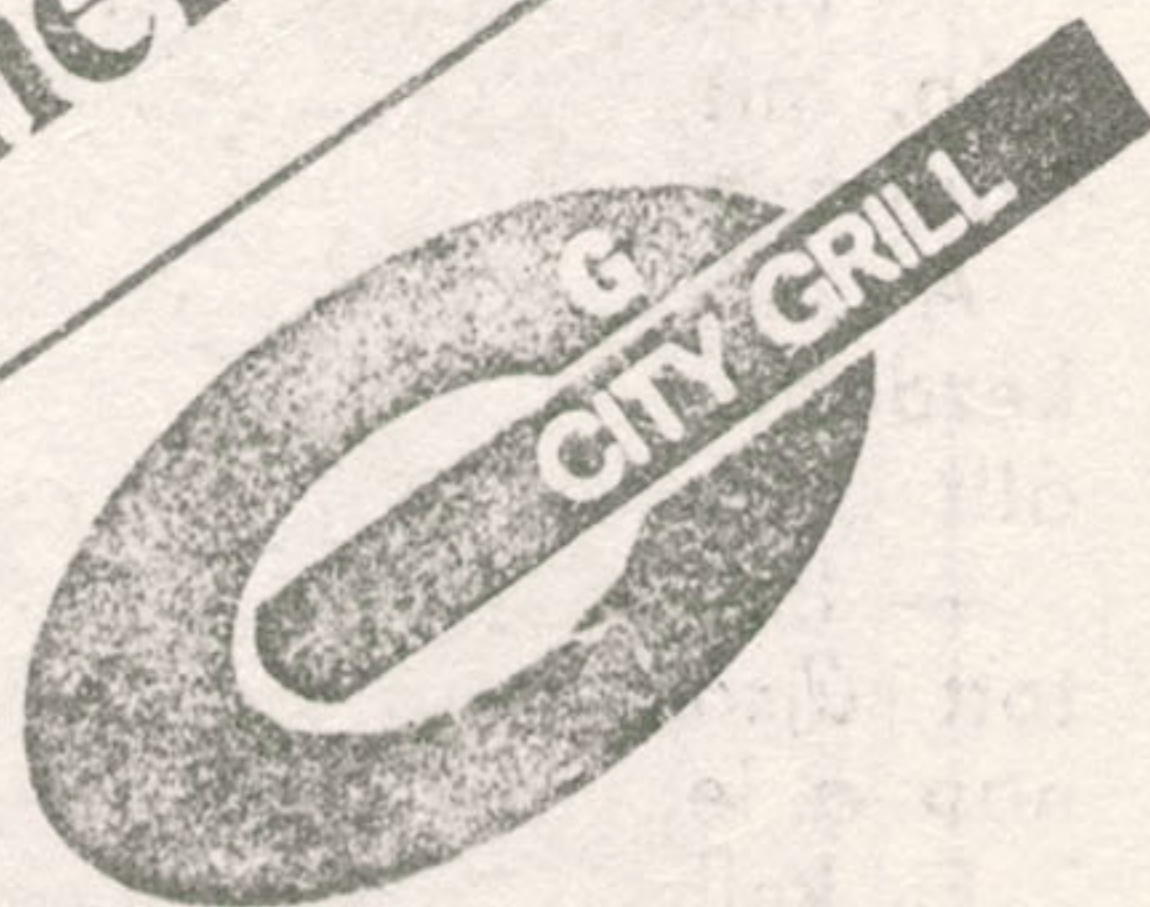

CSIRKEFALATOK

**Há erre harapsz,
ennél maradsz!**

Az a dolgos két kezünk...

— Na — mondta Lejtmeneti tanár úr, még mielőtt kitört volna a szüret —, azt szeretném én látni, hogy valamelyiktek nem végez közhasznú munkát az ősszel...

Legott leszögeztük egymás közt, hogy a mezőgazdaságot ezúttal előzékenyen mellőzni fogjuk. Hazánk gazdasági helyzete nem olyan, hogy még egy betakarításon át elviselje áldásos ténykedésünket.

Hanem majd odahaza adunk az őszi munkának, hogy mindenki belesápad...

Na, úgy szeptember vége felé aztán össze is trombitáltam az összes idiótát, hadd lássuk, mivel állhatunk Lejtmeneti iszonytató színe elé.

— Hadd hallom, málé Sundán, mit tettél a közhaszonért odahaza?

A málé legott fennhéjázni kezdett, holott fene rosszul állt neki.

— Én, kérlek, egy félbehajtott újság segítségével egész nap a legyeket csapdostam.

El kellett képednem.

— Oda ne rohaniak, volt nálatok odahaza légy?

— Egy szál sem. De ez engem nem tarthatott vissza. Észmei legyeket csapdostam.

Kezdtém érezni, hogy szőnyegpofozás lesz a vége, minden porcikám ökölbe szorult eme baromság hallatán.

— Na, és eredménnyel jártál? — fogtam vissza gerjedelmemet.

— De még mennyire. Le-csaptam a falról egy múlt századbeli ingaórát, a polcról pedig két porcelán pásztorleánykát.

— Marha ügyes vagy, málé Sundán — csikorgattam a fogaimat. — Valóságos kis szemefénye a jobb sorsra érdemes szüleidnek. Hát te, dagadt Triznyai?

— Én csudákat tettem — villogott ez a pacni. — Fogtam egy nagy gilisztát, rátettem a konyhasztra, és furulyáztam neki. Gondoltam, betanulunk egy kígyóbűvölő számot.

— Na, és táncolt?

— Inkább sikított.

— A kukac?

— A mamám.

— A furulyádtól?

— A kukactól. Kígyónak nézte.

— Hát te, cseles Nátrádi?

— Én nagyon fontos őszi munkát végeztem. Előszedtem a karácsonyfadíszeket.

Megfordult velem a világ. Másodpercek alatt több ízben.

— De hiszen az téli munka!

— Istenem, egy kicsit előre dolgoztam. De télen majd elrakom a nyári úszógatyámat, és akkor egálba kerülök.

— Na és te, szeplős Májer?

— Én felolvastam a verseimet a könnyező pálmának.

Zutty. Ez már tőlük is mélyütés volt. Minden eresztékemből kiszaladt a levegő, és csak hápogni tudtam.

— Mi... mi... mi az isten csudájának?

— Tudományosan bizonyított tény, hogy a növényekkel beszélgetni kell, és attól gyorsabban fejlődnek. Ezért felolvastam a verseimet a könnyező pálmának.

— Na, és gyorsabban fejlődött?

— Nem.

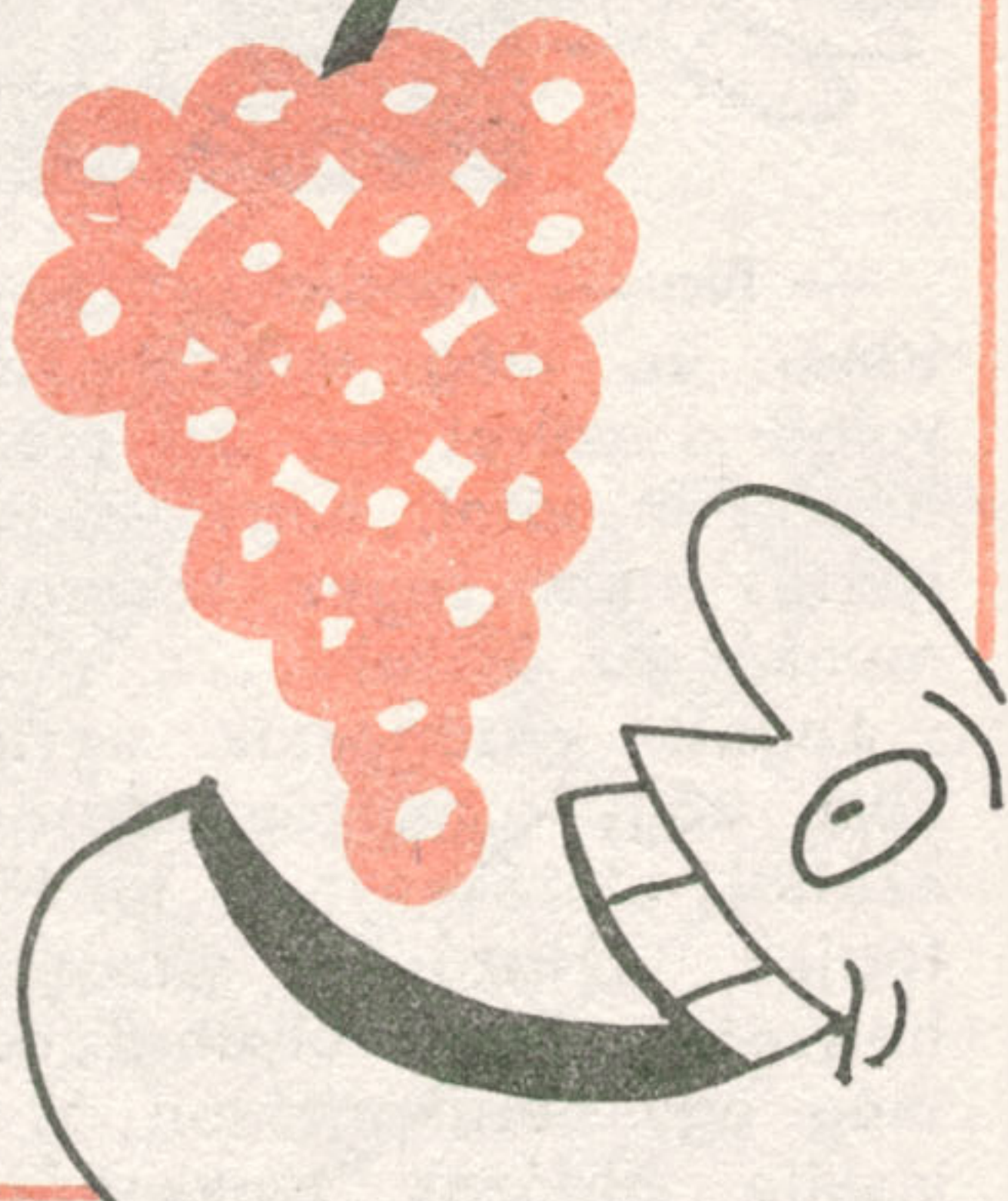
— Hát mit csinált?

— Csak állt, és könnyezett.

Meg tudtam érteni. A társaságot ezek után pillanatok alatt lekoptattam, majd felkerestem a szeplős Májerék pálmáját.

Ne könnyezzen egyedül...

SZÜRET

(Enciklopédia mindazoknak, akik még nem részesedtek a mezőgazdasági munka örömeiből)

BUSZÓZÁS: a helyváltoztatás azon módja, amelynél nincs mód helyváltoztatásra — tekintve, hogy hely sincs. Ezúton történik a szüretelők munkába szállítása és előkészítése. (Lásd: „Használat előtt felrázandó!”)

MUNKA: azzal kezdődik, hogy mindenki lepakolja egy biztos helyre a cuccát. Biztos helynek azért nevezik, mert haza készülődvén biztos, hogy

nem fogja megtalálni az illető.

Ezután megkezdődik a szőlő szedése. A tanár pogány sámán-módszerrel próbál nagyobb teljesítményre ösztönözni: rovásírással. Azaz, ahány teli vödörrel a közös konténerbe öntesz, annyi rovást húz a noteszébe, s akinek kevés a rovása, annak sok lesz a rovásán.

ÉGHAJLAT: igaz, hogy reggel a szőlőtábla fagyos fogadtatásban részesíti a szüretelőket, de vigasztaljon mindenkit az, hogy délben már akkora lesz a forróság, hogy a téesz a MÉH-hel közösen ronggyűjtő heteket rendezhet a levetett és elhagyott ruhadarabokból.

ÜZEMI BALESET: az ellenállóbb fűrtök leválasztása kés-sel, bicskával, ollóval történik. Valamint a kevésbé ellenálló ujjaké. (Almaszedésnél gyakran tűnik balesetnek az olyan fizikai fogalmak érzékletes bemutatása, mint a gravitáció, szabadesés, bár az oszifő szerint nem szabad az esés.) ... Ilyenkor riccs-reccs, ripsz-ropsz, gipsz-kapsz.

DOBÁLÓZÁS: szüreti sport a szőlőfűrt jó aerodinamikai tulajdonságaira alapozva. Pontot érő dobásnak számít, ha

megszólal a találatjelző (típustól függően: „Jajj!”, „Jujj!” „Ki az a... !!!”). Bizonyos számú pontot be lehet váltani egy osztályfőnöki intőre. A bíró ezt a következő szavakkal jelzi előre: „Van még egy dobásod!”

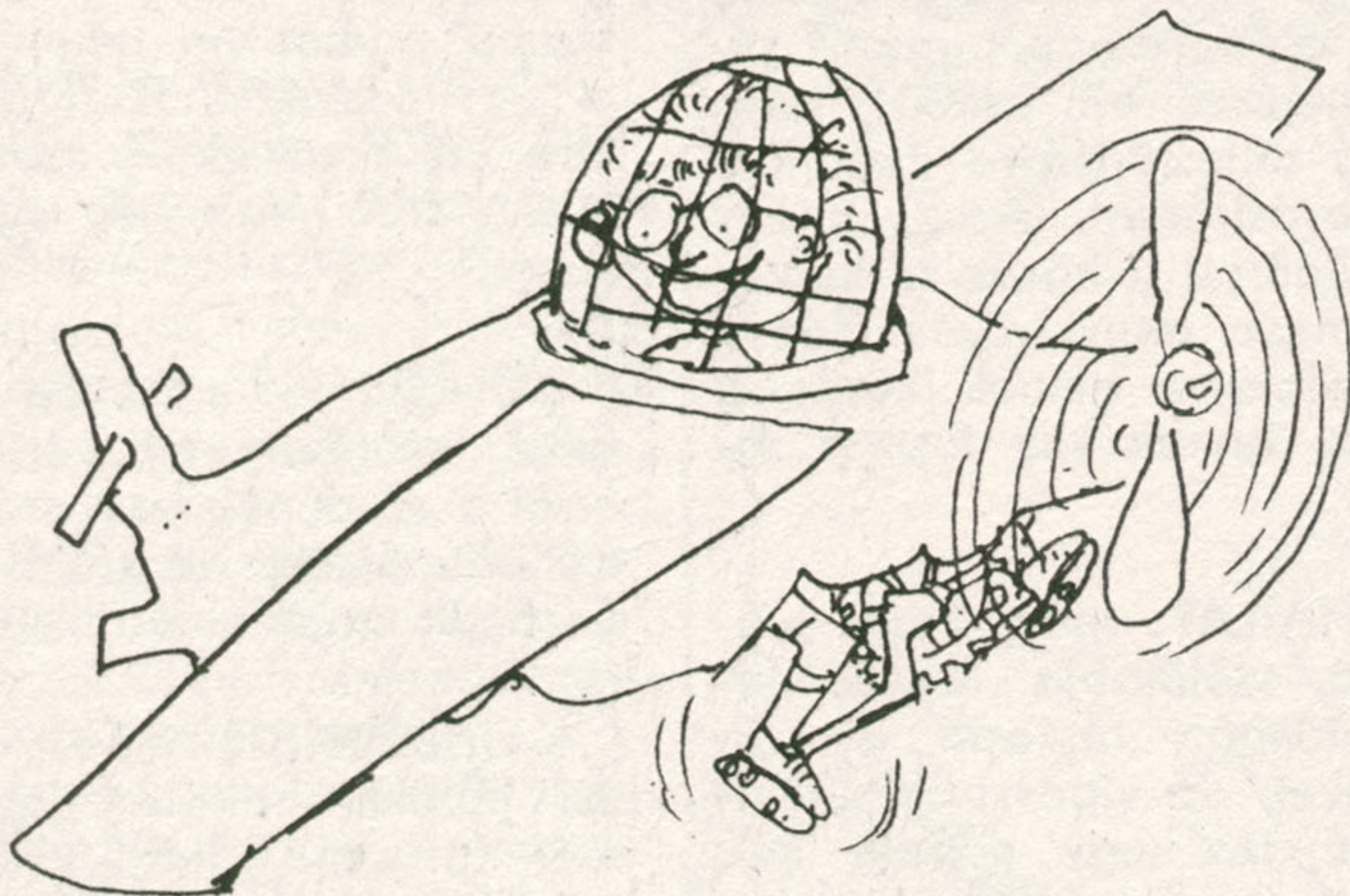
BÖNGE: a mesebeli szőlő szőlő: szőlóban marad el, de erről a szedőnek nem szól, ám az ellenőrzést végző tsz-dolgozónak azonnal árulkodik.

KAJASZÜNET: mivel szőlővel jóllakni tiltott dopping-szer (alkalmas helyi világcsúcsot lehet futni a hatása alatt), a kísérő tanár engedélyez negyed órát evésre. Ez olyan negyed óra, amely fél óra múltán arra indítja a tanárt, hogy „még legfeljebb öt perc”-et engedélyezzen, s ezen hathatós intézkedése folytán háromnegyed óra múlva már valóban csak (további) negyed óráig tart.

Mindez több évi tapasztalatom, és kövidinka legyen, ha nem így van. S ha néhol bardakának tűnne, az azért van, mert az élet nem mindig mazsola. Néha sárfehér is. (Különösen, ha agyagos talajon kell eső után szüretelni.)

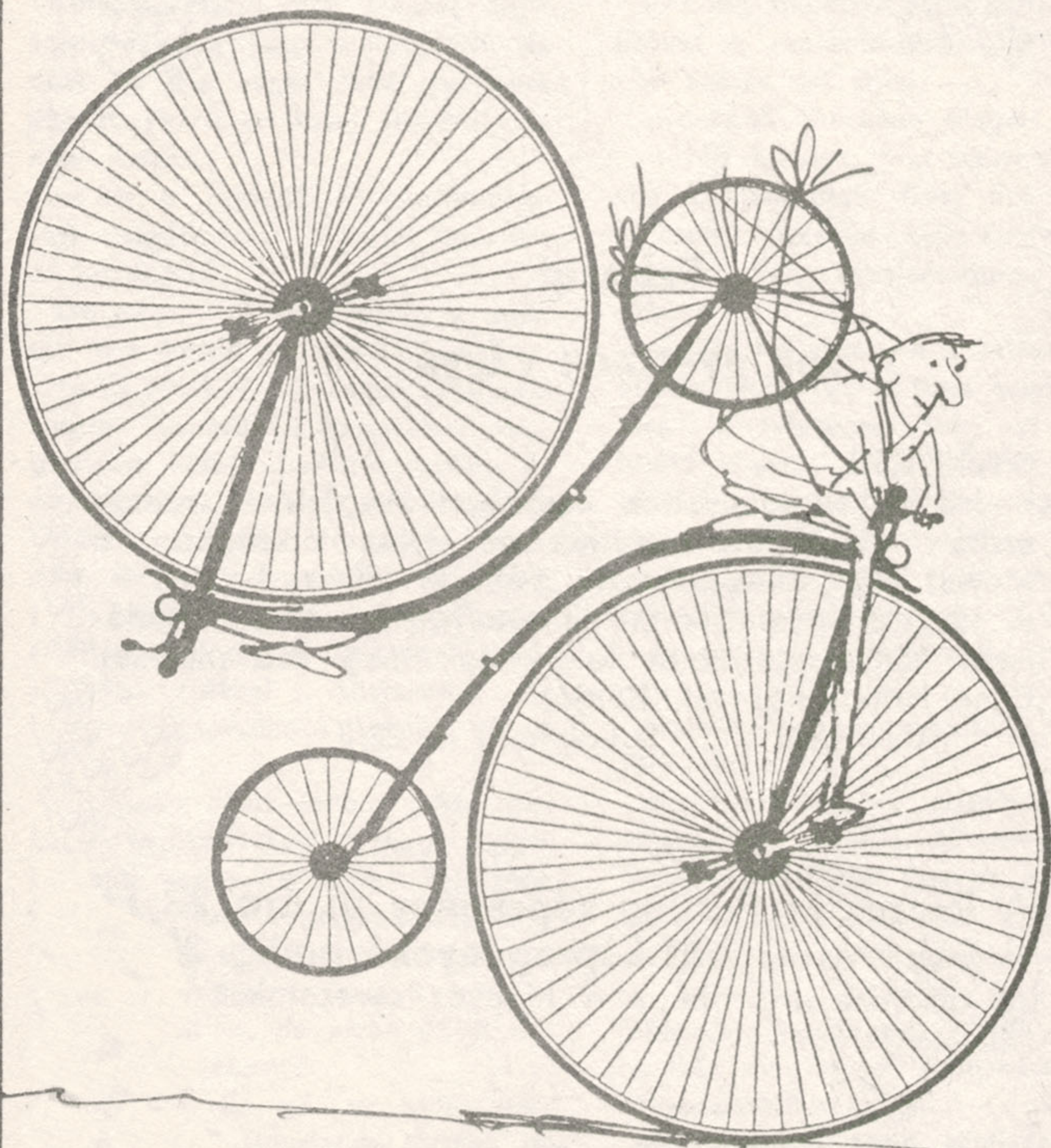
Balogh Lajos,
Kiskunmajsa

Barkácsmester

— A célnál találkozunk...

Pótbicaj

DALLOS

BOBÓ

Góliát

**Teljesül
sok gyermek vágya!**

GYEREKEK!

Kedvenc képregényeitek **korábban megjelent számait** ezután **olcsóbban árusítják** az egész országban a **Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat könyvesboltjai.**

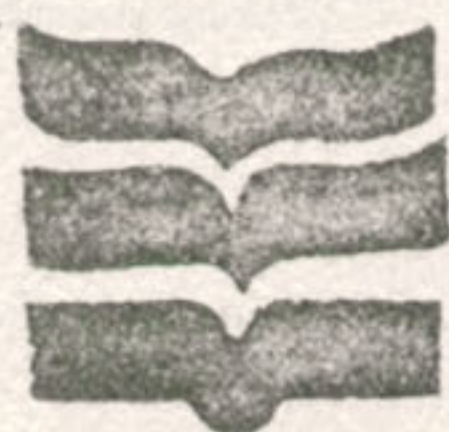
A fővárosi gyerekek a könyvterjesztő vállalat budapesti könyvesboltjában találhatják meg kedvenceiket.

Címe: Hobbi Könyvek Boltja,

Budapest XIII., Sallai Imre u. 22/B

**A Rózsaszín Párduc képregény új ára 23 Ft,
a Bobó és Góliát képregényeké pedig 20 Ft.**

Jó alkalom arra, hogy a hiányos sorozatokat kiegészítsétek!

**Művelt Nép
Könyvterjesztő
Vállalat**

A portás

Letenye bácsi már megint azon kapta magát, hogy elbóbiskolt, és csak az óra végét jelző csengőre ébredt. Fel akart kelni székéről, de nem tudott.

— Mi a lőtüdő? — morfondírozott magában. — Megint rám tört a lumbágó?

De nem, csak egyszerűen a szék-től nem tudott szabadulni.

— Ó, ezek a növendék ördögök, megint kibabráltak velem! — mér-gelődött. Felállt (székkel együtt), és elindult az igazgató szobája felé. Útközben közröhej tárgyává képződött. Belépett a szobába, az igazgató hellyel kínálta, de megköszönte, hogy nincs rá szüksége, saját személyi székkel közlekedik. Az igazgató csodálkozó arccal nézett rá.

— Éppen ezért jöttem. Már nem bírom tovább! Még jó, hogy reggel a benti nadrágom vettem fel, most mehetnék haza ragadós fenékkal.

— Bocsánat, Letenye bácsi — mondta gyanúsan remegő hangon az igazgató —, de olyan üdítő látvány így székestül.

— Jó, jó, de már az oldószereim is elfogyott, annyiszor történt ez meg velem. Ezentúl gondos elővigyázatossággal fogok mindenhova leülni.

— Az jó lesz — kuncogott még mindig az igazgató.

— Csak tudnám, hogy kapjam el azokat a ragasztóművészeket?

— Tessék őrt állni.

— Inkább őrt kéne ülnöm!

— Mit tehetek, hisz annyi gyerek van az iskolában. Csak azt tudom javasolni, figyelni kell őket valahonnan, és alkalomadtán fülön csípni!

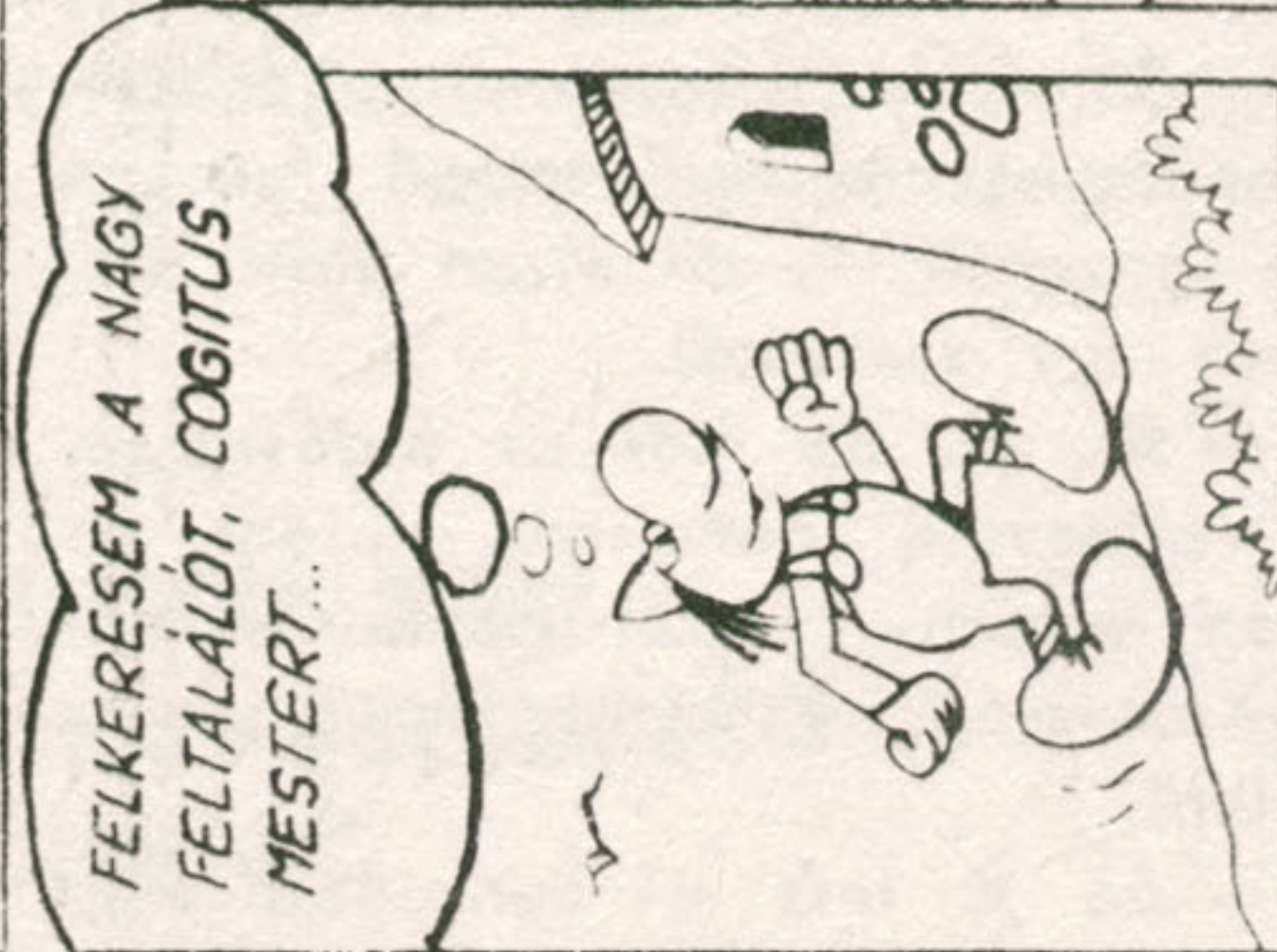
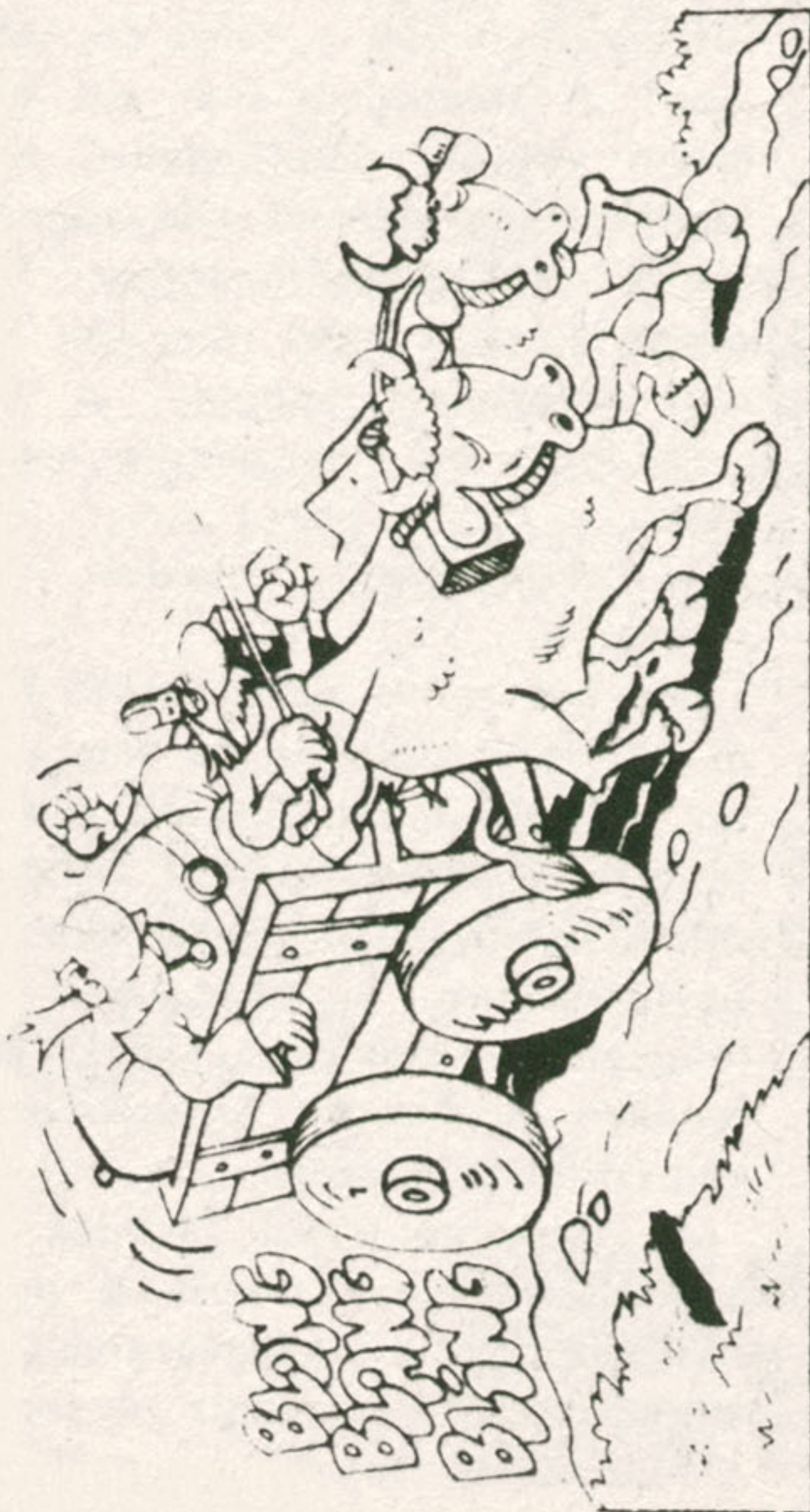
— Na, ha elkapom a tettest, azt hiszem, nemcsak a fülét csipkedem meg! A feleségem már azt hiszi, idióta vagyok, hogy minden héten legalább egyszer fél kiló ragasztót viszek haza a nadrágomban. Néha olyan furcsán néz rám, én meg csak szégyellem magam.

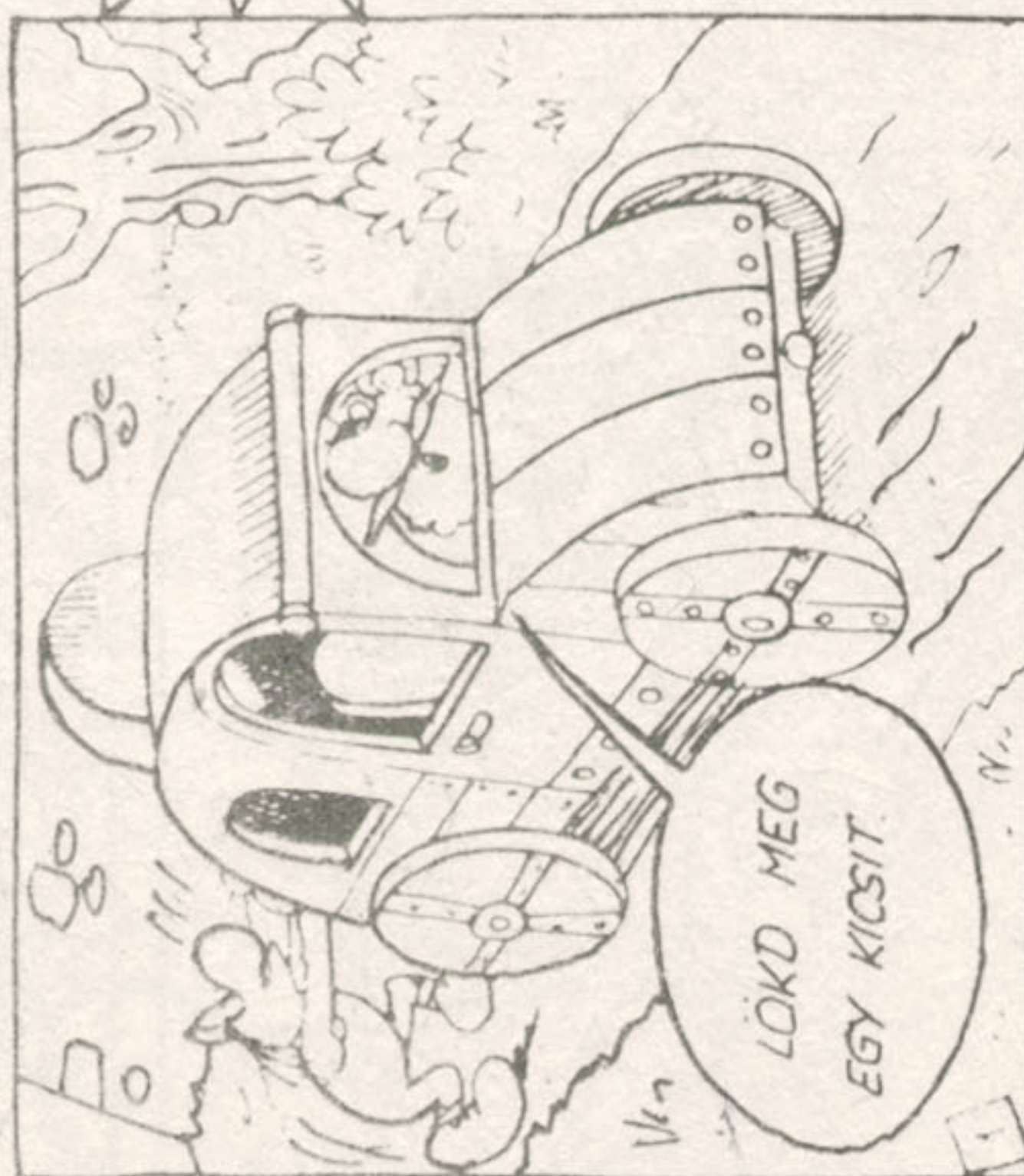
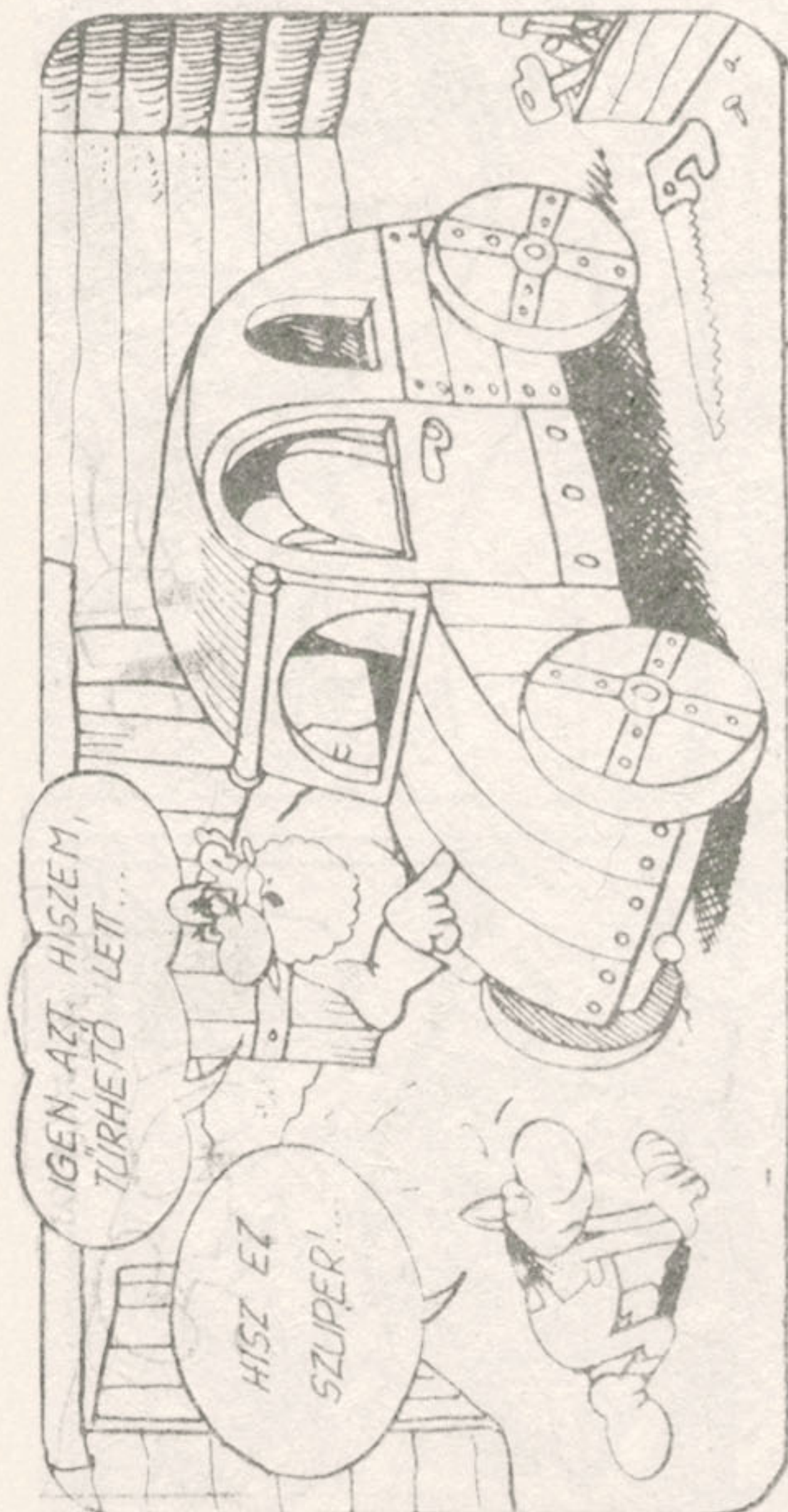
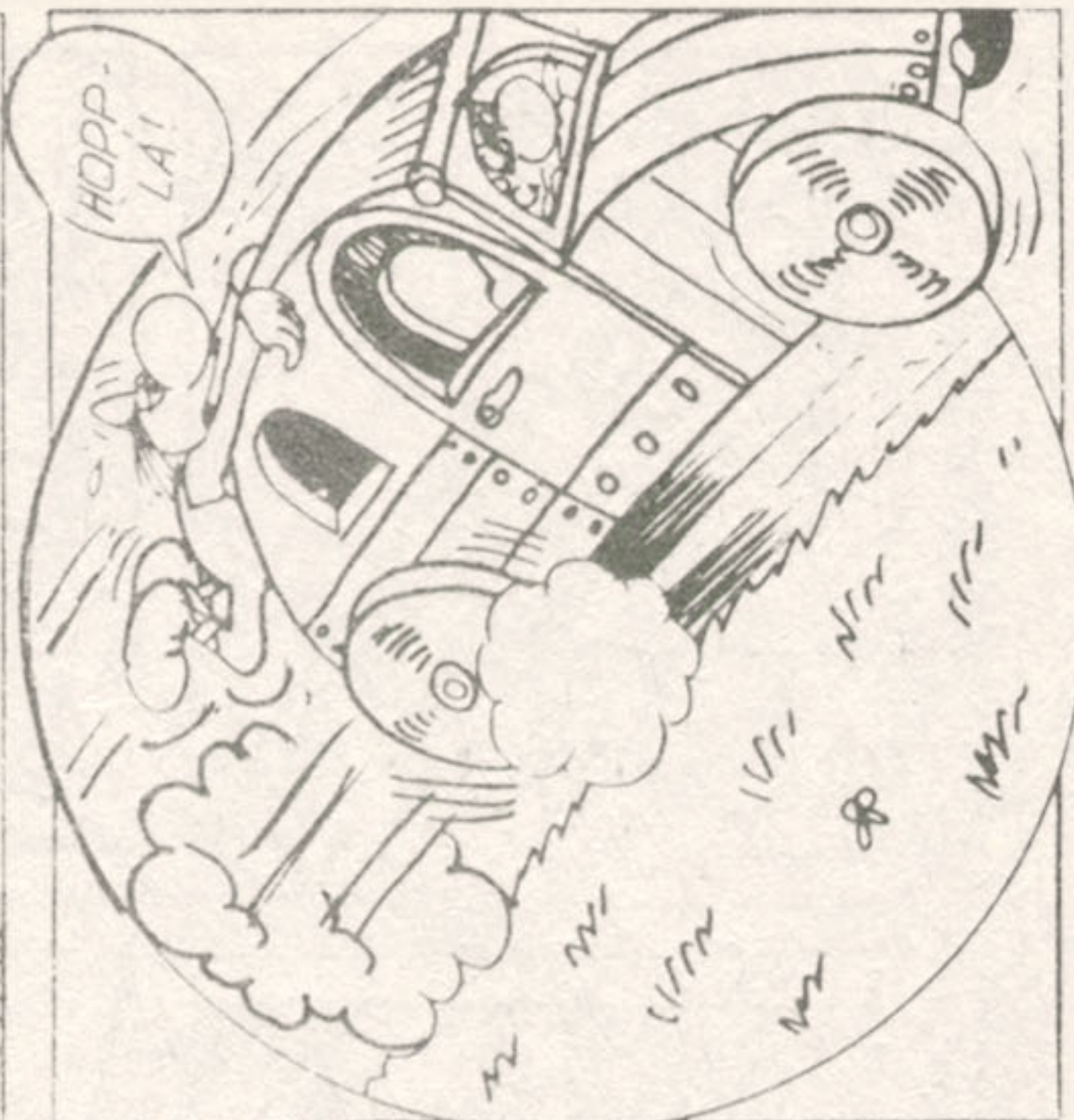
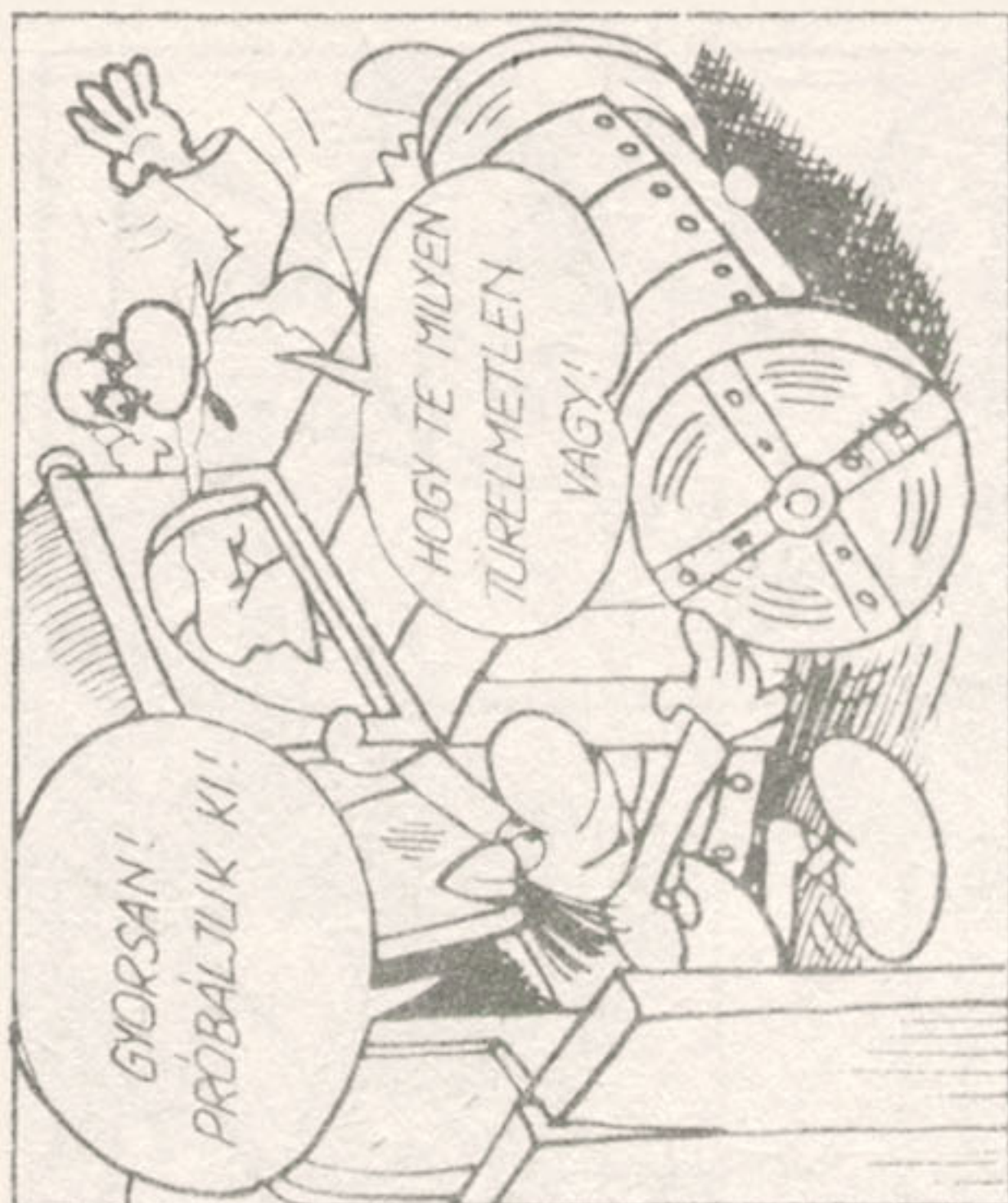
Az igazgató még mindig mosolygott.

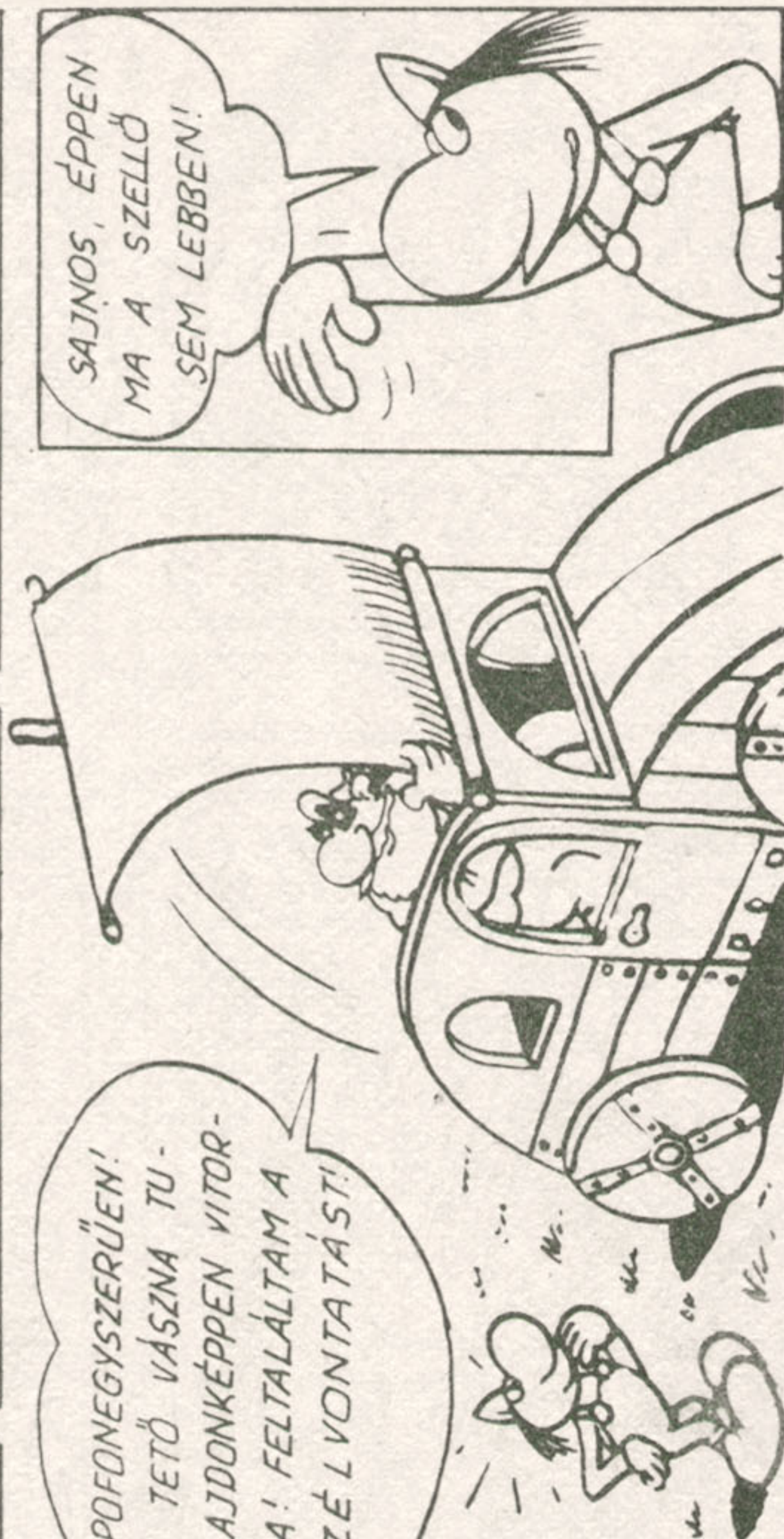
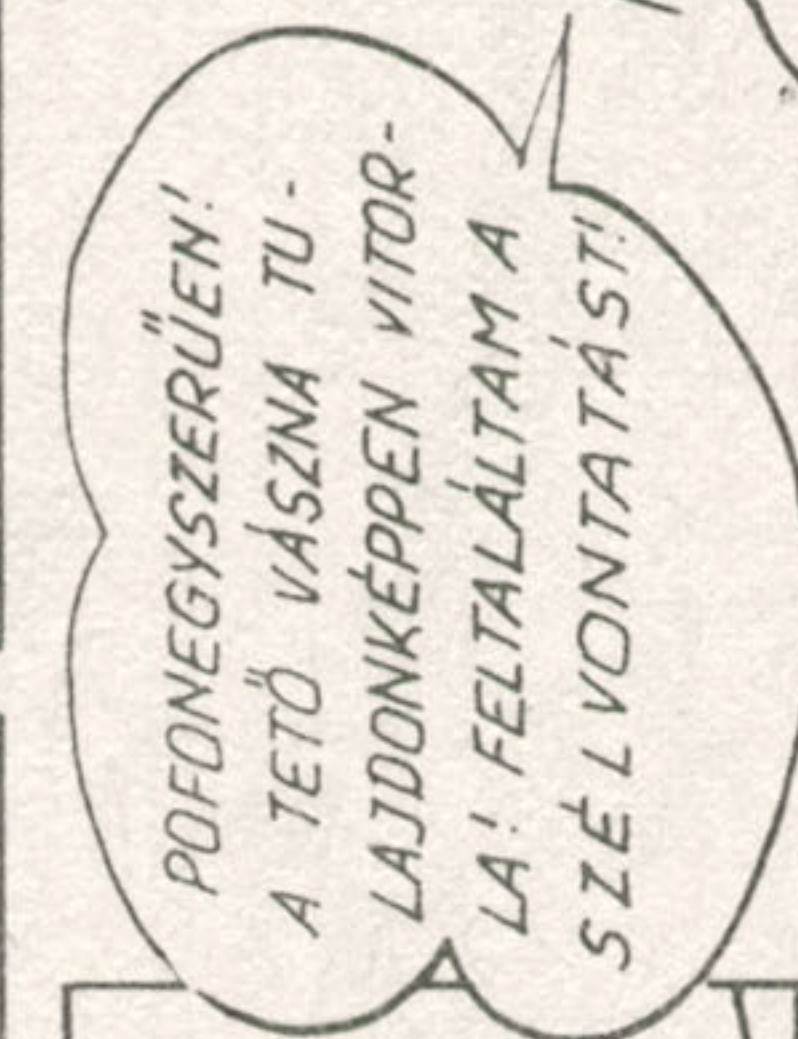
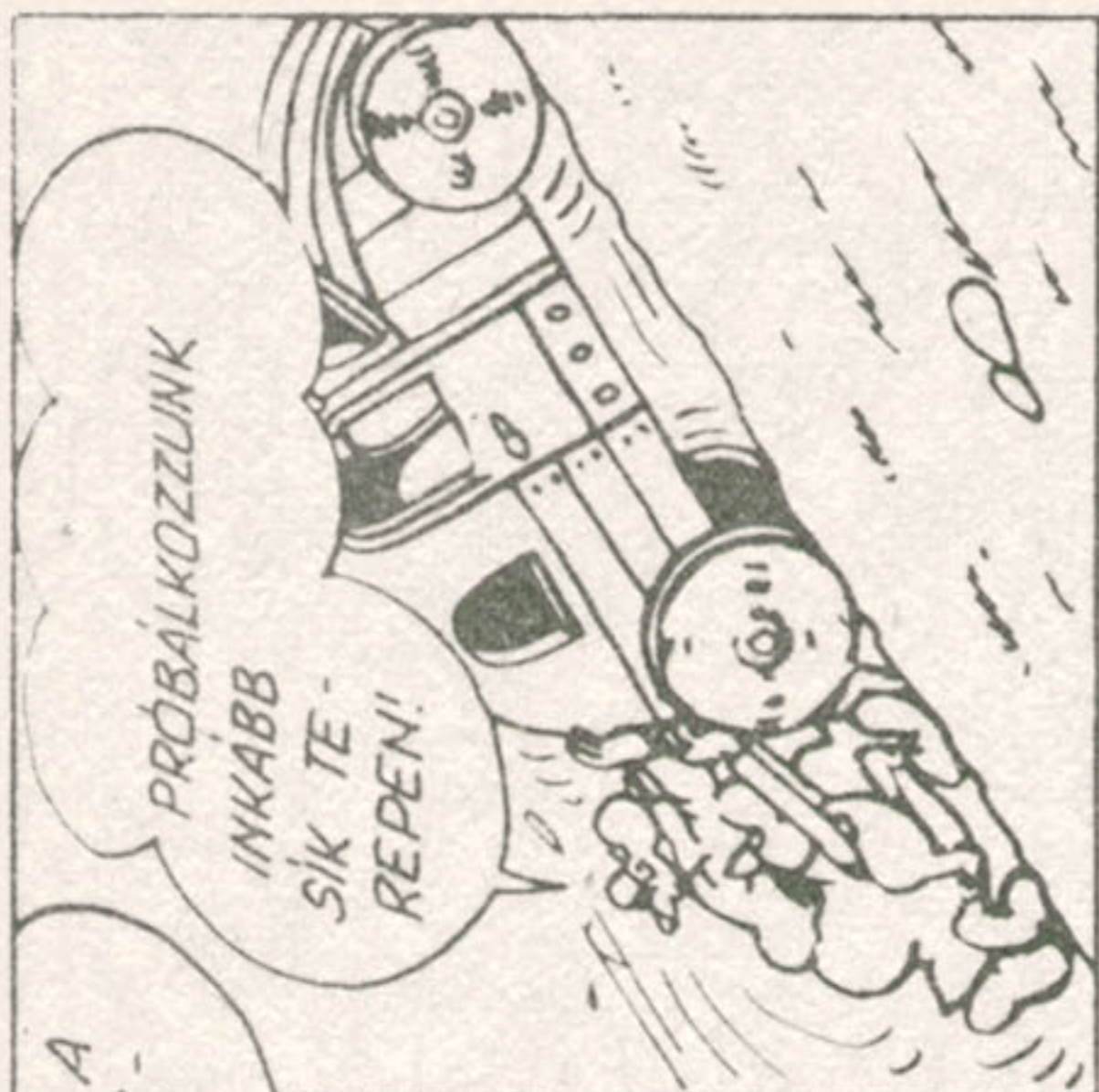
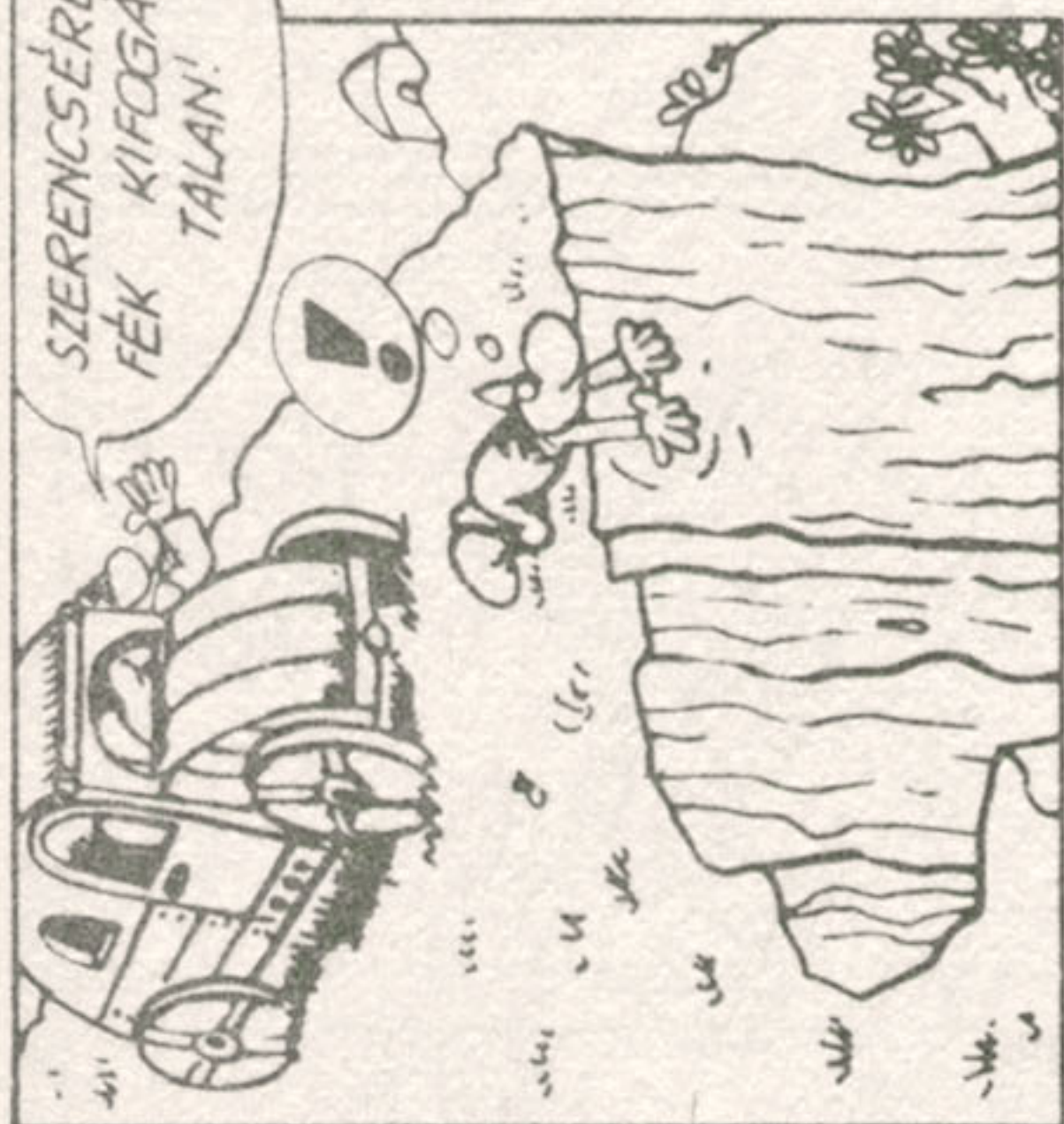
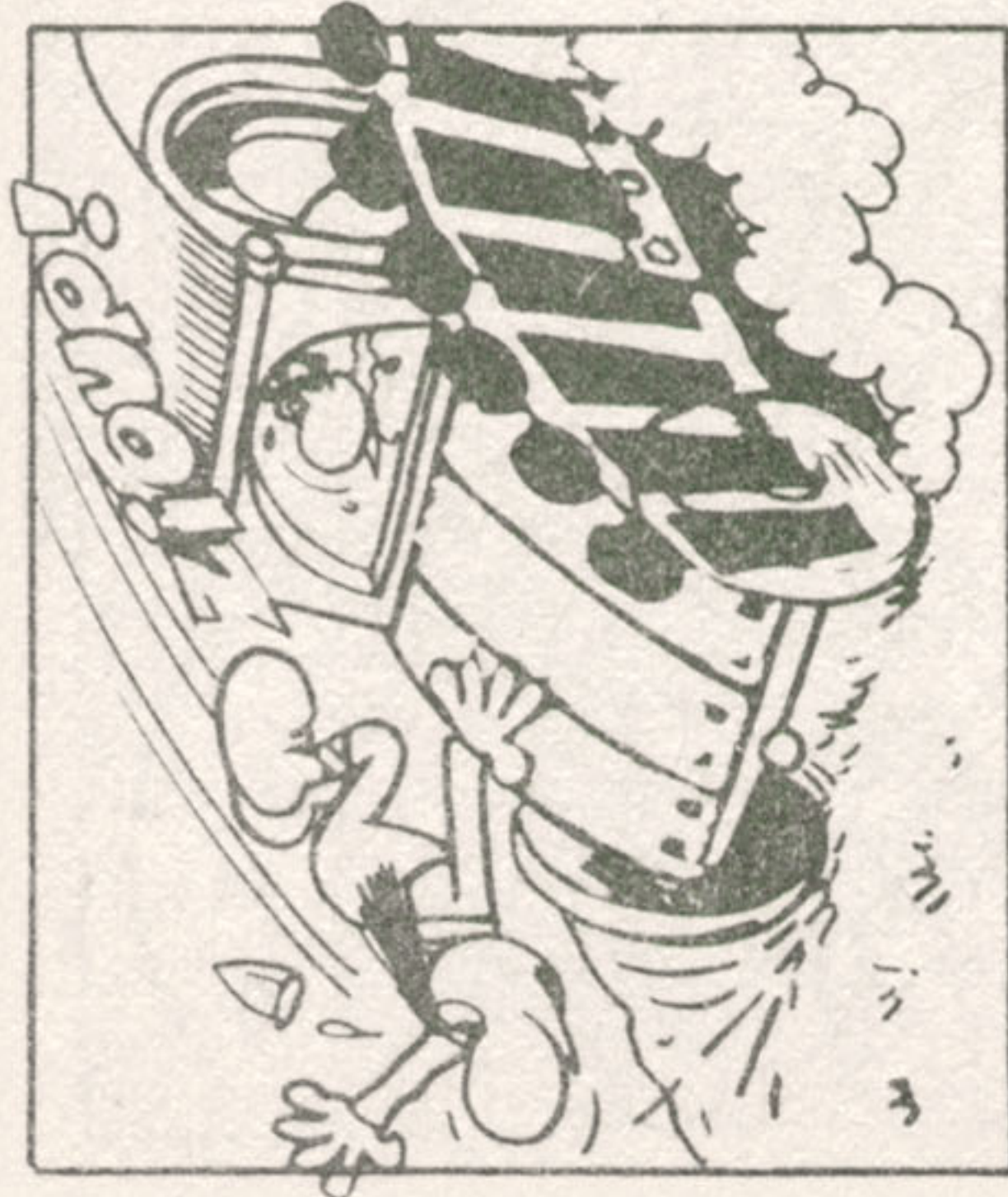
— Szövetkezzen valakivel, úgy könnyebb.

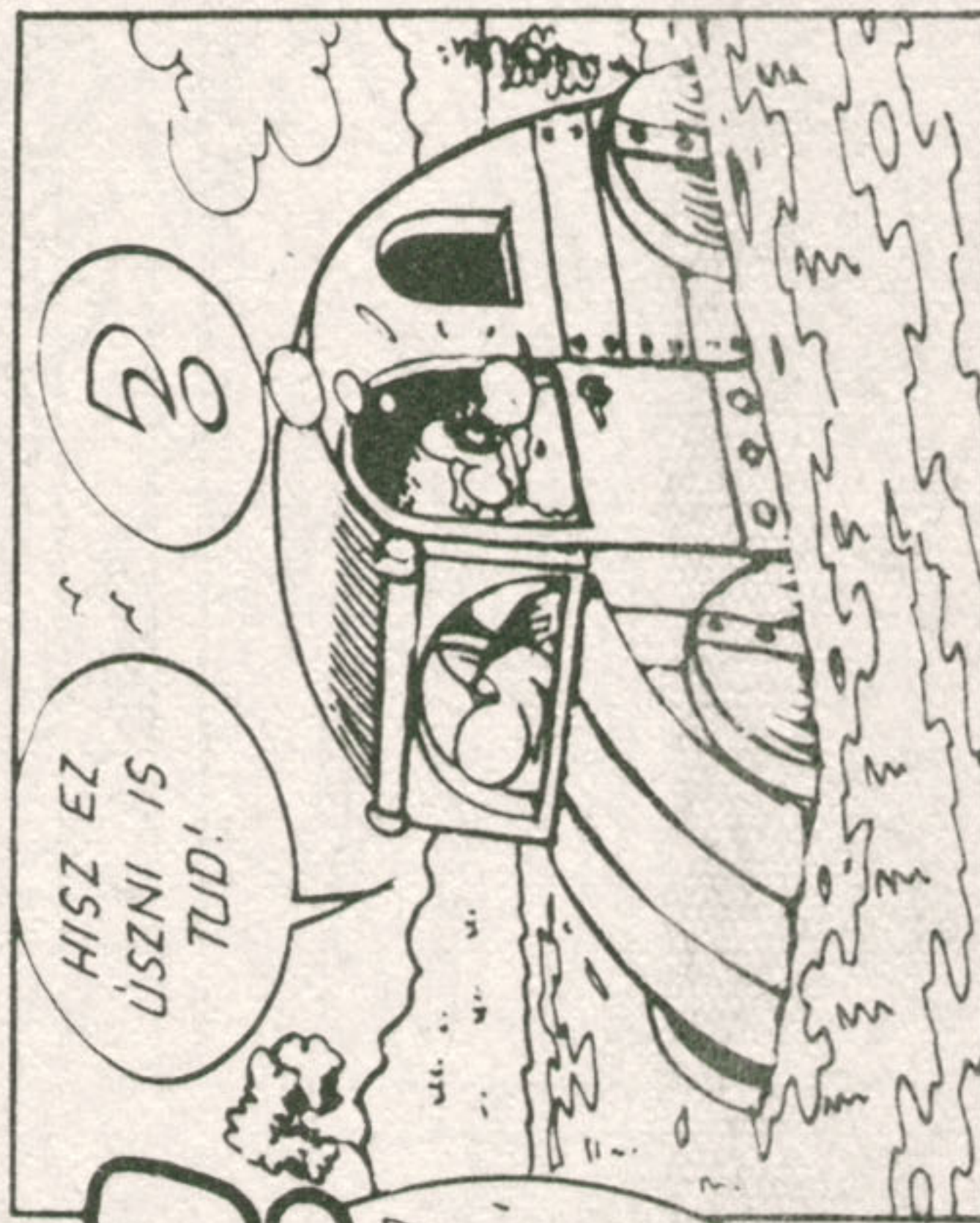
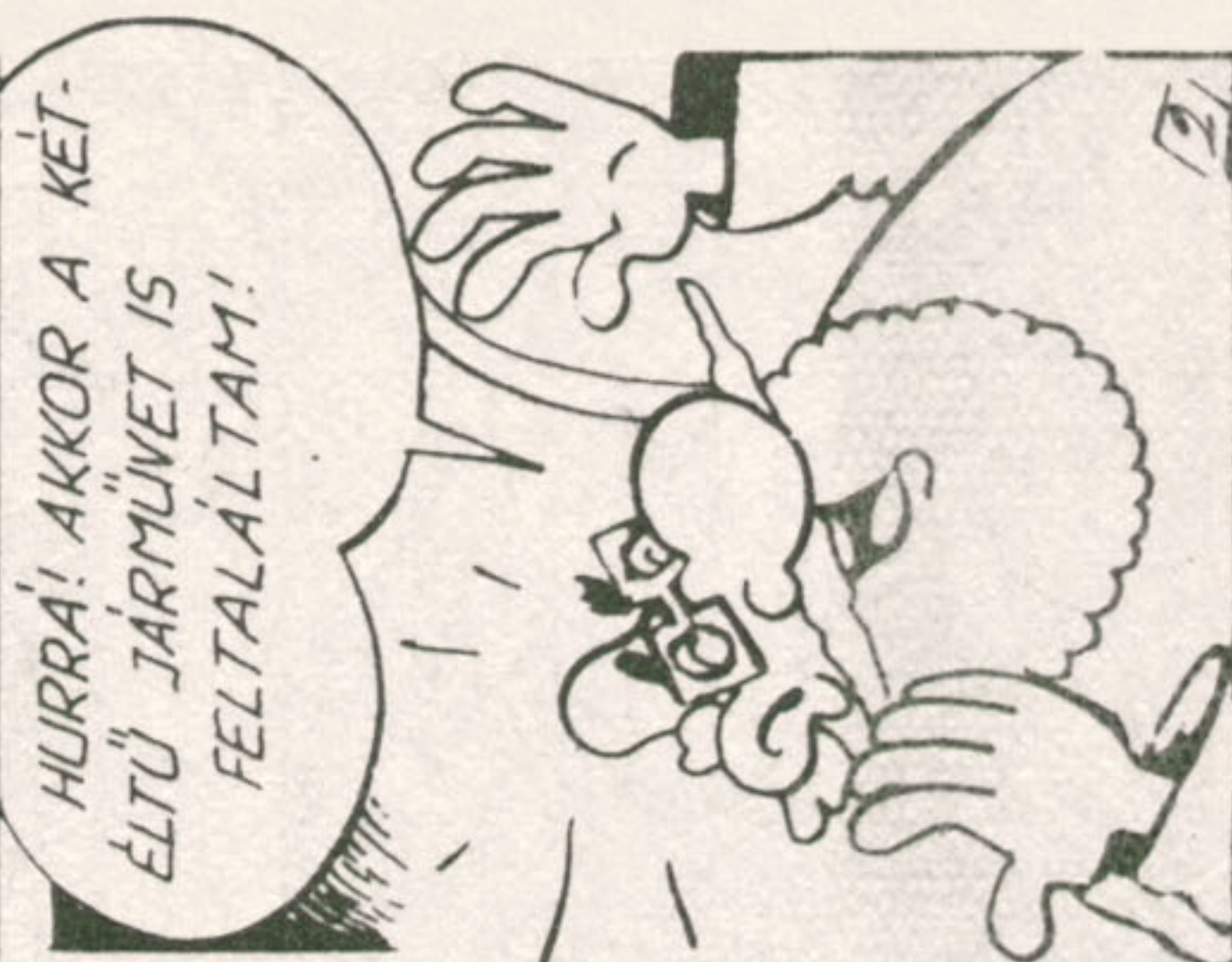
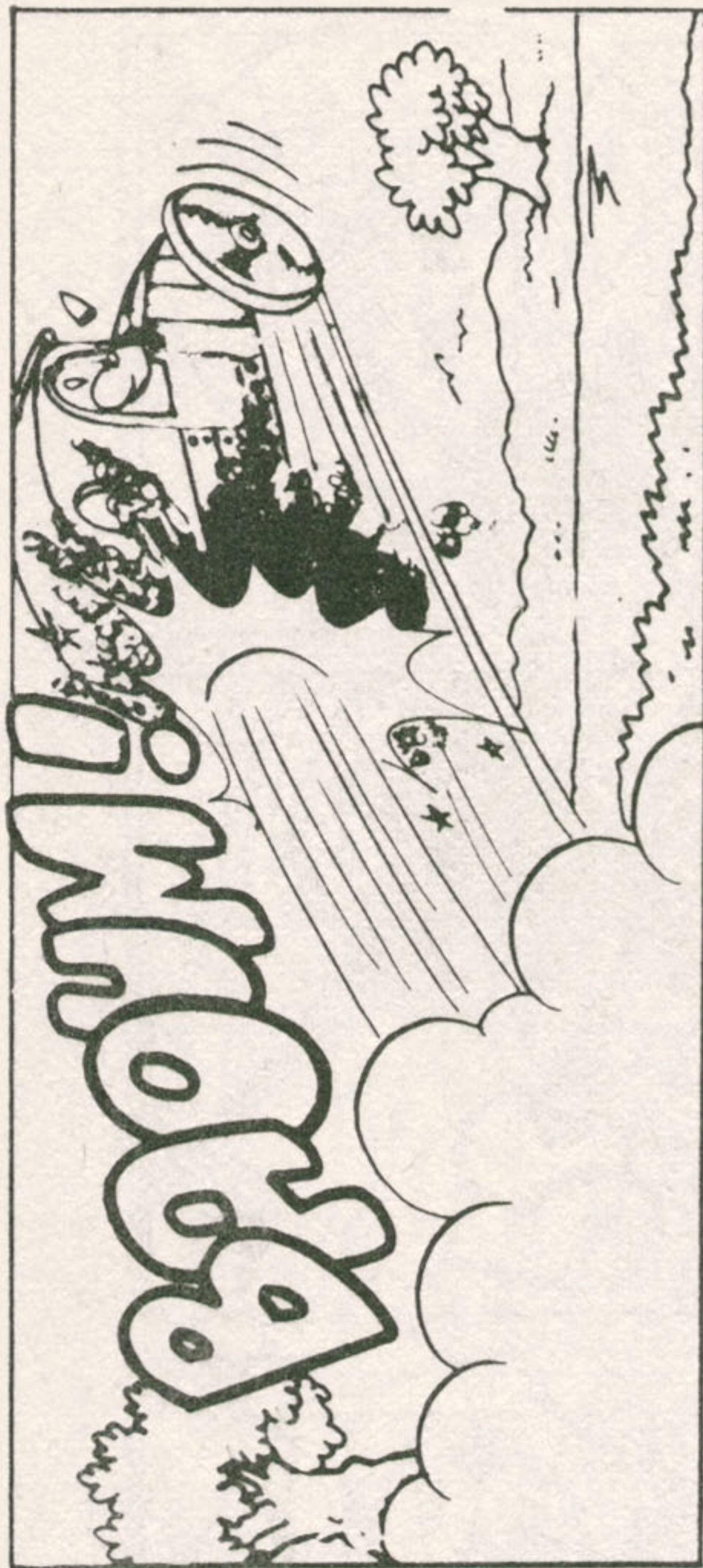
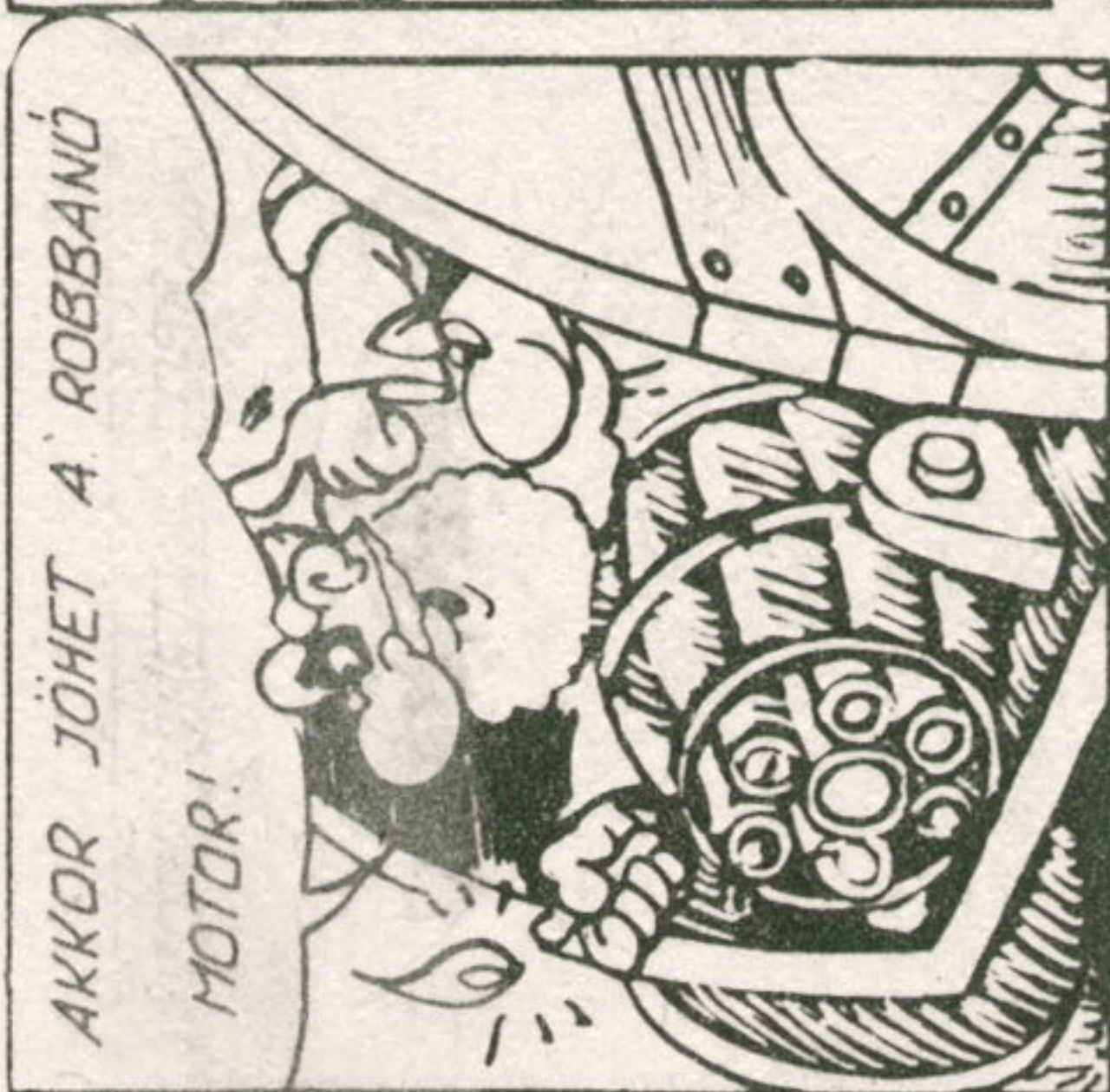
Egy hét múlva az igazgató hívatni akarta a portást, de nem vették fel a házitelefont. Elsétált a fülkéig, és döbbenten meredt befelé az ajtón. Letenye bácsi keze odaragadt az asztalhoz, a lábát sem bírta felemelni, ugyanilyen okból, és a fenekén megint ott tartózkodott elválaszthatatlan széke.

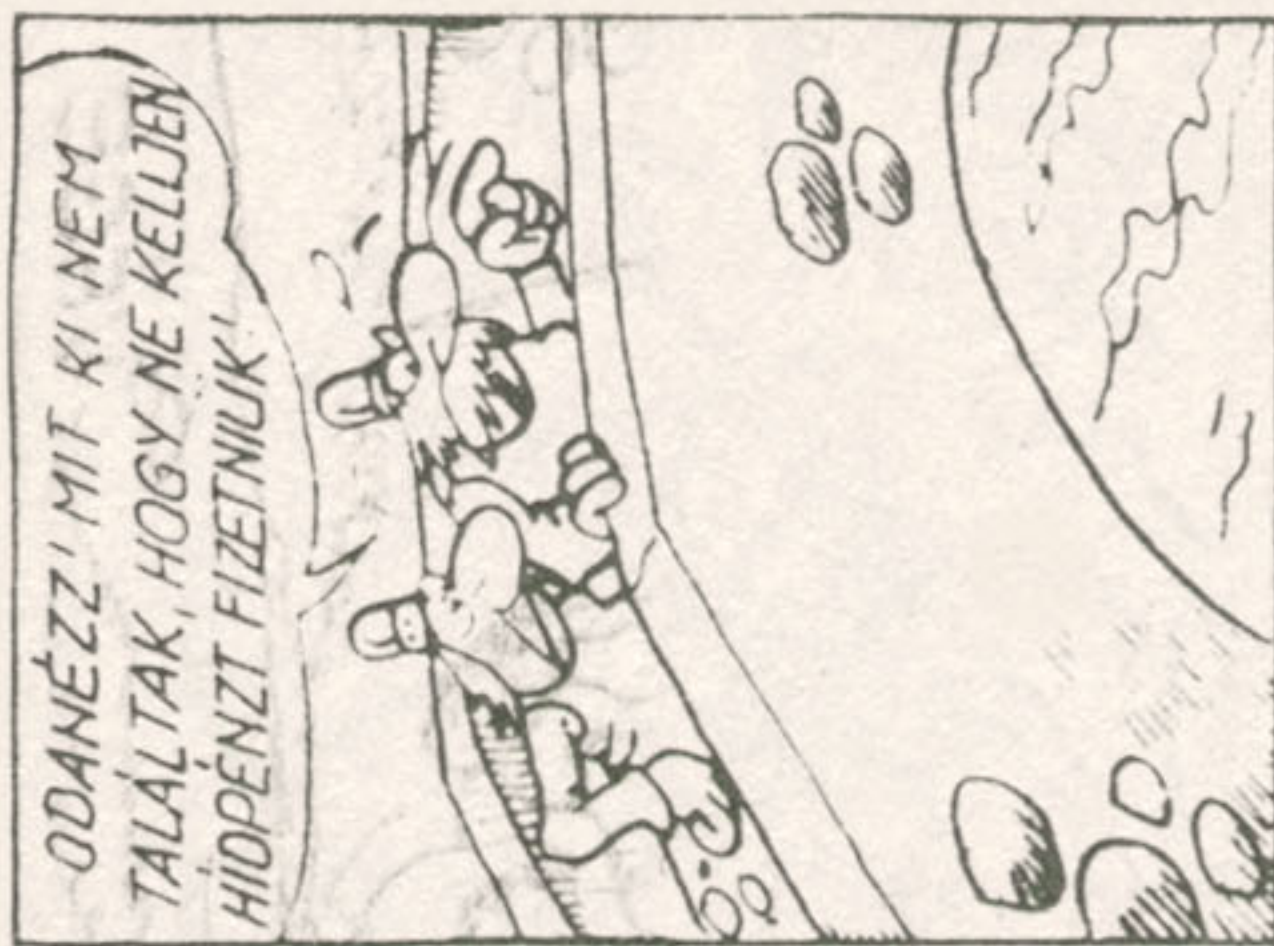
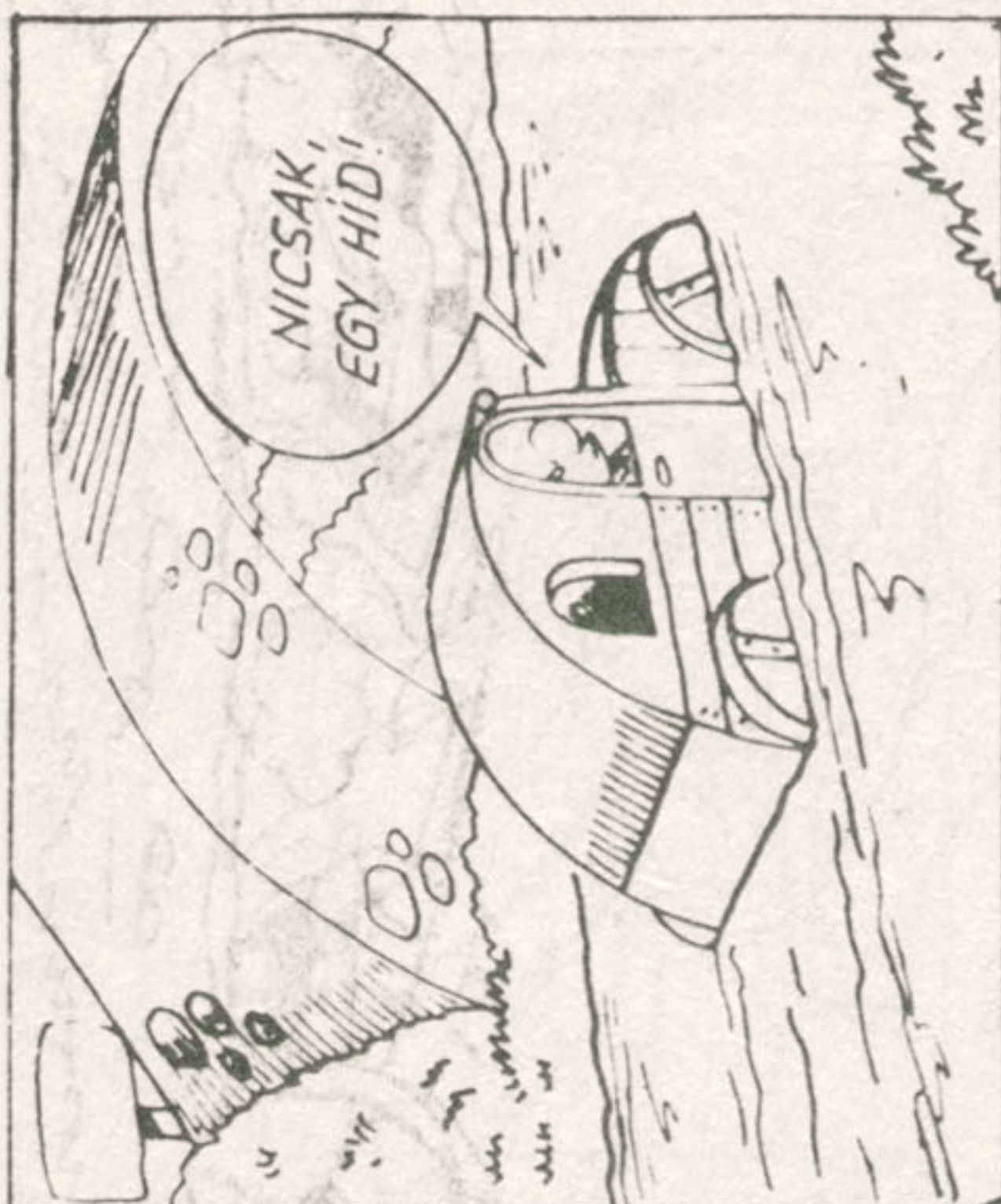
Az igazgató rövid tűnődés után bevitette Letenye bácsit a portásfülkéjével együtt a legközelebbi kémiaórára. Ott ugyanis éppen az oldószerekről tanult a serdülő ifjúság...

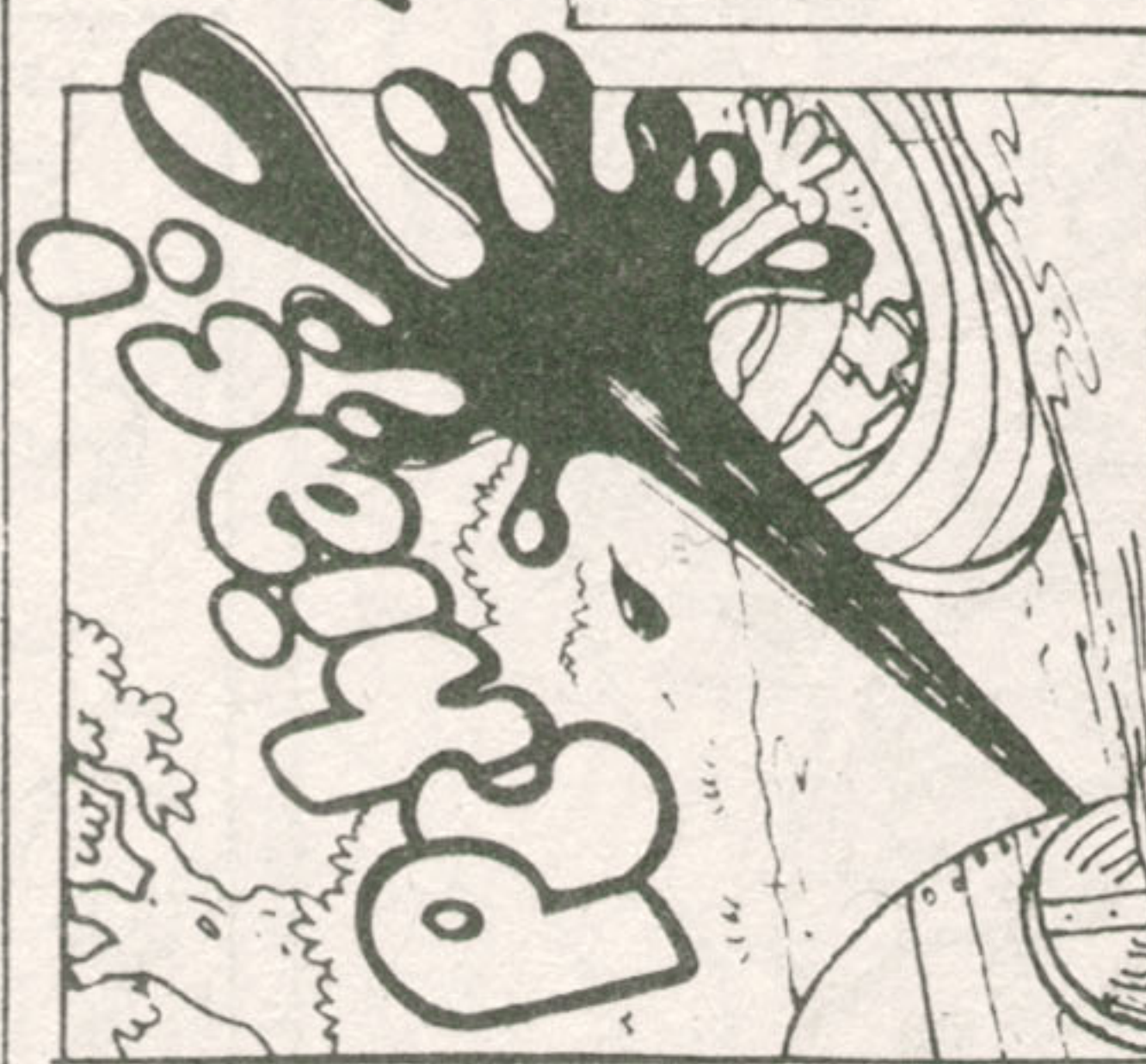

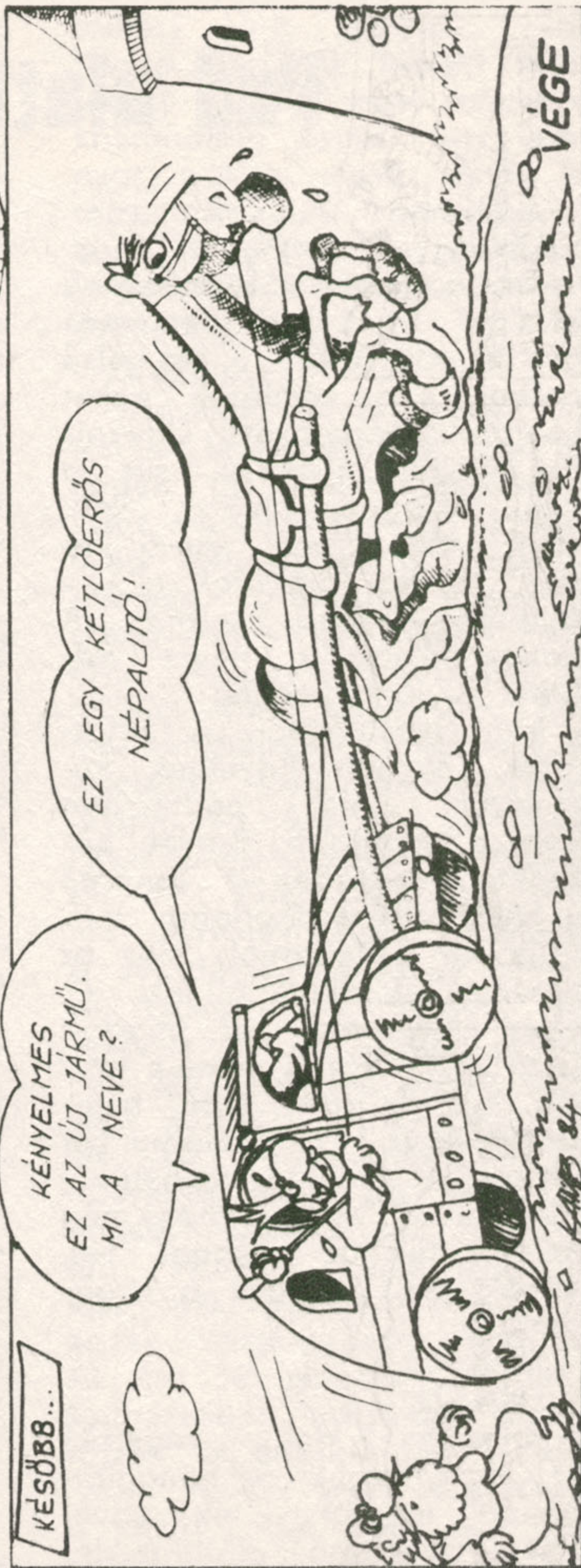
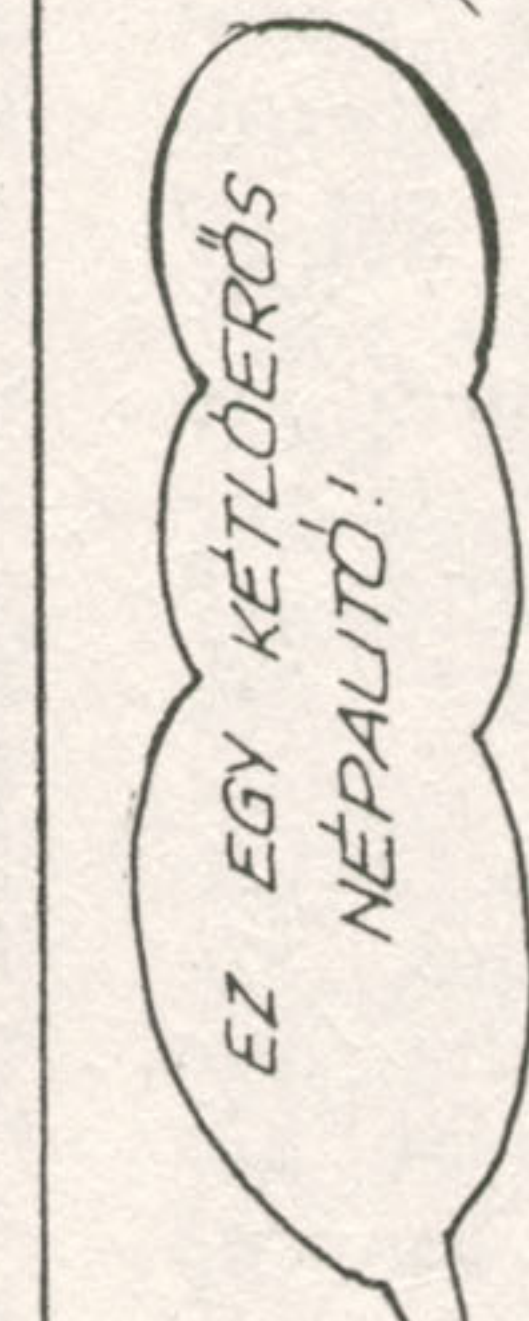
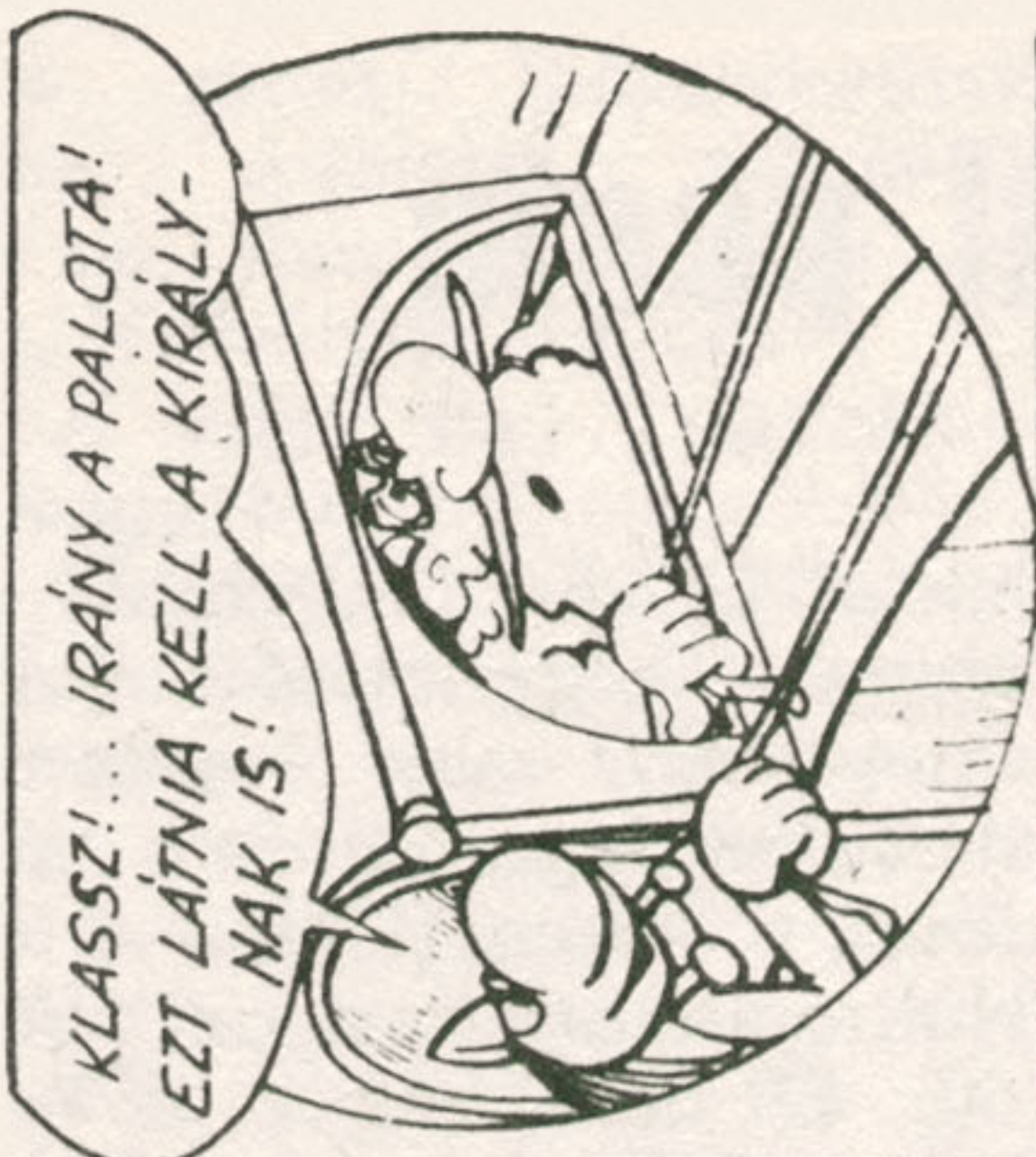
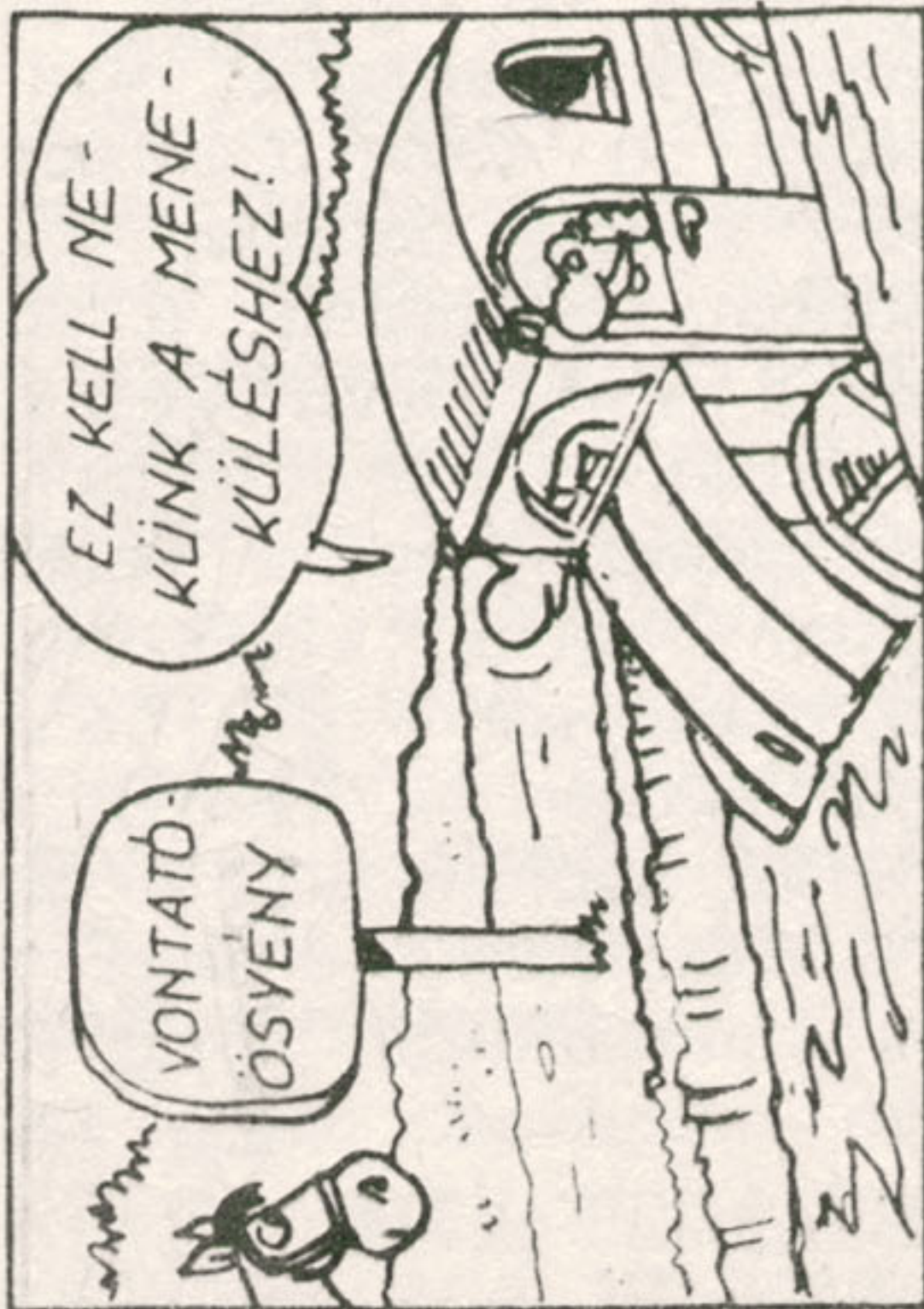

ÁLLJ!
A
TÖRVÉNY NE-
VÉBEN!

MOST
FIGYELJ!

Pad alatti posta

LEVÉL 1.

Kik vagytok? Szeretitek a kémiát? Mert mi nem vagyunk oda érte... Ha első órában van kémiátok, akkor hozzátok napernyőt! Ugyanis itt délelőtt pizkosul süt a nap. Függöny hiába van, mert nem ott van, ahová kéne. Jobbra találjátok a vízcsapot – végső esetben. A padsorunknak új nevet adtunk: Riviéra padsor.

Mint levelünkéből is láthatjátok, nagyon figyelünk kémiaórán. Balra padtársaim épp a legújabb Bravót nézegetik, miközben a tanárnő új gimnasztikagyakorlatát mutatja be a táblánál. Már az unalom tetőfokán állunk. És ekkor megszólal az imádott jelző! A tanárnő rémült arccal mered ránk, mert belebonyolódott számításaiba. Na végre, most talán mehetünk! Most jutott eszébe, hogy még nem vettük az anyagot. Na, ebből elég! Szedjük a virgácsainkat.

Sziasztok!

LEVÉL 2.

Sziasztok! Hogy vagytok? Itt most remek a hangulat: hátunk mögött – az udvaron – tornaóra, előttünk fe-

lelés. És én mindjárt elaluszom... Úgy olvastam a leveleteket, mint valamilyen irodalom-fogalmazás dolgozatot. Választékos forma. Holtra unom magam. Ameddig ki nem hívják a felelőt, legalább van egy kis izgalom, egy kis felületi feszültség. De így?! Most éppen sztereóban kell figyelnem: a tanár magyaráz, éppen Nektek írok, a barátnőmtől szintén most jött levél, amire válaszolnom kell. De ez biztos nem érdekelt titeket. No, pá!

LEVÉL 3.

Cső! Megint jelentkezünk. Egész jó idő van most, mert legalább fúj a szél. Amikor nem fúj, melegünk van. Átadom a szót barátnőmnek, mert nekem németet kell tanulnom. Mellesleg a matekházim sincs még kész...

Helló! Hogy vagytok? Hallálizgalmas ez a kémiaóra! Éppen most ébresztett fel harmadszorra a barátnőm (hát ember az ilyen?), és kezembe nyomta ezt a levelet. A padtársam németet tanul. A kémiatanárnő pedig jól elvan magával. Úgy néz ki: senki sem figyel rá. Néhány gyerek az első padból nagy-

riktán ránéz (képzeltetek, milyen értelmes képpel!), hogy a tanárnő boldog legyen. Felváltva hallom:

– A nagy ku... (reakcióhő, vagy mi)

– Bleiben, bleibt, blieb...

Most éppen a kémiai egyensúlyról van szó, de én inkább azon egyensúlyozok, hogy nehogy leesek a székről, amit a barátnőm rángat. Na, sziasztok! JÓ TANULÁST! (Ugye, milyen szennyó vagyok?)

LEVÉL 4.

Sziasztok! Nekünk biosz óránk van, ez még unalmasabb, mint a kémia. Egy szót sem értünk abból, amit a tanárnő mond, valami vegyes nyelven (valószínűleg latin és magyar) beszél két gyerekkel. Itt hátul mindenki mást csinál. Néhányan olvasnak, engem egyik „kedves” osztálytársam kötöz össze éppen cérnával. Az orvos szerint a serdülőkori zavarai miatt ilyen. Az udvaron megkezdődött a teniszmeccs. Végre egy kis izgalom! A Józsi játszik a Tornapapával. Bazi jó egy biológiaóra ahhoz, hogy rájöjjél, milyen hülye vagy! Óriási Józsi-tenyeres! Ebben a csodás osztályban kb. két gyerek érti ezt a bunkó tantárgyat.

LEVÉL 5.

Aha! Szóval az endoplazmatikus retikulum. Értjük a

témát! Hál' istennek, csak jövőre tanulunk bioszt! Mellesleg éppen most akartam szívrohamot kapni: egy aranyos pókica adott randit a csap-mosdóban (mosdócsapban). Megöltem szegényt. Befulladt a vízbe. Igazán nagyon sajnálom...

LEVÉL 6.

Sziasztok! A hangulat forró a teremben. A tanárnő éppen új gimnasztikagyakorlatát mutatja be egy szódásüveg felrajzolásával. Helyzetjelentés: a tanárnő éppen a széndioxidok lelki életét taglalja. Jobbra padtársnőm új művén elmélkedik. Balra német képregényt fordítanak. A teremben halk vihogás hallatszik. Az óra 28. percében ismét megindul a körkapcsolás. Pl.: Kinek van egy maték lenyója? Költői kérdés! A táblán új rovásírás látható. Húszforintos kérdés következik: – Ki tudja, miről van szó? Tanárnő újabb csalóka kérdése: – Kit zavar a kis „ká”? – és utána. – Az írásvetítő nem jó! Nézzetek engem! Inkább az írásvetítőt. Holnap osztálykirándulás, azt hiszem, most az egész osztály erre gondol. Az óra 38. percében, 40. másodpercében megindul a kirajzás mögöttünk a futópályára. Tavasz van! Megszólalt a jelző! Lehet, hogy nem kémikus, hanem író leszek?...

Pályaválasztók, figyelem!

Vár benneteket a Papíripari Vállalat tizenháromezres kollektívája. Hároméves képzési idő alatt elsajátíthatjátok a „cellulóz- és papírgyártó” vagy a „papírfeldolgozó” szakmát. Tanulóink részére az alábbiakat biztosítjuk:

- tanulmányi eredménytől függő társadalmi és tanulmányi ösztöndíj; térítésmentes ebéd;
- teljes tanfelszerelés és munkaruha;
- minden tanévben egy teljes öltözet ruha;
- kollégiumi elhelyezés;
- kéthetes ingyenes üdülés a Balatonnál;
- tanulmányi eredménytől függően minden sikeresen befejezett tanév végén 1000—2500 Ft jutalom.

További felvilágosítást az alábbi papírgyárak személyzeti osztályai adnak:

Papíripari Vállalat Csepeli Papírgyára, Budapest XXI., Duna utca 42. Telefon: 279-620/301;

Papíripari Vállalat Budafoki Papírgyára, Budapest XXII., Gyár utca 15. Telefon: 265-825;

Papíripari Vállalat Dunaújvárosi Papírgyára, Telefon: (25)-18-173;

Papíripari Vállalat Szolnoki Papírgyára, Telefon: (56)-13-311;

Papíripari Vállalat Lábatlani Papírgyára, Telefon: 30;

Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára, Telefon: 11-622.

A papíripari szakmai ismeretek középfokon is elsajátíthatók. Az iskola a 4 éves képzési idő elteltével középfokú papíripari szakmai végzettséget és érettségi bizonyítványt ad. Az oktatás helye: Than Károly Vegyipari Szakközépiskola, Budapest II., Lajos u. 1—3. Telefon: 805-493;

Pálffy János Műszeripari és Vegyipari Szakközépiskola, Szolnok, Zalka Máté sétány 1. Telefon: 17-826.

A továbbtanulni vágyók jelentkezhetnek a Könnyűipari Műszaki Főiskola papíripari tagozatára (Budapest III., Doberdó u. 6. Telefon: 803-333), vagy a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem papírmérnöki karára, ahol a papírtechnológus üzemmérnökök kiegészítő képzése folyik.

Kedves Gyerekek!

**A Junior Vendéglátó ízes ételeit
nemcsak a napköziseknek készíti.**

**Ha szüleitek befizetik az étkezési díjat,
otthon is étkezhettek a JUNIOR konyhák
kétfogásos, olcsó menüiből.**

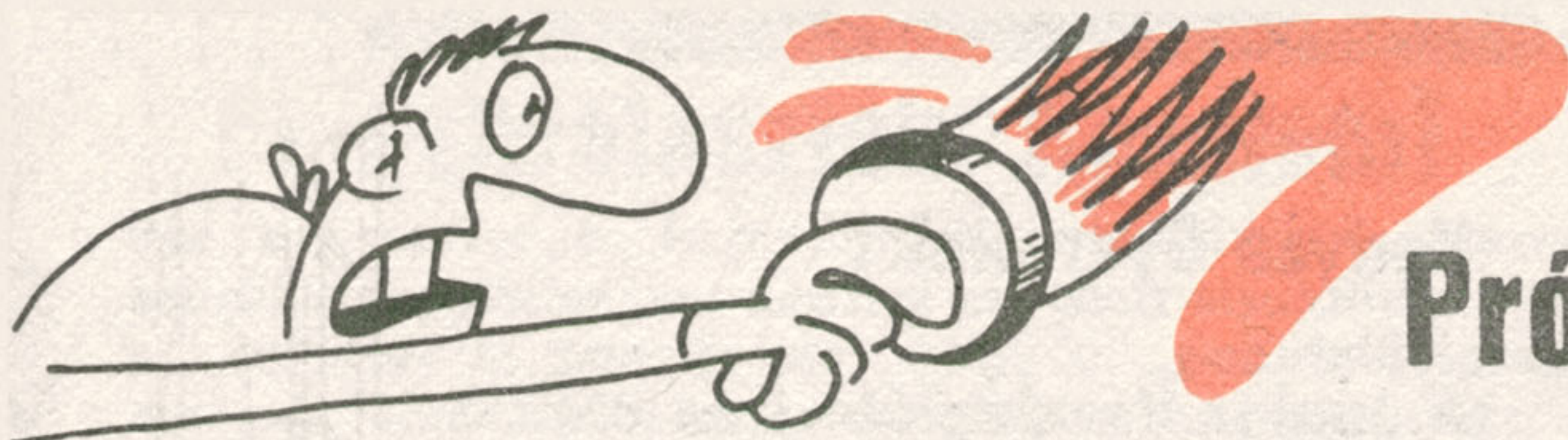
**Ételhordóban, melegen hazavihetitek,
és kényelmesen fogyaszthatjátok.**

**A Junior Vendéglátó Szolgálat
minden felvilágosítással rendelkezésre áll
a 425-935-ös telefonszámon.**

EBÉDELJ NÁLUNK!

ÍZES ÉTELEKKEL VÁRUNK!

Próba

Az elmeegógyintézet vezetője szemlére indul betegei között. Egyszer csak meglát egy embert, aki *nagyon gyorsan* festi a falat.

– Hát maga miért siet annyira? – kérdezi.

– Szeretném befejezni, mielőtt elfogy a festék!

*

Az intézetben a falakat sárgára festették, de a „lakók” lenyalták. Később kíséreltek a pirossal, de azzal is ugyanígy jártak. Végül megpróbálták a zöldet; ehhez végre nem nyúltak.

A kérdésre, hogy miért, ez volt a válasz:

– Megvárjuk, amíg megéri!

*

Az intézet új betonmedencét kapott, de még nem avatták fel, víz sem volt még benne. A betegek azonban szorgalmasan ugrották a fesekeket a betonperemről.

Arra sétált a szórakozott professzor, s csak ennyit mondott:

– Nagyon jó, nagyon jó! Csak így tovább, emberek!

Az intézet igazgatója a kerten halad keresztül. Egyszer csak meglátja, hogy az egyik bolond késsel a szájában szalad utána. Rémülten futásnak ered, de nem bírja sokáig a tempót. A bolond utoléri a halálra vált igazgatót, a vállára csap, s kijelenti:

– Most te vagy a fogó!

*

Két alma beszélget a sötétben:

– Maga fél?

– Nem. Én egész vagyok!

*

Két kísértet beszélget:

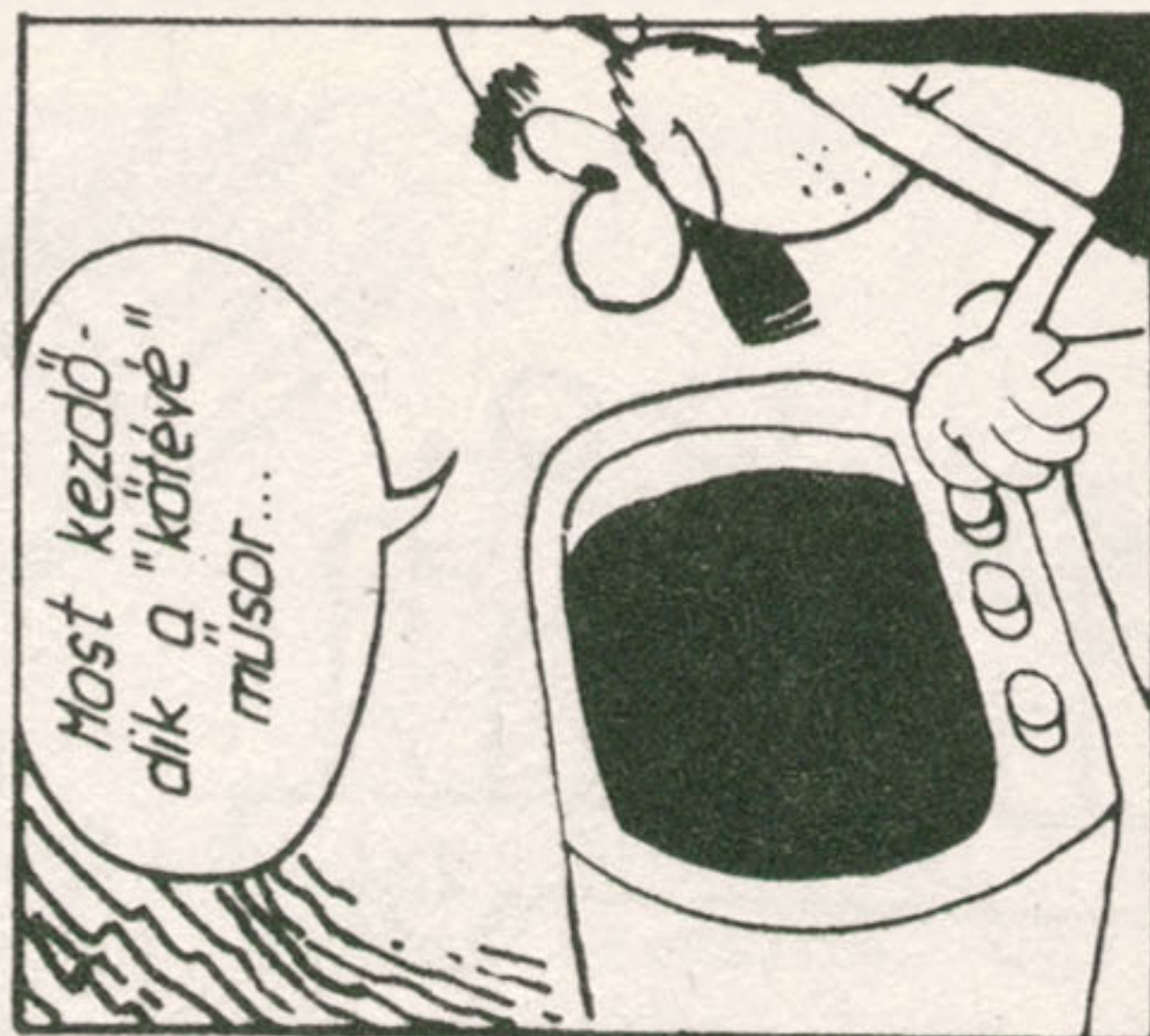
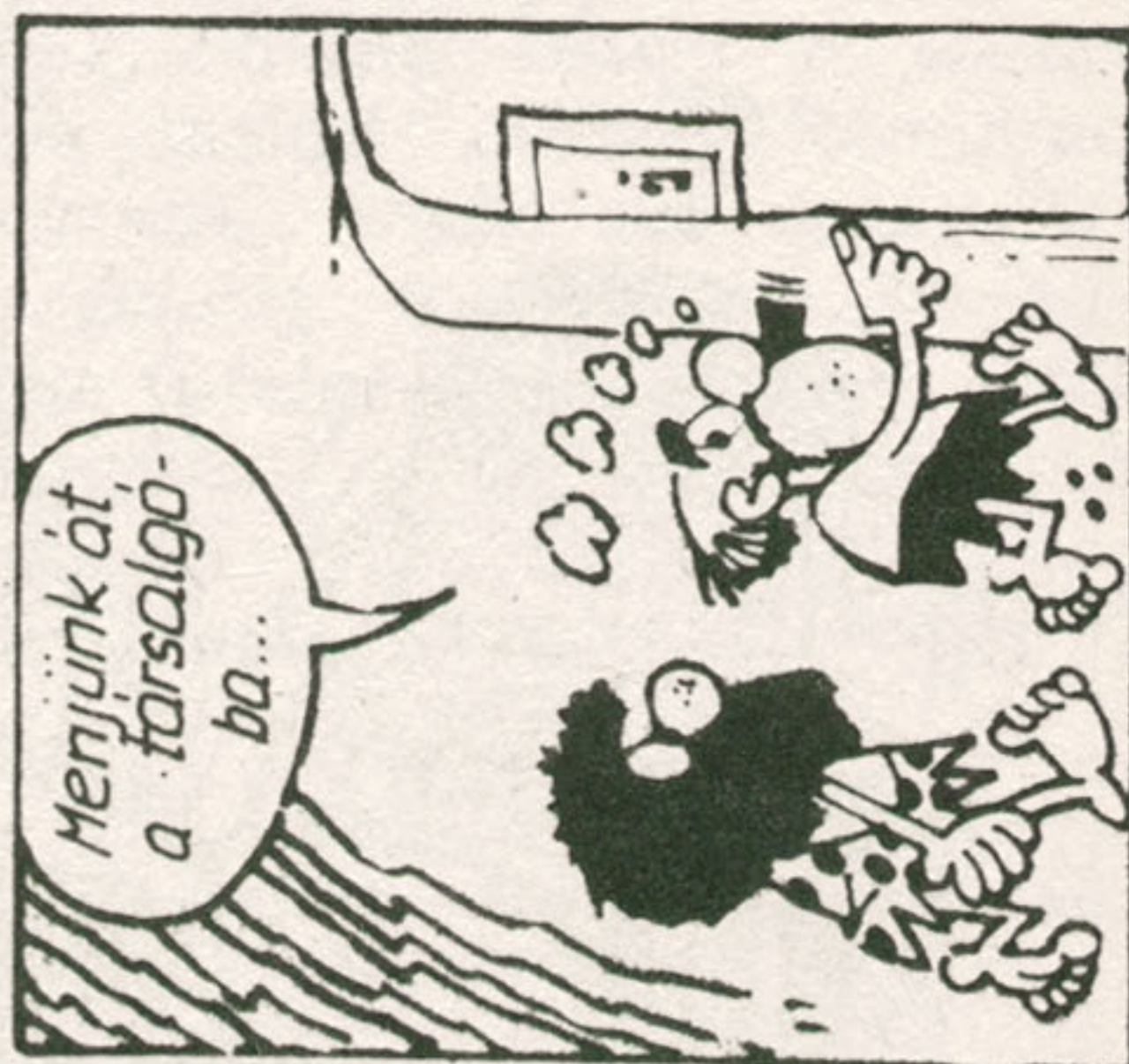
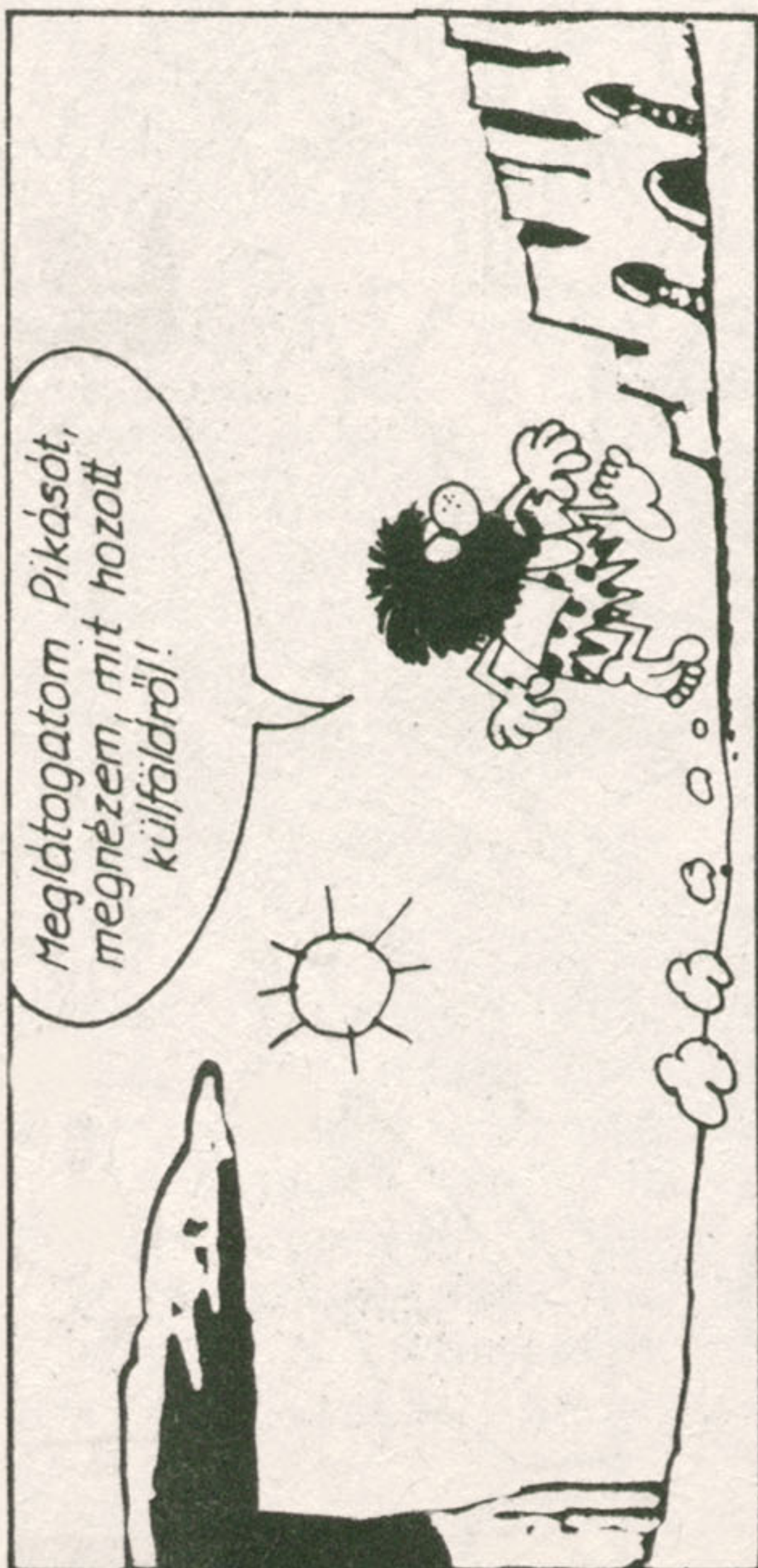
– Maga hogy halt meg?

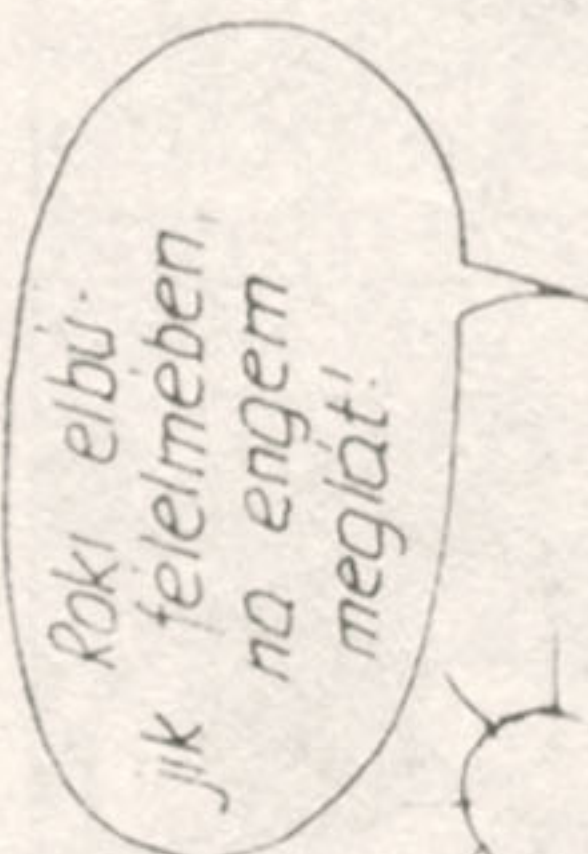
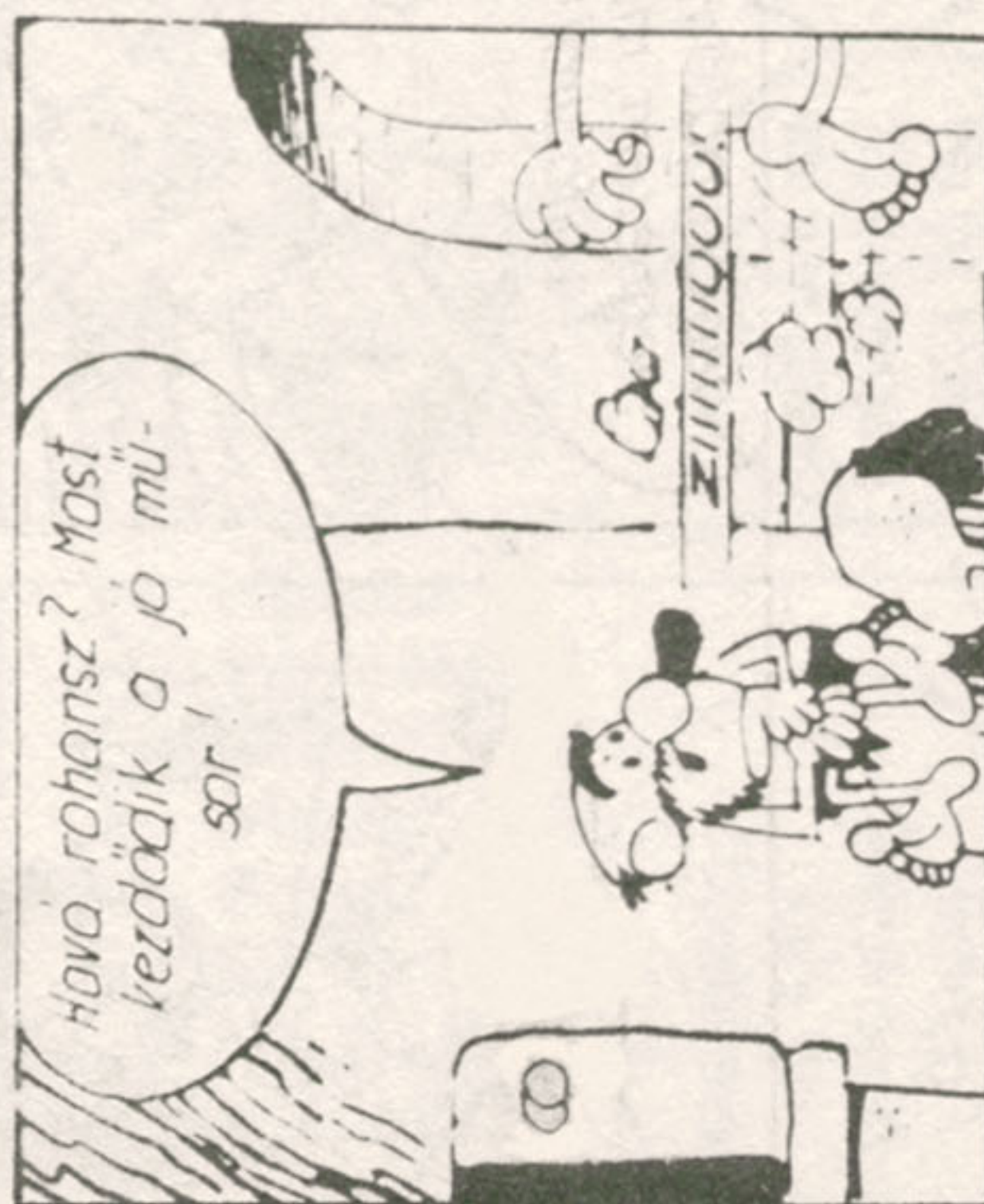
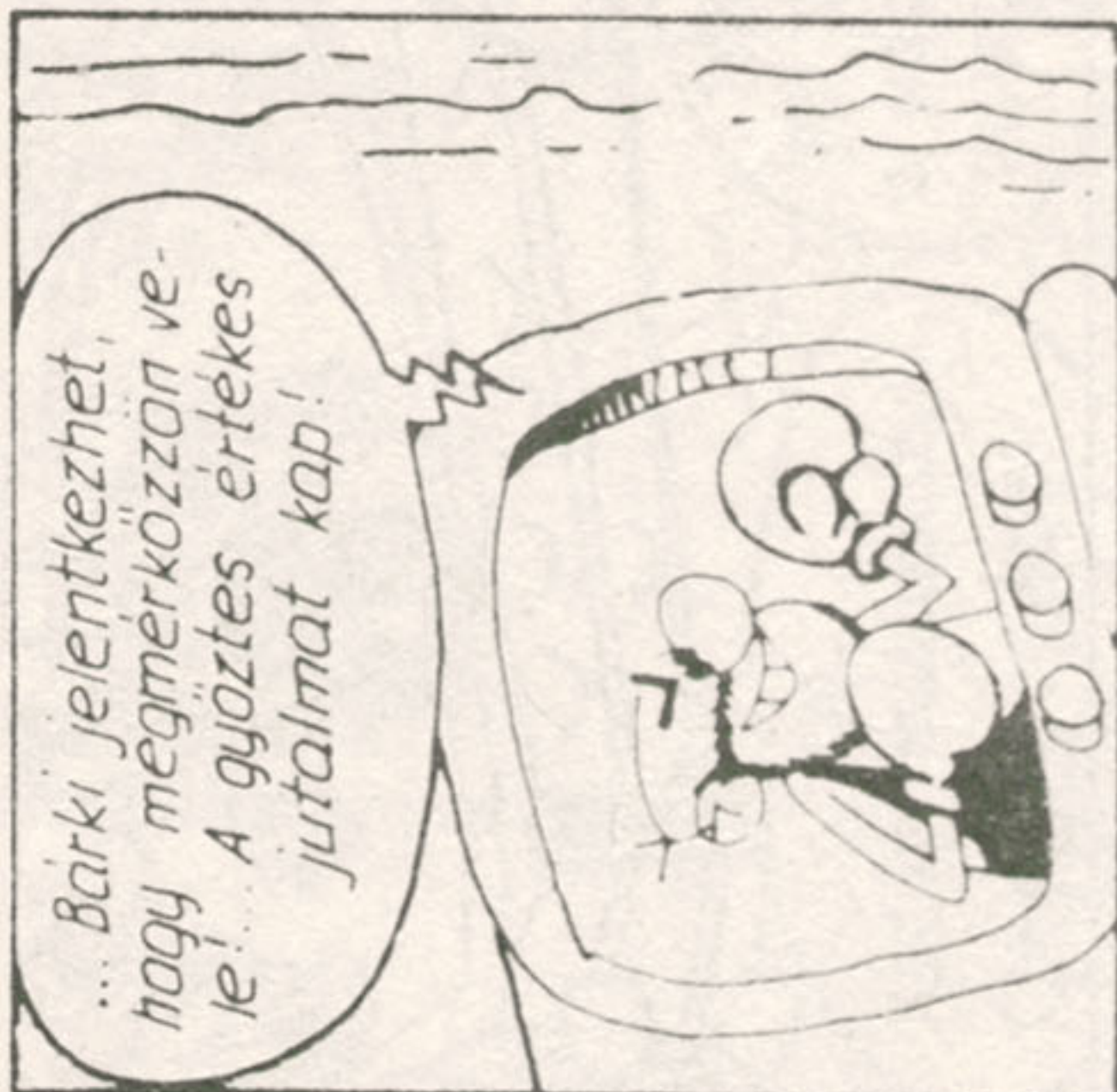
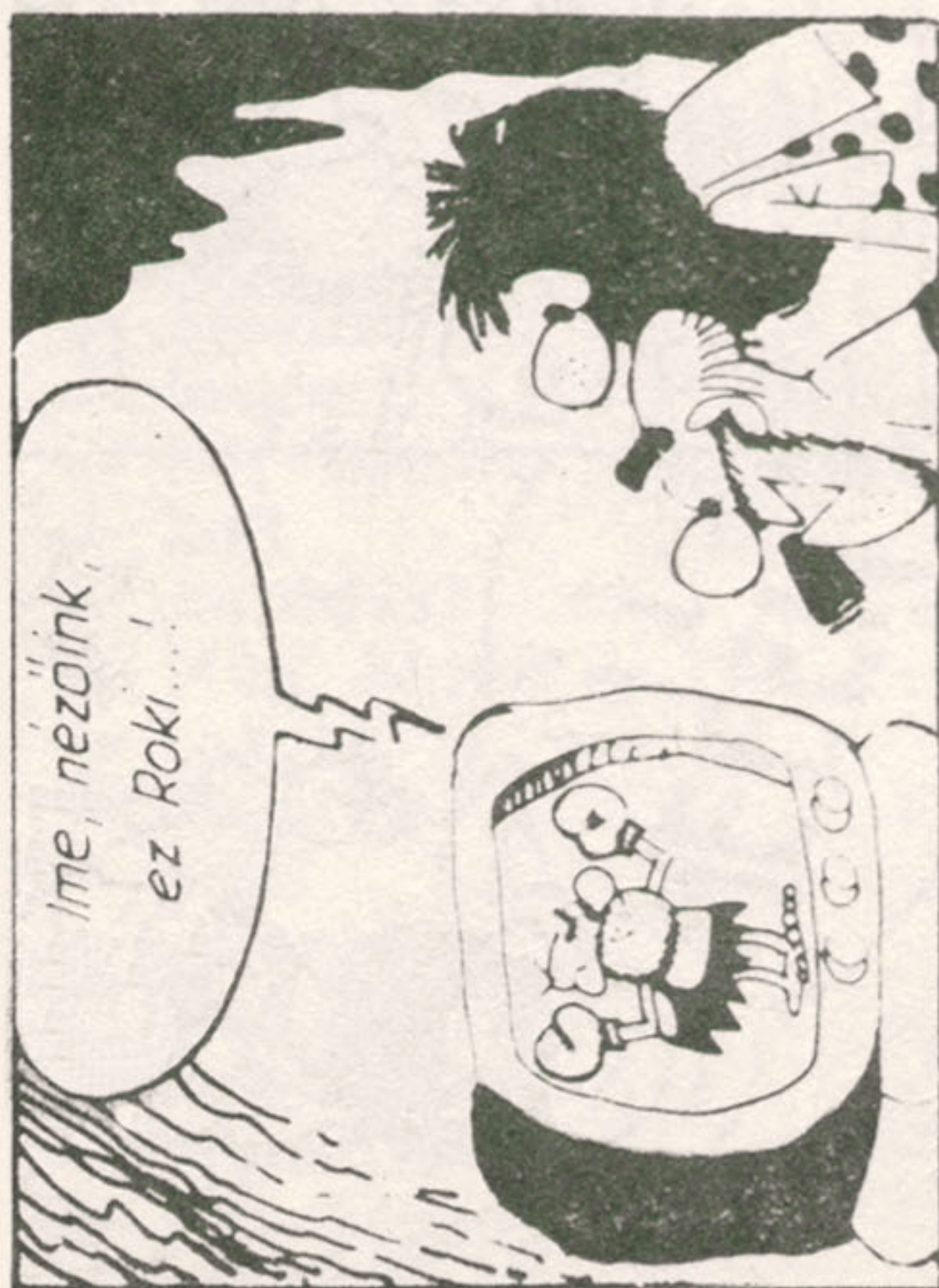
– Úgy, hogy a barátnőmnél voltam, s váratlanul hazaérkezett a férje, én pedig hamarjában bebújtam a hűtőszekrénybe. A férj valamit gyaníthatott, mert elkezdett tombolni, még a hűtőszekrényt is kidobta a nyolcadik emeletről. És maga, hogy végezte?

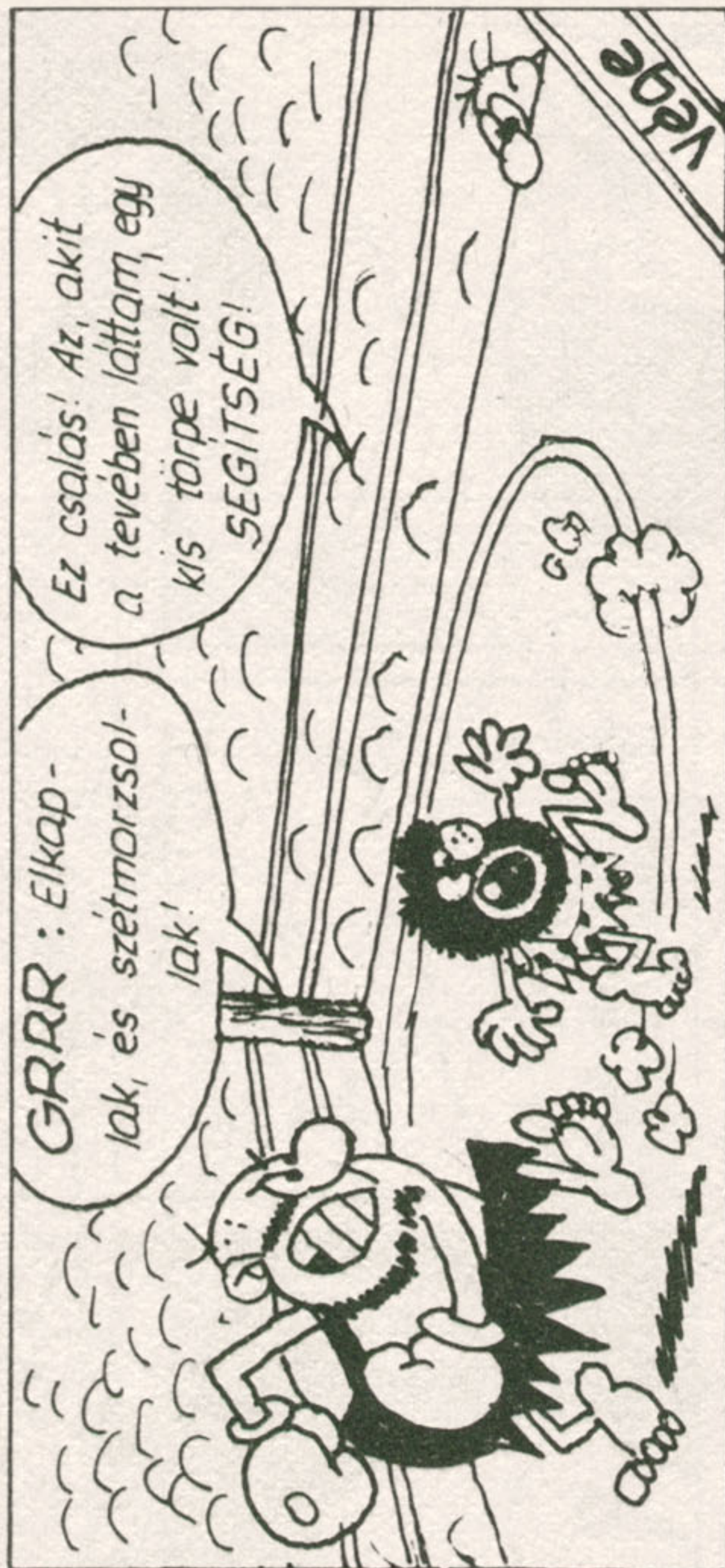
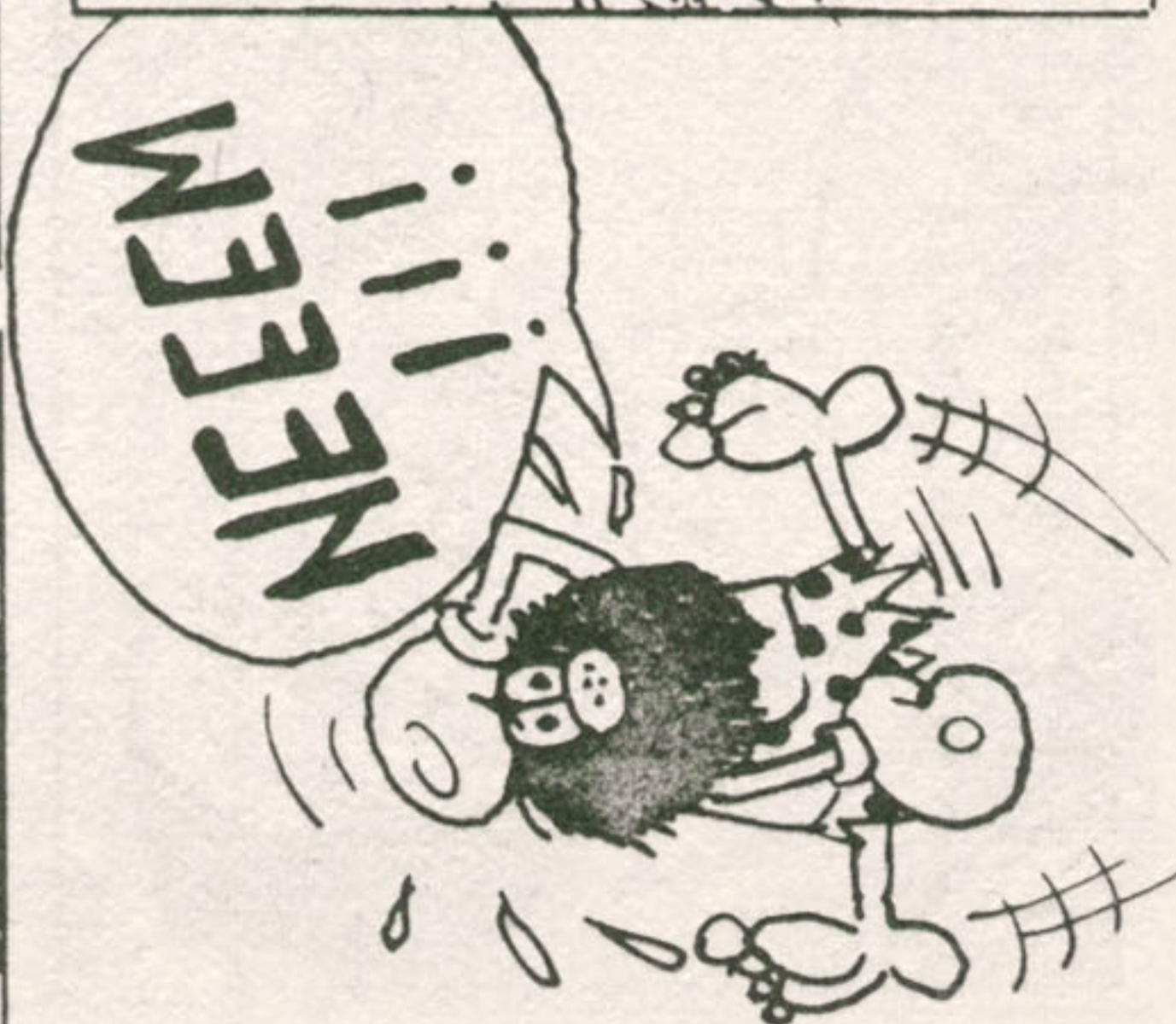
– Én voltam a férj.

Házi robot

Bolondgombák

Horgász
Alkoholista
Piperkőc
Törpe

Történész
Fülorvos
Mezőgazdász
Matematikus
Kutyabarát
Kisállattenyésztő
Autós
Csillagász

— KESZEGFÜGOMBA
— FLASKAGOMBA
— PIPERESZKE
— KICSIPERKE,
APRÓKAGOMBA
— ÓKORALLGOMBA
— DOBHÁRTYAGOMBA
— ANYARÓZSDAGOMBA
— EREDŐGOMBA
— RINTINTAGOMBA
— CSINCSILLAGOMBA
— PÖFPÖFETEGGOMBA
— KUKUCSMAGOMBA

Párbeszéd

— Szevasz.
— Szevasz.
— Mit csinálsz ma este?
— Zajt.
— Anyádék?
— Még bírják.
— Lakók?
— Kevésbé.
— Suli?
— Talonban.
— Hogy-hogy?
— Felmondtam.
— Munka?
— Mit képzelsz?

— Karate?
— Még üzöm.
— Csajok?
— Azokat is.
— Hány van?
— Három.
— Erőnléted?
— Ötcsillagos.
— Merre mész?
— Balra.
— Én is.
— Na, akkor szevasz.
— Szevasz.

Robertó és Júlia

(*Lirai szerelem, évdés és civódás, verslábakra hangszerelve, több töltött káposzta elfogyasztása után.*)

Előzmény: Karaj Gusztimádta a gyomrát, ezért vacsorára több tölteletet is magához vett. Az ágyban még átgondolta a holnapi magyar dolgozathoz szükséges versidézeteit, valamint a várható dolgozat témáját (Rómeó és Júlia), az örök szerelmesek történetét.

*

Szín: (Szél kele most, mint sir kele szél, s Robertó, a vadász ül hosszú, méla lebben, vár felajzottan. Júlia jövegel és szövegel)

Júlia: ... tagadd meg neved, dobd el a ... ga ... galád ... atyád, és én sem leszek többé rokon.

Robertó: (... hogy Júliára találja, így köszöne néki:)

– Szabadság, szerelem! E kettő kell nekem.

Júlia: (virágos jákedvvel): Szeretsz rózsaszálam? Én ugyan szeretlek, nálam a KÖZÉRTES jobban nem sze-

rethet... De nem középiskolás fokon... Mert jót s jól, ebben áll a nagy titok.

Robertó: Csuhaaj, Babám! Hiszen... kicsiny kunyhó, szerető szív, messze égbolt tiszta kék, pusztuljon – aki tiltja szerelmünket – lehetőleg máma még.

Júlia: Hanem most már elég, hallja-e kend apjuk! Fogja be a száját vagy majd betapasztjuk.

Robertó: Csekély e kéj! Hé, nagyurak, jó lesz tán szóba állni velem... mert... merre fut hitvány hadatok? Ha majd csörömpöléssel lecsukom a kaput.

Júlia: Szálljon le az égnek magasságos kedve minden szerelemre! Szeressen az ég is! Szeressen a sár is! A kóbor bogár is! (Néha még apám is...)

Robertó: Mint gyermek, aki már pihenni vágyik, és eljutott a nyugalmas ágyig, még megkérlek: ne menj el, mesélj!

Júlia: Mióta készülök, hogy elmondjam neked, szerelmem

rejtett csillagrendszerét...
De mégis... Hull a levél a
fáról. Elmegyek én e tájról.
Elmegyek én messzire. El a
világ végére.

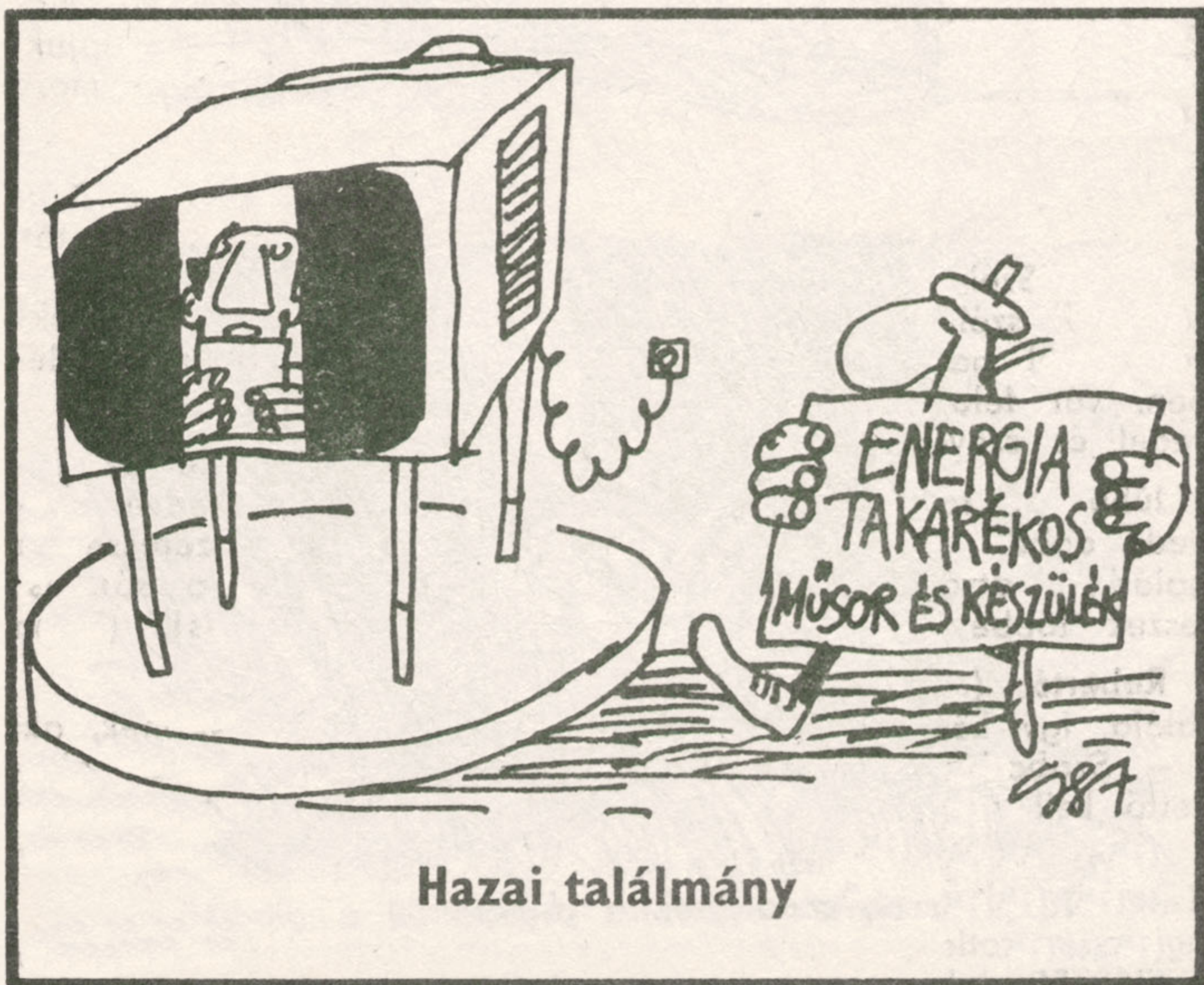
üt) nekem füttyül, (bal felül
üt) s nekem füttyül. Elmehet-
nek...

(Mindketten balra el.)

Robertó: Ha könny csorog,
ha kebel sír, ha jaj hallik...
csorog könnyem, sír a keb-
lem, jajom hallik... Pásztori
Múzsám, légy velem itt...

Álmos hang a szomszédból:
Hallja kendtek... Se ide
nem, se oda nem füttyül a
madárka, hanem (jobb felül

Karajéknál megszólal a
csörgőóra. A rövid Karaj, a
kis Gusztó vizesen ébredt. A
tudósok pedig még évekig
fognak arról vitatkozni, mi a
megterhelőbb este: egy tu-
cat töltelek, vagy hétfő reg-
gel egy magyar dolgozat.

Hazai találmány

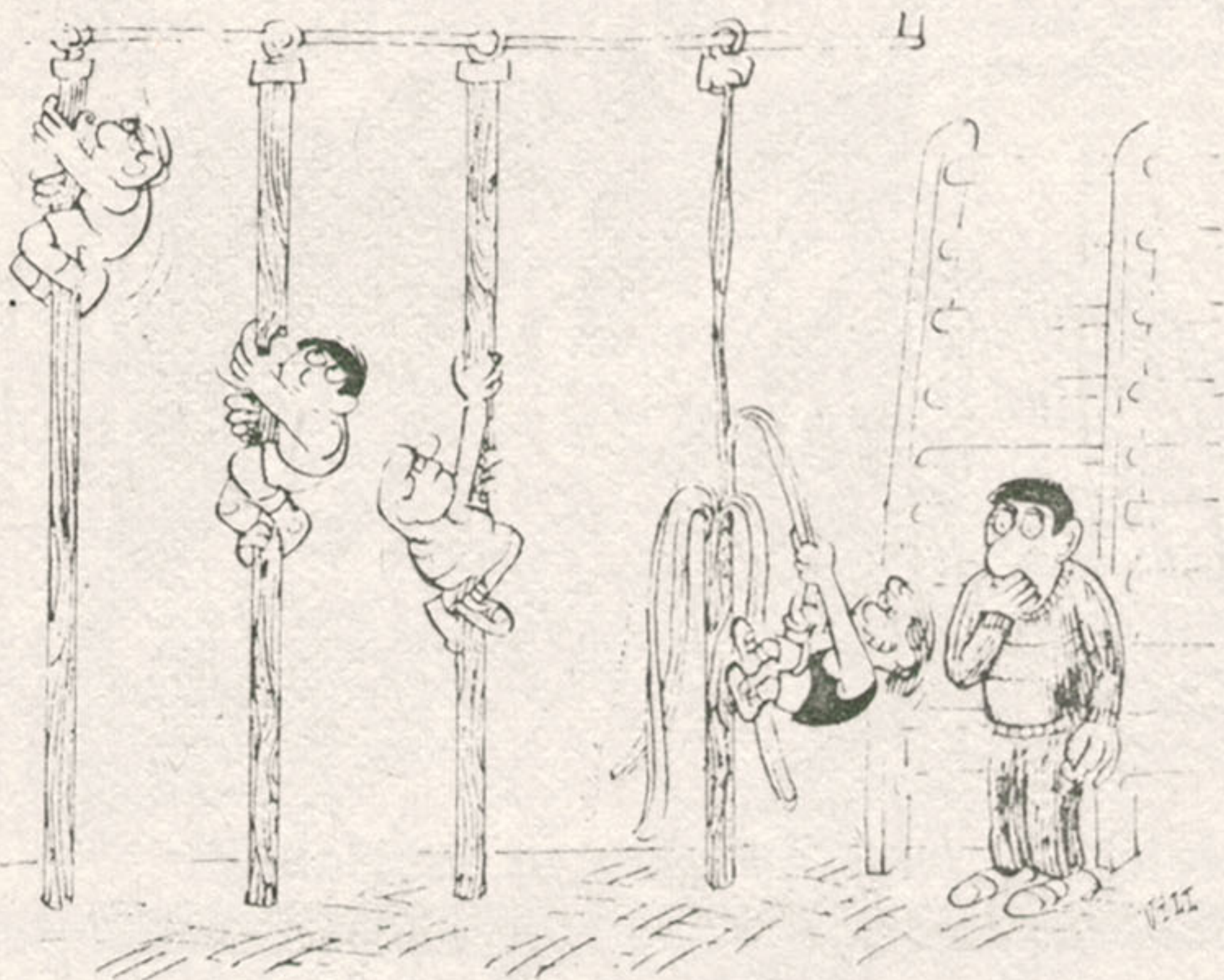
Hétköznapi mesék

Tanulmányi kirándulás

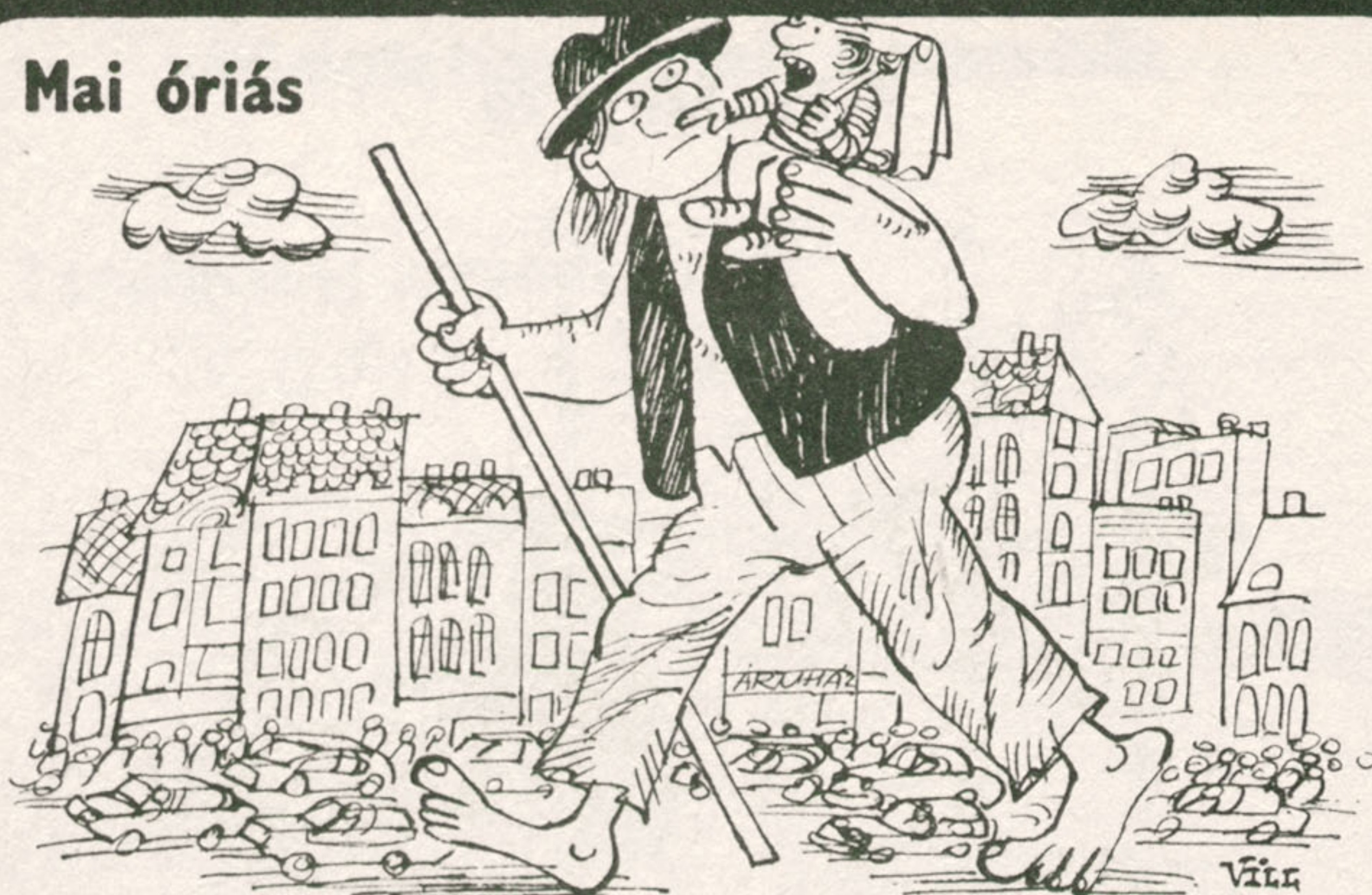
— Tűnjetek el, zavarjátok a játékot!

A kis fanyűvő

— Mindig a különleges állatokat szerette ...

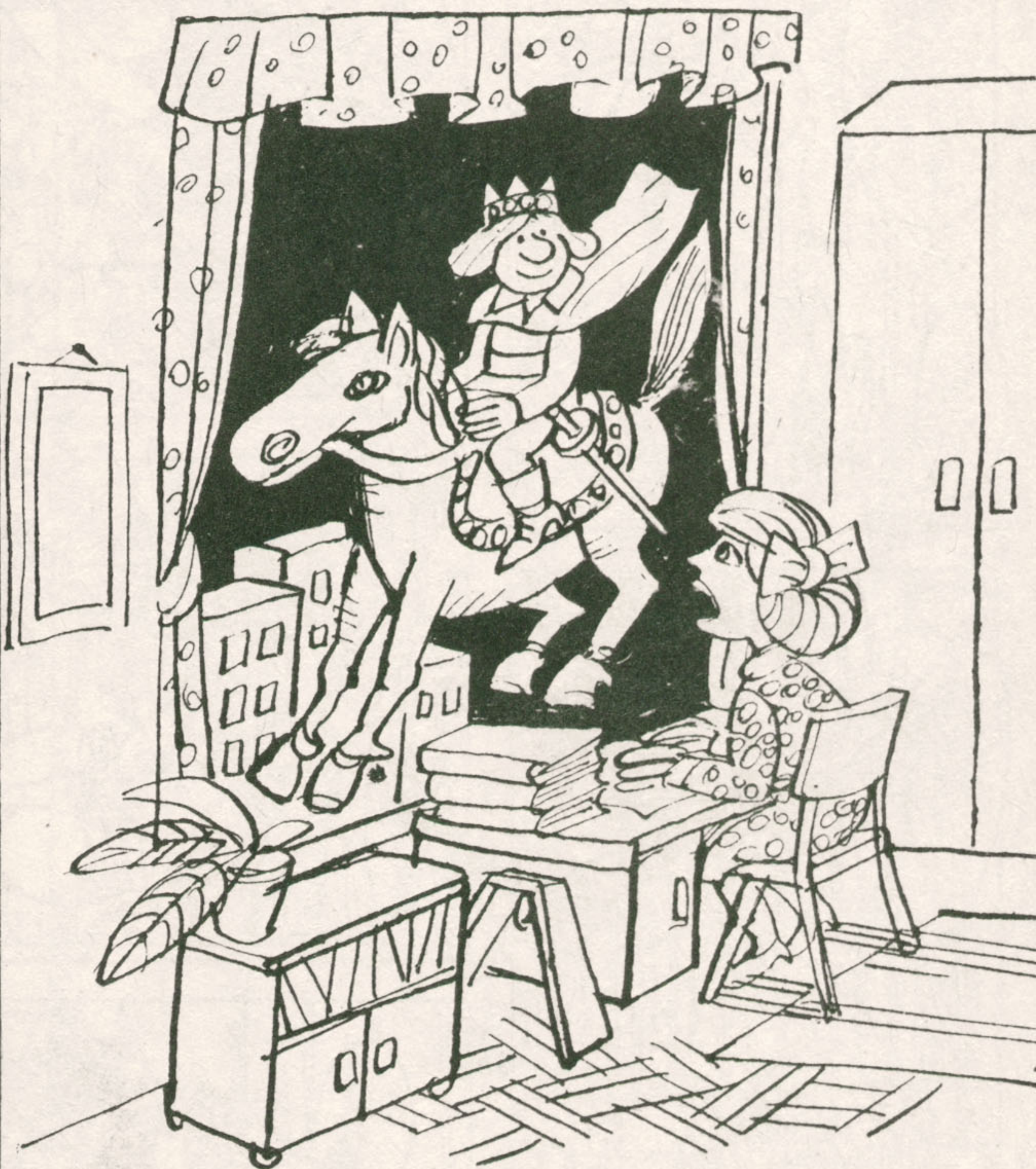
Mai óriás

— Lépjél ki, mert elkésem az iskolából!

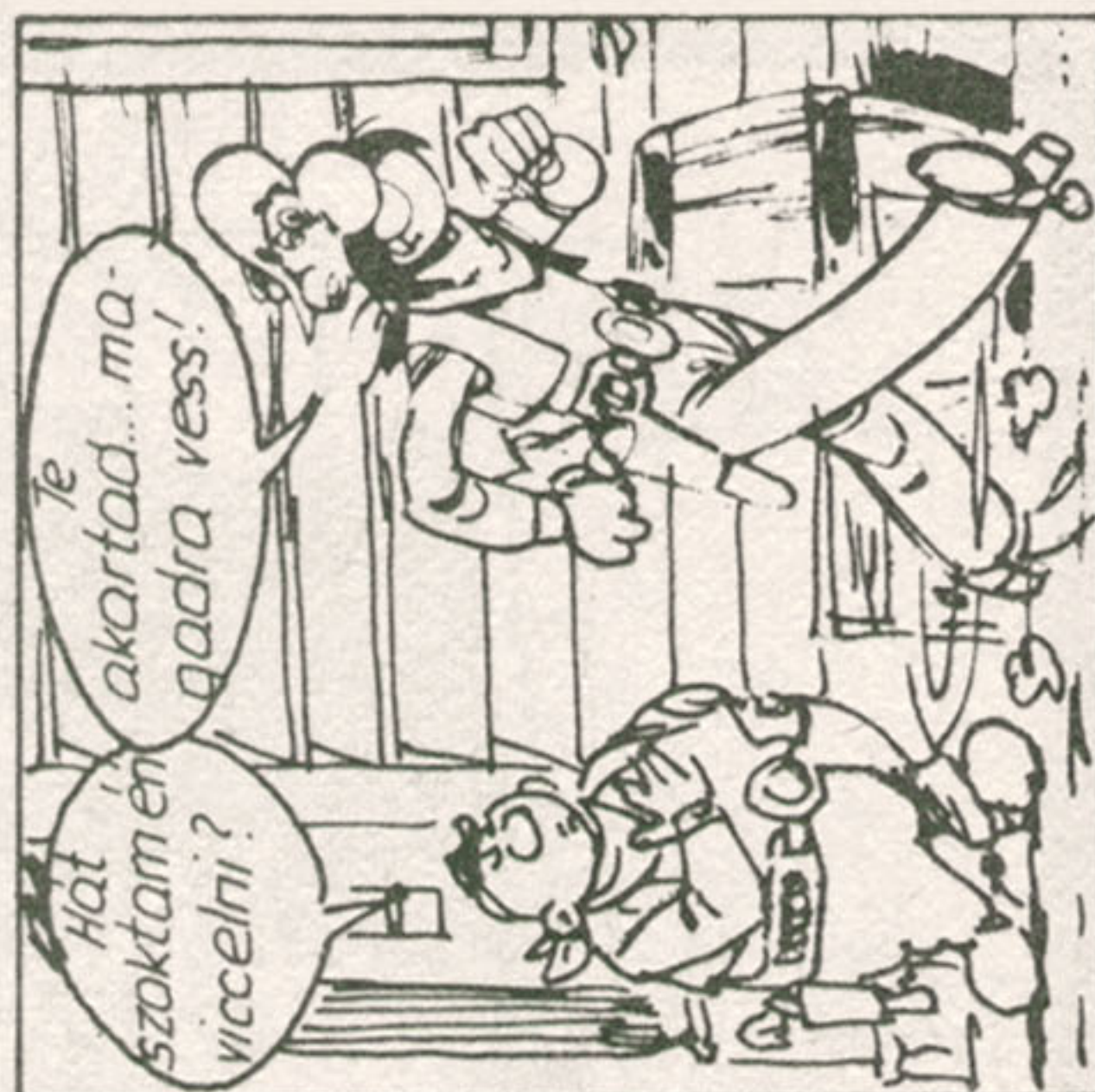

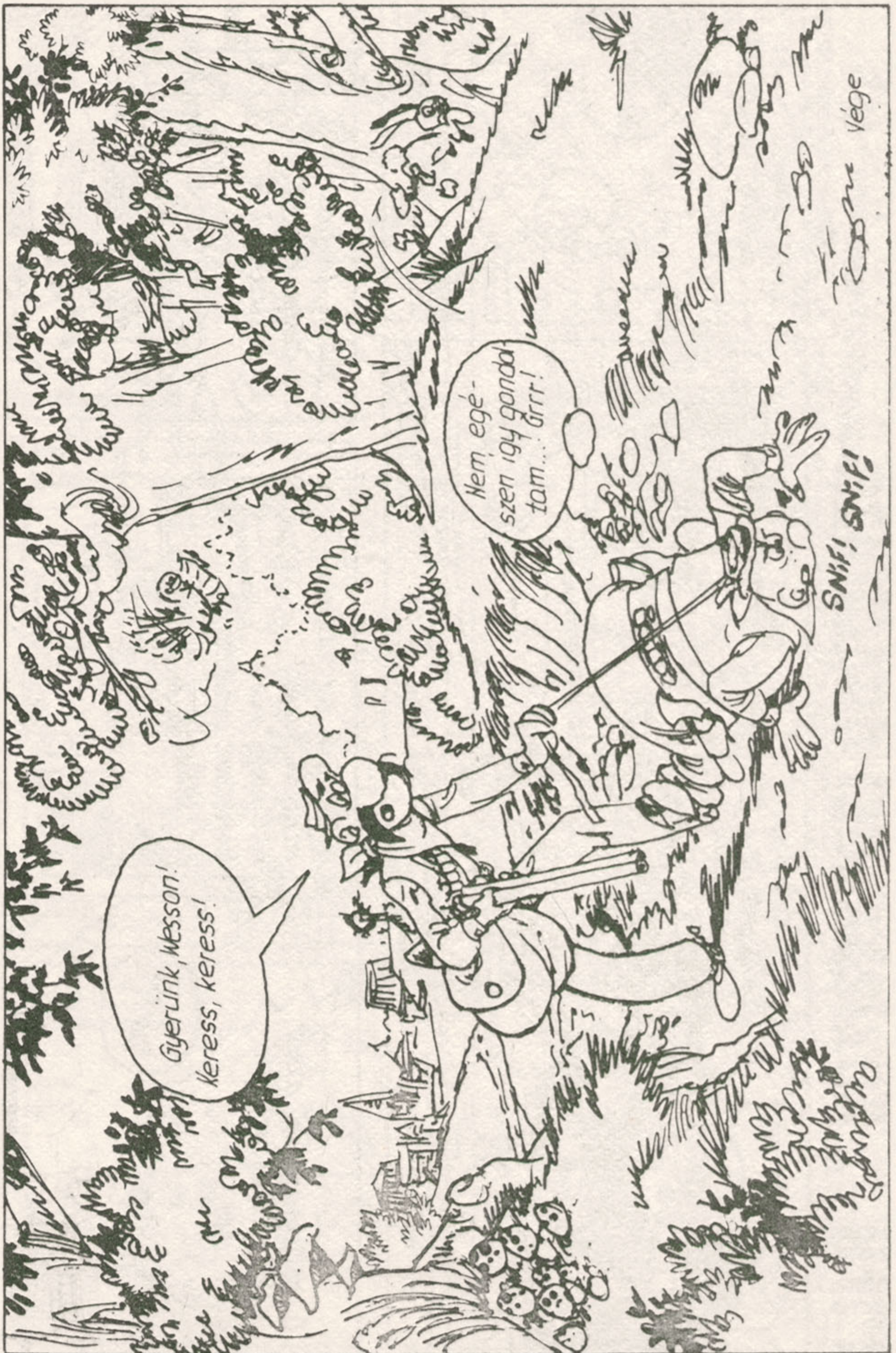
— Mindent elkövet, hogy ijesztgessen!

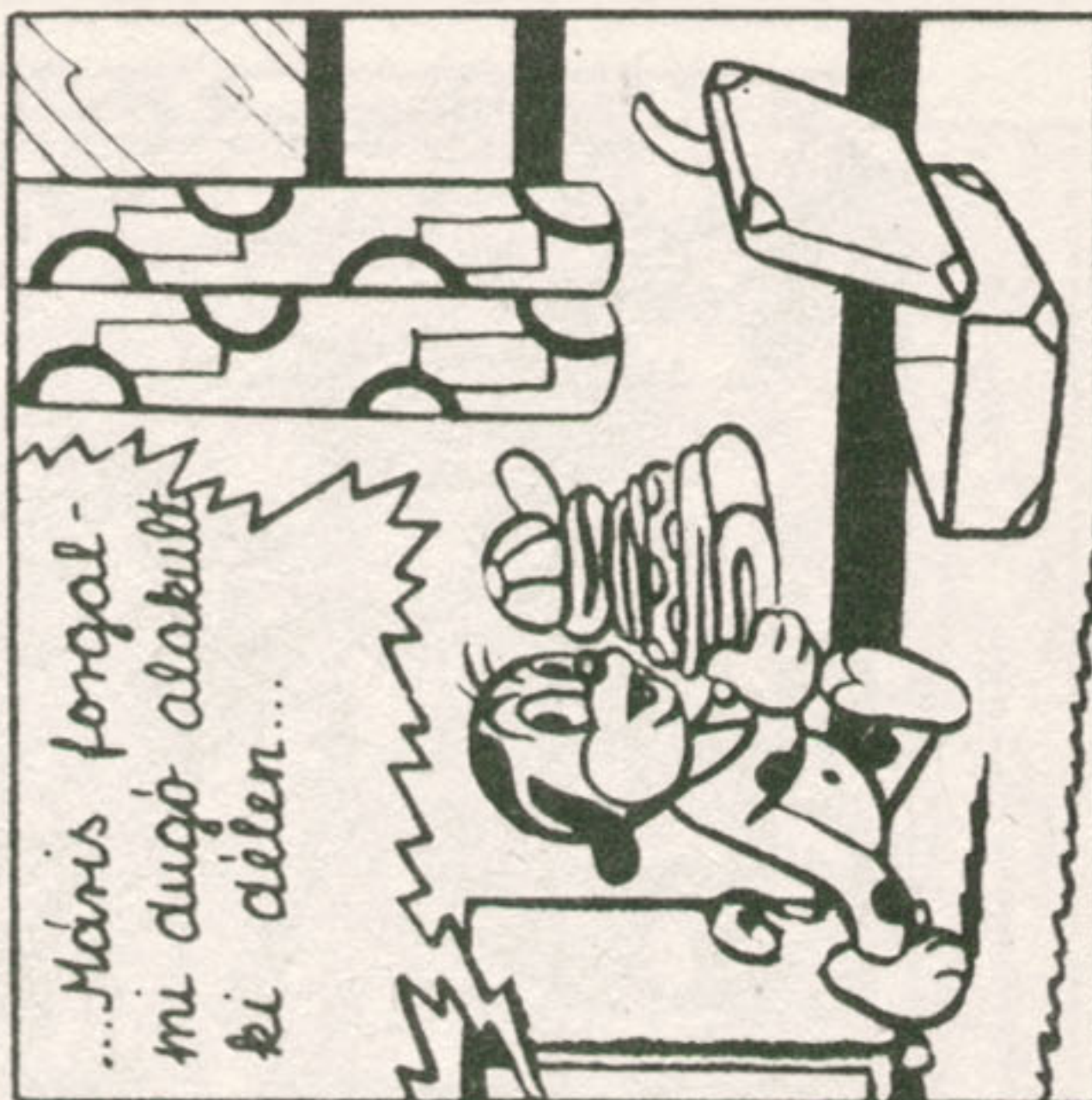
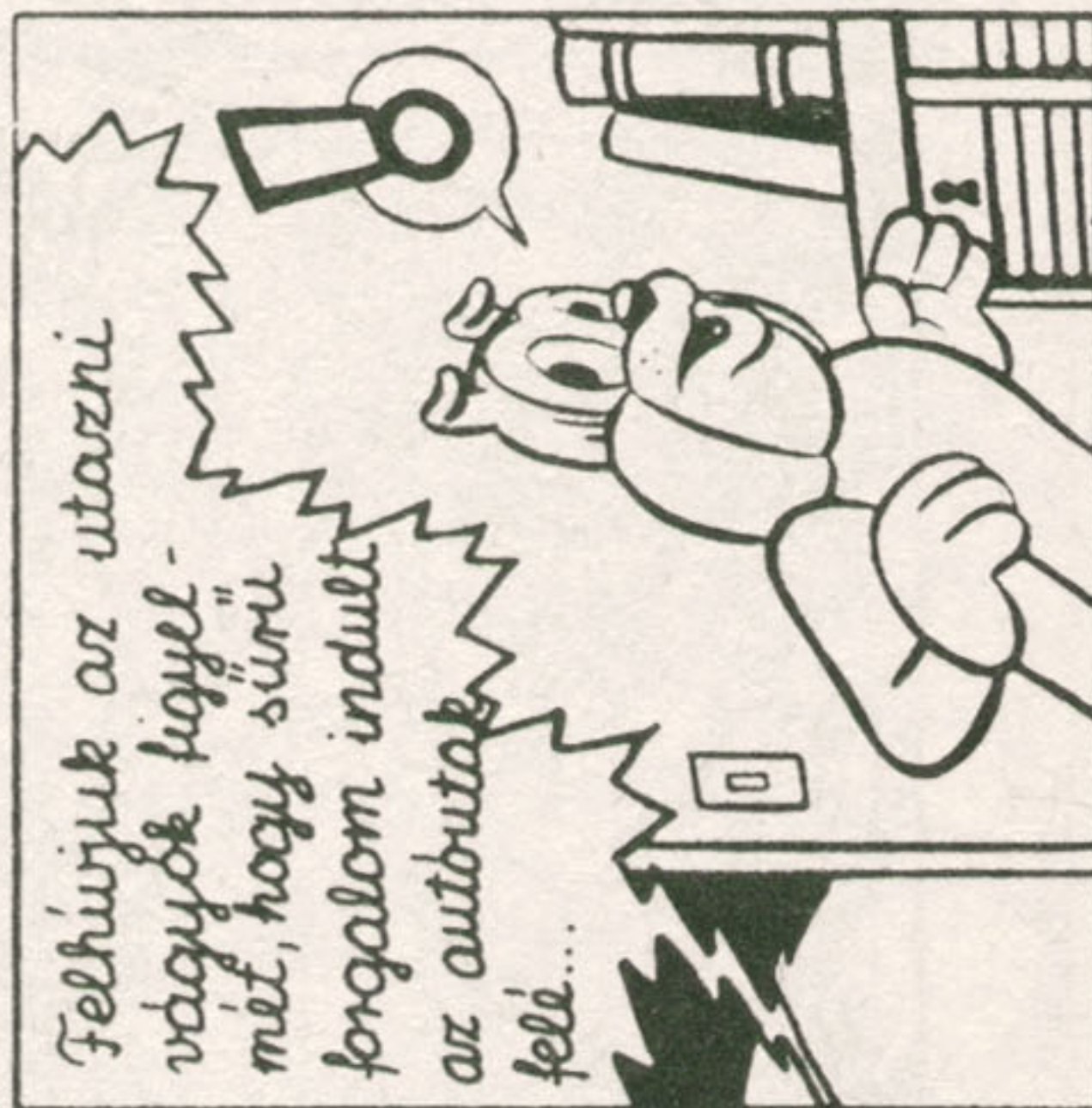
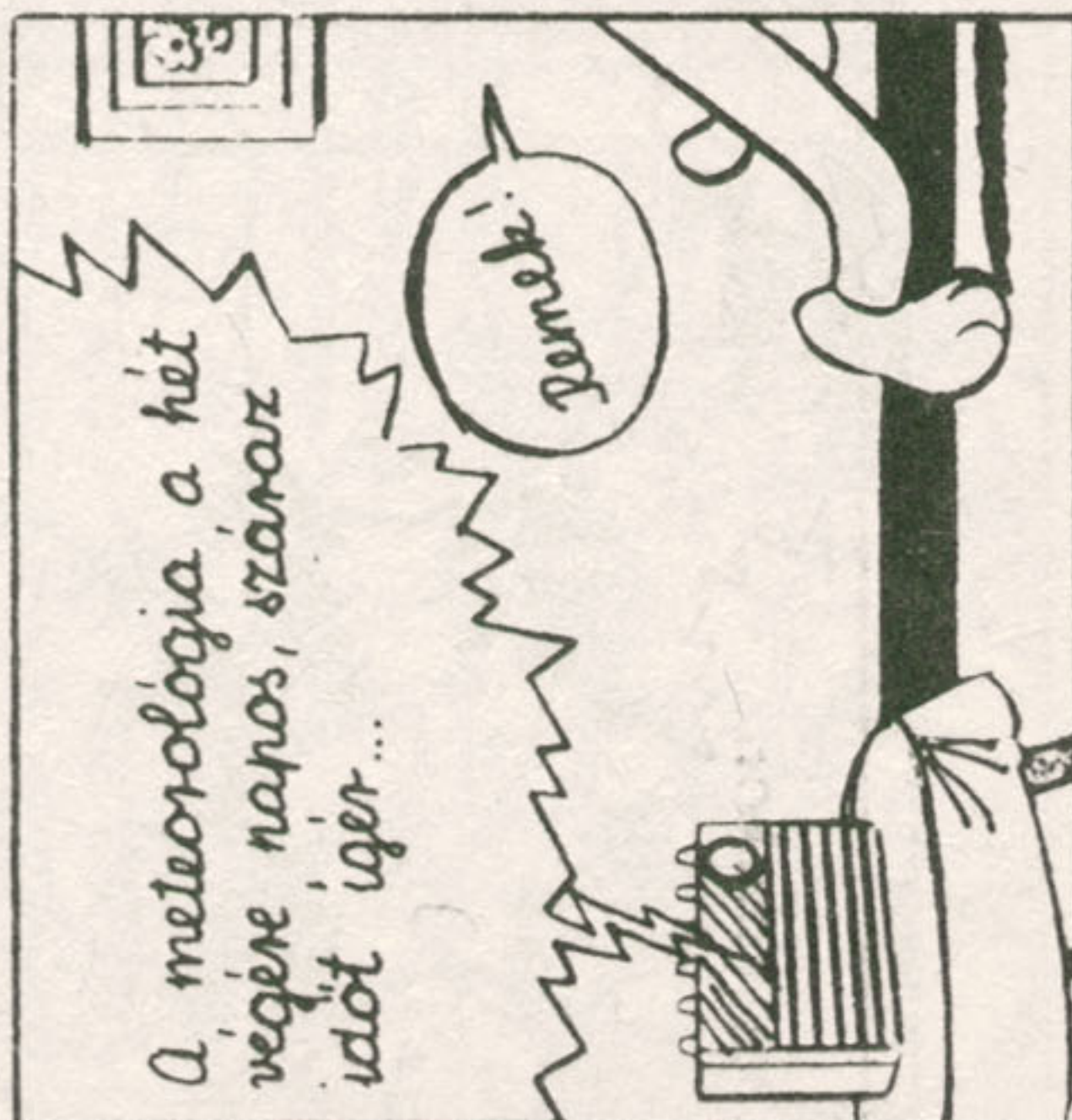
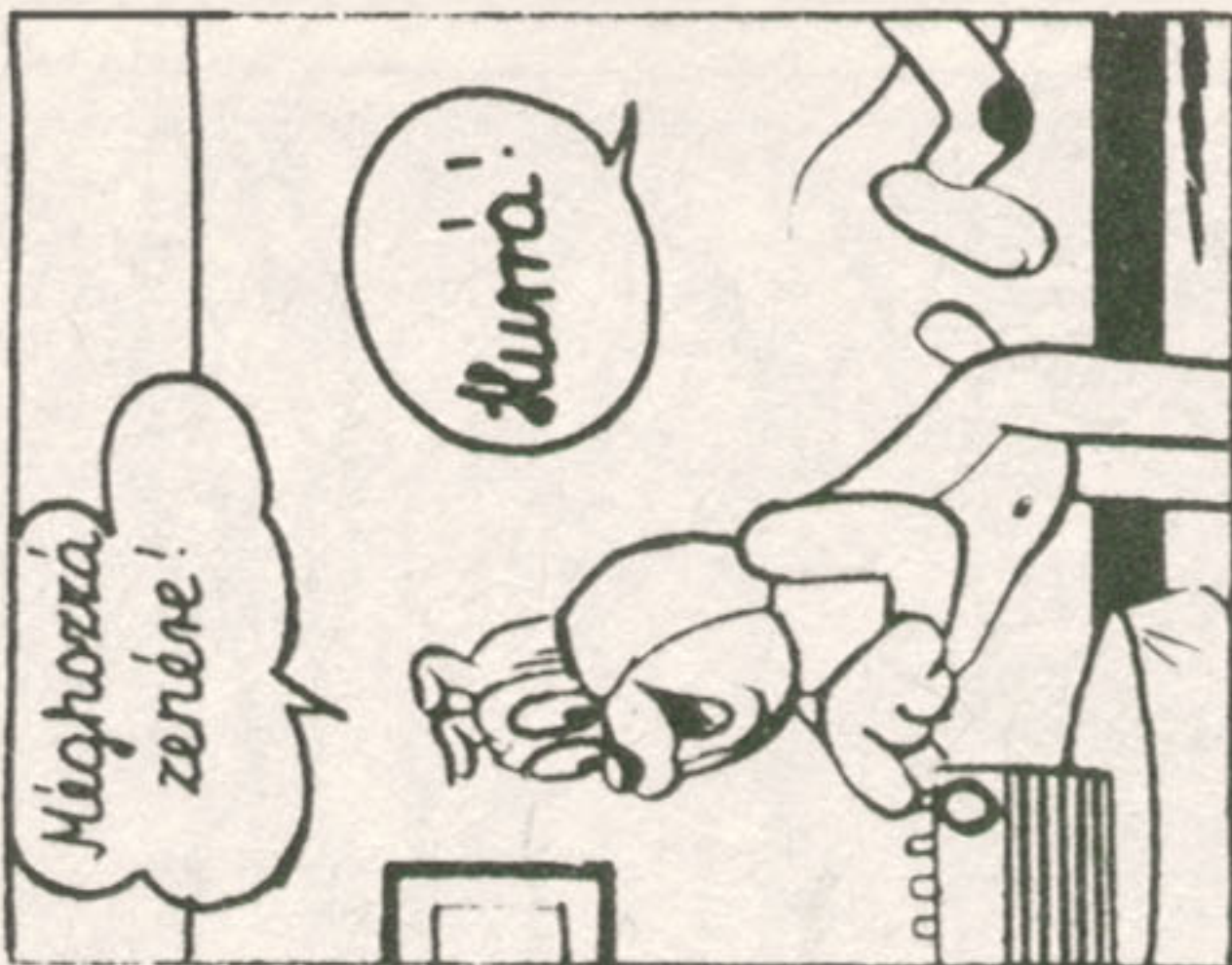
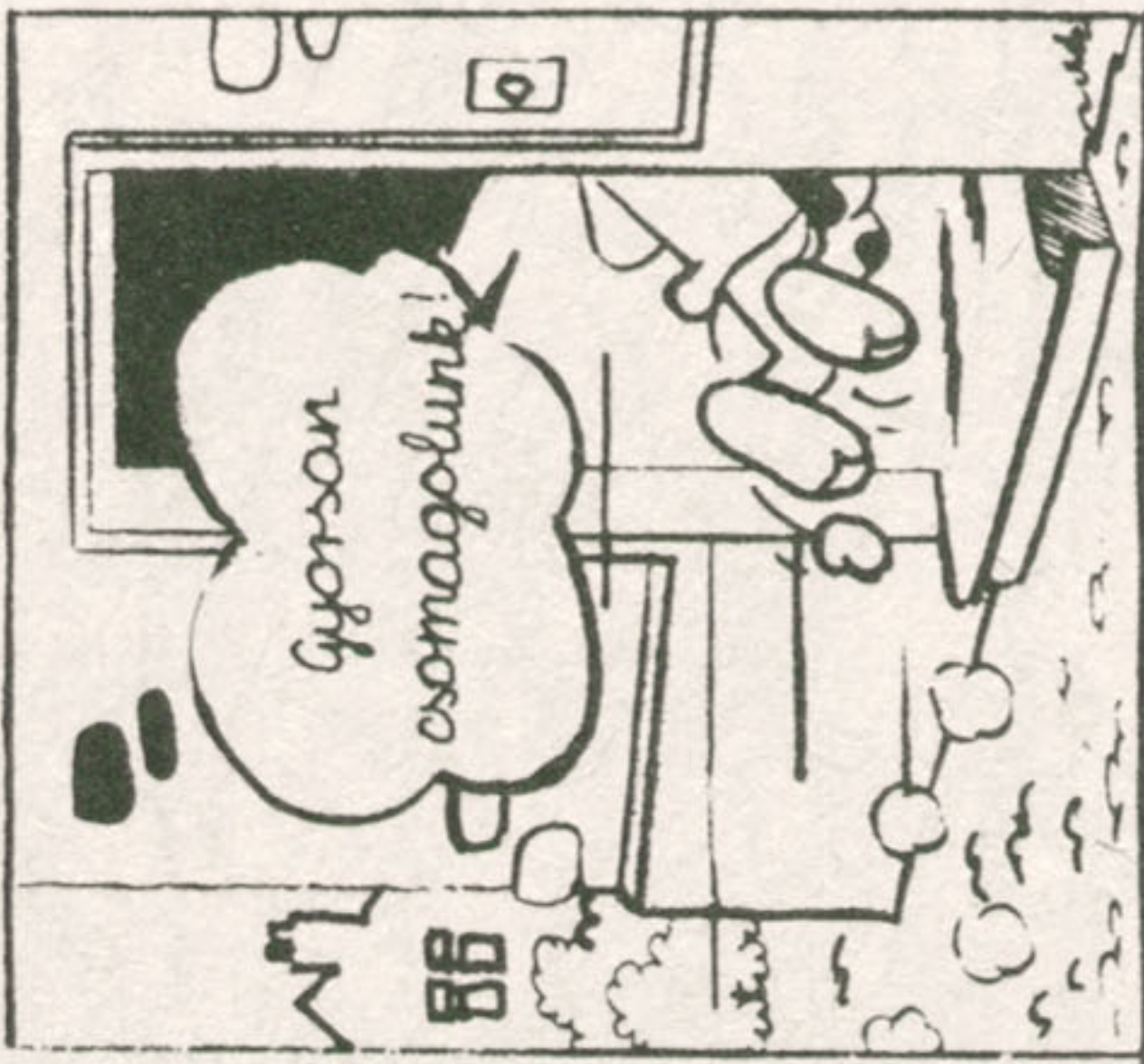

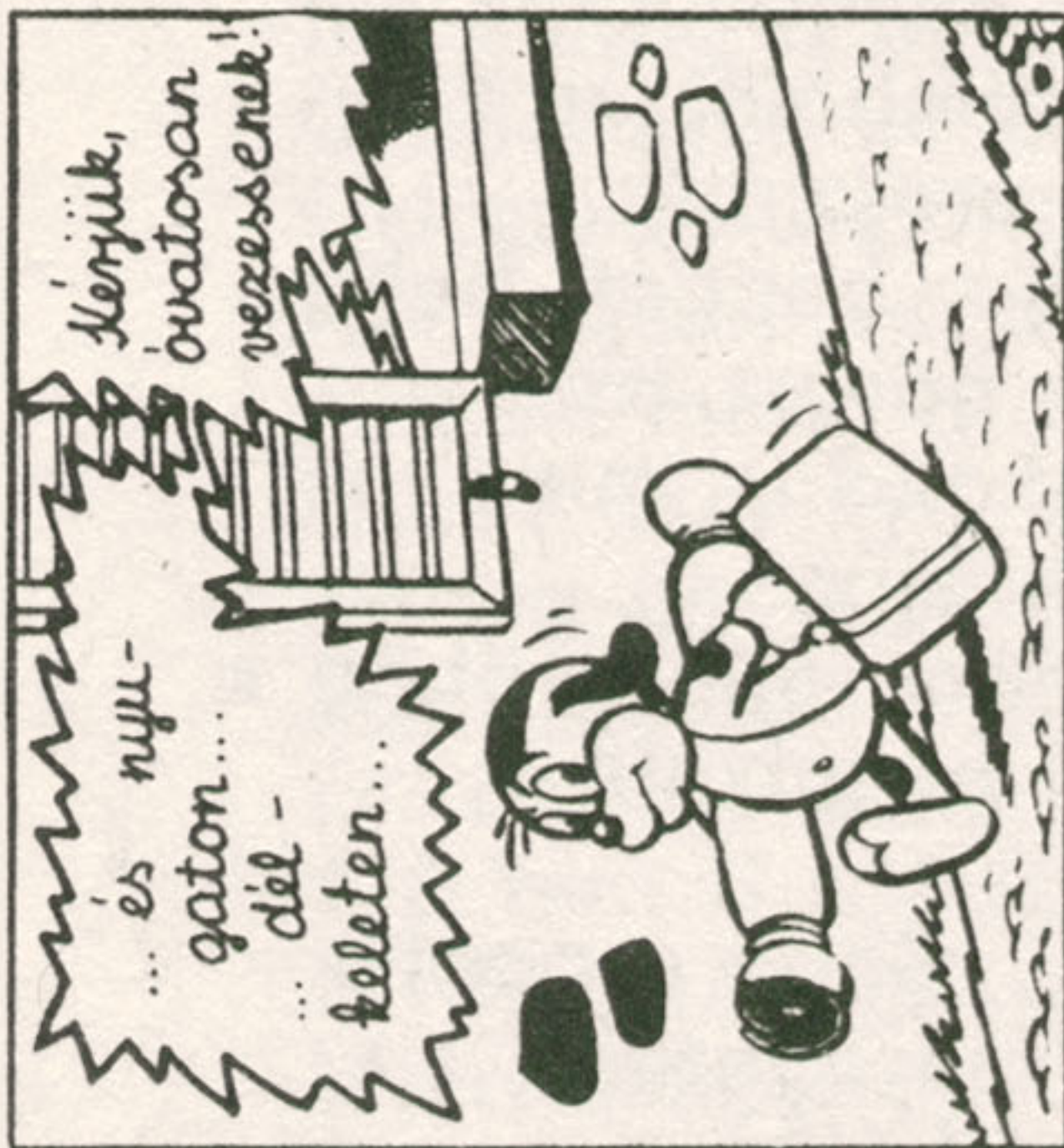
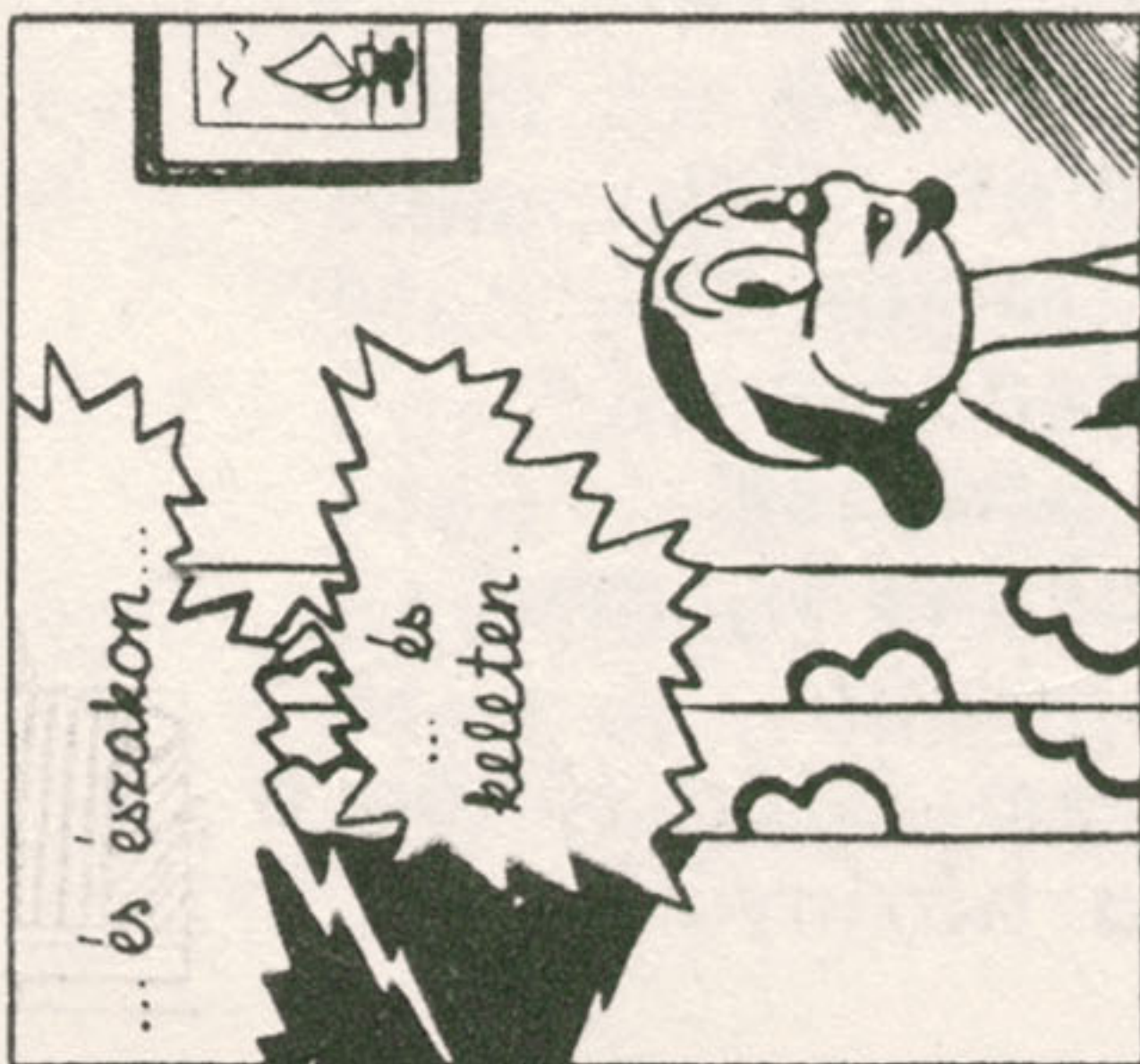
Királyfi, hófehér paripán

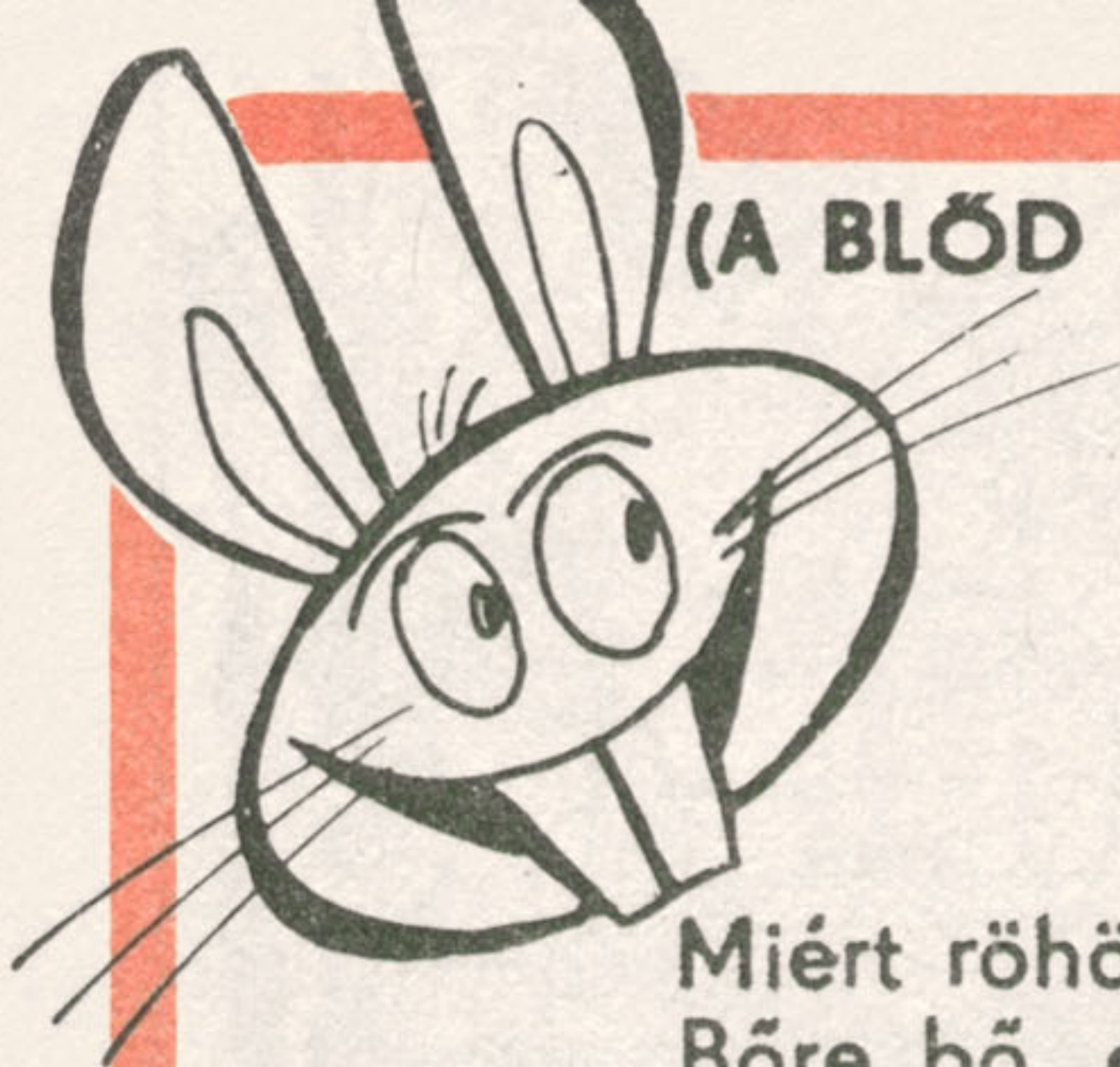
— Mindig olyankor jössz, amikor rengeteg a tanulni-
valóm!

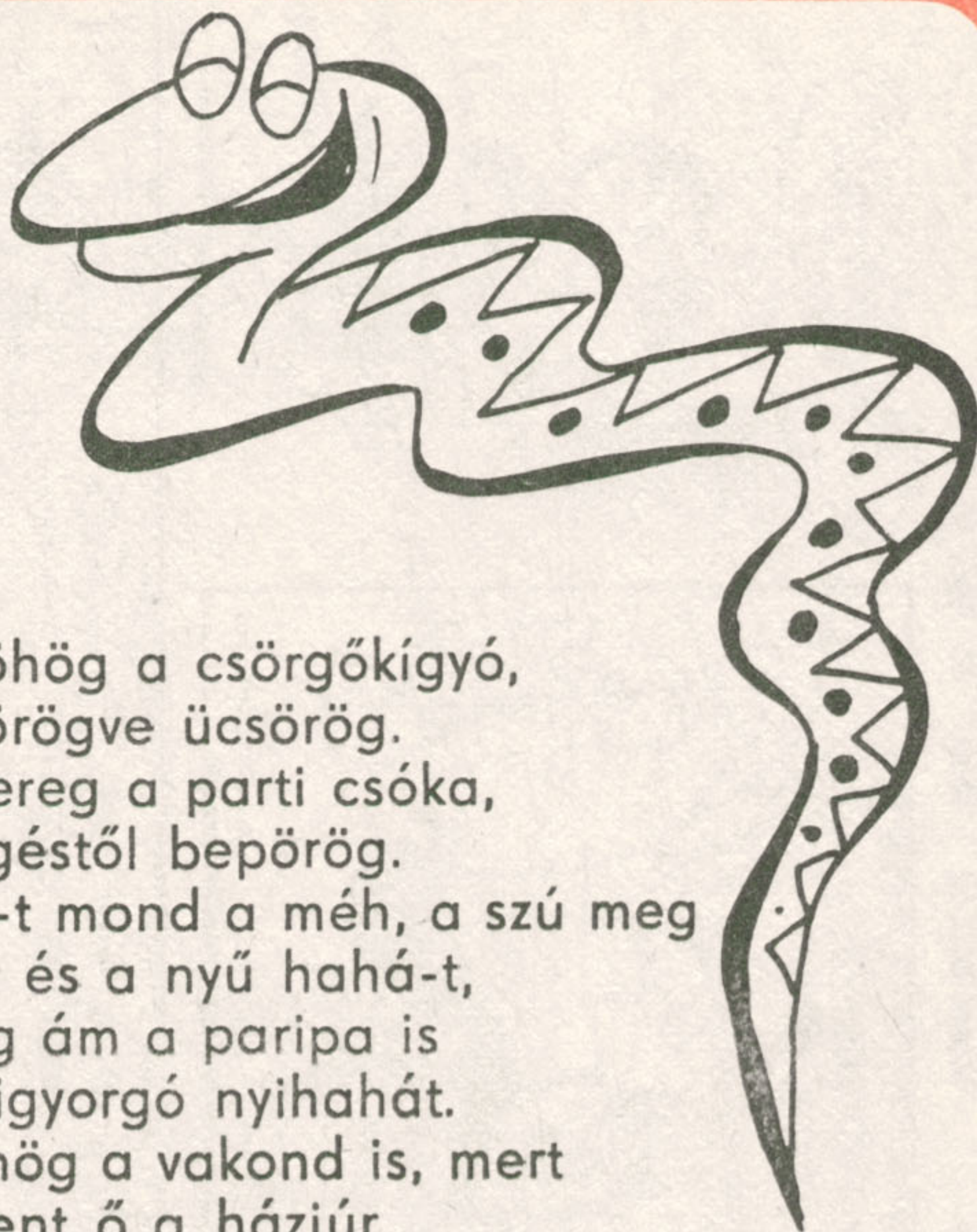

(A BLÖD MÚZSA CÍMŰ CIKLUSBÓL)

Miért röhög a házinyúl?

Miért röhög a kis elefánt?
Bőre bő, és úgy lötyög.
– Bőrből lettünk, bőrré leszünk! –
A bőregér így rötyög.
Tömlöcében bömbölészve
Röhögcsél az oroszlán,
Mert nem tudja: bengál, belga,
Bolgár, avagy porosz tán.
És röhög a vakond is, mert
Ott lent ő a háziúr.
Csak azt tudnám, miért röhög a
Miért röhög a házinyúl?

Röhög a pinty, röhög a ponty,
Meg az ölyv, az egerész,
És a héja fennhéjázva
Nem hiába heherész.
Vigyorog a kerge róka,
Mert a farka borzas ék,
Teliholdra ordenáren
Röhögnek az ordasék.
És röhög a vakond is, mert
Ott lent ő a háziúr.
Csak azt tudnám, miért röhög a
Miért röhög a házinyúl?

Jaj, röhög a csörgőkígyó,
Ő csörögve ücsörög.
Csicsereg a parti csóka,
Röhögéstől bepörög.
Hehé-t mond a méh, a szú meg
Hihi-t és a nyű hahá-t,
Röhög ám a paripa is
Egy vigyorgó nyihahát.
És röhög a vakond is, mert
Ott lent ő a háziúr,
S rájöttem már, miért röhög a
Miért röhög a házinyúl!

Mert ez a házinyúl
Nemcsak egy házinyúl,
Mert ez a házinyúl
Egy fura házinyúl,
Mert ez a házinyúl
Egy flugos házinyúl.
Mert ez a házinyúl
Egy diliházi-nyúl!

5 Km !

10 km, jó időt futok, érzem!

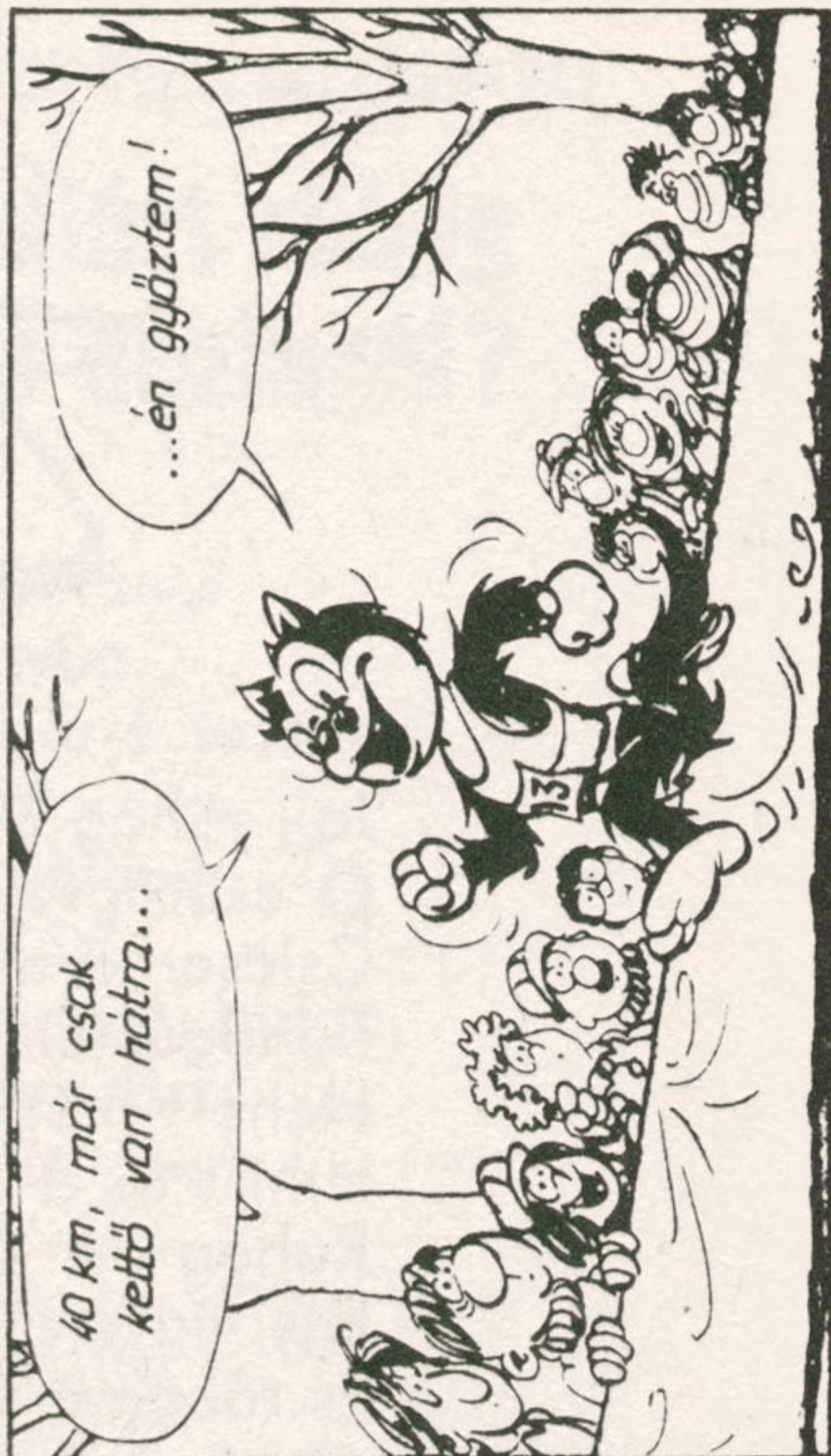
...még 20 km-nél is!

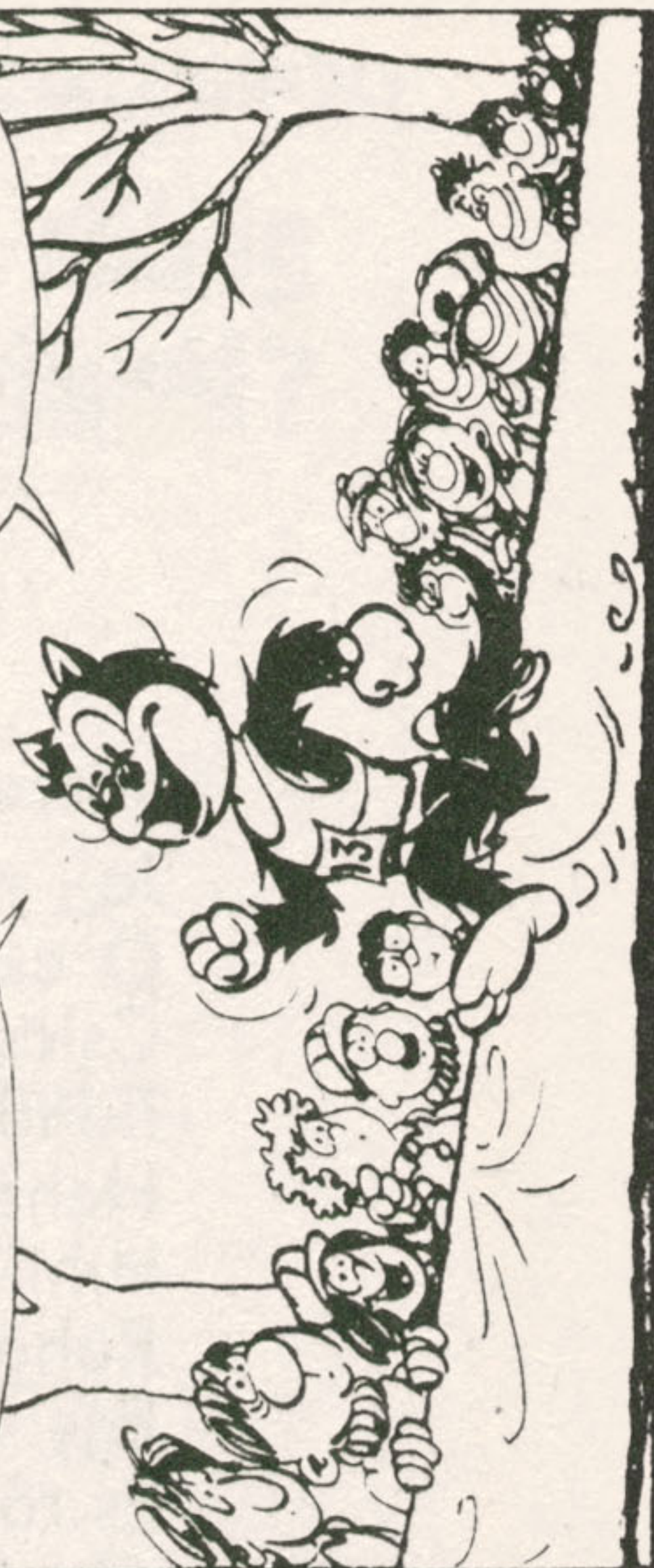
30 km! Uff... kezd egy kicsit nehezebben menni!

40 km, már csak kettő van hátra...

...én győztem!

MIKULÁS

Borongós, baljóslatú reggel volt valamelyik reggel, és az előjelek nem hazudtak. Mert Sakk Jenő állított be sugárzó arccal az osztályba, márpedig ha Sakk Jenő arca sugárzik, akkor holtbiztos, hogy támadt valami ötlete, amelytől az isten sem ment meg bennünket.

— Ürgék! — kukorékolta fejhangon. — Mi lenne, ha Téliapó-ünnepséget rendeznénk az alsósoknak?!

Az ürgék vele kukorékoltak.

— Remek!... Téliapó!... Krampusz!... Mesejáték... Ajándékok!... Vers!... Tánc!... Zene!

Csak úgy röpködtek a diadalittas javaslatok. Elérkezettnek láttam az időt, hogy megszólaltassam az értelem szavát.

— Hülyeség. A verset unják, zenélni nem tudunk, a mesejátékhoz rövid az idő, nincs jelmez, egy-egy szelet csoktól vagy egy zacskó cukorkától pedig nem fog hasra esni egyetlen alsós sem. Egyszerűen hagyjuk az egészet...!

De nem lehetett bírni velük. Lehurrogtak. És komoly

nyolcadikoshoz méltatlan lelkességgel kiosztották egymás között a szerepeket.

*

Az előadásra azért elmentem.

Hűvös fölénnnyel foglaltam helyet az utolsó sorban, és igyekeztem olyan gúnyosan nézni, amilyen gúnyosan csak néznem adatott.

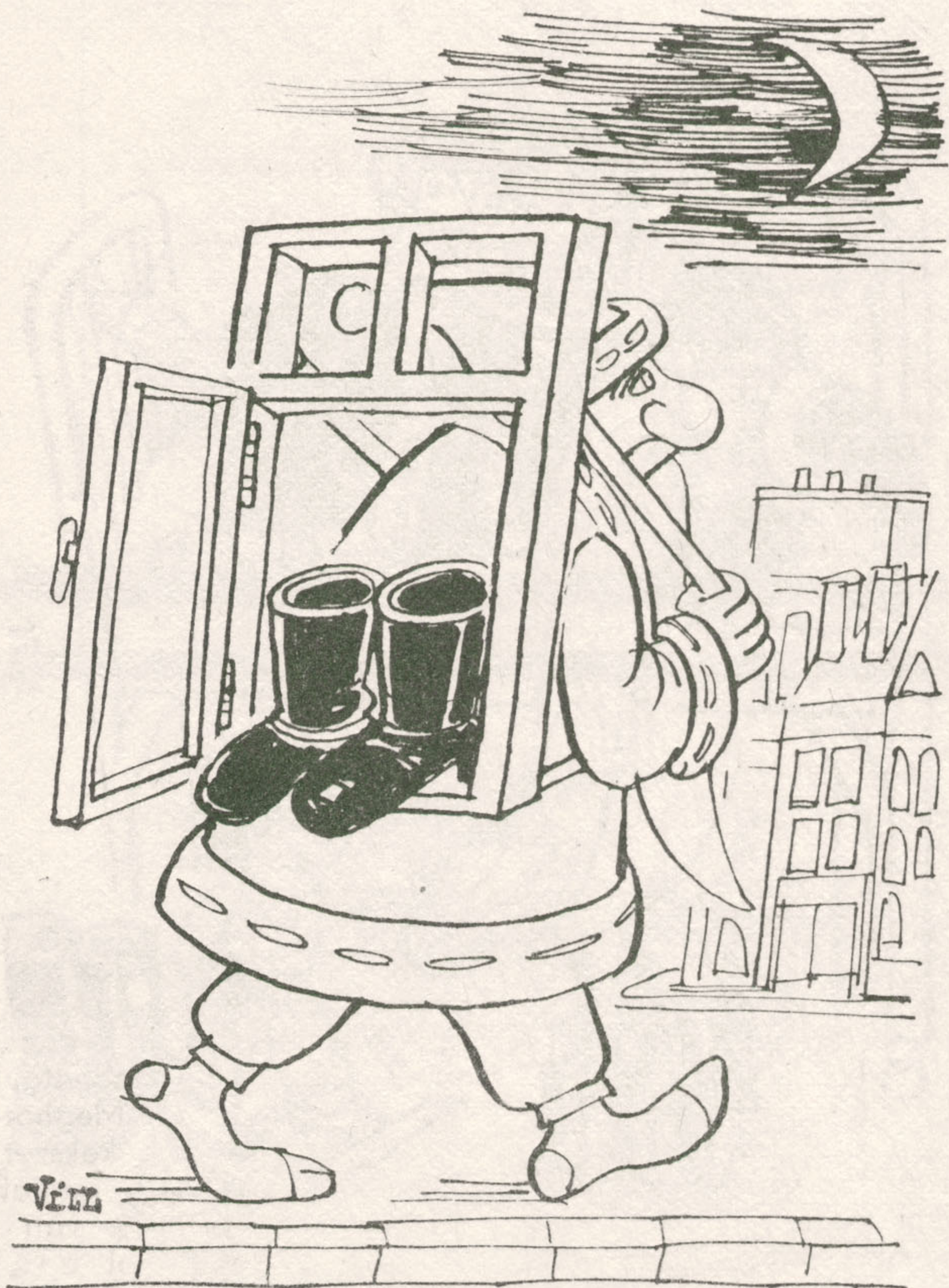
... Amikor már másodszor szóltak rám, hogy halkabban vihogjak a Téliapón meg a krampuszon, és ne biztassam fennhangon a Piroskát a farkas ellenére, mert úgyis minden jóra fordul a végén, kicsit megsértődtem.

Félrehúzódtam egy ablakmélyedésbe, és a kisemmi-zettek keserűségével figyeltem, amint a közönség a csokit meg a cukorkát majszolja. Egyszer csak elém toppant egy vigyorgó alsós, és nyújtotta a piros zacskót.

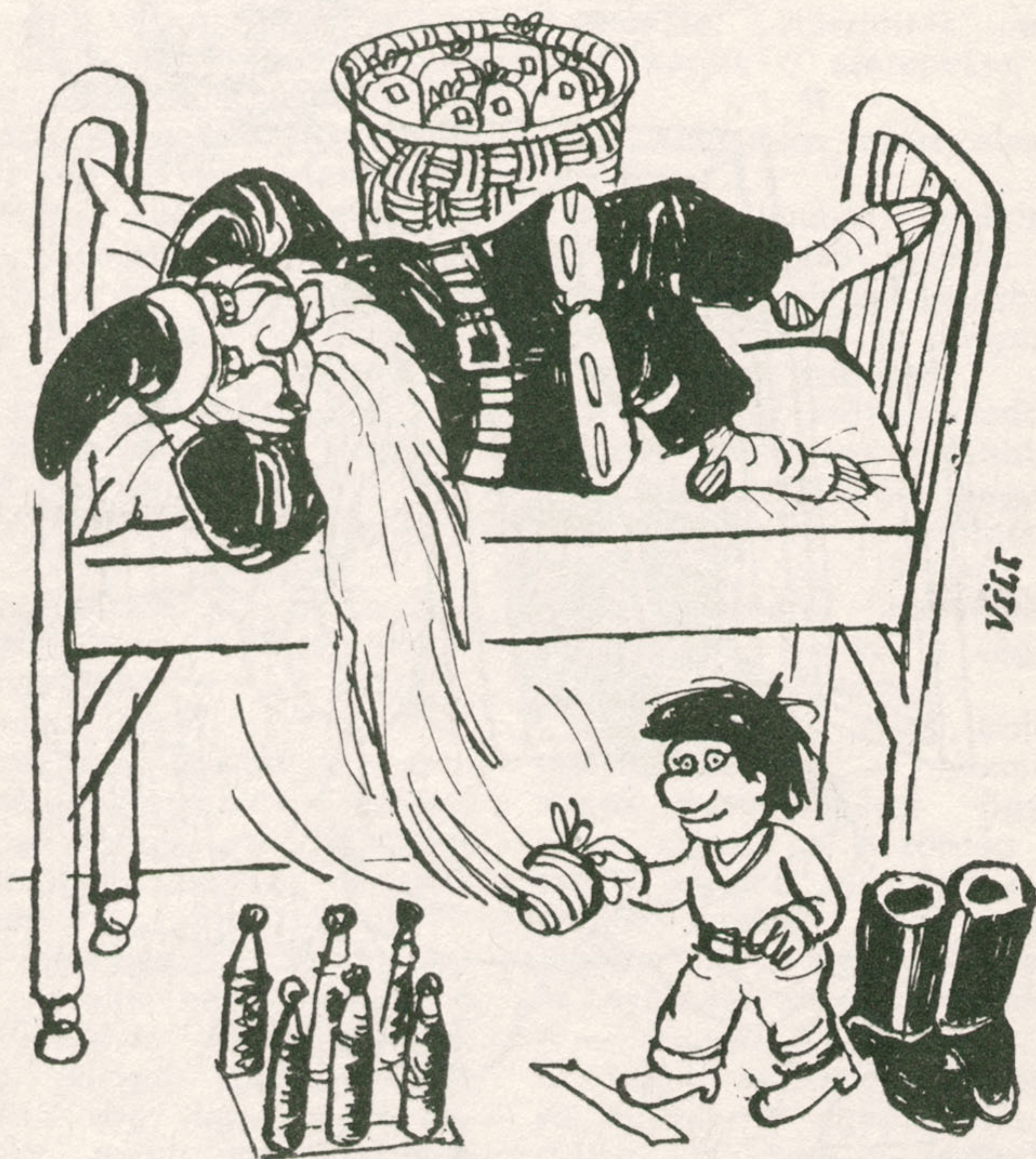
— Vegyél! — mondta, és biztatóan nézett. Meghatódva húztam ki egy kekszet.

Lám, ezekben a romlatlan csöppségekben még van lélek. Nem úgy, mint a saját cimboráimban, akik — ki tudja miért — ebből a remek buliból is kihagytak...

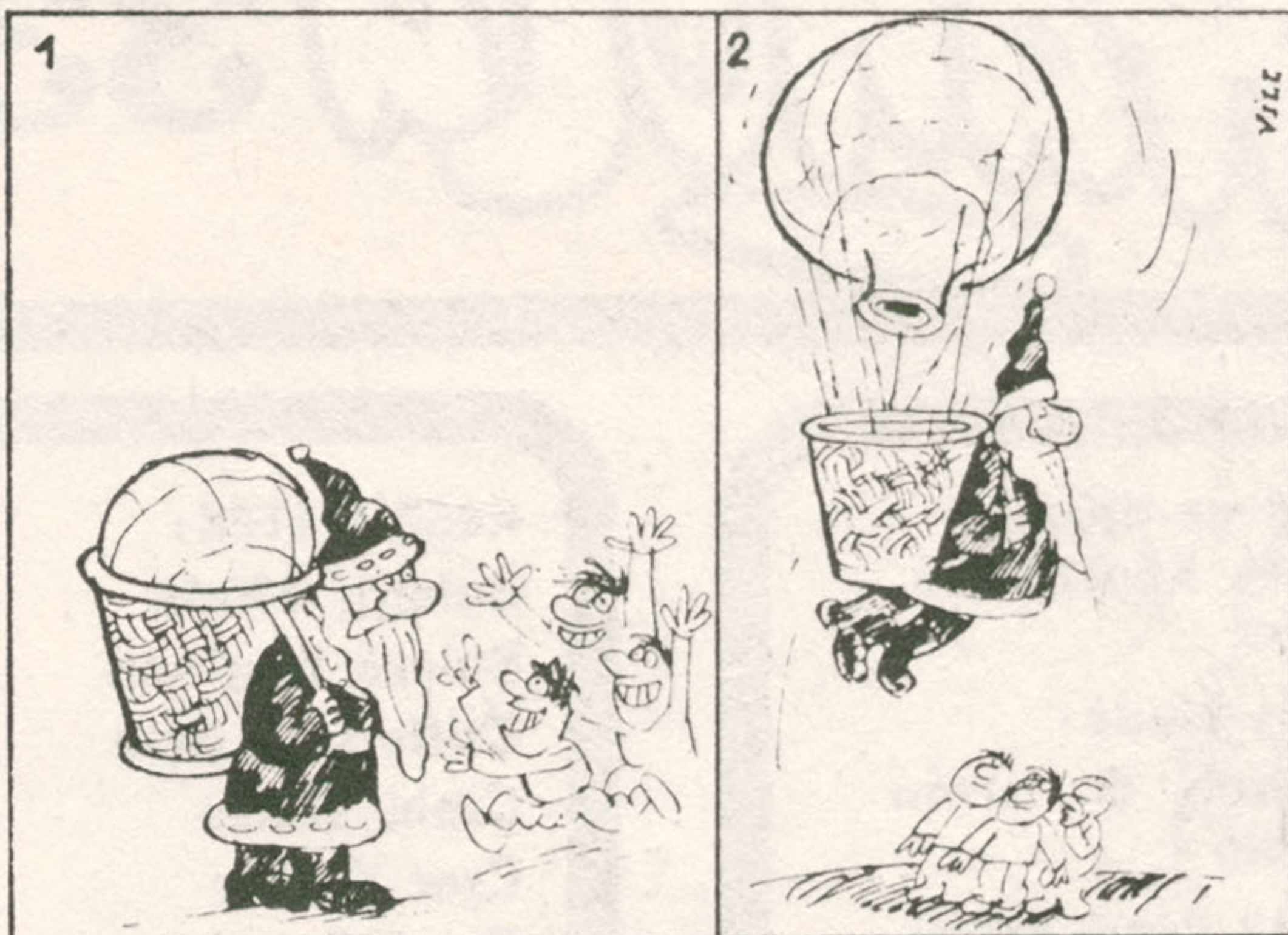
Mai Mikulás

Egyéni kívánság

Meglepetés

HAHOTA 33.

Kiadja az Ifjúsági
Lap- és Könyvkiadó
Vállalat

Felelős kiadó:

Dr. Király G. István
igazgató

88-2312 Pécsi Szikra
Nyomda

Felelős vezető:

Farkas Gábor
igazgató

Felelős szerkesztő:

HORVÁTH MIHÁLY

* * *

Szerkesztők:

**CSER GÁBOR,
CZIFFERSZKY BÉLA**

PAJTÁS-HAHOTA

Budapest,

Jászai Mari tér 5.
1397

Megjelent 5,95 A/5
terjedelemben

ISSN 0230—1636

KÉSZÍTETTÉK:

Balogh Mária

Balczó Mariann

Czifferszky Béla

Csehi János

Cser Gábor

Csuzi Zsuzsa

Dallos Jenő

Donkó László

Endrődi István

Forrai G. János

Földes Vilmos

Galambos Szilveszter

Gerse László

Görög Júlia

Horváth Mihály

Ipacs László

Kelemen István

Mező István

Peterdi Pál

Rohrmann Katalin

Tarpai S. Anikó

Dr. Vág Ernő

ÁR: 18,— Ft

